திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

ச்சினார்க்கினியாருரையோடுப்

பலதேசப்பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு
பரிசோதித்து

யாழ்ப்பாணம்

வை. தாமோதரம்பிள்ளையு

சென்னபட்டணம்
விக்டோரியா ஜூபிலி யந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
நந்தன௵ புரட்டாசி

.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ஞ	௧௧	வெயர்	பெயர்
அ	௧௭	முலைமுக்	உலைமுக்
௧	௧௭	நீருட்டுருக	நீருட்டுக
௦	௨௭	பெல்லர	யெல்லா
அ	௨௫	ஒத்தாக்கி	ஒத்தாக்கி

முதல் அ௯ வரைக்குஞ் சூத்திரங்களின்முன்னு இரு
இலக்கங்களோடு ஒவ்வொன்று ஏற்றிக்கொள்க.

௪	௨௫	எனக்குமகனாகிய
௦	௫	கற்கு
௫	௩௦	பிறந்த
௯	௧௨	முன்னிலை
௨	௨௬	என
௪௦	௨௦	ஒடுவ
௬	௪	வேறுபடுஉஞ்
௮	௨௫	வயறு
	௨௭	மாணிற்ப்பட்டார்
௭௬	௨௯	நல்லவார்
௬	௧௫	"இன்னுந்தோழி
	௧௬	ளிவட்டகாண்
	௩௨	நின்றன்னுக
௯௭	௨௬	தண்டென்றது
௦௪	௨௬	தெள்ளற்றழீஇய
௧௮	௧௭	மன்றமார்த்த
௫௪	௬	மாமூல
௫௫	௩, ௮	வரையரை
௬௩.	௬	திடப
௬௭	௩௩.	கூடிப்

௯௬	௨௩	சொரீ
.எ௭	௧௫	தாரரது
.எ௫	௧௨	செய
.எ௬	௧௩	வெரிநிறேஜி
.எ௮	௱௩	திடபு
,,	௧௬	செய்த்து

எமக்குமகனுடு
கறக்கு
பிரிக்த
மூன்னிலை

என
ஓடுவ
வேறுபடேஞ்
வயிறு
மாணிற்பட்ட
கல்லார்
இன்னுங் "டே
ளிவட்காண்
நின்றனனுக
தண்ணென்ற
தெள்ளறறழீ
மன்றமராத்த

பாமூல
வரையறை
இட்ப
குறிப்
சோதீ
தாராது
செய்
வெரிநிறேஜி
இட்ப
சேய்த்து

….	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
…0	௨௨	ஈருகாவேனெனின்	ஈருகாவோனெ…
…௯	௧௨	பெயராய	பெயராய்
…௧	௧௩	தாழை	தாழி
…	,,	வெருவா	வெருவர
…	௬௩	ஏிளவியு	கிளவியு
…௮	௧௫	கொத்தனென	கொத்தனென்
…௯	௫	நலவினை	நல்வினை
…௧	௨௧	சேரலாதான்	சேரலாதன்
…௯	௨௯	பெயர்	பெயர்:
…0	௨	கூற்றூற்றல்	கூற்று ஆற்றல்
…௧	௧௨	பண்மை	பண்பை
…	௧௪	குறிப்பினன்	குறிப்பினனல்
…	௧௭	பன்மை	பண்பை
…௫	௩.0	வெளளி	வெள்ளி
…௧	௧0	வியங்கோள்	வியங்கொள
…௨	௩.0	அவ்வயின்	அவ்வியல்
…௯	௫	இழைத்தாகின்று	இழைத்தற்கின்…
…௯	௮	சாத்தனதாயிற	சாத்தனதாயி…
…0	௯	தணவால்	தண்வரல்
…௧	௧௩	காவலோன்புரை	காவலோன"
…௧	௩	சான்றொரின்ற	சான்றோரின்…
…௩	௧0	உன்	மூன்
00	௧	விரவுபெயர்	விரவுப்பெயர்
0௧	௯	சோமாஅன்	சேரமாஅன்
…௩	௪	குறித்தனவெ	குறித்தனவே
…௫	௨௮	ஓரன்ன	ஓரன்ன
௧0	௧௧	நாடு	ஆடு
…௯	௧௮	ஓரன	ஓரன்ன
…	௨௯	ஒருமையிலையுபு	ஒருமையிலைசு…
…0	௩0	காப்பினும்	கரப்பினும்
…0	௭	பொய	போய
…௨	௧௮	எவனெனபது	எவனென்பது
…௩	௩0	புறமுடைத்து"	புறமீஇ உடைத்…
…	௧0	நீக்கிற்று	நீக்கிற்று

க	ரு	வெய்யொளும்	வெய்யோளும்
உ	அ	மருந்தினென்	மருந்தினேன்
”	கரு	நீலம்பூத்த	நிலம்பூத்த.
சா	சா	ஆம்பலூரு	அம்பலூரு
க	கூ	பொழிடத்து	பொழிலிடத்
ரு	அ	மன் திட்பமின்று”	மன்” திட்பம
ச	ரு	கேண்மியா	கேண்மியா
ரு	கஎ	ஆங்க	“ஆங்க
சா	கரு	போதகுவிங்கென	போதுகிங்கெ
”	உச	கூறிகின்றது,	கூறுகின்றது.
எ	க0	எறிதிரை	எறிதிரை
ரு	ந	மரம்பொனி	மரம்போனி
ச	உஎ	திரிகாய	திரிகாய்
அ	கஉ	மைந்தனே	மைந்தினே
”	கரு	ஆயந்த	ஆய்ந்த
௰	கஉ	பெரும	பெரும்
”	உரு	வெறிப்பு	வெறுப்பு
ந	க, உ	வெறிப்பு	வெறுப்பு
ச	உச	விழுமியோர்	விழுமியோர்க்
ரு	ந.	உணாத்து	உணர்த்து
க	எ	நனவுப்புகு	“நனவுப்புகு
”	உக	றேரூர	றேரூர
ச	கரு	மெயபெற	மெய்பெற
க	உகூ	புகழந்திகு	புகழ்ந்திகு
எ	எ	அடிமறை	அடிமறி
”	கஉ	தொழி	தோழி
ச	கச	போலமர்ந்த	போலமலர்ந்த
ரு	கரு	ஆசியர்	ஆசிரியர்
எ	அ	மெழியும்	மொழியும்
”	உக	கூதவிர்	கூதளிர்
அ	அ	கோண்	கோணம்
உ	கசா	யவா-நல்	யலவ-னல்
”	”	சேரிஞெரு	சேஞெரு
”	உ	மருங்கிலமே	மருங்கினமே

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

முதலாவது

கிளவியாக்கம்.

உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே
யாயிரு திணையி னிசைக்குமன் சொல்லே.

என்பது சூத்திரம். மேற் பாயிரத்துள் "எழுத்துஞ்சொ
ளுநாடி" என நிறுத்தமுறையானே எழுத்து உண
உணர்த்துகின்றாராதலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெய
சொல்லை உணர்த்திய முறைமையென விரியும்.

சொல்லென்றது எழுத்தினான் ஆக்கப்பட்டு இருதிணை
ன்மையும் ஒருவன் உணர்தற்குக் கருவியாம் ஓசையை.
படுதலென்றது ஒருசொற் கூறுமிடத்து ஓரெழுத்துப்
த்துக் கூறுவதல்லது ஒருசொல்லாக முடியும் எழுத்
சேரக்கூறலாகாமையின் அவ்வெழுத்துக்கள் கூறிய அ
ற்றேனுங் கேட்டோர் கருத்தின்கண் ஒருதொடராய்
நின்று பொருளை அறிவுறுத்தலே; ஆயின் ஓரெழுத்தொ
ஆக்குதலின்றாலெனின், ஓரெழுத்தொருமொழியைக் கூ
அதுவுஞ் செவிப்புலனாய்க் கருத்தின்கண் நிகழ்ந்து பின்
ளை ஆக்குதலின் அதுவும் ஆக்குந்தன்மையுடையதாயிற்று.

இருதிணைப்பொருளுமாவன ஐம்பூதப்பொருளின் பகுதிய
ப்பொருளுங் கருத்துப்பொருளும் அவற்றின் பகுதியாகிய

இனிப் பொருட்டன்மையாவது மக்கட்டன்மையும் இ
த்தன்மையும் நிலைத்திணைத்தன்மையுமாம். இத்தன்மை
ட்குக் கேடு பிறந்தாலுந் தனக்குக் கேடின்றித் தான்
ப் பலவகைப்பட்ட பொருடோறும் நிற்குமென்று உ

கருவியாவது அப்பொருட்டன்மையை ஒருவன் உணர்
யாகக் கருவியாய்நிற்றல்; இதனை ஐம்பொறிகள் ஒ
ளை உணர்தற்குக் கருவியாய் நின்றாற்போலக் கருவியாய்
று உணர்க.

இனி ஓசையைச் சொல்லென்றீரேற், கடலொலி சங்
ஒலி முதலியனவுஞ் சொல்லாகாவோவெனின், செ

முன்பு யான் உணர்ந்த எழுத்தென்றே பின்பு கூறியக்க
சிற்றலிற் கேடின்றி நிலைபேறுடையதாயிற்று. இவை
உணர்தலாற்றலுடையாலும் எழுத்தினான் ஆக்கப்படாமைய
பதிலவாயின; ஆதலிற் சொல்லெனப்படா. அன்றியும்
ந் இசையென்பனபோலன்றிக் கிளவி சொல் மொழியெ
தினான் ஆகிய ஓசையை உணர்த்தும். முற்கு வீளை முத
தினான் ஆக்கப்படாமையிற் சொல்லாகா.

இனி ஒருசாரார் எழுத்தினான் ஆகிய ஓசையையுங் கெடு
உரையாசிரியருஞ் சொல்லென்பது எழுத்தினான் ஆக்கப்
யறிவுறுக்கும் ஓசையென்றுந் தன்னை உணரநின்றவழி
ப்படுந் தான் இடைநின்று பொருளுணர்த்தியவழிச்
ப்படுமென்றுங் கூறினார் இக்கருத்தேபற்றி. இனிச் சே
சொல் பொருள்குறித்துவருமென்றாரலெனின், ஒ
நட்டன்மையை உணர்தற்குச் சொல் கருவியாய் நிற்றல
கு ஒருணர்வின்மையிற் தான் ஒருபொருளைக் கருதிநிற்
மறுக்க.

அச்சொல்லை எட்டுவகையானும் எட்டிறந்த பலவகைய
த்தும். இரண்டுதிணையும் ஐந்துபாலும் ஏழுவகைவழுவும்
றுமையும் ஆறொட்டும் மூன்றிடமும் மூன்றுகாலமும் வழ
புளுமாகிய இரண்டிடமுமென எட்டுவகையான் உணர்
எட்டிறந்த பலவகையாவன சொல் நான்வகை

அச்சொற்றான் தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென
ப்படும். தனிமொழி பொருள்விளக்குமாறு "நிலந்தீநீர்வளி
டைத்துங்-கலந்தமயக்கமுலகமாதலின்-இருதிணையைம்பாலி
ா அமைந் - திரிவில்சொல்லொடுதழாஅல்வேண்டும்." எ
பற்சூத்திரத்தான் உணர்க. தொடர்மொழி இருமொழி
பன்மொழித்தொடருமென இருவகைப்படும். அவை
ாற் பயனிலைவகையானுந் தொகைநிலைவகையானும் என்
யானுந் தொடரும். இனி வடநூலார் கூறியவாறே அவா
ம் அண்மைநிலையானுந் தகுதியானுந் தொடருமென்றது
ன் உண்டான் மன் ஈனி என்பன தனிமொழி. சாத்த
, இதுபயனிலைத்தொடர். யானைக்கோடு, இதுதொகை
டர். நிலநீர், இஃதெண்ணுநிலைத்தொடர். இவை இருமெ
டர். அறம்வேண்டியரசனுலகம்புரக்கும் என்பது பன்மெ
டர்.

வழுக் களைந்து சொற்களை அமைத்துக்கோடலின் இவ்
ளவியாக்கமென்னும் பெயர்பெற்றது. இனிச் செ

நள்கண்மேலாமாறு உணர்த்தினமையிற் கிளவியாக்கமெ
ர்பெற்றதென்றுமாம், ஒருவன்மேலாமாறிது ஒருத்திமே
பலர்மேலாமாறிது ஒன்றன்மேலாமாறிது பலவற்றின்மே
வழுவாமாறிது வழுவமையுமாறிது எனப் பொருள்கண்
உணர்த்தினமையின்.

இனி இத்தலைச்சூத்திரஞ் சொல்லும் பொருளும் வரைய
ர்த்துகின்றது.

(இ-தன்பொருள்.) மக்கட்சுட்டே=மக்களாகிய நன்குமதி
பொருளை: உயர்திணை என்மனார்=உயர்திணையென்று கூ
ல்லாசிரியர்: அவர் அல பிறவே=அம்மக்களல்லாத பிறபொ
றிணை என்மனார்=அஃறிணையென்று கூறுவர் தொல்லாசி
ந திணையின் இசைக்கும் மன் சொல்லே=அவ்விருதி
நள்களையும் உணர்த்துஞ் சொற்கள் என்றவாறு.

ஏகாரம் மூன்றும் ஈற்றசை. இனைத்தென அறிந்த உ
ரத்தாற் றொக்கது.

ஒலித்தல்கூடாமையின் உணர்த்துமென்னுந் தொழி
குமென்னுந் தொழிலாற் கூறினர். இதுவும் ஓர் மரபு
பொருளையுணர்த்துவதஃ ஒரு சாத்தனையெனினும் அ
ருவியாகவல்லது உணர்த்தலாகாமையின் அக்கருவிமேற்
றிச் சொல் உணர்த்துமென்று கருவிக்கருத்தாவாக்கூற்
சிரியர் எவ்விடத்துஞ் சொல்லைக் கருவிக்கருத்தாவாகக்
மேலே காண்க. அஃது "எல்லாச்சொல்லும்பொருள்கு
" என்றாற்போல்வன.

ச்சூத்திரத்தாற் பொருளிரண்டு சொல்லிரண்டென
ரர்.

உயர்திணையென்பது உயர்ந்த ஒழுக்கமென இறந்தகாலவி
க; அஃது ஆகுபெயராய் அப்பொருளை உணர்த்துகின்றது.
பண்புத்தொகையென்பாரும் உளர். அது பொருந்தாது. என்
காலக் தோன்றிநிற்றலின். மக்கட்சுட்டென்பது மக்கள
என இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. சுட்டு நன்குமதி
ஆகுபெயராய் மக்கட்பொருளை உணர்த்துகின்றது. சே

இதனைப் பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொ
கயென்றாராலோவெனின், இருபெயரொட்டாகுபெயர்
மொழித்தொகைக்கும் வேறுபாடு உணராமற் கூறினமை
பொருந்தாது. என்னை வேறுபாடெனில், ஈண்டு ஆகுபெ
ன்குமதிக்கும்பொருளும் மக்களையே உணர்த்திநிற்கும்.
த்தொகை அவ்வாறன்றி வெள்ளாடையென்றால் வெள்
டையுமன்றி உடுத்தானையே உணர்த்திநிற்கும். இது தப்
றமை. "இம்மொழிநிலையாதன்மொழிநிலையலும்" என்
ளாடையென்புழித் தொக்க இருமொழிமேலும் நில்லாது
ன்றும் அன்மொழிமேல் நின்றது" என்று உதாரணங்
சேனாவரையருமென்று உணர்க.

அஃறிணை அவ்வொழுக்கமல்லவாகிய ஒழுக்கமெனப் பல்
க. அது பொருளை உணர்த்திநின்றது ஆகுபெயராய்.

என்மனாரென்பது ஓர் ஆரீற்றுநிகழ்காலமுற்றுவினைத்திரி
ரேனோரென்பது அவ்வாறு வந்த இறந்தகாலமுற்றுவினை
.

னவும் இல்லனவுமாகிய இருகூறும் அடங்குதற்கு. "ப
வருங்கற்பின்" எனவும் "சில்சொல்விற்பல்கூந்தல்" என
டுஞ் சான்றோர் செய்யுளில் இன்சாரியை உருபுபற்றா
னீக்கி, உரையாசிரியரும் "ஆயிருதிணையினையும்" என இ
ருபு விரித்துப் பொருள்கூறினார்.

இனிச் சேனாவரையர் 'மக்கட்சுட்டு' என்பதற்கு "மக்கள்
யாதன்கண் நிகழும் அது மக்கட்சுட்டு" என்றும் 'உயிருந்
ைசக்குமனசொல்லே' என்பதற்குச் "சொன்னிகழ்ச்சிக்குப்
இடமாதலின் உயிருந்திணையின்கண்ணென ஏழாவது விரி
யும் பொருள்கூறினாரெனின், *முன்னர் மக்களென்று
ரும் பொருளை உயர்திணையென்ப என்று அவர் கண்ண
அது ஒருபொருளிடத்துநின்ற மக்கட்டன்மையாலே ஒரு
பாருள் மக்களென்று கருதப்பட்டதென்று பொருட்கு
பின்னர் மக்களாகிய சுட்டு யாதன்கண் நிகழுமென்றது போ
வர்க்கு மக்களாகிய கருத்து யாதொருபொருளிடத்துத் தே
ன்று பொருட்கூறல் வெள்ளாடையென்னும் பண்புத்தொ
, அக்கருத்து மக்களாகாமையிற் பண்புத்தொகையன்
மக்கட்சுட்டென்றதற்கு அப்பொருண்மக்கட்சுட்டென்று
, பொருளானும் மக்களையே தோற்றுவித்து நிற்றலின்
பித்தொகையன்றாம்; அன்றியும் ஆசிரியர் ஈண்டு ஒருபொ
தன்னை ஒருவற்கு உணர்த்துமாறும் ஒருவன் அதனை உ
ம் ஆராய்கின்றாரல்லர்; உயர்ந்த ஒழுக்கமென்று முதனூ
கூறிய குறி உலகத்தார்க்கு விளங்கப் பொருள்கூறக்க
பயன் எய்துவிப்பத் தாமும் மக்களாகிய நன்குமதிக்கும்பெ
று அச்சொற்குப் பொருள்கூறினாரென்று உணர்க.
உயர்ச்சி தோன்றத் தாமும் நன்குமதிப்பென்று பொ
ர், தாமும் உயர்திணையென்றே ஆளுதல்பற்றி, இனி "இ
யாகும்." என்பதனாற் றிணையிடமாகச் சொற்கள் கிளைறு
ற இசைத்தல்வேண்டுமெதனான் அது பொருந்தாது. அன்
யர்க்கு அங்ஙனம் பொருள்கூறுதல் கருத்தாயின் "ஆடூஉ
" முதலிய சூத்திரங்களெல்லாஞ் சொன்னிகழ்ச்சிக்குப்
இடமாக ஆடூஉவின்கண் நிகழுஞ்சொல் மகடூஉவின்கண் நிக
வென்றே சூத்திரஞ்செய்வர், *அங்ஙனஞ் செய்யாது ஒரு

னைக்கொண்டு முடியச் சூத்திரஞ்செய்தமை ...
பொருள்கூறுதல் கருத்தன்மை அறிக.

ன்னென்பது வினைபற்றிய அசைநிலையிடைச்சொல்

து.

ஆடூஉ வறிசொல் மகடூஉ வறிசொற்
பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி
யம்முப் பாற்சொ லுயர்திணை யவ்வே.

இஃது உயர்திணைப்பாலைப் பகுக்கின்றது.

(இ-ள்.) ஆடூஉ அறிசொல் மகடூஉ அறிசொல்=ஒருவன் பு
ா அறியுஞ் சொல்லும் பெண்டாட்டியை அறியுஞ் சொல்
லார் அறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி=பல்லோரை அறி
ல்லோடு சிவணுசையினுலே: அம் முப்பாற் சொல்=அம்மூ
டியசொல்லும்: உயர்திணைய=உயர்திணையினையுடையவாம்,

ஆண்பன்மையும் பெண்பன்மையும் அவ்விருவருந் தொ
மையுமன்றிப் பன்மைப்பொருள் வேறின்மையின் ஆடூஉவு
யும் பல்லோரறியுஞ்சொல்லொடு சிவணுகையினுலே மூன்
ற்றென்றார். எனவே, அல்லுழி இரண்டேயாமென்பது கரு

செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.
ணய என்ற ஆறும்வேற்றுமையாய்நிற்குஞ்சொல் ஈண்டுப்
ாது வினைக்குறிப்பாய் நின்றது.

இனிச் சிவணுவெனத் திரிப்பாருமுளர்.

இவ்வாறன்றிச் சிவணி உயர்திணையவாமென்பார்க்கு மு
ாற்கும் பயனிலையாய்நின்ற உயர்திணையவாமென்னும் வி
ப்பு ஆடூஉவறிசொல் மகடூஉவறிசொல் என்னும் இரண்டன்
ிய சிவணியென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு வினைமுதல்வி
ற்று, உயர்திணையவாகல் ஆடூஉவறிசொற்கும் மகடூஉவறிசொ
ப்றுதலின். ஆடூஉ மகடூஉ என்பன பண்டையார்வழக்கு.
சால் அறிதற்குக் கருவியாகிய சொல்.

௩. ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்

(இ-ள்.) ஒனறறி சொல்லே பலவறி சொல்லெ
ன் ஒன்றனை அறியுஞ்சொல்லும் பலவற்றை அறியுஞ்செ
று சொல்லப்பட்ட: ஆயிரு பாற்சொல் அஃறிணைய=
ிசுடத்துச்சொல்லும் அஃறிணையினையுடையவாம். எ-று.

பெண்மை சுட்டிய வுயர்திணை மருங்கி
னாண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியுந்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியு
மிவ்வென வறியுமந் தந்தமக் கிலவே
புயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

இஃது ஐயம் அறுக்கின்றது; மேற் தொகையுள் ஒழிந்த
கயும் வகையுள் ஒழிந்த பேடியையும் இவ்வாறுமென்

இ - ள்.) உயர்திணை மருங்கிற் பெண்மை சுட்டிய=ஒ
திணையிடத்துப் பெண்பாற்குரிய அமைதித்தன்மையைக்
காரணமான: ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
பாற்கு உரிய ஆளுந்தன்மை திரிந்த பெயர்ப்பொருளும்:
ட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்=தெய்வத்தன்மையைக் கு
ப்பொருளும்: இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கு இல
யெனத் தம்பெயர்ப் பொருளினை வேறறிய நிற்கும்
ணையுடைய சொற்களைத் தமக்குடையவல்ல: உயர்திணை
ால் பிரிந்து இசைக்கும்=உயர்திணையிடத்திற் குரிய பா
ட்டு இசைக்கும். எ-று.

அலியன்று என்றற்குப் பெண்மைசுட்டிய என்றார்.
என்றற்கு ஆண்மைதிரிந்த என்றார். இரண்டிடத்துப்
ளவியுஞ் சொல்லினற் பொருளறிய ப்படுதலின் ஆ
ப்பொருளுணர்த்திநின்றன.

ட்டிய என்பது நிலம்பூத்த மரமென்பதுபோலும் பெய
து பெயர்நிலைக்கிளவியென்பதனோடு முடியும். ஆண்மைதி
இடைநிலை. இதன்பொருள் ஆண்பாற்குரிய ஆளுந்தன்
ப்பிற் தான் செய்த தீவினையாற் தன்னிடத்து இல்லை

பால்பிரிந்திசைத்தலாவது தாம் உயர்திணைப்பொருளாய்
ாற்றினல் இசைத்தலாம்.

'படியைப் பாலுள்ளுந்தெய்வத்தைத் திணையுள்ளும் அடக்கி

உ-ம். பேடிவந்தாள் பேடியர்வந்தார் தேவன்வந்தான் தே
. தேவர்வந்தார் எனவரும்.

பேடியர் பேடிமார் பேடிகள் என்பனவும் அடங்குத
யென்றது ஆண்மைதிரிந்த என்றார். "பெண்ணவாயாண்
யணியாளோ" என்பதனாற் பெண்ணவாய்நிற்றலே கொள்

அந்தந்தமக்கில என்றதனான் நிரயப்பாலர் அலி மகண்மா
பற்றையும் இம்மூவிற்றின் ஏற்பதனான் முடிக்க.

உ-ம். நரகன்வந்தான் நரகிவந்தாள் நரகர்வந்தார் அலிவந்
பர்வந்தார் மகண்மாவந்தாள் எனவரும்.

!. • ளஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்.
இஃது ஆடூஉ அறிசொல் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) ளஃகானொற்று=ளஃகானாகிய ஒற்றினை ஈ
பசொல்: ஆடூஉ அறிசொல்=ஒருவன் ஆண்மகனை அ
ல்லாம். எ-று.

ஏகாரத் தேற்றேகாரம்.

உ-ம். உண்டனன் உண்டான் உண்ணாநின்றனன் உண்ணு
உண்பன் உண்பான் கரியன் கரியான் எனவரும்.

உண்டனன் உண்டான் என்புழி னகரம் ஒழிந்த மூவெழு
வினைப்பாற்கும் வருதலின் னகரத்தின் சிறப்பு நோக்கி ன
ற்றே என்றார். அன் ஆன் என்னும் இரண்டனையுந் தொ
கானென்றார். மேலனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

ரு. ளஃகா னொற்றே மகடூஉ வறிசொல்.
இது மகடூஉ அறிசொல் உணர்த்துகின்றது.
(இ - ள்.) ளஃகானொற்று ...

உண்டனள் உண்டாள் உண்ணாநின்றனள் உண்ணுகி
ரபள் உண்பாள் கரியள். கரியாள் எனவரும்.

எ. ரஃகா னொற்றும் பகர விறுதியு
மாரைக் கிளவி யுளப்பட மூன்று
நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே.

இது பலரறிசொல் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) ரஃகான் ஒற்றும்=ரஃகானாகிய ஒற்றினை
ய சொல்லும்: பகர இறுதியும்=பகரமாகிய இறுதியை
ல்லும்: மாரைக் கிளவி உளப்பட மூன்றும் = மாரெ
டச்சொல்லை ஈறாகவுடைய சொல் உட்பட மூன்றும்:
ான்றும் பலரறி சொல்லே=நிரம்பத் தோன்றும் பலை
சொல்லாம். எ-று.

அகரத்தோடு புணர்ந்த பகரமல்லது உயர்திணைப் பன்
ர்த்தாதென்றற்கு ஈண்டுப் பகரமென்றும் மேல் "அஆவ"
பகர அகர உயிர்மெய் ஈறுய்நிற்றல் உடம்பொடுபுண
ஞாயிற்று.

உ-ம். உண்டனர் உண்டார் உண்ணுகின்றனர் உண்ணுகி
பீர் உண்பார் கரியர் கரியார் கூறுப வருப "ஆர்த்தார்கொ
ார்" எனவரும்.

மாரீறு ஆரீறென அடங்குமெனின் மகரவொற்றுக் கால
எழுத்தாய் முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் உண்பார் வருவ
போல வேறுபட்டு வரல்வேண்டும்; அங்ஙனம் வேறுபடா
வினைகொண்டுமுடிதலானும் மாரீறு ஆரீற்றின் அடங்
று. ஏனைப்பன்மையீறுகள் திரிபுடைமையின் இவற்றை
ன்றுமென்றார். பகரவிறுதியென்றது மொழிந்தபொரு
ன்றவவ்வழின் மொழியாததனைமுட்டின்றுமுடித்தலென்
ம்.

ஒன்றறி கிளவி தறட ஊர்ந்த
குன்றியல் உகரத் திறுதி யாகும்.

இ - ள்.) ஒன்றறிகிளவி=ஒருவன் ஒன்றனை அறியுஞ்சொ
ஊர்ந்த குன்றியலுகரத்து இறுதியாகும்=தறட என்னும்
ஊர்ந்துவந்த குற்றியலுகரத்தினை ஈறாகவுடைய, சொ
று.

-ம். வந்தது வாராநின்றது வருவது கரியது கூயிற்று தா
ன்று குளம்பின்று குன்றுகட்டு குறுந்தாட்டு எனவரும்.

அஆ வஎன வரூஉ மிறுதி
பப்பால் மூன்றே பலவறி சொல்லே.

இஃது அஃறிணைக்கட் பலவறிசொல் உணர்த்துகின்றது

இ - ள்.) பலவறிசொல்=ஒருவன் பலவற்றை அறியுஞ் சொ
: அ ஆ வ என வரூஉம் இறுதி அப்பால் மூன்று=அ
ரூஉம் இறுதியையுடைய அக்கூற்று மூன்றுசொல்லாம்.

உ-ம். உண்டன உண்ட உண்ணுகின்றன உண்ணுகின்ற
உண்ப கரியன கரிய கோட்ட எனவரும்.

உண்ப என்பது பலரறிசொல்லன்றோவெனின், தகை

யாநின்றன தகைப்பன என அன்பெற்றுத் தகைத்த த
தகைப்ப என அன்பெறுதும் நின்றாற்போலவும் "கா
செலவு" என்றாற்போலவும் உண்ப என்பதும் அன்
அகர ஈற்றுப் பலவறிசொல், பகர ஈற்றுப் பலரறிசொல்
ஆ உண்ணுதின்று எனவும் வ உண்குவதின்குவ எனவும்

இவை அன்பெறுத எதிர்காலத்தவரும் வகரவொற்று
அகர ஈருகாவேனெனின் குகரம்பெறுதலின் வகர ஈ
சொல்வ எனக் குகரம் பெறுதவழி அகர ஈறுதலும்

வகர ஈறுதலும் உடையவாம்.

10. இருதிணை மருங்கி னைம்பா லறிய
ஈற்றினின் றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்துந்
தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே.

(இ - ள்.) இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய=உயர்
திணை என்னும் இரண்டுதிணைக்கண்ணும் உளவாகிய
தி பலர் ஒன்று பல என்னும் ஐந்து பாலினையும் அறிய:
இசைக்கும் பதினோர் எழுத்தும்=அவ்வச்சொல்லின் இ
நின்று ஒலிக்கும் பதினோரிடைச்சொற்களும்: தோற்றந்
யொடு வருமே=பால் உணர்த்துதற்குப் புலப்படுதற்கண்
ற்கு ஈறாய்ப் புலப்படும். எ-று.

தினோரிடைச்சொல்லையும் எழுத்தென்றார் எழுத்தினாற்
பற்றி. இது கருத்தாதல் "மாரைக்கிளவி" என்றதனாற்
ஈற்றின் நின்று இசைக்குமென்றது னகரம் முதலிய
ம் ஞாபகம், அல்லனவீற்றிற்கு அநுவாதம். அவை னக
மும் ரகாரமும் பகாரமும் மாரும் துவ்வும் றுவ்வும்
ம் ஆவும் வவ்வும். இது விரித்தது தொகுத்தது. வினையி
க்கு ஈறுபற்றி ஓதிப் பெயரிவழுட் பெயர்கட்மை எடு
மையானும் இப்பதினோரும் பெயர்க்கட் திரிபுடையவாய்
ம் பெயர்க்கு இவ்வீறுகள் கோடலாகாமை உணர்க.

5. வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியு
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே.

இது வழுவற்க என்று காத்தலும் வழுவியமைக என்று
ஆகிய இரண்டனுள் வழுவற்க என்று காக்கின்றது.

(இ - ள்.) வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்=வி
சொல்லான் விளங்கும் பாலறியப்படும் பொருளும்: பெயரிற் றோ
பாலறி கிளவியும்=பெயர்ச்சொல்லான் விளங்கும் பால
பொருளும்: மயங்கல்கூடா=ஒன்றோடொன்று மயங்கச்
பொருந்தா: தம்மரபின=தத்தம் இலக்கணத்தாலே செ
டைய, எ-று.

சொல்லென்றார் அதனான் உணரும் பொருளை, பால் ம
வே திணைமயங்காமையுங் கூறிற்றாம்.

... உண்... எனவன் உண்டானவள் உண்டாரவர் உண்

வையுண்டன; இவை பெயரான்று வணமைற தததம
வந்தன. வினைச்சொல்லால் விளங்குமெனவே அதனி
ம் இடனும் மயங்காமையும் பெற்றாம். அவை, உண்டேன்
உண்ணுகின்றேன் இன்று, உண்கு நாளை, யான்வந்தேன்,
யாம்வந்தேம், நீயிர்வந்தீர், எனவரும்.

இனி உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்பதனாற் றம்மரபின
பிரித்து வேறோர் தொடராக்கி மரபுமயங்காமையுஞ் செ
யானைமேய்ப்பானைப் பாகன் என்றலும் யாடுமேய்ப்
யன் என்றலுமாம்.

இச்சூத்திரத்தாற் றிணையும் பாலும் இடமுங் காலமும்
மைமற் காத்தார்.

இனி மயங்கல்கூடா என்பதனானே மயங்குதலும் உண்
பெற்றாம். அம்மயக்கம் எழுவகையவென்பது உரையிற்கே
திணைமயக்கமும் பான்மயக்கமுங் காலமயக்கமும் இட
செப்புமயக்கமும் வினாமயக்கமும் மரபுமயக்கமுமென
மயங்குமெனவே வழுவாதல் பெற்றாம். உண்டானது
ளவை உண்டாளது உண்டாளவை உண்டாரது உண்ட
டதவன் உண்டனவவன் உண்டதவள் உண்டனவவள்
உண்டனவவர் இவை திணைவழு; உண்டானவள் உண்
ண்டாளவன் உண்டாளவர் உண்டாரவன் உண்டாரவள்
உண்டனவது இவை பால்வழு; இவை வினைநின்று பெய
ழியின். அவன்வந்தது அவன்வந்தன அவள்வந்தது அ
அவர்வந்தது அவர்வந்தன அதுவந்தான் அவைவந்தான்

ாள் அவைவந்தான் அதுவந்தார் அவைவந்தார் இவை இவ
ர்வந்தான் அவன்வந்தார் அவள்வந்தான் அவள்வந்தார்
ரன் அவர்வந்தாள் அதுவந்தன அவைவந்தது இவை பா
ல பெயர்கின்று வினைமேல் வழீஇயின. செத்தானைச்ச
காலவழு. யானுண்டான் யானுண்டாய் என்றாற்போல்வ
. இவை பெயர்வினைகளைப்பற்றி வரும் விகற்பமுங்கொள்க.
ப்பானை இடையனென்றலும் யாடுமேய்ப்பானைப் பாக
மரபுவழு. செப்பும் வினாவும் வழுவாமையும் வழுவு
லகூறப. வினையியலுட் கிடைக்கட் காலவழுவமைதியும்

.. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
யாண்மை யறிசொற் காகிட னின்றே.
இதுவும் அது.

இ - ள்.) ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி=உய
ற் பால்பிரிந்திசைக்குமென மேற்கூறிய ஆண்மை
ச்சொல்: ஆண்மை அறிசொற்கு ஆகிடன் இன்று=ஆ
லோடு பொருந்தும் இடனுடைத்தன்று. எ-று.

இது வழுவற்க என்கின்றதாகலின் ாண்டுப் பே
ார்.

.. செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்.
இதுவும் அது.

இ - ள்.) செப்பும் வினாவும்=வினாயபொருளை அறிவு
அறியலுறவு வெளிப்படுப்பதனையும்: வழாஅல் ஓம்பல்
போற்றுக. எ-று.

செவ்வனிறையும் இறைபயப்பதுவுமெனச் செப்புஇருவ
ருள் இறைபயப்பனதாம் வினாவெதிர்வினாதலும் ஏ
தலும் உற்றதுரைத்தலும் உறுவதுகூறலும் உடம்பு
ஒருகுத்திறுத்தலுஞ் சொல்லாதிறுத்தலுமென எண்வகை
ன்மைத்தென்று வினாயவழி உணர்தற்றன்மைத்தெ
வனிறையாம். உண்டியோவென்று வினாயவழி வயிறு
ாதலும் உற்றதுரைத்தலாய், உண்ணேனென்பது பய
பயப்பதாம். கடம்பூர்க்குவழியாதோவெனில் இடம்பூண்
ாகன்று என்றல் செப்புவழுவாம்.

அறியான்வினவும் ஐயவினவும். அறிபொருள்வின
மூவகைத்து. உயிரெத்தன்மைத்தென்றல் அறியா
ற்றானும் அறியப்படாத பொருள் வினவப்படாமையிற்
பான் உணர்ந்து சிறப்புவகையான் அறியாமையின் வி
று உணர்க. குற்றியோ மகனோ தோன்றுகின்ற உரு
ன. அறியப்பட்டபொருளை வேறறிதலும் அறிவுறு
ய பயனோக்கி வினுதல் அறிபொருள்வின. இவ்வறிபொ

ஒருவிரல் காட்டி நெடிதோகுறிதோவென்றலும் கற
மை சினையோபாலோவென்றலும் பிறவும் வினவழுவாம்.

செப்பு ஆசிரியன்கண்ணதாகலானும் வினவின்றியுஞ்
தலானுஞ் செப்பு முற்கூறினர்.

செவ்வணிறையும் அறியான்வினவும் ஐயவினவும் வ
லின் வழாஅலோம்பலென்பதனுற் கொள்க. ஏனைய வழு
க் காண்க.

கு. வினவுஞ் செப்பே வினவெதிர் வரினே.

இது வழுவமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) வின எதிர்வரின்=வினப்பொருளை ஒருவா
வுறுத்து வினவிற்கு மறுமொழியாய் வரின்: வினவுஞ் செ
றத்தானுஞ் செப்பாம். எ-று.

சாத்தா உண்டியோ என்று வினவவழி உண்ணேனே
ம் வின வினவாய்பாட்டால் வந்ததேனும் உண்பேனெ
ருள்பட வருதலிற் செப்பாயிற்று. இது வினவெதிர்வின

கடு. செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே
யப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலையின்று=
றையாகாது செப்பு வழுவிவரினுங் கடியப்படாது: அப்பொ
ர்ந்த கிளவியான=ஒருவாற்றான். அவ்வினவபொருட்கு இ
ட கிளவியாதற்கண். எ-று.

சாத்தா உண்டியோ என்று வினயவழி வயிறுகுத்திற்
றதுரைத்தலும் வயிறுகுத்துகின்றதென மறுத்தலும் நீயுண்
ந்தலும் வயிறுகுத்துமென உறுவதுகூறலும் பசித்தேனெ
ழுதாயிற்றென்றும் உடம்படுதலும் ஒருவாற்றான் வினயபெ
பிவுறுத்தன. குமரியாடிப்போந்தேன் ஒருபிடிசோறுதம்பின்

)சுப்பே எனநின்ற ஏகாரம் பிரிநிலையேகாரம், வினர்
பவாங்கிக்கொண்டமைத்தலின். உம்மை சிறப்பும்மை.
)சப்பு வழுவினும் அமைக. வினவழீஇயின இடத்து
).

. செப்பினும் வினவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொரு ளாகு முறழ்துணைப் பொருளே.

இது செப்பிற்கும் வினவிற்கும் மரபு கூறுகின்றது.

இ - ள்.) செப்பினும் வினவினும்=செப்பின்கண்ணும்
ண்ணும்: சினைமுதற் கிளவிக்கு=சினைக்கிளவிக்கும் முத
ம்: உறழ்துணைப்பொருளே=ஒப்புமை கருதாது மாற
பொருளும் ஒப்புமை கூறப்படும் பொருளும்: அப்பொ
அவ்வப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளேயாம். எ-று.

இவள்கண்ணின் இவள்கண் பெரிய, நும்மரசனின் எம்ம
செய்யும், இவள்கண்ணின் இவள்கண் பெரியவோ,
r நும்மரசன் முறைசெய்யுமோ, இவள்கண்ணொக்கும்
எம்மரசனையொக்கும் நும்மரசன், இவள்கண்ணொக்
கண், எம்மரசனையொக்குமோ நும்மரசன் எனவரும்.

நன்னினமுடித்தலென்பதனான் எண்ணுங்காலுந் துகிரும்
பொன்னுமென இனமொத்தன எண்ணுக. மூத்துங் கரு
ங் காணங்கோழியும் பொன்னுமென்று எண்ணற்க.

r. தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின வொழுகும்
பகுதிக் கிளவி வரைநிலை யிலவே.

இது மரபுவழுவமையுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின ஒழுகும்=வ
; உரியசொல்லாற் பட்டாங்கே சொல்லுதல் நீர்மையன்
கனைந்து அதற்குத்தக்கதோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதலையு
ரமின்றி வழங்கற்பாடேபற்றி வருவதனையும் பற்றிநட
க் கிளவி=இலக்கணத்திற் பக்கச்சொல்: வரைநிலையில

_ா. எ-று.

றலும் போல்வன தருதி. பண்புகுறியாது சாதிப்பெ
யாடு வெண்களமர் கருங்களமர் என வருவனவுங் குட
பிறகலத்துள்ளும் இருந்தநீரைச் சிறிதென்றுத சிலெ
அடுப்பின் கீழ்ப்புடையை மீயடுப்பென்றலும் போ
ராம்.

அ. இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொ
வழக்கா றல்ல செய்யு ளாறே.

இது செய்யுட்கு மரபுவழுவமைதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொ
த்தைச்சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படுதலில்லாத
ந்து வழங்கப்படும் பெயரை ஒருபொருட்குக் கொடுத்தல்:
அல்ல செய்யுளாறு=வழக்குநெறியல்ல செய்யுணெறி.

"செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும் வெண்டிங்களுள்
ண்டினும்" என இவை கருஞாயிறுங் கருந்திங்களுமாகிய
ாமையின் விசேடிக்கப்படாவாயினுஞ் செய்யுட்கு அ
லின் அமைத்தார். எனவே வழக்கின்கட் பண்புகொள்
ங்குறித்து வருதல் மரபென்பதூஉஞ் செய்யுட்கண் வழீஇ
மரபென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று.

பண்பு அடாது "வடவேங்கடந் தென்குமரி" முட்
ட்சுறு எனத் திசையும் உறுப்புந் தொழிலும் முதலிய
க்கு இனஞ்சுட்டாது வருவன ஒன்றெனமுடித்தலாற்
றென அமைக்க.

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

-இஃது இயற்கைப்பொருட்கண் மரபுவழுவாமை கூறுகின்

(இ - ள்.) இயற்கைப் பொருளை=பொருட்குப்பின் தோ
ஙிகழுந் தன்மைத்தாய பொருளை அதன் இயல்புகூறு
ற்றெனக் கிளத்தல்=ஆக்கமுங் காரணமுங் கொடாது இற்
ால்லுக. எ-று.

நிலம்வலிது நீர்தண்ணிது ...
வறுபாடு குறித்து நிற்றலின் இயற்கைப்பொருள் ஆக்
ன்றும்.

). செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்.

இது செயற்கைப்பொருண்மேல் மரபுவழுவாமை கூறுகி

(இ - ள்.) செயற்கைப் பொருளை=காரணத்தாற் த
பொருளைத் திரிபு கூறுங்கால்: ஆக்கமொடு கூறல்=
த்துச் சொல்லுக. எ-று.

ச. ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) ஆக்கந்தானே=செயற்கைப்பொருளை ஆக்க
கால் அவ்வாக்கச்சொற்றான்: காரணமுதற்று = கா
லே முன்னாக உடைத்து. எ-று.

உ-ம். கடுக்கலந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையான்
யாயின, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர் கால்யாத்தமை
கூழ்நல்லவாயின என்வரும். மயிர்நல்ல ஒப்பங்கூழ்நல்ல
ின்றிவந்தது பொருட்குப்பின் தோன்றுது உடன்றோ
ின் இயற்கைப்பொருளாம். அவ்வாறன்றி முன் தீய
நல்லவாயினவழி அத்தீமைகாணுதான் மயிர் நல்லவெ
ின்று, அச்செயற்கை உணராமற் கூறலின்.

ட. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின் றென்ப வழக்கி னுள்ளே.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ - ள்.) ஆக்கக் கிளவி=காரணமுதற்று என்ற ஆக்கச்
ரமின்றியும் போக்கின்றென்ப=காரணமின்றிவரினுங்
றன்று கூறுப: வழக்கினுள்ளே=வழக்கிடத்து. எ-று.

உ-ம். மயிர் நல்லவாயின, பயிர் நல்லவாயின, எனவரு

ஈனவே செய்யுட்குக் காரணம்பெற்றே வருமாயிற்று.

யாற் பண்டைத்தன் - சாயல்வாயினதோள்." என இது
ஆக்கமும் பெற்றது. "குருதி படிந்துண்ட காக முரு
ற் புறத்த சிரல்வாய்" என இதற்கு ஆக்கம் விகா
க்கதென்று உணர்க. "அரிய கானஞ் சென்றோர்க்-கெளிய
மன் றோளே" இதற்குக் கற்புக்காலத்தாற் தோள் எ

என அக்காலங் காரணமாயிற்று.

உம்மை எதிர்மறையாகலாற் காரணங்கொடுத்தச் பெ

வலியுடைத்து.

௩. பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி
தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்.

இது மேல் இயற்கை செயற்கையெனப் பகுத்த பெ
திணையுணர்ந்து பாலையத் தோன்றியவழி அவ் ஐயப்பெ
சொல் நிகழ்த்துமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) பால் மயக்குற்ற ஐயக்கிளவி=திணை துணிந்து ப
ர்துநின்ற ஐயப்பொருளை: தானறிபொருள்வயிற் பன்மைகூ
றிந்த உயர்திணைப்பொருளிடத்துப் பன்மையாற் கூறுக.

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற் தோன்றாது பொது
தோன்றிய பொருள். ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்ட
ல்லோ தோன்றுகின்றவர் எனவரும். திணைவயினென்னாது
பாருள்வயினென்னப் பொதுப்படக் கூறிய அதனால் ஒ
ல்லோ பலர்கொல்லோ இக்கறவையுய்த்த கள்வர், ஒ
ல்லோ பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்திநீழல் வண்டல்
எனத் திணையோடு ஆண்மைபெண்மை துணிந்த பன்
மைப்பாலையமுங் கொள்க. அப்பொருட்கு இருபாலுமாய்
மையிற் தான் ஒன்றாகியபொருளைப் பன்மையாகக் கூ
மைசெவன வழுவமைத்தார்.

௨௪. உருவென மொழியினு மஃறிணைப் பிரிப்பினு
மிருவீற்று முரித்தே சுட்டுங் காலை.

இதுவும் ஐயப்பொருள்மேற் சொல் நிகழ்த்துமாறு
றது.

வென மொழியினும்=ஐயத்துக்கண் உருவெனச்சொ
த்தும்: அஃறிணைப் பிரிப்பினும்=ஒருமையும்பன்மையுமாகப்
ம் அஃறிணையியற்பெயராகிய பொதுச்சொற்கண்ணும்: உரித்
தைப் புலப்படுத்தும் பொதுவாகியதன்மை உரித்து. எ-

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ இத்தோன்றாநின்ற
துகொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்புக்க பெற்றம் எனவ

உருவினுமென்னுது உருவென மொழியினுமென்றதனுன்
பொருள்வாகிய வடிவு பிழம்பு பிண்டமென்னுந் தொடக்க
கொள்க. உருவுமுதலியன உயர்திணைப் பன்மையொருமை
திற்கு ஏலாமையும் ஏனைத் திணையயந்திற்கு ஏற்புடை
ன்றச் சுட்டுங்காலையென்றூர். உருபு எனப் பகரவுகரமாகப்

இல் அது வேற்றுமையுருபிற்கும் உவமவுருபிற்கும் பெயரா
உணர்த்தாதென்று உணர்க. "அதுவெனுருபுகெட" எனவும்
ப்பொருளினுமெய்தமொழி" எனவும் "உருபுதொடர்ந்த

யும் "உருபுதொகவருதலும்" எனவும் "மெய்யுருபுதொகா",
"யாதனுருபின்" எனவும் பிறண்டும் வேற்றுமைக்கு

ரதே சூத்திரஞ்செய்தவாறு காண்க. உவமவுருபென்றல்
த்தில் கூறிய உரைகளான் உணர்க. அன்றியுஞ் சான்

யுட்களிலும் "உருவினரொளிவினை" எனவும் "ஞாயிற்
வண்ணங்கொண்ட" எனவும் "உருவக்குதிரை" எனவும் "
யங்கொண்டதோர்கூற்றங்கொல்" எனவும் பிறண்டுங் கூ

உணர்க. உருவென்பது உடலுயிர்க்கூட்டப் பொதுமை
ஒன்னும் பொதுமைக்கு ஏவாது உடலையே உணர்த்த
பெற்றமென்பது இயற்பெயராயினும் ஒருகாநிசொல்லுத
ல்மேல் நில்லாது இருபால்மேல் நிற்றலானும் வழுவ

ற்று. (

.ூ. தன்மை சுட்டலு முரித்தென மொழிப
அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

இது முன்னர்க்கூறிய பாலையத்தையுந் திணையயத்
ர்த்துகூறும்வழி அவற்றிற்கு அன்மைத்தன்மைகூறும் மர

றது.

பொருள்களின் உண்மைததன்மையைக் கருதுதலும் உ
மைக்கிளவி வேறிடத்தான என மொழிப=ஆண்டு ஒருபெ
பொருளல்லவாந் தன்மை உணர்த்துஞ் சொல் ஐயத்
யைத் துணிந்து தழீஇக்கொண்ட பொருளின்கண்ணெ
ர் ஆசிரியர். எ-று.

இவன் பெண்டாட்டியல்லன் ஆண்மகன், இவன் ஆ
ன் பெண்டாட்டி, இவன் குற்றியல்லன் மகன், இ
ன்று குற்றி, இப்பெற்றம் பலவன்று ஒன்று, இப்பெற்ற
பல எனவரும். இவனென்னும் எழுவாய் அல்லனெ
முடிந்தது. மகனென்பது இவனென்னுஞ் சுட்டுப்
பெயர்ப்பயனிலையாய் நின்றது. இவற்றிற்கு ஐந்தாமுருபு
மான்று, பெண்டாட்டியின் அல்லனென.

இனிச் சேனாவரையர் முன்னிற்சூத்திரத்தில் உருவென்
மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இத்தோன்று
வனைப் பாலையத்திற்கு உருவென்னும் ஐயப்புலப்பொதுச்
தென்று உதாரணங்காட்டி, இச்சூத்திரத்தில் அன்மைக்
கப்படும்பொருண்மேலாமென்று கூறினாராலெனின்; அவ
ங்காட்டியவற்றில் ஆண்மகனென்று துணிந்தவழிப் பெண்
லள் ஆண்மகனென்றும் பெண்டாட்டியென்று துணி
மகனல்லன் பெண்டாட்டியென்றும் மறுக்கப்படும் பெ
அன்மைகூறி அவற்றிற்கு. இவ்வுருவு பெண்டாட்டிய
மகனென்றும் இவ்வுருவு ஆண்மகனல்லன் பெண்ட
ன்றும் உருவென்னுஞ்சொற் கூட்டியே பொருண்முடிக்க
மின் உருவென்னும் அஃறிணைப்பெயர் அல்லன் அல்லள்
உயர்திணைவினைக்குறிப்போடு முடியாமை உணர்க.

இவன் பெண்டாட்டியல்லன் ஆண்மகன், இவள் ஆண்ம
பெண்டாட்டி என அவர் சொல்முடித்தற்குக் கூட்டிய
பெயர் கூட்டினும் முடியாமையும் உணர்க. இனிக் குற்
றுவென்று ஐயுற்றான் மகனென்று துணிந்தது மக்க
யை ஆண்டுப்பெற்றன்றோ? அது பெறவே குற்றித்த
ாடு இல்லையாயிற்று. ஆண்டு இல்லாத குற்றித்தன்மையன
றதலான் அஃதல்லாதான்மேல் அன்மையேற்றுகவே அ

. அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.

இது வண்ணச்சினைச்சொற்கண் மரபுகூறுகின்றது.

இ - ள்.) அடை சினை முதலென மூன்றும்=பண்புச்
சினைச்சொல்லும் முதற்சொல்லுமென்ற மூன்றும்:
ாமை நடைபெற்று இயலும்=கூறப்பட்ட முறை மயங்
ாகப் பொருந்திநடக்கும்: வண்ணச் சினைச்சொல்=வ
ாகிய பண்புகளோடு தொடர்ந்த சினைச்சொல்லையுடைய
. எ-று.

நீட்டும் வண்ணச்சினைச்சொல்லென்றது அச்சொற்குப்
று.

டு-ம். செங்காஞரை பெருந்தலைச்சாத்தன் என வழக்
ாதெனவே செய்யுளுட் "கவிசெந் தாழைக் குவிபுறத் தி
செஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா - வாய்வன் காக்
புன் கூடி" என மயங்கியும் வருமாயிற்று. சினையொடு மு
மையுடைமையான் முதலொடும் இயைந்தன. "பெருந்
கப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை" என்பதும் அவ்வாறே மய
செய்யுளாதலின். பெருவழுதுணங்காயென்பது பெ
மேலே கூறுதலிற் சொல்லுவான் கருத்து வேறாயிற்று.
வழக்கினுள் மயங்காதென்றதனுற் சிறுபைந்தூவியெனச்
குணம் இரண்டு அடுத்தல் செய்யுளாறென்க. இளம்
ர் என்பது சினையின்மையின் வேண்டியவாறு வந்தது.

ர. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி ஞகிய வுயர்சொற் கிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.

இது பால்வழுவுந் திணைவழுவும் அமைக்கின்றது.
(இ - ள்.) ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்=ஒரு
ருத்தியையுஞ் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும்; ஒன்
...

ஞளவாகிய உயர்த்துச்சொல்லுஞ் சொல்லாம்: இல
ற் சொல்லாறல்ல=இலக்கண முறைமையாற் சொல்லு
எ-று.

வழக்கினுகிய எனவே வழுவமைதிபெற்றும்.

உயர்சொல் உயர்க்குஞ்சொல். ஒருவனையுந் தாம்வந்தா
தியையுந் தாம்வந்தாரென்ப, ஒன்றனையுந் தாம்வந்தா

உ-ம். யாம்வந்தேம் நீர்வந்தீர் இவர்வந்தார் எனவரும்.
தாம்வந்தார்தொண்டனரென்பது உயர்சொற் குறிப்பி
ு விளக்கிற்று.

'இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாறல்ல' என்ற மிகையா

தை எந்தைவந்தான் எனவும் ஓர் ஆவை எம் அன்னை
யும் "கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர-வின்
தாயர்" எனவும் ஒப்புமைகருதாது காதல்பற்றி உயர்த்து
கன்னிநறுஞாழல் கன்னியெயிலெனவும் ஓர் எருத்தை
எவும் ஒருகிளியை நங்கையெனவும் அஃறிணையை உய
பாட்டாற் கூறலும் பண்புகொள்பெயர்க்கொடை. வழக்
பெருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என இல்குணம்
த்துக்கூறலுங் கொள்க. என் பாவை வந்ததென்பது ஆகு
து ஒப்புள்வழிக் கூறியது.

அ. செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடையி
நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்து முரிய வென்ப.

இஃது இடம்பற்றிசிலசொற்களுக்குப் பொதுவி
றது.

(இ - ள்.) செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடை
பெறத் தோன்றும் அந்நாற் சொல்லும்=செலவுமுதலிய
ளயானும் இடம் நிலைபெறப் புலப்படாநின்ற அந்நான்கு

ங்குமுதலியன தன்மைக்கண்ணும் ஆங்குமுதலியன ப
ண்ணும் அடக்கப்பட்டன.

பினைச்சொல், பாலுணர்த்தும் ஈற்றான் மூன்றிடத்தி
வினையியலுட் கூறிச், செலவுமுதலியன முதனிலைத
உணர்த்திநிற்றலின் ஈண்டுக்கூறினர் அவற்றுள் அட
ன். (

ட. அவற்றுட், டருசொல் வருசொல் லாயிரு கிள
தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த.

இஃது அவற்றுட் சிலவற்றிற்குச் சிறப்பிலக்கணங் கூறுகின்

(இ - ள்.) அவற்றுட் தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கி
முற்கூறிய நான்குசொல்லினுட் தருசொல்லும் வருசொ
இரண்டுசொல்லும்: தன்மை முன்னிலைஆயீரிடத்த=தன்
நிலையாகிய அவ்விரண்டிடத்திற்கும் உரிய. எ-று.

ானக்குத்தந்தான் எனக்குத்தந்தான் என்னுழைவந்தான்
வந்தான் ஈங்குவந்தான் என ஈற்றானன்றித் தரவும்
வினை தன்கண்ணும் முன்னின்றான்கண்ணுஞ் சென்
ிற்குத்திரத்துப் பொதுவிதியான் மூன்றிடத்தும் வரைவி
னவும் கொள்ளவைத்தமையாற் "பெருவிறலமரர்க்குவெ
"புன்றருபசுங்காய்தின்ற" "தூண்டில்வேட்டுவன்வா
"அரிமலர்ந்தன்னகண்ணம்மாகடைசி - திருமுகமுந்திங்க
ுத் - தெருமந்து - வையத்தும்வானத்துஞ்செல்லாதணங்க
க்துகின்றதரா" என மயங்குவனவும் அமைக.

ரவு வரவு உணர்த்துஞ் சொல்லென்பது பொருள். (

). ஏனை யிரண்டு மேனை யிடத்த.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஏனை இரண்டும்=செலவுச்சொல்லுங் கொ
லும்: ஏனை இடத்த=படர்க்கைக்கு உரிய. எ-று.

செலவு' சென்றான், அங்குச்சென்றான், அவர்க்குக்கெ

. யாதவ வெனனு மாயிரு கிளவியு
மறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும்.

இஃது அறியாப்பொருள்மேற் சொல் நிகழ்த்தும் மர

து.

(இ - ள்.) யாது எவன் என்னும் ஆயிரு கிளவியும்
என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண்டுசொல்லும்: அறிய
யின் செறியத் தோன்றும்=அறியாப்பொருளிடத்து
வும் வினாவாய் யாப்புறத் தோன்றும், எ-று.

இச்சொற்குப்பொருள்யாது, இச்சொற்குப்பொருளெவன்
துவகையான் உணரப்பட்டுச் சிறப்புவகையான் உணர்த்தப்
ளாம். இக்காலத்து எவனென்பது என்னென்றும்
றும் மருவிற்று.

யாவன் யாவள் யாவர் யார் யா யாவை யாண்டு யா
ருள் என்பன இனைபால் முதலியன உணர்த்தலின்
ருள்வயிற் செறியத்தோன்றுவாயின. ஆயின் யாது எ
வற்றிற்கும் அவை உளவாலெனின், வினாவின்முன்
ருமையும் பன்மையுந்துணிந்து அவற்றின் பகுதியறிதற்

ர்ருனல்லன் பொதுவகையான் விருவுகின்ருனென்று
நமாறு வழக்குநோக்கிஉணர்க.

௨. அவற்றுள், யாதென வரூஉம் வினுவின் கிள
யறிந்த பொருள்வயி னையந் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே.

இஃது அவற்றுள் ஒன்று அறிந்தவழியும் வருமென்று
கின்றது. ஒனவே மரபுகூறிற்றும்.

(இ - ள்.) அவற்றுள் யாது என வரூஉம் வினுவின் கி
கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென்னும் வினுச்சொல் பு
ருளை வினுதலேயன்றி: அறிந்த பொருள்வயின் ஐயந்
தெரிந்த கிளவியாதலும் உரித்து=அறிந்தபொருட்கண்
ற்கு ஆராய்ந்த சொல்லாதலும் உரித்து. எ-று.

முன்னிற் சூத்திரத்துள் யாதென்பதனை இச்சூத்திர
ருந்தப் பின்வையாதத்னுற் செறியத்தோன்ருதனவற்றினு
கொள்க. நமருள் யாவன் பேரியினுன் என எல்லாவற்
க.

இனிக் "கடிசொல்லில்லை" என்பதனுல், நமருள் எவன்
', அவற்றுள் எவ்வெருது கெட்டது என்பனவுங் கொள்

உம்மை எதிர்மறையாகலான் ஐயத்தாய் நிற்றல் வலியுடை

௩. இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்.

இது வரையறையுடையது தொகைபெறும்வழிப் படு
கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இனைத்தென அறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு=
ரால் இத்துணையென்று அறியப்பட்ட சினைக்கிளவிக்கும்
கிக்கும்: வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்=முடி
லோடு படுக் தொகுதிக்கண் உம்மைகொடுத்துச் சொல்லுக

நம்பி கண்ணிரண்டும் நொந்தன, தமிழ்நாட்டு மூவே
ர் எனச் சினைமுதற்கிளவிகள் தாமே வினைப்பட்ட
மவேண்டின. "பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி" இத
ப்படுத்தினது. "முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி" இது
ப்பட்டது. பன்னிரண்டென்னுந் தொகுதியுங் கையும் இ
பதன்மேல் வருதலிற் கையென்பதனோடு இயைந்த இ
னும் வினை தொகைப்பெயரோடும் இயைந்ததாம். ஐ
உடன்றது என்புதற்கு நாகம் வினைப்படுதொகுதியன்று,
சொல்லன்மையின். இனிக் கண்ணிரண்டுங் குருடு எரு
மூரி எனப் பெயர்கொண்டவழிப் பெயரும் முடிக்குஞ்
ழ். சுவையாறும் உடைத்து இவ்வடிசில், கதிரை
த்து" இக்குதிரை எனச் சிறவாதபண்புமுதலியன பற்
க்கொள்க. "இருதோடோழர்பற்ற" என்பது பிறரால் வி
ப்பட்டது. இதற்கு உம்மை விகாரத்தாற் தொக்கது, (

" என்பது ஒன்றேனும் இனைத்தென அறிந்தபான உ
ம். அது விகாரத்தாற் தொக்கது. ௦

. மன்னாப் பொருளும் அன்ன வியற்றே.

இது நிலையாப்பொருட்கண் மரபுநிகழ்த்துமாறு கூறுகின்ற

(இ - ள்.) மன்னாப் பொருளும்=உலகத்து நிலையில்லாத
அன்ன இயற்று=அதுபோல உம்மைகொடுத்துக் கூ
டும். எ-று.

பொருளும் என்ற எச்சவும்மையான் உலகத்தில்லாத
இடமுங் காலமும் பொருளும் முதலியனவற்றோடு படு
ற்கண் உம்மைகொடுத்துக் கூறுதல்வேண்டுமென்று
த்துக்கொள்க. யாக்கையும் நிலையாதெனவே இளமை
மும் நிலையாதென்னும் பொருளும் உணர்த்தி எச்சவு
நிற்கும் உம்மைபெறுதல் ஒப்புமையான் முற்றும்மை
உம்மைய மாட்டெறிந்தார்.

இனிப் பவளக்கோட்டுநீலயானை சாதவாகனன்கோவி
, குருகொண்டல் பகதுமில்லை, "உறற்பாலநீக்கலுறுவ
" என இல்லாப்பொருள்களும் எச்சவும்மை பெற்ற
க. இடமுதலியவற்றோடு வாராதவழி உம்மைபெறா. "ம
மநிலமிசையானே" எனவும் "மன்னுவுலகத்துமன்னுதல்
" எனவும் "மன்னாப்பொருட்பிணிமுன்னிய" எனவும்

ம நிலையாமையை உணர்த்துதலன்றி இன்மையை யா
ர்த்தாமை காண்க.

.ரு. எப்பொருளாயினு மல்ல தில்லெனி
னப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இது வினயதன்புறத்துச் சொற்பல்காமற் சொற்சுருக்கி
ர்னுஞ் செப்பாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்) எப்பொருளாயினும் = யாதானுமொருபொருளை
: அல்லது இல்லெனின் = தன்னுழை உள்ளதல்லதனை இ
ா வுறுமேயெனின்: அப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூ
நூறுவர்க்கும் பட்டாடையுளவோ என்று வினவினார்க்கு
ற்குங் கோசிகமல்லதில்லையென்றும், பயறுளவோ வணிகீ
ந உழுந்தல்லதில்லைக் கொள்ளல்லதில்லையென்றுந் தன்
தல்லதனை இல்லையென்பான் பிறிதுபொருளைக் கூறினு

பயறுளவோ என்றவழி அல்லதென்பதொழியவும் பய
துள என்றூற் படும் இழுக்கென்னையெனின், எப்பொரு
ன்றது ஐம்பாற்பொருளையாகலானும் அல்லதென்பது அஃ
நமைப்பாற்கு உரித்தேனும் மற்றைநான்குபாற்கண்ணும்
ாயுந் திணைவழுவாயும் மயங்குதலானும் அதுகண்டு அ
த்தற்கு 'எப்பொருளாயினுமல்லதில்' என்றார். அவன
'ல்லது அவரல்லது அதுவல்லது அவையல்லது என
ய கட்பு மில்லோர்த் தேறின் - யானல்ல தில்லையிவ் வு
ா'' எனச் சான்றோர் செய்யுளுட் பயின்றுவருமாறும் உ
'ல்லது பிறனில்லையென மேல்வருஞ்சொல்லோடு படுத்து
லியாதல் அறிக.

பயற்றான் முடிக்குங் குறை உழுந்தான் முடித்தலன்றிப்
கருங்கல்லான் முடித்தலாகாமையிற் பயறுளவோ என்
ரம்புணிக்கருங்கல்லல்லதில்லையென்றல் பொருந்தாமை உ

சு. அப்பொருள் கூறிற் சுட்டிக் கூறல்.

இது மேலதற்கோர் புறனடையாயதோர் இறுத்தல்வகை
ன்றது.

(இ - ள்.) அப்பொருள் கூறின் = அல்லதில்லென்பான் பி
ன் கூறாது அப்பொருடன்னையே கூறுமாயின்: சுட்டிக் கூற
ர்க் கிடந்தபொருளைச் சுட்டிச் சொல்லுக. எ-று.

…லையல்லதில்லை இப்பயறல்லதில்லை எனவரும். வினைபி…
…ன் நன்மையுந் தீமையும் உணர்ந்து கோடற்குத் தவிர்…
…வ்வாறே கூறுக என்றார். சுட்டாவது பயறல்லதில்லை
…யறு உள உழுந்துமுதலிய இல்லையெனப் பிறிதுபொருளே…
செப்புவழுவாம்.

…பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெயர் ஆயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே.

…து இனைவழு அமையுமாறும் ஒருபொருட்பெயர் சுட்…
அப்பொருளுணர்த்துவதோர் மரபுவழுவமைதியும் உண…

7.

(இ - ள்.) சுட்டுப் பொருளொடு புணராவாயினும் ஆகும்…
தான் உணர்த்துதற்கு உரிய அஃறிணைப்பொருளை உ…
உயர்திணைப்பொருளை உணர்த்திநிற்குமாயினும் ஆம்; …
…ளொடு புணராவாயினுஞ் சுட்டுப்பொருள் வேறுபடாது
…சிலபொருட்பெயர் சுட்டுப்பொருளை உணர்த்தாவா…
சுட்டுவதோர் பொருளிடத்து வேறுபடகில்லாமல் அட்…
…ய உணர்த்திநிற்கும். எ-று.

…இஃதொத்தன்'' என்றவழி இஃதென்றது முற்றும்மைபொ…
…த்தியசுட்டு இவனொருத்தனென உயர்தி…
…றவாறு காண்க. "இஃதோர்செல்வற்கெ… …ன
"வாயிடைமுதுகிர்" என்னும் அகப்பாட்… …கனன்கோவிந்… …பரலீக்க…
…கன் டியானும் - பேணினென னல்லனோ மகிழ்ந வானத் - …
கடவுளன்னோ - னின்மகன் றாயாதல் புரைவதா லென…
…ழி காணின்றோளென்னும் பொருட்பெயர் தன்றொடர்…
…க்கொண்டு முடித்தபின்னர் அப்பொருட்பெயர்மேல் ஒருக…
…வேண்டியவழி அவளெனச் சுட்டிக்கூறுதல்வேண்டும், அன்…
…து "வானத்தணங்கருங்கடவுளன்னோள்" என எல்லா…
…துவாயதோர் பெயராற் கூறினளாயினுங் கூறுகின்றாள்
…மையக் கருதியே கூறுதலின் அக்கடவுளன்னோளென்ற
சுட்டுப்பெயர்த்தன்மையாய் நின்றவாறு காண்க. "அ…
…றது" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "நுண்ணுத ஆயிர்த்த
…யுரு விழுந்த தோற்றங் கண்டு கடிந்தனம்" என முடிந்தபி…
…ண்மேற் பின்னரும் ஒருகாரியங் கூறக் கருதிய தலைவன்
…ரடியென்ப் பொதுப்பெயராற் கூறினானேனும் அப்பெயர்…
…ன்னும் பொருள் தந்துநின்றவாறு காண்க. "கொய்தளிர்…
…ல் கூற்றப் பெருஞ்சேந்தன் - வைகலு மேறும் வயக்க…
தொழுவல் - காலை வண்ணனைக் கண்டரக் காணவெஞ்-

தோளான்-வெற்றூறுத்துவிரைவின்னெறிக்கொண்டவ
றற்போலப் பிறசெய்யுட்களுள்ளும், பொருட்பெயர்
ர்ப்பொருளவாய் வருதல் பெரும்பான்மையென்று உணர்

"வைவேய்க்கிழ்வன் வயங்குதார்மாண்கலக் - கைதயலாய
னை கல்காயேற் - கூடலார்கோவொடு நீயும்படுதியோ - நா
லைவ யொருங்கு." என்புழிக் கூடலார்கோ என்றுற்
பொருட்பெயர் பொதுவாய்நில்லாது அப்பொருளையே
சுட்டாய்நிற்பனவும் ஒன்றென முடித்தலாற்கொள்க.

இச்சூத்திரத்திற்குப் புலருங் கூறும் பொருளெல்லாம்
சூத்திரத்தாற் பெற்றவாறு காண்க.

உம்மை சிறப்பும்மை. அது வேறுபொருள்படுதன்மாலே
பொருள் வேறுபடாது ஒன்றாகுமென்றவாறு.

௮. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளக்
வினைக்கொருங் கியலுங் காலந் தோன்றிற்
சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவா
ரியற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இஃது ஒருபொருளையுணர்த்தும் இருபெயர்வழுக் காக்கின்

(இ - ள்.) இயற்பெயர்க்கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க்கிளவி
பெயராகியசொல்லுஞ் சுட்டுப்பெயராகியசொல்லும்; விை
த் இயலுங் காலந் தோன்றில்=ஒன்றனையொன்று கொள்
டும் பிறிதுவினைகோடற்கு ஒருங்குநிகழுங் காலந் தோ
ர்; சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்=உலகத்தார் சு
ாகியசொல்லை முற்படக் கிளவார்: இயற்பெயர் வழிய
வவர்=இயற்பெயர்க்குப் பின்னாகக் கூறுவர் என்று சொ
வர். எ-று.

ருங்கியலும் என்றதனான் ஒருபொருளை உணர்த்துதல்கொ
என்றதனான் இயற்பெயர்வழி நிற்றற்கு உரிய அகர இ
கொள்க.
அவன் வந்தான் சாத்தற்குச் சோறுகொடுக்க என்ன அ
னும் வேறாய் அவன்வருதலையுஞ் சாத்தன்சோறு
நாணுவான்செல்லும், அங்ஙனங் கூறற்க.

இனி இயற்பெயர்வழிய என்றமிகையான் இயற்பெய

...ணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்குஞ் சுட்டுப்பெய...
...கொள்க. நம்பிவந்தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க, நங்...
அவட்குப்பூக்கொடுக்க, எருதுவந்தது அதற்குப்புல்லிடுக,
...ந்தது அதற்குமுதிரைகொடுக்க எனவரும்.

...ன்னினமுடித்தலென்பதனுள் விரவுப்பெயருள் இய...
...ந்தனவும் கொள்க. முடவன்வந்தான் அவற்குச்சோ...
முடத்திவந்தாள் அவட்குக் கூறைகொடுக்க எனவரும்.

...வினைக்கொருங்கியலுமென்று வினைகூறுதலாற் பெ...
...ரது முன்கூறினும் அமைகவென்பதாம். சாத்தனவன் ...
...ன் எனவரும்.

௩. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரித்தே.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ-ள்.) முற்படக் கிளத்தல்=இயற்பெயருஞ் சுட்டு...
வினைக்கு ஒருங்கியலும்வழிச் சுட்டுப்பெயரை முற்கூ...
புளுள் உரித்து=செய்யுளிடத்து உரித்து. எ-று.

"அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயிழாய் வேலன் - விற...
சேந்தன்பேர்வாழ்த்தி-முகனமர்ந்-தன்னையலர்கடப்பந்தா...
...னைகொல்-பின்னையதன்கண் வினவு." சேந்தன் இயற்...

௪. சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ்
சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும்.

இதுவும் அச்சுட்டாராய்ச்சியே கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதலாகிய காரணக் கிளவியும்=சுட்டு...
...ாகிய காரணப்பொருண்மையை உணர்த்துஞ் சொல்லும்...
...மற் காரணமின்றிவருஞ் சுட்டுப்பெயரும்; சுட்டுப்பெயர்

...சுட்டுப்பெயரியற்கையெனவே, வழக்கிற்குப் பின்னுஞ்
முன்னும் நிற்குமென்பது பெற்றாம்.

...ாத்தனீ கையெழுதுமாறு வல்லன் அதனாற் தந்தை
...ாத்தி சாந்தரைக்குமாறுவல்லள் அதனாற் கொண்டவன்
இதனுட் சுட்டுமுதலாகிய காரணக்கிளவி உருபன்று,
சுட்டுப்பெயரோடு ஒப்பதோர் இடைச்சொல்; என்னை? ...

ஒன்றுபட்டு இசைத்தலின்.

ாத்தன்வந்தான் அஃது அரசற்குத் துப்பாயிற்று, இ
ான் அதனைக் கிழத்தி உணர்ந்திலள் என இவை க
வந்தன.

சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

தவும் ஒருபொருளையுணர்த்தும் இருபெயர்வழுக் காக்கின்

(இ - ள்.) சிறப்பினாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும்=வி
யெனும்வழிச் சிறப்பினாகிய பெயராய்நிற்றலையுடைய சொ
யாற் தவம் கல்வி குடி உறுப்புமுதலியவற்றான் ஆகிய
இயற்பெயர்க்கிளவி முற்படக் கிளவார்=இயற்கைப்பெய
லை உலகத்தார் முற்படக் கிளவார் பிற்படக்கிளப்பர். எ

சிறப்பு மன்னர்முதலியோரால் பெறும் வரிசை. ஏனாதி
, முனிவன் அகத்தியன், தெய்வப்புலவன் திருவள்ளு
ான் சேரலாதான், சோழன் வன்கிள்ளி, பாண்டியன் ம

ன் கொற்றன் எனவரும்.

தச்சக்கொற்றன் தொழிலினானாகியபெயர்.

திருவிரவாசிரியனென்றாற்போல இயற்பெயர் முற்கூறுவ
இக்காலத்தார் மயங்கக்கூறுவனபிறவும் "கடிசொல்வி

தனாற் கொள்க.

உ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பி னொன்றிட னிலவே.

(இ - ள்.) ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கி
பொருளையுணர்த்துதலைக் குறித்துவந்த பலபெயர்ச்சொ
ழில் வேறு கிளப்பின்=ஒருதொழிலையே முடிபாகக் க
தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்து முடி
டன் இல=ஒருபொருளினவாய் ஒன்றுதலில. எ-று.

கிளவி கருவிக்கருத்தாவாய் நின்றது. ஆசிரியன் பேரூர்கி
ற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன்வந்தான் என்றது ஆசி
ான், பேரூர்கிழான் உண்டான், செயிற்றியன் சென்றான்
வேறு முடிக்குஞ்சொற் கொடுப்பின் ஒருவனாகாது

பொருளாம்.

"எந்தைவருகவெம்பெருமான்வருக" என்றாற்போல்வன
ப் பலகால் ஒருதொழிலே வந்தனவாம்.

௩. தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென்
றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்.

இஃது எண்ணின்கட் டிணைவழு அமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) தன்மைச்சொல்லே அஃறிணைக்கிளவியென்
மைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லுமென்று கூறிய இர
ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார் = எண்ணுமிட
த்து விராய்வந்து தன்மைப்பன்மைச்சொல்லான் அஃறி
ல் முடிதலை நீக்கார் ஆசிரியர். எ-று.

மேற் "பன்மையுரைக்குந் தன்மைக்கிளவி" என்பத
மைத்தன்மைபெற்றும்.

"யானுமென் னெஃகமுஞ் சாறு மவனுடைய யானை
க்கும் போர்." இஃது இருதிணையும் விராயெண்ணி அஃ
திணையோடு முடிந்தது.

௨௪. ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல்
லொருமைக் கல்ல தெண்ணுமுறை நில்லாது.

இஃது எண்ணுவகையாற் கூறும் ஒருவகைச் சொன்னி
றகின்றது.
பாலுணர்த்தாதொழிந்த சொல்லாகிய ஒருவன் ஒருத்தியை
: ஒருமைக்கு அல்லது எண்ணுமுறை நில்லாது = ஒரு
து இருமைமுதலிய எண்ணுமுறைமைக்கண் நில்லாது.

னவே, பொதுப்பிரியாப் பாற்சொல்லாகிய ஒருவரெ
இருவர் மூவரென எண்ணுமுறைமைக்கண் நிற்பதா
ன் மூவன் எனவும் இருத்தி முத்தி எனவும் னகர
ஈறும் இயைபின்மையானும் ரகர ஈறு இயைபுடை
இங்ஙனங் கூறினர்.

ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான் ஒருவேன் ஒருவை எ
ம முன்னிலை ஈறும் எண்ணுமுறை நில்லாமை கொள்க

ரு. வியங்கோளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு வரை
இஃது எண்ணின்கட் டிணைவழு அமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் = வியங்கோ
டும் எண்ணுப்பெயர்: திணைவிரவு வரையார் = திணை
லை நீக்கார் ஆசிரியர். எ-று.

ஆவும் ஆயனுஞ் செல்க என்றது எண்ணும்மையாதலிற்
ல் இரண்டிற்கும் எய்துதலின் வழுவின்றேனும் அஃ
ரூழிலை முற்றமுடியாமை கருதி வழுவமைத்தார்.

"ஆவும் ஆனியற்பார்ப்பனமாக்களும்" என எண்ணி
சேர்மின்" என முன்னிலைவினைகோடல் செய்யுண்முடி
அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க. ஆவும் ஆயனுஞ் (
ஞ், செல்லுங்கானம் என வியங்கோளல்லா விரவுவினை
ல் தன்னினமுடித்தலாற் கொள்க.

௩. வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவ

இது மரபுவழுக் காக்கின்றது.

(இ - ள்.) வேறுவினைப் பொதுச்சொல்=வேறுபட்ட
டைய பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லை: ஒ
ார்=அவற்றுள் யாதானுமொரு வினையாற் கூறார்.

அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவ
அணியென்பது தட்டுவன கவிப்பன செறிப்பன பூண்
கும் இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்புவ
படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்
கும் பொதுவாதலின், அடிசில் உண்டார் கைதொட்
, அணி அணிந்தார் மெய்ப்படுத்தார் எனவும், இயம் இ
படுத்தார் எனவும், படை வழங்கினர் தொட்டார் என
வினையாற் கூறுப. இவற்றை ஒருவினையாற்கூறின் வழு

"மூழ்கின்மிசைந்தமுழந்தாளிரும்பிடி" எனவும், "கனி
திருனீர்மிசைந்து" எனவும் "இடம்படில்வீழ்களிறுமிசை
நுஞ்சிறந்த" எனவுங் "கடவுளொருமீன் சாலினியொ
மற்றையோரு மக்னிலையின்றனர்" எனவும் இவை தின்
விழுங்கியெனவும் பெரும்பான்மை வருதலின் மிசை
ூர் என்பன உதாரணங்காட்டல் பொருந்தாமை உ
"உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை - யுண்டனபோலக்
" என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தான் உண்டற்றொழிக்
திற்கும் பெரும்பான்மை வருதல்பெற்றும்.

"அறுசுவையடிசிலணிவிழைதருதலி - னறுவயிறாரவோ
றன" என்பது இழித்தற்கண் வருதலின் வழுவன்று. (

௪. எண்ணுங் காலு மதுவதன் மரபே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) எண்ணுங்காலும் = அவ்வேறுவினைப்பொருள்

தச்சொல்லாற் கூறுது பிரித்து எண்ணுமிடத்தும்: அது
ப=அதன் இலக்கணம் ஒருவினையாற் கிளவாது பொது
கிளத்தலேயாம். எ-று.

சோறுங்கறியும் நன்றென்று உண்டார், யாழுங்குழலும்
இயம்பினர் எனவரும். தின்றார் ஊதினரென்றால்
"ஊன் றுவைகறிசோறுண்வெருந்தொழிலல்லது" என்
ப்பமெ் பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் உண்டற்றொழில்
காண்க.

[illegible]

(இ - ள்.) இரட்டைக்கிளவி= இரட்டித்துநின்று பெ
தஞ் சொற்கள்: இரட்டிற்பிரிந்து இசையா=இரட்டித்
பிரிந்து நில்லா. எ-று.

றுசுறுத்தது மொடமொடேத்தது என இசைபற்றியும்
த்தார் மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியும்
து கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியும் இரட்டித்துப்பி
ா. இவை குறுத்ததுகுறுத்ததென ஒருசொல்முழுவது
வாராமையின் அடுக்கன்று. இவை மக்களிரட்டையும்
டையும்போல வேற்றுமையின்றி இலையிரட்டையும் பு
ம்போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் உடையவாம். குற
சொல் அடுத்துக் குறித்ததென்பது மிகுதியுணர்த்தி
வன்பது யாண்டும் மிகுதியுணர்த்தல்வேண்டும் அஃது
மயின் இரண்டும் ஒருசொல்லேயாயிற்று.

ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுள்பொரு ளொழி
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையு
முயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கினும்.

இஃது ஒருபெயர்ப்பொதுச்சொல்லை மரபுவழுக் காக்கின்
(இ - ள்.) உயர்திணை மருங்கினும் அஃறிணை மருங்கி
திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும்: ஒருபெயர்ப் பெ
=ஒருபெயராய்ப் பலபொருட்குப் பொதுவாகிய செ
பொருள் ஒழியத் தெரிபுவேறு கிளத்தல்=பிற உள்பொரு
தெரிந்துகொண்டு பொதுமையின் வேறாகச் சொல்லுக:
ம் பன்மையும்=தலைமையாலும் பன்மையாலும். எ-று.

பிறரும்வாழ்வார் உளரேனும் பார்ப்பனச்சேரியென்றல்
கட் தலைமைபற்றியவழக்கு; எயினர்நாடென்பது அத்தி
ன்மைபற்றியவழக்கு. பிறபுல்லும்மரனும் உளவேனுங்
டமென்றல் அஃறிணைக்கட் தலைமைபற்றியவழக்கு.
ன்பது அத்திணைக்கட் பன்மைபற்றியவழக்கு. பார்ப்பா
நுங் கழுகு பலவாயினும் அவைதாமே பன்மைபற்றியவழ
ஒன்றெனமுடித்தலான் அரசர்பெருந்தெரு ஆதீண்டுகுற்

). பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லா
மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இஃது இருதிணை இருபாற்கும் பொதுவாகிய பெய
ழுக்காக்கின்றது.

(இ - ள்.) பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை எல்
திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் பெயரினானுந் தெ
ம் பொதுமையிற் பிரிந்த ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும்
வருவன எல்லாம்; மயங்கல் கூடா=வழுவாகா: வழக்
ன=வழக்கின்கண் அடிப்பட்டனவாதலான். எ-று.

பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர்
இது பெயரிற்பிரிந்த ஆணொழிமிகுசொல். வடுகரசர்
க்கணையுடையர், இது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகு
வாழ்க்கைப்பட்டார், இது தொழிலிற் பிரிந்த ஆணொ
; இவர் கட்டிலேறினார், இது தொழிலிற்பிரிந்த பெண்
சொல். இவை உயர்திணைக்கட் பெயரானுந் தொழி
என. நம்பி நூறு எருமையுடையன், இது பெயரிற்
ஒழிமிகுசொல். நம்மரசன் ஆயிரம் யானையுடையன்,
ரிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகுசொல். யானை ஓடிற்றெ
தொழிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகுசொல். யானைகட்டந்த
தொழிற்பிரிந்த ஆணொழிமிகுசொல். இவை அஃறிணைக்கட்
ந் தொழிலானும் பிரிந்தன, இவை இருபாற்கும் பொ
ஒருபாற்கட் டாமே பிரிந்தன. இவர் பெரிதுஞ் சொல்
ர், இவர் பெரிதுங் கால்கொண்டோடுவர் எனத் தொ
விளக்கி வருவனவுங் கொள்க.

க. பலவயி னானு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெய
ரஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே.

இது திணைவழு அமையுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பலவயினானும் என்னுந் திணைவிரவுப்பெயர் =
த்துக் திணைவிராய் எண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்து

வடுகே ரருவாளர் வான்கரு நாடர்-கடுகாடு பேயெருமை
யாறுங் - குறுகா ரறிவுடை யார்." "கடுஞ்சினத்தகொ
தழ்பரியகலிமாவு - நெடுங்கொடிமிசைமிர்தேரு நெஞ்சுடைய
மெனி-நான்குடன்மாண்டதாயினும்" எனவரும்.

பலவயினானும் என்றமையாற் சிலவயினாற் றிணைவிரவாத
பான் எண்ணி அஃறிணையான் முடிவனவுந் திணை
ரி உயர்திணையான் முடிவனவுங் கொள்க. "பாணன்
டியன்கடம்பனென் - றந்நான்கல்லதுகுடியுமில்லை." எ
நடி பறைக்குடியெனக் குடியைச்சுட்டிநில்லாது பாணன்
னப் பால்காட்டிநிற்றலான் உயர்திணைப்பொருள் நின்று
முடிபு கொண்டனவேயாம். "பார்ப்பார் தவரே சு
பட்டார்-மூத்தா ரிளையார் பகப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்-
லந்தி ரூரே பிறப்பிடைப்-போற்றி யெனப்படு வார்." "ப
ார் பகப்பத்தினிப்பெண்டிர் - மூத்தோர்குழவி யெனுமி
ட்டு" இவை திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான்
உயர்திணையும் பொருளென்னும் பொதுமையான் அஃறி
அடங்குதலானும் உயர்திணைக்கண் அஃறிணை அவ்வாறு
யானும் ஆசிரியர் அஃறிணைமுடிபின என்றார்.

திணைவிராயெண்ணி அஃறிணையானும் உயர்திணையானும்
லைமைபற்றியும் பன்மைபற்றியும் இழிவுபற்றியுமென உ
ருந்தேரும் பாகனும்வந்தென் னலனுண்டான்" என்றாற்
லைமைப்பொருட்கு வினைகொடுப்பவே தலைமையில்பொ
முடிந்ததோர் முறைமைபற்றி வந்தனவாம்.

உ. வினைவேறு படூஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொலெ
ன்றாயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இதனாற் பலசொல்லான் ஒருபொருளுணர்த்தி, இவ
லான் வரும் பலபொருளுணர்த்துகின்றார், அவற்றின்
முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) வினை வேறுபடூஉம் பலபொருள் ஒருசொல்=

ண்வேறுபடும் பலபொருளொருசொல். எ-று.

அவற்றுள், வினைவேறு படூஉம் பலபொருள் ஒ
வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினுந் [(
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இஃது அவற்றுள் வினை வேறுபடுவதாமாறு கூறுகின்ற

(இ - ள்.) அவற்றுள் வினை வேறுபடூஉம் பலபொருள்
= அவ்விரண்டனுள்ளும் வினையான் வேறுபடும் பல
சொல்: வேறுபடு வினையினும் இனத்தினுஞ் சார்பினும்
ட்கே சிறந்த வினையானும் இனத்தானுஞ் சார்ப
ள் தெரிநிலை தேறத் தோன்றும் = பொருள்தெரிநிலை
மயக்கித் தெளியத்தோன்றும். எ-று.

மா என்பது ஒருசார்விலங்கிற்கும் மரத்திற்கும் வண்டு
ருட்கும் பொது. குருகு என்பது ஓர்பறவைக்கும் மு
வளைக்கும் பிறபொருட்கும் பொது. மா பூத்தது, இது
மருதும் ஓங்கின, இஃது இனம்; கவசம் புக்குநின்று மா
சார்பு. ஒருசாதிக்கண் அணைந்த சாதி இனம்; ஒருவா
புடையது சார்பு.
ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால் இம்மாவயிரம் வெளிறு
ம்பெயருங்கொள்க.

"கழிப்பூக்குற்றுக்கானலல்கு" என்றாற்போலச் சிலபெ
ச் சிலபொருண்மேனிற்றல் உரையிற்கொள்க.

இனமுஞ் சார்பும் பின்வரும் வினையொடு கூடியல்லது
முடியாமையின் அவையும் வினைவேறுபட்டனவேயாம்.

ஒன்றுவினை மருங்கி னொன்றித் தோன்றும்.

இது மேலிற்சூத்திரத்திற்கோர் புறனடை கூறுகின்றது

(இ - ள்.) ஒன்றுவினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும்
வினைவேறுபடூஉம் பலபொருளொருசொல் வினையான்
ல்லாது பொதுவினை கொண்டு பொதுமைப்பட நின்ற

றாவீழ்ந்ததென்பது வீழ்தல்வினை எவ்லாவற்றற்கும்
ம் இவ்விடத்து இக்காலத்து இவன் சொல்லுகின்றது
ளையென ஒன்றினை உணர்த்திநின்றவாறு காண்க. எ
வேறுபடும் பலபொருளொருசொல் ஒருகால் வினைவே
பலபொருளொருசொற்போல நிற்குமென்றவாறு.

று. வினைவேறு படூஉம் பலபொருளொருசொல்
னினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்.

இது நிறுத்தமுறையானே வினைவேறுபடாப் பலபொரு
ல்லுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வினைவேறுபடூஉப் பலபொருள் ஒருசொல்=
வேறுபடாத பலபொருளொருசொல்: நினையுங்காலைக்
ந் இயலும்=ஆராயுங்காலத்து இன்னதிதுவெனக் கி
அவ்வாராய்ச்சியுடையவிடத்து நடக்கும். எ-று.

நன்றுநீருட்டுக என்றவழிக் கேட்டான் இன்னகன்றெ
வாராதவழி ஆன்கன்று பூங்கன்று என்று கிளந்தேசொ

வாறு.

றினையுங்காலை என்றதனாற் கருமச்சிதைவு உள்வழிக் கி
ச என்பதுகொள்க. "கன்றூற்றுப்படுத்த புன்றலைச்சிறார்"
கருமச்சிதைவில்வழிக் கிளத்தல்வேண்டாவாயினவாறு கா

அன்றி, ஒன்றுவினைமருங்கினொன்றித்தோன்றும் - வினை
அப்பலபொருளொருசொல்லினை ஒருசூத்திரமாக்கி, "
வினைகொண்டவழி வேறுபடாதுதோன்றும் வினை வேறு
பொருளொருசொல்" என்று பொருள்கூறி, வினைவே
பொருளொருசொல்லாகிய மாவென்பதுதானே வீழ்ந்ததெ
துவினைகொண்டவழி வினைவேறுபடாதாய் நின்றதற்கு ப
ததெனக் கிளந்துகூறுக என்றார் சேனாவரையர். அ
ருள்கூறின் வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொல்
ன்றார் சொல்லின்றி ஆயிருவகையவென்பதனோடு மாறுப
க்க.

- - - - - - - - தெரிநிலை மொழி கிளவி.

(இ - ள்.) குறித்தோன் கூற்றம்=ஒருபொருள் வேறு
தான் கூற்றூற்றல் முதலியவற்றான் விளங்காதா
து மொழி கிளவி=அப்பொருளைத் தெரிவித்துச்சொல்
லாகக் கூறுக. எ-று.

அரிதாரச்சாந்தங்கலந்த துபோல- வருகெழத்தோன் றிவ
றமு - மன்பன்மலேப்பெய்தநீர்'' எனத் தெரித்து மெ
துபோல வருமே இலங்கருவி அன்பன் மலேப்பெய்த நீர்
துமொழியாக்கால் வழுவாம்.

''ஊட்டியன்னவொண் டளிர்ச்செயலே'' என்றது ஊட்
ஊட்டியதுபோலக் கூறலின் வேறோர் உவம இலக்கண

'பல்லார்தோடோய்ந்துவருதலாற்பூம்பொய்கை-நல்வயது
மால் - புல்லெருக்க - மாசின் மணிப்பூணெம்மைந்தன் மலே
- காதற்ருய்நாறுமெமக்கு.'' இதுவுந் தெரித்து மொழி

லங்குவளேபுலா அன்மகன்மார்பிற்-புல்லெருக்கங்கண்ணிந
தெரித்துமொழியாதாயிற்றுயினுந் தலைவன் தவறும் புத
அன்புங் காரணமாகக் கூறலும் வழுவன்றென்றலும் ஒன்

ஏ. குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே
யடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை யரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி
காதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொலென்
றுவறு மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
யன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லா
முயர்திணை மருங்கி னிலேயின வாயினு
மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

இது திணைவழுக் காக்கின்றது.

(இ - ள்.) குடிமை ஆண்மை இளமை மூப்பே அடிமை வ
க்கே குழுவே பெண்மை அரசே மகவே குழவி தன்மை ...

மகஇ=குடிமை முதலாக விறற்சொல் ஈறுகச் சொல்லப்
இனெட்டும் உளப்பட அவைபோல்வன பிறவும் அவற்
ந்தித் தொக்கு; முன்னத்தின் உணருங் கிளவியெல்ல
அவற்குறிப்பொடுபடுத்து உயர்திணைப்பொருளே உணரப்
களெல்லாம்; உயர்திணை மருங்கின் நிலேஇயினவாயினும்=
யிருபாற்கண்ணும் பெரும்பான்மை நிலைபெற்றனவாய
ணே மருங்கிற் கிளந்தாங்கு இயலும் = அஃறிணைப்பெ
த்திணின்றவழிபோல அஃறிணைமுடிபே கொள்ளும். எ-.

ான்னை உயர்திணைப்பொருளுணர்த்தியவாறெனின்; இ
முதலியனவெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கு
ய்நின்று அப்பண்பினையுணர்த்தி அஃறிணையாய்நில்லா
ச்சொற் றன்பண்மையுந் தன்னையுடையபொருளையும்
றுவித்துப் பிரியா தநிற்றலின் உயர்திணைப்பொருளையே உ
ம். இங்ஙனம் நிற்குமென் றுணர்தல் சொல்லுவான்குறிப்
திணைப்பொருளிற் றீர்ந்து இன்னவாறு நிற்குமென்று
ான் உணர்தலின்றென்றற்கு முன்னத்தின் உணருமெ
றுள் விரவுப்பெயராய் அஃறிணைப்பண்மை உணர்த்துவ
ும் அவையுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பான் ஒருகால்
பண்பே உணர்த்துமென்றுகருதி உயர்திணைமருங்கினி
னும் என்றார். உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும்
படுத்துதும்.

இனிக் குடிமை ஆண்மை முதலியவற்றை ஆகுபெய
உளர். குடிமையென்னுங் குணப்பெயர் ஆகுபெயராய்
உணர்த்திற்றேற், குடிமைநல்லனென உயர்திணையான்
அன்றிக் குடிமையெனத் தனக்கு உரிய பண்பையுணர்த்
, பின்னர் அஃறிணைமருங்கிற்கிளந்தாங்கியலுமேன வே
ா அஃறிணையான்முடியும்; ஆதலின் ஆகுபெயரென்றலும்
ர்த்திநிற்குமென்றலும் பொருந்தாமை உணர்க. இக்
யவற்றிற்கு நன்று தீது என்றும் வந்தது போயிற்று
அஃறிணைவினை கொடுத்து ஒட்டுக.

இனி இவை உயர்திணைப்பண்பாய் அப்பொருளையும்

மைகுடிமைக்கட்டங்கின்'' என உயர்திணையிருபாலையும் உ

ஆண்மையாவது ஆளுந்தன்மை. அஃது ''ஆயிடையிரு
மைசெய்தழ்சல்'' என இருபாலையும் உணர்த்திற்று. இன்
ாண்மைக்கொத்தபடிறுடைத்து'' எனவும் ''வேளாண்
நவிருந்தோம்பிவெஞ்சமத்து - வாளாண்மையாளும்வலியரா
ண்மை'' எனவும் வரும். இது ''வேளாணெதிரும்விருந்
னும் - வாளாணெதிரும்பிரிவினுனும்'' எனவும் ''உட்குடைய
யல்பினுள்'' எனவும் விகாரமாயும் நிற்கும். இவ்வாண்மை
ன்மையேயன்றி ஆண்பாலாகிய தன்மையும் உணர்த்து

"ஆண்மைசுட்டிய வெல்லாப்பெயரும்" என்று ஆசிரியர்
யர்க்கண் உடம்பொடுபுணர்த்தோதினர்; இவ்விரண்டுபெண்
பெருமடைமையாண்மையாண்டோ-டுருவுநிறுத்தகாமவாயி-னி
நிளையுணர்வொடுஇருவென - முறையுறக்கிளத்தவொப்பினை
ய." என்னும் மெய்ப்பாட்டியற்சூத்திரத்தாற் தலைவற்குந்
நம் ஒப்ப உரியவென்றே ஓதுகின்றாராதலின் ஈண்டும்
நம் ஒப்பவே ஓதினர்.

இனி ஆண்மையை ஆள்வினையென்றும் உரைப்ப. இவ்வ
ம் மேற்கூறும் பெண்மையும் உயர்திணையாண்பாலையும் பெ
யும் உணர்த்தாதென்று கருதி "ஆண்பாலெல்லாமாணெ
-பெண்பாலெல்லாம்பெண்ணெனற்குரிய" என் அஃறிணை
வற்றையே "பெண்ணுமாணும்பிள்ளையுமவையே" எனக் கிள
தவழி உயர்திணைய உணர்த்துமென்று மரபியலுட் கூற
றியும் "புல்லாவாட்கைவல்லாண்பக்கமும்" என்றும் "பாட
" என்றும் பிறண்டும் ஆண்மையென்பது ஆணென்றே
செய்தற்றானும் ஆண்மக்கள் பெண்மக்களென்னும் வழ
உணர்க. இனி ஆண்மையை விரவுப்பெயரென்றால் மூற்
உதாரணங்கட்கும் விரவுப்பெயருள் அஃறிணைப்பெயர்
மையுணர்க. "ஆண்மைதோன்ற ஆடவற்கடந்த" என்பதற்
த்தன்மைதோன்ற என்றே பொருளுரைத்துக்கொள்க.

இன்மையாவது காமச்செவ்வி...

மூப்பு "மூப்புடைமுதுபதி" என உயர்திணையிருபாலை
ர்த்திற்று. இளமையும் மூப்பும் பொருண்மேல் நில்லாது
மேல் நிற்பின் அஃறிணையையும் உணர்த்தும்.

அடிமையென்பது "அடிமைப்புத்திவிடும்" என உயர்தி
பாலும் உணர்த்தும்.

வன்மையாவது ஒருதொழிலைவல்லுதல்; அது "சொல்வன்
" என உயர்திணையிருபாலும் உணர்த்தும். ஈண்டு வன்
ன்று.

விருந்து "விருந்தெதிர்கொள்ளவும்" என உயர்திணையி
ம் உணர்த்திற்று. "ஆங்கவைவிருந்தாற்றப்பகலல்லி" என
ர்க்கும் இது வரும்.

குழு "குழுவின்பெயர்" எனவும் "ஐம்பெருங்குழுவுமெண்
மும்" எனவும் உயர்திணையிருபாலும் உணர்த்தும்.

பெண்மையாவது கட்புலனாயதோர் அமைதித்தன்மை.
ண்மையடுத்தமகனென்கிளவி'' என்பதனான் உணர்க.
என்பது பெண்பாலுணர்த்தப் பெண்மையென்பதும் பெ
ணர்த்துமேற் கூறியதுகூறலாமாதலின் ஆசிரியர்க்கு இத
நளாயிற்று. "ஆண்மையடுத்தமகன்'' என்பதற்கும் இஃதே
அது "பெண்மைசுட்டியவுயர்திணைமருங்கின்'' என்பதனா
ளியலான்பெண்மையவாதவன்'' என்பதனானும் உணர்க.
ரமை அமைதித்தன்மையேயன்றிப் பெண்பாலாகிய தன்
உணர்த்துமென்பது கருதி ஆசிரியர் "பெண்மைசுட்டியபெ
பெயரும்'' என விரவுப்பெயர்க்கண் உடம்பொடுபுணர்த்து
உயர்திணையாண்பாற்கு உரித்தன்றிப் பெண்பாற்கேவரி
வும் உயர்திணையேயாதல் நோக்கி 'உயர்திணைமருங்கினிலை
னும்' என்றார்.

அரசு "அரசுபடக்கடந்தட்டு'' என உயர்திணையாண்
ர்த்திற்று. "பெண்ணரசியேந்தினள்'' என ஈறு வேறுபவ
ர்பாலும் உணர்த்தும். இஃது "அரசவாவீழ்ந்தகளத்து''
றிணைக்கும் வரும்.

ற்கும் ஒக்கும். விரவுப்பெயர்க்காயின் மூடவன் மூ
ும்.

ாதல் யானைவந்தது பாவைவந்தது என ஒப்பிறேறிக்
ிற்கும். அது "போர்யானைவந்திகவீங்கு'' எனவரும்.

ன்னினமுடித்தலாற் "தேமலரலங்கற்றிருவேபுகுதக''
ங்கொள்க.

றப்புக் கண்போலச் சிறந்தாரைக் கண்ணேன்றலும்
ச்சிறந்தாரை உயிரென்றலுமாம். அஃது "ஆலமர்செல்வ
ருவிறல் - போலவருமெம்முயிர்.'' எனவரும்.

சுறற்சொல் செறுதலைப் புலப்படுக்கும் பொறியறை பொ
அது பொய்ச்சித்தையென்றாற்போல்வன.

ன்னினமுடித்தலான் "ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா
பாறு மளவுமோர் நோய்.'' என இழிபுங் கொள்க.

பிறற்சொல் விறலை உணர்த்தும் பெருவிறல் அருர்
வன.'

அன்னபிறவுமென்றதனால் வேந்து வேள் குரிசில் அ

ஈ என ஒருபாற்கு உரிய காட்டலும் ஒன்று. இருபாற்கு
மக்துழிக்கர்க்க.

இவையெல்லாம் பண்பென்றுவிளக்கிய பண்புவாய்பாட்
ர். இவை உயர்திணைப் பண்புப்பெயராய் அப்பொரு
தணர்த்தினவேனும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியு
மைத்தார்.

4. காலமுலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூத
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉ
மாயீ ரைந்தொடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்

(இ - ள்.) காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே பால்வரைெ
ய பூதம் ஞாயிறு திங்கள் சொல் என வரூஉம் ஆயீரைந்
ர பிறவும்=காலம் முதலாகச் சொலீ றாகச் சொல்லப்
ந்தும் அத்தன்மையன பிறவுமாகிய: ஆவயின் வரூஉங்
லாம்=அவ்வுயர்திணைக்கண் வருஞ் சொல்லெல்லாம்:

மேன் பால் பிரிந்து இசையா=உயர்திணைச்சொல்லா
திணைக்கட் பால்பிரிந்து இசையா அஃறிணைப்பாலாய் இ
ா-று.

இச்சூத்திரத்துக் கூறியவற்றுள் உலகமும் உயிரும் உட
னவெல்லாந் தெய்வத்தையே உணர்த்திநிற்றலிற் தெய்வ
த் "தெய்வஞ்சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவியும்" என்பதனுள்
யென்பது பெற்றாம். இவையெல்லாந் தெய்வமென்னும்
பொருளை உணர்த்திற்றேனுந் தெய்வமென்னுஞ்சொல்
வாசகமாதலின் அதற்கேற்ப அஃறிணைமுடிபே கொ
றார்.

இச்சொற்கள் கூறுகின்றபொழுதே தத்தம் உயர்திணை
ளே தோற்றுவித்து நிற்றலின் ஆகுபெயரன்மையுணர்

இவற்குக்காலமாயிற்றென்றது காலக்கடவுளை. உலகம்
றது உலகத்தாரை. உயிர்போயிற்று உடம்புநனுகிற்று
ணைமுடிபு கொள்ளா என விலக்குதலின் ஈண்டு உயர்தி
ரியவாயின. என்னை? அறஞ்செய்துதுறக்கம்புக்கான், உ
மகன்கிடந்தான் என உயிரும் உடம்பும் வரின் வே
க உணரப்பட்டு உயர்திணைக்கேற்ற முடிபுகோடலின் ம
ா. இவை இங்ஙனம் உணர்த்தலின் ஆகுபெயரன்று.

சய்தது, இதனைப் பால்வரைதெய்வமென்றார், இன்பது
க் காரணமாகிய இருவினையும் வகுத்தலின். வினை வி
இருவினைத்தெய்வம். பூதம் புடைத்தது, ஞாயிறு பட்
ர் எழுந்தது; சொல் நன்று, இது நாமகளாகிய தெய்வம்.

ிறவும் என்றதனாற் பெரூழ நன்று, யாக்கை தீது,
, கனவி கழிற்று, மதி நிறைந்தது, வெள்ளி எழுந்தது, வி
எனவரும்.

ுதலை உணர்த்துயவழி உயர்திணையாயும் இடத்தை உ
ழி அஃறிணையாயும் வருதலின் ஒருசொல் இருபொரு
சென்றதெனப்படாது இருசொல்லெனவேபடும். அ
. தொகுதியை உணர்த்துங்கால் உரிப்பெயராயே உணர்த்
பயரன்று. இங்ஙனம் வருவனவற்றைப் பலகால் எடு
இலேசாகக் கருதி "ஒருசொற்பலபொருட்குரிமைதே
என எழுத்தொப்புமைபற்றி ஒருசொல்லென்றார். உ
றது வடமொழித்திரிபு.

ங. நின்றுங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இது "குடிமையாண்மைத்" தொடக்கத்திற்கு ஓர் புற

(இ - ள்.) நின்றுங்கு இசைத்தல்=ஈறு திரியாது நின்
உயர்திணையாய் இசைத்தல்: இவண் இயல்பின்று=
ிய சொற்களிடத்து இயல்பில்லை. எ-று.

ானவே குடிமை ஆண்மை முதலிய சொற்களிடத்து இ
ாமென்றவாறு.

குடிமைநல்லன் ஆண்மைநல்லன் மூப்புத்தியன் என ஒ

ம. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.

இது "காலமுலக" த்திற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) இசைத்தலும் உரிய=காலம் உலகம் முதலிய
உயர்திணையாய் இசைத்தலும் உரிய: வேறிடத்தான=
ற்கு ஏற்பன ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்ட இடத்து.

காலன்கொண்டான் உலகர்பசித்தார் என ஈறுதிரிவ
ஒட்டுக.

ந. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இஃது அருத்தாபத்தி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எடுத்த மொழி=இனமாகிய பொருட்கண் ஒன்
வாங்கிக் கூறிய ...

உம்மை எதிர்மறையாகலின் உணர்த்தாமையும் உரித்தாயி

அறஞ்செய்தான் துறக்கம்புகும் என்றவழி இனப்பொ
றஞ்செய்தான் நிரயம்புகுமென்பது உணர்த்திற்று. இழிவ
ான்கண் இன்பம் எய்தும் என்றவழிக் கழிபேரிரையான்
்தானென்பதும் இனப்பொருளை உணர்த்திற்று. சேம்
? அலைத்ததென மேற்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டதும் அ

ஆவாழ்க அந்தணர்வாழ்க என்பன இனஞ்செப்பாதன.
தி இனஞ்செப்புமாறு தன்றோடு மறுதலைப்பட்டு ந
உள்வழியாயிற்று. மறுதலைப்பாடு பல உள்வழிச் செப்
கு மறுதலை எருமை ஒட்டகமெனப் பலவுள; அந்தண
லை அரசர் வணிகர் வேளாளர் எனப் பிறரும் உளர். அங்
றுதலை உள்வழிச் செப்பாது.

ங. கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடையே.

இதுவும் இணைவழுக் காக்கின்றது.

(இ - ள்.) கண்ணும் தோளும் முலையும் பிறவும்=கண்
ளும் முலையும் அவைபோல்வன பிறவும்: பன்மை சுட்டிய
கிளவி=பன்மையைக்குறித்து நின்ற சினைநிலைமையை உ
சொற்கள்: தம்வினைக்கு இயலும் எழுத்தலங்கடை =
; உரிய பன்மைவினைக்கேற்ற அகர ஈற்றுக் கூறக்கரு

தல்வினைக்கேற்ற ஒருமையீற்றானும் பன்மையீற்றானுங்
வழி: பன்மை கூறுங் கட்புபாடில=தமக்கு உரிய பன்
கூறப்படும் யாப்புறவு உடையவல்ல. எ-று.

ண் நல்லன், முலைநல்லள் எனவும், கண் நல்லீர், தோள் நல்
நல்வர் எனவும், கண் கொந்தான், தோள் கொந்தாள்,
ாள் எனவும் வரும். பிறவும் என்றதனாற் புருவங்
பனவுங் கொள்க.

றக்கு நல்லள், கொப்பூழ் நல்லள் என ஒருமைச்சினைப்

தலாற கொள்க. கண் சிவந்தது, முலை எழுந்தது என
வன சாதியொருமையுணர்த்தலும் இதனாற் கொள்க.
கரி, குளம்பு கூரிது குதிரை எனப் பன்மைச்சினைப்
முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிவனவுங் கொள்க.

கிளவியாக்கம் முற்றும்.

இரண்டாவது

வேற்றுமையியல்.

க. வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்துச் செயப்படுபொருள்
யாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்து உணர்த்தலின்
யாத்தென்று காரணப்பெயர் பெற்றது. முன்னர்
ற்கும் பொது இலக்கணம் உணர்த்திய அதிகாரத்தாலே

து இலக்கணங் கூறுகின்ற ஓத்தினையுஞ் சேரக்கூறினார்
து இலக்கணம் என்னையெனின், வேற்றுமைதாமும் பெ
ார்வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லு
துவிலக்கணமாதல் உடைமையானும் "எழுவாய்வேற்றுமை
ன்றுகிலையே" எனவும் "அன்றியனைத்தும்பெயர்ப்பயனிழ
வும் "ஈறுபெயர்க்காகுமியற்கையவென்ப" எனவும் "பெய
பிகாலந்தோன்ற" எனவுந் தொழிற்பெயர்காலந்தோன்ற
மேற்கூறுஞ் சிறப்புடைப்பெயர்க்குப் பொது இலக்கணம்
ட்டுதல் உடைமையானும் இவ்வோத்துப் பொது இலக்க
யதாயிற்று. ஆயின் வேற்றுமைமயங்கியலும் விளிமரபும்
த்ததென்னையெனின், இவ்வேற்றுமையின்மயக்கம் யாப்
பின் வேறோத்தாக்கி விளி இவைபோற் சிறப்பின்மையின்
ர் ஓத்தாக்கிவைத்தார். இங்ஙனம் வைத்துப் பின்னர்ச்
ர்வினையிடையுரிகளை முறையே கூறி இவற்றுள் எஞ்சி
க்கணத்தை எச்சவியலிற் கூறினார் என்றுணர்க. பொருள
டல் முதலிய ஆறுபொருளையுங்குறித்து அவற்றைத் தான்
நிற்றலானும் முடிக்குஞ் சொல்லைத் தான் விசேடித்து
எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று

(இ - ள்.) வேற்றுமைதாமே ஏழென மொழிப=வேற்று
ஏழென்றுசொல்லுவர் தொல்லாசிரியர். எ-று.

தாமேயென்பது சந்த இன்பஞ் செய்துகின்றது.

௨. விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே.

இஃது ஒழிந்த வேற்றுமையுங் கூறித் தொகை கூறுகின்ற

(இ - ள்.) விளிகொள்வதன்கண் விளியோடு = விளிவே
ர்க்கண்ணதாகிய விளியோடு முற்கூறியவற்றைத் தலைப்பெ
ட=வேற்றுமை எட்டாம். எ-று.

'விளிகொள்வதன்கண்விளி' என்றதனாற் பிறிதோர் இ
லை ஏலாது தானே திரிந்தும் இயல்பாயும் நிற்கும் பெய
யென்பது பெற்றாம்.

௩. அவைதாம்,
பெயர் ஐ ஒடு கு
இன் அது கண்விளி யென்னு மீற்ற.

இஃது அவற்றின் பெயரும் முறையும் உணர்த்துகின்றது
(இ - ள்.) அவைதாம் = எட்டெனப்பட்ட வேற்றுமையா

என்னும் ஈற்ற=விளிவேற்றுமையை இறுதியதாகவுடைய
ஒடு கு இன் அது கண் =பெயரும் ஐயும் ஒடுவுங் குவ்வும்
அதுவுங் கண்ணுமாம். எ-று.

"சிறப்புடைப்பொருளைத்தானினிதுகிளத்தல்" என்பத
ம் அதுவும் ஓதினாரேனும், மூன்றாவதற்குச் சிறப்பான்மை
ம் ஆறாவதற்கு அகர ஈறும் அதுவுங் கொள்க.

௯. அவற்றுள்,
எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே.

இது முறையானே எழுவாய்வேற்றுமை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = மேற்கூறிய வேற்றுமை எட்டு
ாய்வேற்றுமை=முதல்வேற்றுமையாவது: பெயர் தோன்

அஃது உருபும் விளியும் ஏலாது நிற்கும் நிலையதாயிற்று

றக்கள் ஆ என வரும்.

இதனை முற்கூறியது என்னையெனின், சாத்தன் குட
ால் வனைந்து கொற்றற்குக் கொடுத்தான் என வினை
ஏனையவற்றை நிகழ்த்துதல் வேண்டுதலின். அவ் வி
எழுவாயை முற்கூறினர். அன்றியும் மேல் இரண்ட
ாவது என்று ஆளுமிடத்து இதனை முதல்வேற்றுமையெ
வேண்டுதலின். அப்பொருள் தருதற்கு முன்னிற் கு
பெயரென்றுகூறிய அதற்கே எழுவாய் வேற்றுமையெ
ார் பெயர்கொடுத்தார். இதற்கு இப்பெயர்கூறிய அத
ம் விளியும் ஏற்பனவற்றைப் பெயரென்று வழங்குதல்
அஃது "ஈறுபெயர்க்காகும்" என்றதனானும் உணர்க.

எ. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல்
வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்
றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே.

இஃது அவ்வெழுவாய் ஆறுபயனிலையும் ஏற்குமென்கின்

(இ - ள்.) பொருண்மைசுட்டல்=ஒருபொருளினது பின்
ன சுட்டாது அப்பொருட்டன்மையது உண்மைத்தன்
நிற்க வருதல்: வியங்கொள வருதல்=தான் ஏவலைக்கொ
தல்: வினைநிலை உரைத்தல்=தனது தொழிலினைச் சொ

வினாவிற்கு ஏற்றல் = தான் வினாவிற்குப் பொருந்திவ
புகொள வருதல் = தனது பண்பினைத் தான் கொள்ளவ
பர்கொள வருதல் = தான் பெயரைக்கொண்டு முடிய வ
று அன்றி அனைத்தும் = என்று சொல்லப்பட்ட அவ்வினை
பெயர்ப்பயனிலையே = அவ்வெழுவாய்வேற்றுமையது பய
மை. எ-று.

தன்னைமுடித்தற்குப் பின்வருஞ்சொல்லின் பொருண்மை
ன் அவாவிநிற்கும் நிலைவேறுபாட்டைப் பயனிலையென்

தன்னினமுடித்தலென்பதனான் ஆவில்லை ஆவல்ல
க்குறிப்புங் கொள்க.

பொருளொன்று பொருண்மையென்றார் அப்பொரு
மையுணர்ந்ததற்கு. பொருட்டன்மையாவது அப்பொ
சாதித்தன்மை. ஆவென்னும் பொருள் கெட்டதேனும்
து சாதித்தன்மை எக்காலத்துங் கெடாதுநிற்குமென்பது
கு ஆவுண்டு என்றார். கட்டிலனாகிய ஆகெடவும் அச்சா
கெடாதென்பது தோன்றப் 'பொருண்மை சுட்டல்' என்
செய்தார்.

வினைநிலையுரைத்தல் தன்றொழில், வியங்கோள்வருதல்
ட் தொழில் நிகழ்வதாக ஒருவன் ஏவப்படுதல். இரண்ட
வ வேறுபாடு.

வினைநிலையுரைத்தலும் பண்புகொளவருதலும் பெயர்கொ
முடிக்குஞ்சொல்லாதலேயன்றி முடிக்கப்படுஞ்சொல்ல
ய. வியங்கோளும் வினாவும் முடிக்குஞ்சொல்லாயல்லது நி
க்குறிப்பு முடிக்குஞ்சொல்லாயல்லது வாராது.

ஆபல என்பது பிறிதோர் சொல் நோக்காது ஆ என்பத
ந்து மாறும்.

மூன்னிற் சூத்திரத்துத் தோன்றுநிலை என்றதனானே
ன்வந்தானெனப் பண்பொட்டாகாது விட்டிசைத்தின்
எழுவாயின் பயனிலையோடு தானும் பயனிலைகோடலும்,
ன்சாத்தன் என விளிப்பினும் நிற்றலுஞ், சாத்தன்

றனெனப் பயனிலைக்கு அடையாய்நிற்றலுஞ், சாத்தன்
லனெனச் சினைவினை முதற்கேற்றிக்கூறலும், இம்மணி
றனைப் பண்பின் தொழிலைப் பண்பு அடைந்த பொருட்கு
கூறலும், இக்குதிரைநடை நன்றெனத் தொழிலின் தொ
ழில் அடைந்த பொருட்கு ஏற்றிக்கூறலும், இவ்வாறு
மனை இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்திற்கே
லும், இறைவன் அருளால் எம்முயிர்க்காக்கும் - இறைவன்
யாம் உயிர்வாழ்தும் என எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய்

இ - ள்.) பெயர்க்கிளவி=பெயர்ப்பெயராகிய சொல்லும்:
=அப்பெயராது நிலையிலே நிற்றலையுடைய சொல்லும்:
று=காலந்தோன்றுவாய்நிற்கும்: தொழில் நிலை ஒட்டும்
டையே=ஒருபொருளது புடைபெயர்ச்சியாய்க் காலந்தோ
; பொருந்தும் ஒருகூற்றுத் தொழிற்பெயரல்லா இடத்து.

பெயர் தொழினிலை என்பன-ஆகுபெயர். பெயர், பொ
நினிலை, காலம்; ஒட்டும், பொருந்தும்.

இதனுற் றிணையும் பாலுங் காலமும் இடனுந் தோ
ற்சொல் படுத்தலோசைப்பட்டுகின்றுற் தொழிற்பெய
பயனிலைகொண்டும் உருபேற்றுங் காலத்தைத்தோற்ற
பெயர்ப்பெயரும் பெயராதுநிலையிலே நிற்றலையுடைய
காலத்தை யாண்டுந் தோற்றுவியாமையுங் கூறினர்.

இடுகுறியாய்ச் சாத்தன் கொற்றன் என வரும் பெயர்
புடைபெயர்ச்சிமாத்திரம் உணர்த்திநிற்கும் உண்டல் தின்
வரும் வினைப்பெயரும் பூசல் வேட்டை என்றாற்போலப்
ர்ச்சி விளக்காதுநிற்கும் வினைப்பெயரும் உண்டான் தின்
ற்போலக் காலந்தோன்றி வினைமுதன்மேல் நின்ற
சையானுந் தொழிற்பெயரும் ஓசைவேறுபாட்டானன்றி
ர் உண்ணுமது என்றாற்போலத் தானே பெயராய்க்
ன்றி வினைமுதன்மேல் நிற்குந் தொழிற்பெயரும் "கொ
மரந்தேய்த்தார்" அவனேறிற்றுக்குதிரை என்றாற்போ
ப்படுபொருட்கட் காலங்காட்டிநின்ற தொழிற்பெயரும்
ன்னவன் உண்பவைநாழி என்றாற்போலச் செயப்படுபொ
பெயராய்க் காலந்தோன்றி நிற்குந் தொழிற்பெயரும் பிற
வரும் பெயர்வேற்றுமையும் உணர்க.

௭௨. இரண்டாகுவதே, ஐயெனப் பெயரிய வேற்று
யெவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப் [நி

பல்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே.

இது முறையே இரண்டாவது இப்பொருட்கண் வரு
றது.

னைப் பெயர்பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம்;
ழி வரினும் = அஃது யாண்டு வரினும்; வினையே வினைக்கு
இரு முதலிற் தோன்றும் = வினைச்சொல்லினும் வினைக்கு
ல்லினும் பிறந்த செயப்படுபொருளாகிய அவ்விரண்டு கா
ண்ணுந் தோன்றும். எ-று.

பெயரிய என்பது "கவிரம்பெயரிய" என்றாற்போல நி

வினை வினைக்குறிப்பு என்பன ஈண்டு ஆகுபெயர், அ
களாற் பிறந்த அச்சொற்களை உணர்த்தலின்.

முதலென்றது காரணத்தை. "ஆயெட்டென்பதொழி
யே" என்றமையால் அக்காரணங்கள் எட்டு உளவேனு
கோடலென்பதனாற் செயப்படுபொருளே ஈண்டுக்கோடு

காரியத்தை நிகழ்த்துவிப்பது காரணம். •

ஒருவினைமுதல் செய்யுந் தொழில்வினை உறுவது செ
நன்.

உ-ம். குடத்தைவனைந்தான் குழையையுடையன் எனவ

ஏவ்வழிவரினும் என்றதனுன் புகழைநிறுத்தல் புகழையுடை
வினைப்பெயரிற் புடைபெயர்ச்சிபற்றியும் முடியும்.

இயற்றப்படுவதும் வேறுபடுக்கப்படுவதும் எய்தப்படுவதும
ப்படுபொருள் மூன்றும். அவை முறையே இல்லதனை உண்
உள்ளதனைத் திரித்தலுந் தொழிற்பயனுறுந் துணையாய்
ம். இவ்வுருபை முடித்தற்கு மேலிற் காப்பு முதலிய
ற்றிவரும் பொருள்களை இம்மூன்று கூற்றானும் பகுக்கில
வினைமாத்திரையும் வினைப்பெயருமாகப் பகுப்பர்.

குடத்தைவனைந்தானென்றது மேல்வரும் இழைபெ
றப்படும்பொருள். அஃது எயிலை இழைத்தான் எனவரும்.
எயிலை இழைத்தலைச் செய்தான் என்னும் பொருட்டு.
னும் வினைமாத்திரையை உணர்த்தும் முதனிலைப்பெயர்
னர் இழைத்தலென வினைப்பெயரையுக் தோற்றுவித்து, இ
யென்னும் உருபையும் ஏற்பித்துச், செய்தானென வின

ளாக எடுத்தோதினர். இப்பொருட்கட் டிதோன்றிய ெ
னும் காரியத்துடனல்லது எவிலையென்னும் இரண்
ாமை உணர்க. என்னை? செய்தற்கு இழைத்தல் செ
ள் நீர்மைத்தாய்க் காரணமாய் நிற்றலானும் ஒழிந்தகா
ன்கண் நிகழ்ந்த காரியமாந்தன்மை இழைத்தாளன்று
என்பது. இவ்வாறே மேலிற்சூத்திரத்து ஒழிந்தபொரு
ரிக்க.

இனி வினைக்குறிப்பிற்குங் குழையையுடையனென்புழி
னக் கருதுதல் வினை; அக்கருத்தை நிகழ்த்துகின்றான்
; அக்குழை அவன் கருத்து நிகழ்த்தப்படும் பொரு
ன்றதன்மை செயப்படுபொருள். இவவாறே ஒழிந்த
ாற் காண்க.

ட. காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையி
னோப்பிற் புகழிற் பழியி னென்று
பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலி னுவத்தலிற் கற்பி னென்று
வறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றொகுத்தலிற் பிரித்தல்
னிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்று
வாக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் கன்றலி
னோக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்று
வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள
வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது அதனை முடிக்கும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகின்ற

(இ - ள்.) காப்பின் * * * சிதைப்பினென்று=காப்பு ு
சிதைப்பு ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தெட்டுப்பொ
ாபிறவும் அம் முதற் பொருள என்ன கிளவியும்=அவை
பிறபொருளுமாகிய அச்செயப்படுபொருண்மேல் வரும் வ
ல்லும்: அதன் பால என்மனார்=அவ் இரண்டாம்வேற்றுமை
ான என்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

இவற்றிற்கு வேறுபாய ஒருமதொழில உறுவககபபடாத
லுந் தொழிற்பயன் உற்றமர்த்திரையாய் ஒருவன் கெ
ப் போதலும்; நாணையறுக்கும், மரந்தைக்குறைக்கும்;
வேறுபாடு சிறிதிழவாமல் வேறுபடுத்தலுஞ்,சிறிதிழக்க
லும் பெருமையைச்சுருக்குதலும்; நெல்லைத்தொகுக்கும்,
பிரிக்கும்; இவற்றிற்கு வேறுபாடு விரித்தலுதொகுத்தலு
துவிரித்தலும்; அறத்தையாக்கும், நாட்டைச்சிதைக்கும்;
வேறுபாடு மிகுத்தலுங் கெடுத்தலும்; இவ்வெட்டும்
ப்படுவன. ஊரைக்காக்கும், தந்தையையொக்கும், தே
குரிசிலைப்புகழும், நாட்டைப்பழிக்கும், புதல்வனைப்
பிவையைக்காதலிக்கும், பகைவரைவெகுளும், செற்றாரைச்
ாரையுவக்கும், நூலைக்கற்கும், பொன்னைநிறுக்கும், அரி
கும், அடைக்காயையெண்ணும், ஊரைச்சாரும், நெறி
லும், குதிரைக்கன்றும், கணையைநோக்கும், கள்ளரைய
பத்தொன்பதும் எய்தப்படுவன. இவைதாந் தொழிலு
தொழிற்பயனுறுவனவுமாய் வரும் வேறுபாடும் உணர்க.
ந் செறலுங் கொலைப்பொருளாயவழி வேறுபடுக்கப்
ல் வெகுளியது காரியம். உவத்தல் காதலது காரியம்.

ணிச்செய்வான்கருத்து இவ்வழி நிகழுஞ் செயப்படுபொ
வானுஞ் செயப்படுபொருளுந் தானேயாய் நிற்பனவும் செ
றைக்குழைத்தான், சாத்தன் தன்னைக்குத்தினான் என

இன்னும் இச்செயப்படுபொருள் தன்கட் தொழில் நிக
தும் வரும். அறுத்தல் முதலியன தன்கண் நிகழ்வன
முதலியன தன்கண் நிகழாதன.

அன்னபிறவுமென்றது பகைவரைப்பணித்தான், சோற்
, குழையையுடையன், பொருளையிலன் என்றாற்போல்வ

இச்சூத்திரந் தொகுத்தமொழியின்வகுத்தணர்கோடல்.

௬. மூன்றா குவதே, ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்ற
வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே. [

(இ - ள்.) ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி மூ
=மேல் ஒடுவெனப் பெயர்கொடுத்து ஓதப்பட்ட வேற்ற
மூன்றாவதாம்: அது வினைமுதல் கருவி அனைமுதற்று=
முதலுங் கருவியுமாகிய அவ் இரண்டோரணத்தையும்
உடைத்து. எ-று.

மேல் "அதனினியறல்" முதலியன ஆனுருபிற்கேற்ப
புணர்த்துச் சூத்திரஞ்செய்தலின் அவற்றிற்கு முற்கொ
ன்பதற்கும் ஆலென்பதற்கும் வினைமுதல் கருவி கெ
ஆலாய்த் திரிந்தும் நிற்கும்.

வினைமுதல் கர்த்தா என்பன ஒன்று. கருத்தா நின்று
பாழிந்த கருவிமுதலிய காரணங்கள் ஏழனையுங் காரிய
நிகழ்த்துதலின் அதனை வினைமுதலென்றார்.

இது இயற்றும்வினைமுதலும் ஏவும்வினைமுதலும் என
படும். கொடியொடுதுவக்குண்டான் என்பது இயற்றும்
. அது கொடிதன்னொடு துவக்குதலைச்செயப்பட்டான் சா
தும் பொருட்டு. கொடியினது நிகழ்ச்சி ஈண்டுக் கருவி.
னைத் தொழிலுறவிக்குங்காற் தான் அவனை நீங்கா உ
லை விளக்கிற்று ஒடுவெனுருபு. அரசனுலியற்றப்பட்ட
என்பது ஏவும்வினைமுதல்.

இனிக் கருவி காரணம் ஏது நிமித்தம் என்பன தம்முள்
டையவேனும் ஒத்தபொருட்டு. அக்காரணம் முதற்கார
க்காரணமுமென இருவகைப்படும். முதற்காரணமாவது
தாடு ஒற்றுமையுடையது. துணைக்காரணமாவது அம்மு
த்திற்குத் துணையாகிய வினைமுதலிய எட்டும். அக்கருவிய
முதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருட்கண் உய்ப்பது.
இயற்றுதற்குக் கருவியாகிய் காரகக்கருவியும் ஞாபகக்க
இருவகைப்படும். ஊசியொடுகுயின்றதூசும்பட்டும் என
க்கருவி. அஃது ஊசிகொண்டு சாத்தன் குயினுதலைச் செ
- தூசும்பட்டுமென்னும் பொருட்டு. சாத்தன் தொழிற்
தூசினும்பட்டினும் நிகழ்த்திற்று. இது துணைக்காரணம்.
ரியன்றருடம் முதற்காரணம். இதுவுங் காரகக்கருவி.
உணர்ந்தான், புகையினுலெரியுள்ளதுணர்ந்தான். இவை

இனி ஆல் ஆகத்தியனுற்றமிழுரைக்கப்பட்டது, வேலா
எனவும், ஒடு "உலகத்தோடொட்டவொழுகல்" "காவோ
தொட்டாறும்" "காவிற் றிருந்தீ புலமாமக ளோடு ஈன்
திருந்து திருமாமகள்" எனவும் வரும்.

இதுனிபயக்குமிதனுனென்னும்" இஃது ஆன் வந்தது.

நி. அதனி னியற லதற்றகு கிளவி

யதன்வினைப் படுத லதனி னாத
லதனிற் கோட லதனொடு மயங்கல்
லதனொ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி
யதனொ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
யதனொ டியைந்த வொப்ப லொப்புரை
யின்னா னேது வீங்கென வரூஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது அதனைமுடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகின்

(இ - ள்.) அதனின் இயறல்=ஒன்றனான் ஒன்று பண் லென்னும் பொருண்மை: அதற் றகு கிளவி=ஒன்றனான் லென்னும் பொருண்மை: அதன் வினைப்படுதல்=ஒன்ற தொழிலுறுதலென்னும் பொருண்மை: அதனின் ஆதல்= ஒன்று ஆதலென்னும் பொருண்மை: அதனிற் கோட னான் ஒன்றைக் கோடலென்னும் பொருண்மை: அத கல்=ஒன்றனொடு ஒன்று மயங்குதலென்னும் பொருண்மை இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி = ஒன்றனொடு ஒன்று இ வினையாகலென்னும் பொருண்மை: அதனொடு இயைந்த க் கிளவி=ஒன்றனொடு ஒன்று இயைந்த வேறுவினையாக பொருண்மை: அதனொடு இயைந்த ஒப்பு அல் ஒப்பு னொடு ஒன்று இயைந்த ஒப்பல்லாத ஒப்பினையுரைத்த பொருண்மை: இன் ஆன் ஏது = இன்னும் ஆனுமாகிய ருண்மை: என வரூஉம்=என்று சொல்லப்பட்டுவரும் ப வரூஉம் அன்ன பிறவும்=வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய

உ-ம். மண்ணானியன்றகுடம் வாயாற்றக்கதுவாய்ச்சி ந்தசான்றோர் இவைகருவி, நாயாற்கோட்பட்டான் சாத் மிக்கருமம் இவைவினைமுதல், வாணிகத்தானாயினான் க காண்டவரிசி இவைகருவி, ஆனுருபான் வந்தன. கிண் வரிசி ஆசிரியனொடுவந்தமாணாக்கன் மலையொடுபொருத (மலைக்கு வினையின்மையின் இது வேறுவினையாயி ன்னொடிரும்பனையர்கின்னொடெம்பிறரே" (பொன்னொடு உவமித்தலையொப்பார் இன்னொடு பிறரை உவமிக்குமிடத் .) இவைவினைமுதல், ஒடுவுருபான் வந்தன. முயற்சியிற் றவிகிலையாது இதனான் முயற்சியினென்பது காரகவேது, றைலிகிலையாதென்பது ஞாபகவேது. ஐந்தாவதற்கு ம் ஈண்டு ஓதினது ஏதுவை வரையறுத்தற்கு.

அன்னபிறவுமென்றதனுற் கண்ணுற்கொத்தை இது
முதற்கேறியது, உறழ்மணியானுயர்மருப்பின பெண்டை
ர்க்கட்டு இவை ஆன் ஒடுவாயிற்று, மனத்தொடுவாய்மை
ர் ஒடு ஆனுயிற்று, மதியொடொக்குமுகம் இஃது ஒப்பு, கு
தபாரஞ்சுமந்தது இது கட்புலனுகா ஒரு வினை ஒடு.
யனகொள்க. இவற்றின் வேறுபாடு உய்த்துணர்க.

௬. நான்கா குவதே,
கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெப்பொ ருளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.

இது முறையானே நான்காவது இப்பொருட்கண் வரு
து.

(இ - ள்.) கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி நான்
= மேற் கு எனப் பெயர்கொடுத்து ஓதப்பட்ட வேற்ற
ல் நான்காவதாம்; அது எப்பொருளாயினுங் கொள்ளும்=,
ாதுமொருபொருளாயினும் அதனைத் தான் ஏற்குகிற்கும். எ

உ-ம். அந்தணர்க்காவைக்கொடுத்தான் எனவரும்.

மாணுக்கற்குநூற்பொருளுரைத்தான் எனக் கொடை...

ட்பெசலலாது ஆணமத பதாணறும பொருளும ...
ாருளாயினுமென்ருர்.

௭. அதற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் படுத
னதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலி
னட்பிற் பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியு மதன்பால வென்மனர்.

இஃது அதனை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகின்

இ - ள்.) அதற்கு வினையுடைமை=ஒன்றற்கு ஒன்று
: அதற்கு உடம்படுதல்=ஒன்றற்கு ஒருபொருளை மேற்
ாக உடம்படுதல்: அதற்குப் படு பொருள்=ஒன்றற்கு உ
யவாகப் பொருவாகியபொருளைக் கூறிஉடப்படுதல்: அ
=உருபு ஏற்கும் பொருள் தானேயாய்த் திரிவதோர்
: அதற்கு யாப்புடைமை=ஒன்றற்கு ஒன்று பொரு
ாதல்: அதற்பொருட்டாதல்=ஒருபொருளினை மேற்
ரணமாக ஒருதொழில் நிகழ்தல்: நட்பு=ஒன்றற்கு
தல்: பகை=ஒன்றற்கு ஒன்று பகையாதல்: காதல்=ஒன்
காதலுடைத்தாதல்: சிறப்பு=ஒன்றற்கு ஒன்று சிறந்
ளவியும்=என்றுசொல்லப்பட்ட பொருள்களும்: அப்
=அன்னபொருள்களும்: அதன்பால என்மனார்=அந்நான்
கூற்றனவென்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

-ம். கரும்பிற்குவேலி; "நிலத்துக்கணியென்பநெல்லும்
என்பதும் அது. வினை, உபகாரம். சாத்தற்கு மகள் உடம்
சான்றோர்கொலைக்கு உடம்பட்டார் என்பதும் அது.
கூறு கொற்றன். கடிசூத்திரத்திற்குப்பொன்; பொன்
மாய்த் திரியுமாதலின் அதுவாகுகிளவியென்றார். இ
ள். கைக்கு யாப்புடையது கடகம்; "உண்டிவெய்யோர்க்
யெளிது" என்பதும் அது. கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்
நட்டான்; அவற்குத் தமன் என்பதும் அது. அவற்

அப்பொருளுமென்றதனானே இச்சொற்குப் பொருள்
குச் சோறுண்டு; நினக்குவலி வாள், அவ்வூர்க்கு இவ்வூர் க
க்குப்பாழ் வாணுதலின்மை" "போர்க்குப்புணை மன்" பின
"கட்டார்க்குத் தோற்றலை நாணுதோள்" "தன்சிரியனை
வற்கின்றமைந்தன்" அவற்குத்தக்காளிவள் "உற்றார்க்கு
றெுடிமகளிர்" என்றாற்போல்வன கொள்க.

அ. ஐந்தாகுவதே,
இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யிதனி னிற்றிது வென்னு மதுவே.

இது முறையானே ஐந்தாவது இப்பொருட்கண் வரு
து.

(இ - ள்.) இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி ஐந்

=மேல் இன்னெனப் பெயர்கொடுத்து ஓதிய வேற்று
ல் ஐந்தாவதாம்: அது இதனின் இற்று இது என்னும்=
பொருளின் இத்தன்மையாயிருக்கும் இப்பொருளென்னும்
மையை உணர்த்தும், எ-று.

ஐந்தாவது பொருவும் எல்லையும் நீக்கமும் ஏதுவுமென ந
ப்படும். பொரு உறழ்பொருவும் உவமப்பொருவுமென
படும். உறழ்தல் ஒன்றனோன் ஒன்றை மிகுத்தல். ஏதுவும்
துவுங் காரகவேதுவுமென இருவகைப்படும். ஞாபகவேது
ற்று. காரகவேது அச்சம் ஆக்கமென்பனவற்றாற் பெறப்
ப்பொருண்மை தீர்தல் பற்றுவிடுதலென்பனவற்றாற் பெறப்
யிரண்டும் இதனின் இற்று இதுவென்பதனாற் பெறப்
யிரண்டனையும அஃது இருமுறையான் உணர்த்துமாத
லப்பொருள் கருவூரின்கிழக்கு இவ்வூர், இதனினூங்கு
ம். இவையும் இற்றென்னும் பொருட்டு.

ஙகூ. வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே
தண்மை வெம்மை யச்ச மென்று
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வன்மை மென்மை தடுமை யென்று
[illegible]

வின்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்
பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது அதனை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகி

(இ - ள்.) வண்ணம் * * * விடுதலென்று=வண்ணம்
பற்றுவிடுதல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களும்:
யும் அதன்பால என்மனார்=அவைபோல்வன பிறபொருள்
ரம்வேற்றுமைத் திறத்தனவென்று கூறுவர் புலவர். எ-று

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலியன. வடிவு வட்ட
முதலியன. அளவு நெடுமை குறுமை முதலியன. சுவை
புளிப்பு முதலியன. நாற்றம் நறுநாற்றந் தீநாற்றமுதலியன

உ-ம். காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம்; இதனினென்பது கா
று என்பது கரிது, இதுவென்பது களம்பழம். இதனின்
இதனினெடிது இதனிற்சிவிது இதனிற்றண்ணிது
வெய்யது இதனினன்று இதனிற்றீது இதனிற்சி

னிற்பெரிதிது இதனின்வலிதிது இதனின்மெலிதிது இ
திது இதனின்முதிதிது இதனினிளைதிது இதனிற்சிறந்
னினிழிந்ததிது இதனிற்புதிதிது இதனிற்பழைதிது இவனி
ன் இவனினுடையனிவன் இதனினுறமிது இதனிற்பல
னிற்சிலவிவை. இவற்றிற்கு இருவகைப்பொருளும் விரிக்க.
கள்ளரினஞ்சும், ஆக்கம், வாணிகத்தினுயினன்; "கோ
த கொடிஞ்சிநெடுந்தேர்" என்பதும் அது. நீர்தல், வரி
"தலையினிழிந்தமயிரனையர்" எனவரும். பற்றுவிடுதல்,
ற்றுவிட்டான் எனவரும். அன்னபிறவுமென்றதனான் அ
யனிலன் அதனிற்செய்த்திது இதழ்ச்சியிற்கெட்டான் மதி
மைந்தற்றான் என்பன போல்வன கொள்க.

௰. ஆறாகுவதே,
அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினு மிறிதினு மிதன திதுவெனு
மன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

ளும் ஒப்பவிரித்து இரண்டும் மயங்கியவாறு காண்க. ஒன
டத்தாய்ப் புலியிற்போற்றிவாவெனச் சிறுபான்மை வரு

௰. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்
கேழு மாகு முறைநிலத் தான.

இஃது ஆறுவதும் ஏழாவதும் மயங்குமாறு கூறுகின்றது
(இ - ள்.) ஆறன்மருங்கின் வாழ்ச்சிக்கிழமைக்கு=ஆறும்
க்கண் ஓதிய வாழ்ச்சிக்கிழமைக்கு: உறைநிலத்து ஆன ஏ
உறைநிலப்பெயர் பின்மொழியாயவழி ஏழாவதும் வரும்.

உ-ம். காட்டதியானை, காட்டின்கண் யானை எனவரும்.
வாழ்வதனை அதனதெனப்படும், அது பற்றுக்கோடாக
அஃது இன்றிவிடிற் தான் வாழ்தலில்லாமையின், யானை
பது உறைநிலப்பெயர். முன்மொழியாய்வருதலின் யானை
ன ஏழனுருபு விரியாதாயிற்று. இது பொருண்மயக்கம்.

௯. குத்தொக வரூஉங் கொடையெதிர் கிளவி
யப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும்.

இது நான்காவதன்பொருள் ஆறுவதற்குச் செல்லு
றது.

(இ - ள்.) கு தொக வரூஉங் கொடையெதிர் கிளவி=நாக
தொக வருங் கொடையை விரும்பி மேற்கோடலை உணர்
கைச்சொல்லினது: அப்பொருள் = அக்கொடையெதிர்த
பொருண்மை: ஆறற்கு உரித்துமாகும் = ஆறும்வேற்றுமை
துமாம். எ-று.

உ-ம். நாகர்பலி என்பது நாகர்க்கு நேர்ந்த பலி, நாகரது
ன விரியும். நாகர்க்கு நேர்ந்த பலியெனவே பிறர்க்கு
டைமையாயிற்றாதலின் ஆறுவதும் உரித்தாகப்பெற்றது.
நேர்ந்தசோறென்புழி அது பிறர்க்குமாதலின் ஆண்டு ஆ
து. தெய்வமல்லாதாரினுஞ் சிறந்தார்க்கும் நேர்ந்ததேல் ஆ
வதும் வருமென்றுணர்க.

500. அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு

(இ - ள்.) அச்சக் கிளவிக்கு = அச்சப்பொருண்மேல்
விற்கு: ஐந்தும் இரண்டும் எச்சம் இல=ஐந்தாவதும்
தும் ஒத்த உரிமைய: பொருளிவயினான=வேற்றுமை
யின்பொருள் நின்றவழி. எ-று.

உ-ம். பழியஞ்சும் என்பது பழியினஞ்சும் பழியையஞ்சு
கள்ளரினஞ்சும் என்பதற்கு அவரின்மிகவஞ்சுமென்னும்
மையையுந் தருமேனும் அப்பொருள்கொள்ளற்க. கள்ள
மென்பதே கொள்க. இஃது உருபும் பொருளும் மயங்கி

க. அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையா
துருபினும் பொருளினு மெய்தடு மாறி
யிருவயி னிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே.

இது வேற்றுமைமயக்கத்திற்குப் புறனடை.

(இ - ள். அன்ன பிறவும் = மேல் வேற்றுமைமயக்கங்
வேற்றுமையேயன்றி அவ்வபோல்வன பிறவும்: தொன்
பாது=தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கிற் பிழையாது:
பொருளினும் மெய்தமோறி=உருபானும் பொருளானும்
களத்து ஒன்று சென்று: இருவயின் நிலையும் வேற்
லாம் = பிறிதொன்றன்பொருளுந் தன்பொருளுமாகிய
லைபெறும் வேற்றுமையெல்லாம்: திரிபிடன் இலவே
கே=திரிபுடையவல்ல தெரிந்துணர்வோர்க்கு. எ-று.

துப்பொருட்கண் வரும் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும்
ற்றலின்மையின் அவற்றையொழித்து ஏனையவற்றிற்கே
ற்றல் கொள்க. என்னே? வழிபோயினர் எல்லாருங் க
பட்டாரென்றவழிக் கடவுள்ரையொழித்து ஏனையோர்

றைகோட்படுதல் எய்தினாற்போல.

அன்னபிறவாவன, கோயினீங்கினான் சேலையினீங்கினான்;)வருண்டான் சாத்தனொடுவெருண்டான்; முறையாற்குத் முறையிற்குத்தங்குத்து எனவரும். இது மூறைக்குப் ஹனெனத் தொக்குநின்றதன்கண் இரண்டும் விரிந்தன. காடொட்டாது கடலைக்காடொட்டாது; தந்தையொடு

(இ) - ள்.) அது எனப் பெயரிய வேற்றுமைக்கிளவி =மேல் அதுவெனப் பெயர்கொடுத்து ஓதப்பட்ட வேற்று ஆறுவதாம்: அத்=அவ்வேற்றுமைச்சொல்: தன்னி பொருளினது உடைமைப்பொருளாகி நிற்குந் தன்னோடு டைய பொருளானும்: பிறிதினும்=ஒருபொருளினது பொருளாய்நிற்குந் தன்னின் வேறுகிய பொருளானும்: இது எனும்=இப்பொருளினுடையது இப்பொருளென்ப ம்: அன்ன கிளவிக் கிழமைத்து=அன்ன பொருளாற் கிழமையைப் பொருளாகவுடைத்து. எ-று.

ஏன்றத் தன்னென்றது உருபேற்கும் பொருளை. அன்ன இதன இவையென்னும் பன்மையுருபும் ஆதென்னும் ஒ ம் அடங்குதற்கு.

உ-ம். சாத்தனவாடை தனதுவெள்வேல் "யானைவளவன் மிசை" எனவரும்.

ஒன்றுபலகுழீஇயதும் வேறுபலகுழீஇயதும் ஒன்றியற்கி உறுப்பின்கிழமையும் மெய்திரிந்தாயதுமெனத் தற்கிழமை ; கப்படும், "ஐம்பாலுரிமையுமதன்றற்கிழமை." என்பது அக வின். பொருளின்கிழமையும் நிலத்தின்கிழமையுங் கால மையுமெனப் பிறிதின்கிழமை மூவகைப்படும்.

)0. இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழ
செயற்கையின் முதுமையின் வினையி னென்று
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி
னொருவழி யுறுப்பிற் குழூஉவி னென்று
தெரிந்துமொழிச் செய்தியி னிலையின் வாழ்ச்சியிற்
றிரிந்து வேறுபடூஉம் பிறவு மன்ன
கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி
யாறன் பால வென்மனார் புலவர்.

இஃது அதனை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகி

(இ - ள்.) இயற்கை * * * வாழ்ச்சியின் = இயற்கை மு
ழ்ச்சி ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும்; திரிந்து வேறுபடூஉம்

[illegible]
ஒன்றும்வேற்றுமைத் திறத்தனவென்று கூறுவர் புலவர். எ
ட்டும். எண்ணருப்பை இஃது ஒன்றுபலகுழீஇய தற்கிழ
பதுகுழாம் இது வேறுபலகுழீஇய தற்கிழமை; சாத்தனதி
நிலத்ததகலம் இவை இயற்கைக்கிழமை; சாத்தனதுநிலை
ணதில்லாமை இவை நிலைக்கிழமை; இந்நான்கும் ஒன்றி
ம. ஒருபொருளின் ஏகதேசம் அறிவித்தற்கு ஒருவழியு
னார். அவை யானையதுகோடு, புலியதுகிர் இவை உறுப்
ம. செயற்கையாவது தன்றன்மை திரிந்து வேறோர்தன்
; அவை சாத்தனதுசெயற்கை, சாத்தனதுகற்றறிவு; (
கிழமை, அரசனதுமுதுமை அரசனதுமுதிர்வு, இஃது அறி
ச்சியென்பது அறிவித்தற்கு இளமைகூறாராயினார். வினை
; சாத்தனதுவினை சாத்தனதுசெலவு; இவை மெய்திரிந்
மை. உடைமைக்கிழமை, சாத்தனதுடைமை சாத்த
ட்டம்; முறைமைக்கிழமை, மறியதுதாய் மறியதுதந்தை;
ழமை, இசையதுகருவி வினைக்கலத்ததுகிரி; துணைக்கிழ
ரதுதுணை அவனதிணங்கு; கலமாவது ஓலை, நிலத்ததொ
சாத்தனத்விலைத்தீட்டு; இஃது இருபொருட்கு உரிமையு
ின் உடைமையின் வேறாயிற்று. முதற்கிழமை, ஒற்றியது
யதுபொருள்; தெரிந்துமொழிச்செய்தி, தெரிந்துமொழி
யப்படுதலின் தெரிந்துமொழிச்செய்தியாயிற்று. கபிலரதுபா
பாரியதுபாட்டு எனவும் நிற்றலின் இருபொருட்கு உரிய
ரதுபாட்டியல் இதுவும் அது; இவைபொருட்பிறிதின்கிழ
மைக்கிழமை, முருகனதுகுறிஞ்சிநிலம் இது நிலப்பிறிதின்கிழ
ளியதாட்சி இது காலப்பிறிதின்கிழமை; வாழ்ச்சி, காட்
ன இது பொருட்பிறிதின்கிழமை; யானையதுகாடு நிலப்பிறி
மை; வாழ்ச்சி வாழ்தலை உணர்த்துங்கால் தற்கிழமையு
னபிறவுமென்றது, எட்சாந்து கோட்டூறு இவை மு
தன; சாத்தனதொப்பு தொகையதுவிரி பொருளதுகேடு
பொருள் இவை சிறிதுதிரிந்தன.

ருக. ஏழாகுவதே,
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

இது முறையானே ஏழாவது இப்பொருட்கண் வரு

து.

(இ - ள்.) கண் எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
= மேற் கண்ணென்று பெயர்கொடுத்து ஓதப்பட்ட
சொல் ஏழாவதாம்: அது வினை செய் இடத்தில் நில
த்தின் அனைவகைக் குறிப்பிற் தோன்றும் = அது வினைெ
லாகிய இடத்தின்கண்ணும் வினைநிகழாதவரையறையு
நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணும் வினைநிகழாது வரைய
திற்கும் காலமாகிய இடத்தின்கண்ணும் என மூவகைக்
ண்ணுந் தோன்றும். எ-று.

எனவே, ஏழாவது இடப்பொருட்டாயிற்று.

உ-ம். தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான் மாடத்தின்கண்ணிரு
க்கண் வந்தான் எனவரும். இவை இடமும் இடத்துநிகழ்
வேறாய்வந்தன. குன்றத்துக்கட்குவடு இஃது அவ்விர
ாய்வந்தது.

குறிப்பிற் தோன்றுமென்றது அவற்றை இடமெனக் க
ிய அவ்வேழனுருபு தோன்றுவது அல்லுழித் தோன்
பாறு.

ஈ. கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல்
பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ
வன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது இவ்வேழாவதற்கு முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபா
பின்பாகுபாடே உடைமையின் உருபின்பாகுபாடே கூறுகின்

(இ.- ள்.) கண் = கண்ணென்னும்பொருளும்: கால்
= கால் முதலாகப் புடை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட உருபு
வகை எனா = தேவகை என்னுந் திசைக்கூற்றுப் பொருள்
* * * இடம் எனா = முன் முதலாக இடம் ஈறாக ஓதப்

ச்சூத்திரத்தாற் கூறிய உருபுகள் ஓரிடத்தின் ஏகதேச
றுத்து உணர்த்தும்வழி ஆறுவதனை உணர்த்தியும் ஒ
வரையறுத்து உணர்த்தாது கண்ணென்பதுபோல இட
ணரிவுசெல்ல நின்றவழி ஏழாவதனையே உணர்த்தியும்
றப்பின்மைகருதி வேறாக எடுத்தோதினார். ஏழாவதற்
கப் பொருட்பாகுபாடன்றி வேறுபொருட்பாகுபாடு இ
முன்னையனபோலப் பொருளினைப் பகுத்தோதாராயினு

ஆசிரியர் "கூறியமுறையினுருபு" "இறுதியுமிடையும்"
த்திரங்களாற் பெயரிறுதிக்கும் முடிக்குஞ்சொற்கும்
து உருபென்று கூறினமையாற் பொருளிடை நில்லாவ
றம்.

சிறந்த கண்ணென்னும் உருபை முற்கூறி ஏண்டுக் கண்
ாச் சிறப்பில்லா உருபுகளோடு எடுத்தோதினார், கண்
மென்புழி அக்கண் ஞாலந்தன்னையே உணர்த்தி ஓரி
வரையறுத்து உணர்த்தாதுநிற்பதோர் இடைச்சொல்லெ

த்துதற்கு.

தவகையென்னும்பொருள் வரையறைப்படாது சொல்
யிற்றாய் நிற்றலின் இடத்துள் அடக்காராயினார்.

இவ்விரண்டு பொருட்கும் வேறோர் சூத்திரஞ்செய்யாத
களூடனே ஓதினார் சூத்திரஞ் சுருங்குதற்கு.

உ-ம். ஊர்க்காலிருந்தான் ஊர்ப்புறத்திருந்தான் மாட
தான் ஊருளிருந்தான் சான்றோருழைச்சென்றான் மாட
ருந்தான் மாடத்துமேலிருந்தான் ஏர்ப்பின்சென்றான் க
ராடுங்களிறு ஊரயலிருந்தான் ஊர்ப்புடையிருந்தான் வட
கடம் தேர்முன்சென்றான் சான்றோரிடையிருந்தான்
டச்சென்றான் தந்தைதலைச்சென்றான் கைவலத்துள்ள
ரும் கையிடத்துப்பொருள் எனவரும்.

அன்னபிறவால்வருவன குடத்தில்விளக்கு ஊரிலேயிரு
வோடேத்து இழவிமாட்டு எனவும், பொருட்கணுணர்வு
றம் ஆகாயத்துக்கட்பருந்து எனவும்வரும்.

இன்னும் மணியின்கண்ணொளி கையின்கண்விரல் நி

இனிக் கண் கால் முதலியன உருபைவிளக்குதற்கு அ
பொருளாய்நின்று கண்ணெனுருபு விரித்துக்கொண்டுநிற்
கண்ணென்னும் உருபின்பொருளாவது கண்ணென்

ச்சொல்லா லுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மையென்று
ரத்தாற் பின்வருகின்ற இடப்பொருண்மையை மூன்
ரயாமாதலிற் கூறியதுகூறிற்றாம். அல்லதூஉம் கண்ண
மென்புழிக் கண்ணென்னும் இடைச்சொல்லான் உணர்
பொருண்மைக்கும் இடத்துக்கண்ணெனக் கண்ணெ
கெங் கூறல்வேண்டும். அல்லதூஉங் "கண்ணின்றுகூறுத
யின்" என்பதற்கு என்கணின்றெனத் தோன்றுவெ
ின்று கண்ணெனுருபேற்று நின்றதாம். அல்லதூஉம் "
வேங்கடம்" என்புழிக் கண்ணெனுருபு விரித்தலின் ஒழிக்
; ஒவ்வாதாம். அல்லதூஉம் ஆலின்கீழ்க்கிடந்தவா மரத்தி
தகுரங்கு என்பன முதலியவற்றிற்குக் கண்ணெனுருபுகொ
ம்வழங்காமை உணர்க. மூன் இரண்டாவது முதலிய உரு
த்தற்கு எடுத்தோதிய காப்புமுதலிய பொருள்களைப்போல
ழித்துநில்லாது ஈண்டுக் கூறிய பொருள்கள் கண்ணெ
டையே உணர்த்திநின்றன என்றலிற் சேனாவரையரும் இ
களை உருபென்றே கூறினாராயிற்று. அங்ஙனங்கூறி அ
யைகொடுத்து உதாரணங்காட்டவே உருபின்பின்னரும்
ரியை வருதல்தாமும் நேர்ந்தாராயிற்று.

ருங. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
யீற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து
பல்லா றுகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு
மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப.

இது வேற்றுமைத் தொக்குழி விரிக்குமாறும் அதற்கு இ
அன்மொழி தொக்குழி விரிக்குமாறுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வேற்றுமைப் பொருளை ஈற்று நின்று இயலு
வயிற் பொருளை விரிக்குங் காலை = வேற்றுமைத்தொகை
ற பொருளை அன்மொழித்தொகையின் நின்ற பொருளை
காலத்து: பொருள்புணர்ந்து = அவ்வேற்றுமைப்பொரு
ன்மொழிப்பொருளோடும் புணர்ந்து: பல்லாறுகப் பிரிந்து

ம்மலும் "ஈற்றுநின்றியலுமன்மொழித்தொகைய" வய
கருங்குழற்பேதை பொற்றொடியரிவை மட்குடம் என
றுமைத்தொகைகள் கருங்குழலையுடைய பேதை பொற்
ணிந்த அரிவை மண்ணானியன்ற குடம் என விரித்
க. தாழ்குழல் பொற்றொடி மட்காரணம் என்னும் அ
தொகைகள் தாழ்குழலையுடையாள் பொற்றொடியையணி
ணுகியகாரணத்தினியன்றது என விரித்தவாறு காண்க.

வேற்றுமையியல் முற்றும்.

மூன்றாவது

வேற்றுமைமயங்கியல்.

ரு. கரும மல்லாச் சார்பென் கிளவிக்
குரிமையு முடைத்தே கண்ணென் வேற்றுமை.

என்பதுசூத்திரம். இது தன்பொருளிற் றீராது பிறிதொன்
நட்கட் செல்லும் பொருண்மயக்கமுந் தன்பொருளிற் றீ
லும் உருபுமயக்கமுமென்னும் இருவகைமயக்கமும் உணர
வேற்றுமைமயங்கியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இச்சூத்
டாவதன்பொருளும் அதிகாரத்தானின்ற ஏழாவதன்
மயங்கும் மயக்கங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கருமம் அல்லாச் சார்பு என் கிளவிக்கு=க
செயல்லாத அரசரைச்சார்ந்தானெனவரும் சார்பென்னும்
மைக்கு: கண் என் வேற்றுமை உரிமையும் உடைத்து=
றுமை உரித்தாய்வருதலுமுடைத்து. எ-று.

தூணினைச்சார்ந்தானென்றாற்போல மெய்யுறலின்றி அரச
தான் எனவரும். இதனுள் அரசரது சார்தற்கிடமாகிய
பொருளதனினீங்காதே பிறிதின்பொருளாகிய செயப்ப
ட் சென்றது ஏழாவது. தூணின்கட்சார்ந்தானென்பது
று; ஆசிரியர்மறுத்தலின்.

யுகு. சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்

(இ - ள்.) சினைநிலைக் கிளவிக்கு = சினைப்பொருண்மே
சொல்லிற்கு: ஐயுங் கண்ணும் வினைநிலை ஒக்கும் என்
=இரண்டாவதும் ஏழாவதும் வினைகூறுநிலைமைக்கண்
று கூறுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். கோட்டைக்குறைத்தான். கோட்டின்கட்குறைத்
ரும்.

அறுத்தல் குறைத்தல் முதலிய இரண்டாவதன்பொரு
வது வந்ததேனும் வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி வினைநிலை
றூர்.

கூ. கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கன்றலும் செலவும் = கன்றற்பொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் செலவுப்பொருண்மேல் வருஞ் சொல்லும்; ஒன்றவரினுமுறழ்தல் தகுமே = இரண்டாவதற்கும் ஏழாவதற்கும் ஒருதொழில...

உ-ம். சூதினைக்கன்றினான் சூதின்கட்கன்றினான் நெறியைச்சென்றான் நெறிக்கட்சென்றான் எனவரும்.

பொருள்பற்றி ஓதினமையாற் சூதினையிவறினான் சூதின்... றான் நெறியையடைந்தான் நெறிக்கணடைந்தான் எனவும்...

இஃது இரண்டாவதன்பொருளை எடுத்தோதலின் வே... வழக்கின்கட் பயின்றுவருதலின் ஏழாவதனையும் ஒப்ப... சினைமுதல்மயக்கங்கூறுகின்றதற்கு இடையே இச்சூ... த்தார் இரண்டாவதும் ஏழாவதும் அதிகாரத்தாற் பெற... நசு நோக்கி.

...எ. முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே.

இஃது உருபுமயக்கமாய் வருவனவற்றைக் கூறுமாறு... றது.

...ம்வேற்றுமை முதற்கண்ணே வருமாயின்: சினைக்கு ஐ... ச்சொல்லின்கண் இரண்டாம்வேற்றுமை வரும். எ-று.

உ-ம். யானையதுகோட்டைக்குறைத்தான் எனவரும். ...தொடர்க்கண் இரண்டுருபு வருதலின் மயக்கமாயிற்று.

...அ. முதன்மு னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை
சினைமுன் வருத றெள்ளிதென்ப.

இது பொருண்மயக்கம் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) முதன்முன் ஐவரின் = அம்முதற்சினைக்கிளவி... சொன்முன் இரண்டாம்வேற்றுமைவரின்: சினைமுன் கண்... றுமை வருதல் தெள்ளிது என்ப = சினைச்சொன்முன் ...ன்வேற்றுமை வருதல் தெள்ளிதென்றுகூறுவர் ஆசிரியர்.

உ-ம். யானையைக் கோட்டின்கட் குறைத்தான்; இது... மயக்கம். தெள்ளிதென்றதனான் யானையைக் கோட்...

ரத்தானென ஐகாரம் வருதலும் முன்னர்க்கூறியவெல்லா
தொழிலும் பொருட்டொடர்ச்சியும்பற்றி வருதலுங் கெ
யது நிறத்தைக் கெடுத்தான், மணியை நிறத்தைக் கெடுத்
டறியதும் இவையும் ஒரு தொடரின் இரண்டு உருபு ப
உருபுமயக்கம். மணியை நிறத்தின்கட் கெடுத்தான், த
செலவின்கண் அழுங்குவித்தல், இது பொருண்மயக்கம்.
து செல்லவை அழுங்குவித்தல் தலைமகனைச் செலவை அ
ல் சாத்தனை நாலை ஓதுவித்தான் யாற்றை நீரை விலக்கி
ய உருபு மயக்கம்.

௬. முதலுஞ் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ
நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே.

இது முதல்சினைகளை ஆராய்கின்றது.

(இ - ள்.) முதலுஞ் சினையும் பொருள் வேறுபடாஅ =
சினையும் முதலாயது முதலேயாய்ச் சினையாயது சினை
பொருள்கள் தம்முள் வேறுபட நில்லா: நுவலுங்காலைச் ெ
ட-ம். கோட்டது நுனியைக் குறைத்தான், கோட்டை
குறைத்தான், கோட்டை நுனியைக் குறைத்தான் என

ன் சினையை முதலாகக் குறித்தவழி அதுதான் முதலா
ய காண்க. படையென்பதனை முதலாகப் பார்க்கும்வழிப்
யானை என முதல் சினையாய்நிற்கும்.

௭. பிண்டப் பெயரு மாயிய றிரியா
பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இது பிறனுடம்பட்டது தானுடம்படுதல்.

(இ - ள்.) பிண்டப்பெயரும் ஆயியல் திரியா = பல்பெ
தியை உணர்த்தும் பெயரும் முதற்சினைப்பெயரியல்பிற்
இயல் மருங்கின் மரீஇய மரபே = அவ்வாறு அவற்றை
சினையுமாக வழங்குதல் மேற்றொட்டு வழங்கிவாராநின்ற
மருவிய முறை. எ-று.

உ-ம். குப்பையது தலையைச் சிதறினான், குப்பையைத்
சிதறினான், குப்பையைத் தலையைச் சிதறினான் எனவரு

இது முதல்சினையதிகாரத்தின் இலக்கணமல்லா மருஉ
இது வேறுபல்குழீஇய படைமுதலியவற்றிற்கும் ஒக்கு

ரு. ஒருவினை யொடுச்சொல் லுயர்பின் வழித்தே

இது மூன்றுவதன்கட் சொல்லுதல் வகைமை கூறுகி

(இ - ள்.) ஒருவினையொடுச்சொல்="அதனோடியைந்த
க்கிளவி" என மூன்றுவதற்கு ஓதிய ஒருவினையொடுச்
பின் வழித்து = உயர்ந்த பொருளையுணர்த்தும் பெய
ன்றும். ஏ-று.

உ-ம். அரசனொடிளையர் வந்தார் எனவரும்.

இஃது உயர்பொருளும் இழிபொருளும்பற்றி மயங்கிவரு
க்கூறி இழிபொருளை விலக்கினர்.

சாத்தனொடுகொற்றன்வந்தான் என உயர்பில்வழி என்
து.

நாயொடு நம்பி வந்தான் என்றாற்போல்வன இழிபொருட
ஒருவினையொடுச்சொல் வந்ததாலெனின், அது யாதானு
றன் உயர்புண்டாயினல்லது அவ்வாறு கூறுர்; கூறுபவ
ஒருவினையொடுச்சொலெனப்படாது. கைப்பொருளொ
என்றாற்போல்வன பிறிதோர் பொருள் தந்த ஒடு; அது
ண்டாக வந்தானென்றலின்.

டு. மூன்றனு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய
வாக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இது மூன்றுவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் ஏது ஒத்தமை
ன்றது.

(இ - ள்.) மூன்றனும் ஐந்தனுந் தோன்றக் கூறிய =
வற்றுமைக்கண்ணும் ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் விள
லப்பட்ட: ஆக்கமொடு புணர்ந்த ஏதுக்கிளவி=ஆக்கத்
ஏதுச்சொல்: நோக்கோரனைய என்மனார் புலவர்=அவ்வே
ண்மையை நோக்கும் நோக்கு ஒருதன்மைய என்று கூ
ர். எ-று.

உ-ம். வாணிகத்தானாயினான் வாணிகத்தானாயபொருள் எ
னாயினான் வாணிகத்தினாயபொருள் எனவரும்.

ஏனவே ஞாபகவேதுவின்கண் வரும் இன்னும் ஆனும்
மையிலவென்பது பெற்றாம். இஃது உருபும் பொருளும்

ட. இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்.

இது நோக்கனோக்கத்திற்கு ஏதுவுஞ் செயப்படுபொரு
உரிமைய என்கின்றது.

(இ - ள்.) இரண்டன் மருங்கின் நோக்கனோக்கம் = இரண்
ந உரித்தாக ஓதிய கண்ணனோக்கும் நோக்கமின்றி மன,

உ-ம். "வானோக்கிவாழுமுலகெல்லாம் ...
ம் உலகம் என விரியும்வழி வானுநோய பயனைக் கருதி உயிர்வ
வும், வானினுடைய பயனைக் கருதி உயிர்வாழுமெனவுஞ் செ
பொருளும் ஏதுவும் ஒப்பப் பிறந்துநிற்றலி இச்சூத்திரத்திற்
து. இஃது உருபும் பொருளும் மயங்கிற்று. (

௯. அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவ
ணதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இஃது ஆறுவதற்கு ஓதிய முறைப்பொருட்கண் நான்கா
புமாறும் ஆறனுருபுகெட அதனுடைமைப்பொருள் விரியுமா
கின்றது.

(இ - ள்.) உயர்திணைத் தொகைவயின் குகரம் வரும் = உ
ப்பொருள் இரண்டு சேர்ந்தவிடத்து உருபுவிரிப்புழி நான்
விரியும்: அது என் வேற்றுமை அது என் உருபு கெட வரு
ரவன்றி அவ்வுயர்திணைத்தொகைவயின் ஆறும்வேற்றுமை
ப்புழி அவ்வதுவெனுருபு தான்கெட்டுப்போக அதனுடை
ருள் விரியும். எ-று.

உ-ம். நம்பிமகன் என்னுந்தொகை நம்பிக்கு மகன் என
. இஃது உருபுமயக்கம். இனி "நின்மகள் பாலுமுண்ணாள்
கொண்டு" "யாமெம்மகனைப்பாராட்ட" "என்னணியியற்கு
டிய" என்பனவற்றுள் அதுவெனுருபு கெட அதனுடை
பொருள் விரிந்தவாறு காண்க. இவை உருபு நிலைக்களத்துப்
ன்மயங்கின. இவற்றிற்கு நான்கனுருபுவிரிப்பின் நினக்கு
பவள் எனக்குமகனாகியவனை எனக்குமகளாகியகுறுமகள் என
க்கொடுத்துக் கூறல்வேண்டும்; ஆண்டு அம்முறைமை செ
மைகளின் அதுபொருளன்மையுணர்க.

௯௫. தடுமாறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங்
கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான.

இஃதுஇரண்டாவதும்மூன்றுவதும் மயங்குமாறு கூறுகி

(இ - ள்.) தமோறு தொழிற்பெயர்க்கு = தன்க்கே உ

டாவதும் மூன்றுவதுங் கடியப்படா: மெயருளவயரூள —
றுமை தொக்கு அவற்றின்பொருள் நிற்குமிடத்து. எ-று.

உ-ம். புலிகொல்யானை என்புழிப் புலி செயப்படுபொரு
இரண்டாவதும், அது வினைமுதலாயவழி மூன்றுவதும்
அது புலியைக் கொன்ற யானை, புலியாற் கொல்லப்ப

என வரும்.

வினைத்தொகைக்கண்ணுஞ் செயப்படுபொருள் பிறக்குமே
, செய்குன்று உறைபதி என்றாற்போல்வனவற்றுட் பிறந்த
க. இஃது உருபுமயக்கம்.

சு. ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப வுணரு மோரே.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) ஈற்றுப் பெயர்முன்னர் = தமோறுந்தொழி
ந்த இருவகைப் பெயருள் இறுதிப்பெயர்முன்னர் வந்த:
பனுவலின்=பொருள்வேறுபாடு உணர்த்துஞ் சொல்லான்:
ம தெரிப உணருமோரே = அப்பொருள்வேற்றுமை தெ

ர்வோர். எ-று.

உ-ம். புலிகொல்யானையோடாகின்றது புலிகொல்யானைமே
மன புலிகொல்யானைக்கோடுவந்தன எனவரும். மூன் புலி
ன்றயானை பின் பிறிதொன்றனிறந்தழியும் புலிகொல்யா
டுவந்தனவென்ப. இது குறிப்பானுணரப்படுமென்றற்கு உ
ரேயென்றார். இன்னும் இதனானே புலிகொல்யானைகி
ச்புழிச் சொல்லுவான் குறிப்பான் உணர்தலுங்கொள்க.

ளஎ. ஓம்படைக் கிளவிக் கையு மானுந்
தாம்பிரி விலவே தொகவரு காலை.

இஃது இரண்டாவதும் மூன்றுவதும் மயங்குமாறு கூறுகின்

(இ - ள்.) ஓம்படைக் கிளவிக்கு=பாதுகாத்தலாகிய பொ
க்கு: ஐயும் ஆனும் தாம் பிரிவில=இரண்டாவதும் மூன்று
த உரிமைய: தொக வருகாலை=வேற்றுமை தொக்கவழி.

௨. உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
யொருசொ னடைய பொருள்சென் மருங்கே.

இது பல வுருபு தொடர்ந்து அடுக்கியவழிப் படுவதோர்
் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உருபு தொடர்ந்து அடுக்கிய வேற்றுமைக்கிள
ரும் பலவுருபுந் தம்முட்டொடர்ந்து அடுக்கிவந்த வேற்
ைப இறுதியாகவுடைய சொற்கள்: ஒருசொல் நடைய=
சொல் ஒன்றனுன் முற்றுப்பெற்று நடக்கும்: பொருள்
ங்கே=அவ்வொன்றனுற் பொருள்செல்லும்பக்கத்து. எ-று

உ-ம். "என்னொடுநின்னொடுஞ்சூழாது"; "தடுப்பெனப்ப
ிரண்டநெறி"; "முன்கைச்சுடர்விரிவரிவாய்த்துறைதையும்
ிலையாட", என்புழி முன்கையாற் றுறையாலும் பாவை
யாடுவென அடுக்கிமுடிந்தது; "அந்தணர்நூற்குமறத்தி
ய்"; யானையதுகோட்டைநுனிக்கட்குறைத்தான்; எனவரு

இச்சூத்திரத்தின்கருத்து முன்னர்ப் பலவுருபுதொடர்ந்த
ஒருசொல்லான்முடிதலும், ஒருருபுதொடர்ச்சியும் ஒரு
ர்முடிதலுங் கூறுதலாயிற்று. கோட்டைநுனிக்கட்குறை
ன்புழி முன்மொழிக்கட் பொருள் நிற்றலானுந் திணையி
க்கடியுமென்புழிப் பின்மொழிக்கட் பொருள் நிற்றலானும்
அடையென்று கூறுதல் பொருந்தாதென்றுணர்க.

௱௩. இறுதியு மிடையு மெல்லா வுருபு
நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வரையார்.

இஃது உருபுநிற்கும் இடங்கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இறுதியும் இடையும் = வேற்றுமைத்தொடர்
னும் அதன் இடைநிலத்தும்: எல்லா உருபும்= ஆறு உ
றிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார் = தத்தமக்கு
ருட்கள் நிற்றலை நீக்கார் கொள்வர் ஆசிரியர். எ-று.

இவற்றுள் இறுதிக்கண் நிற்பனவற்றின் ஆறனுருபு இ

ஆறனுருபு ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணங் கடந்தானி
ன்சாத்தனொடு கொடுத்தான்சாத்தற்கு வலியன்சாத்
ான்குன்றத்துக்கண் எனவரும்.

இலைநிற்பன நிலத்தைக்கடந்தான் சாத்தனொடுவந்தான்
கொடுத்தான் சாத்தனின்வலியன் சாத்தனதாடை கு
ிருந்தான் எனவரும். சாத்தனதாடை என்புழி அதுவெ
ாய் நிற்கும். ஆடைசாத்தனது என்புழி ஆடையெ
மைப்பெயர் எழுவாயாய்ச் சாத்தனதாயிற்றென்னும் பய
முடிதலின் வினைக்குறிப்பாயிற்று.

௭. பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக வருதலு
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப.

இ-து ஆறனுருபிற்கு உரியதோர் இலக்கணமும் எல்ல
பொது இலக்கணமுங் கூறுகின்றது.

இ - ள்.) பிறிதுபிறிதேற்றலும் = ஆறனுருபு தன்னையொ
ன ஏற்றலும்: பெயர்க்குப் பிறிதாய்நிற்றலின் பிறிதென
தொக வருதலும் = இடையிலும் இறுதியிலும் ஆற
குநிற்றலும்: நெறிபட வழங்கிய வழிமருங்கு என்ப = நெ
ய வழக்கைச் சார்ந்துவருமென்று சொல்லுவர் புலவர்.

-ம். சாத்தனதனை சாத்தனதனொடு சாத்தனதற்கு சா
சாத்தனதன்கண் எனவரும்.

ருபு தொகுமிடத்து உருபுக் பொருளும் உடன்றொகு
தானே தொகுதலுமுடைய. கடந்தானிலம் இருந்தான்
எனவரும்.

நிலங்கடந்தான் தாய்மூவர் கருப்புவேலி வரைவீழருவி
க குன்றக்கூகை எனவரும் இவை உருபுதொக்கன; படை
து உருபும்பொருளுந்தொக்கது.

ாத்தன்றனதெனத் தன்னையும் ஏற்றுதல் உரையிற்கொ

௮. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்

(இ - ள்.) ஐயுங் கண்ணும் அல்லாப பொருளவயின மெ
ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுங் கண்ணென்வேற்றுமைப்
அல்லாத பிறபொருண்மேனின்ற உருபு; இறுதியான தொ
ர்மொழியிறுதிக்கட் டொக்குநில்லா. எ-று.

உ-ம். அறங்கற்குமென்றது கற்குமறமென இறுதிக்கட்
காண்க. "தணவால்வாடையும்பிரிந்திசினோர்க்கழலே"
இறுதிக்கட் டொக்கதாலெனின் அது வினைச்சொற் கா
ட்டாய் நின்றது.

கசு. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இஃது உருபுகள் தம்பொருளவன்றி மயங்குமாறு கூறுகி

(இ - ள்.) யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும்=ஒருதொடர் ய
ந வேற்றுமையது உருபுகொடுத்துச் சொல்லப்பட்டதா
உருபேற்றசொல்லும் உருபுநோக்கிய சொல்லும் பொருள்
வழி; பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்=பெ
லும் பக்கத்து வேற்றுமையைச்சாரும். எ-று.

உ-ம். "இனையரிகாணத்திழங்குமனைத்தின்ற-முனையோரன்
ற்றுத்துவர்வாய்" என்புழி மணனின்றவென ஏழாவது
யிற்று. "கொக்கினுக்கொழிந்ததீம்பழங்கொக்கின" என்ட
க்கினின்றுமென ஐந்தாவதன்பொருளாயிற்று.

முற்கூறிய எல்லாந் தம்முள் இயைபுடைய பொருள்
மயங்குமாறுகூறி இஃது இயைபுமில்லாத உருபும
ற்றென்று உணர்க.

௭௦. எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தத்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே.

இது வேற்றுமைகள் தம்பொருள் மாறுபட்டுழியும்
என்கின்றது.

(இ - ள்.) எதிர்மறுத்து மொழியினும் = விதிமுகத்தாற்
ர்மறுத்துக்கூறினும்; தத்தம் மரபிற் பொருணிலை திரியா=

உ-ம். மரத்தைக்குறையான் ...
கழாமையின் மரமும் வேலுஞ் செயப்படுபொருளுங்
காவேலும் எதிர்மறையும் விதிவினையோடொக்குமென

ரு. ο

அ, கு ஐ ஆனென வரூஉ மிறுதி
அ ஒடுஞ் சிவணுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இஃது அவ்வுருபுகளுட் சில செய்யுளுட் திரியுமென்கி
(இ - ள்.) கு ஐ ஆன் என வரூஉம் இறுதி=கு ஐ ஆன்
மூன்று உருபுந் தொடரிறுதிக்கண் நின்றவழி: அ ஒடு
செய்யுளுள்ளே=அகரத்தோடுபொருந்தி நிற்றலுமுடைய

'. எ-று.

டு-ம். "கடிநிலையின்றேயாசிரியர்க்க" "காவலோனக்க
" "களிறஞ்சுமக்காவலோன்புரைநீர்கேள்விப்புலவரான

உள்ளம்போலவுற்றுழியுதவும் புள்ளியற்கலிமாவுடைமை
து விளைக்குறிப்புக் காரணம்பெற்றது.

கூ. அ எனப் பிறந்த லஃறிணை மருங்கிற்
குவ்வு மையு மில்லென மொழிப.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ - ள்.) குவ்வும் ஐயும் அஃறிணை மருங்கின் அ எனப்
இல்லென மொழிப = குவ்வும் ஐயும் அஃறிணைப்பெயர
த்தோடு சிவணி ஈறுதிரிதல் இல்லையென்றுசொல்லுவ

எ-று.

எனவே புள்ளினுன என அஃறிணைக்கண் ஆன்பிறக்
ு.

கo. இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியு
மதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானு

பால்வரை கிளவியும் பண்பி னாக்கமுங்
காலத்தி னறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்ந்துமொழிக் கிளவியு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
றொன்னெறி மரபின தோன்ற லாறே:

இது நான்காவது ஏனையுருபுகளின் பொருள்களோடு ம
கின்றது.

(இ - ள்.) இதனது இது இற்று என்னுங் கிளவியும்=இப்
டையது இப்பொருள் அதுதான் இத்தன்மைத்து என்னும்
பொருண்மையும்: அதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயினுத
வினை ஒன்றுகொள்ளுமென்னும் இரண்டாவதன்பொருண்
அதனுற் செயற்படற்கு ஒத்த கிளவியும் = ஒன்றுன் ஒ
ழிற்பீட்டற்கு ஏற்குமென்னும் மூன்றுவதன் பொருண்மை
றக்கொண்டு எழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவியும்=முறைப்பொ
யைக் கொண்டுநின்ற பெயர்ச்சொல்வினது ஆறும்வேற்று
ருண்மையும்: பால் வரை கிளவியும் பண்பின் ஆக்க
ர்தை வரைந்துகூறும் பொருண்மையும் பண்பின்கண் ஆம்
மாகிய ஐந்தாவதன்பொருண்மையும்: காலத்தின் அறியும்
மத் கிளவியும்=காலத்தின்கண் அறியப்படும் ஏழாம்வேற்று
ருண்மையும்: பற்று விடு கிளவியுந் தீர்ந்து மொழிக் கிளவி
றுவிடும் பொருண்மையுந் தீர்ந்து மொழிப்பொருண்மையும்
தாவதன் பொருண்மையும்: அன்னபிறவும் நான்கனுருபிற் ெ
று தொன்னெறி மரபின = அவைபோல்வனபிறவும்
நபிடத்துக் கூறுதலைப் பழைய நெறிமுறைமையாகவுடைய.

உ-ம். யானைக்குக்கோடு கூரிது இஃது ஆறுவது; இவ
ாள்ளுமிவ்வூரி இஃது இரண்டாவது; அவற்குச்செய்த
ரியம் இது மூன்றுவது; ஆவிற்குக்கன்று இஃது ஆறுவது
க்குக்கிழக்கு இஃது ஐந்தாவது, சாத்தற்குநெடியன் இதுவும்
லைக்குவரும் இஃது ஏழாவது; மனைவாழ்க்கைக்குப்பற்றுவிட்
ஃது ஐந்தாவது, ஊர்க்குத்தீர்ந்தான் இதுவும் அது.

தொகாது நின்றவிடத்து நான்கனுருபுசென்று மயங்கு
றினர்.

க. ஏனை யுருபு மன்ன மரபின
மான மிலவே சொன்முறை யான.

இது நான்கனுருபு ஒழிந்தனவுந் தம்முள் மயங்குமென்கி

(இ - ள்.) ஏனையுருபும் அன்ன மரபின மானமில =
ல்லாத பிறவுருபுந் தொகையல்லாத தொடர்மொழிக்கண்
பாருளிற் சிதையாமல் ஒன்றுமயங்குதற்கட் குற்றமில: ெ
யான=வழக்கு முறையான். எ-று.

-ம். நாலதுகுற்றங்கூறினன் நூலைக்குற்றங்கூறினன்;
றேவல்செய்யும் அவளதுகுற்றேவல்செய்யும் எனவரும்.
ன்ன.

உ. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே,
நிலனே காலங் கருவி யென்றா
வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு
மன்ன மரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ
யாயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே.

இது வேற்றுமைப்பொருள்கள் தோன்றும் இடங்கூறுகின்

(இ-ள்.) வினையே=வினைப்பெயரையும் வினைச்சொல்
றுவிக்கும் உண் தின் செல் கொள் வனை என்பனமுதல
யும்; செய்வது=அவ்வினையைச் செய்யும் வினைமுதலும்: பெ
ாருளே=அவ்வினைமுதல் அதனைச்செய்ய அத்தொழிலை
ளும்: நிலனே=அத்தொழிலைச் செய்கின்ற இடமும்: கா
தாழிலைச் செய்யுங் காலமும்: கருவி=அவ்வினைமுதல் ெ
ச் செய்யுங்காலத்து அதற்குத் துணையாங் கருவிகளும்
: இன்னதற்கு=ஒருபொருள் நின்று அவ்வினைமுதல் செ
தனை ஏற்றுக்கோடற்கு உபகாரமாக: இதுபயனாக=அ
அதனை ஏற்றுக்கொண்டதனான் அவ்வினைமுதற்கு இ
டாக: என்னும் அன்ன மரபின் இரண்டொடுந் தொகை
சொல்லப்படும் அத்தன்மைத்தாகிய முறைமையினையு
ரண்டொடுந் தொக்கு: தொழில் முதனிலை ஆயெட்டு என்

ஆக என்றதனை இன்னதற்காகவென்றுங் கூட்டுக.

உ-ம். வனைந்தானென்றவழி வனையென்னும்வினையும் வ
த்தாவும் வனையப்பட்ட குடமும் வனைதற்கு இடமாகிய
தொழினிகழுங் காலமும் அதற்குக் கருவியாகிய திகிரி
வும் அதனைக்கொள்வானும் அவன்கொண்டதனாற்பெறு
ஆகிய எட்டுக்காரணத்தானுந் தொழில் நிகழ்ந்தவாறு க
ந்தவினைகட்கும் அவ்வாறு விரிக்க.

வினையைமுன்வைத்தார் சொற்களையுந்தோற்றுவித்து
காரியத்திற்கு எனை ஏழினுஞ் சிறந்தகாரணமாய் நிற்
யைத் தொழிலும் வேறென்பது இச்சூத்திரத்தான் உண
னையென்றெடுத்துத் தொழின்முதனிலையேயென முடித்தா
வனைந்தானென்பதற்குக் குடத்தைவனைதலைச்செய்தானெ
ருடைத்துழிச் செய்தானென்ற தகரங் காலங்காட்டித் தொ
ாற்றுவித்தவாறும் வனையென்னும்வினை காலங்காட்டாமல்

றும் வினைதலெனவிரிந்துழியும் புடைபெயர்ச்சிமாத்திரமன்
காட்டாமல் நின்றவாறும் உணர்க. காரியத்திற்கு யாண்டெ
ட்டும் எழுத்துக்களோடு கூடிய செய்யென்பதே வாசகெ
ார்க. இக்காரியவாசகம் இவ்வாறன்றி ஒருசொல் மு
னுய் நிற்பனவும் உள. அவை "கறைமிடறணியலுமணிந்த
புழிக் கறைமிடற்றை அழகுபெறுதலையுஞ் செய்ததெனவு
ானுன்னலுமுன்னேன்" என்புழி இனி யான் சோற்
தலையுஞ்செய்யேனெனவும் "வாழ்தலும்வாழேன்" என்புழி
ன் உயிரைவாழுதலையுஞ்செய்யேனெனவும் வந்தவற்றுள்
ிறு உன்னேன் வாழேன் என்பன முழுதுங் காரியவாசக
ிறவாறு காண்க.

இனிவலேக்தானென்பதன்கட் செய்வது எழுவாயாயும்
ந் செயப்படுபொருளும் இரண்டாவதாயும் வினைமுதலுங்
ம் மூன்றுவதாயும் ஒருவன் ஏற்றுக்கொண்டவழி இன்னதற்
ன் நான்காவதாய் நிலமுங்காலமும் ஏழாவதாயுஞ் சே
ன்னும் வனைந்தவன் கொடுத்த குடம் அவன்கையினின்று
ம் ஐந்தாவதாயும் அதனை ஒருவன் ஏற்றுக்கொண்டவழி
வனுடைமையர்தல் ஆறாவதாயுஞ் சேருமாறும் உணர்க.

ரது எணங்கூறுனா. "...

என்னுஞ் சூத்திரங்களானும் இக்கருத்து உணர்க.

ஈ. அவைதாம்,
வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இத் மேலதற்கோர்புறனடை.

இ - ள்.) அவைதாம்=மேற் கூறப்பட்ட தொழின்மு
ம்: வழங்கியல் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்=எல்லாத்தெ
ட்டும் வருமென்னும் யாப்புறவில்லை, வழக்கின்கட் சி
குன்றத்தகுவன குன்றிவரும். எ-று.

ன்றத்தகுவன செயப்படுபொருளும் இன்னதற்கு இ
ாவுமாம்.

-ம். கொடியாடிற்று வளிவழங்கிற்று எனவரும்.

ஙி. முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியுஞ்
சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு
மியன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும்
வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ
யனையமர பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி.

)த குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தும் பெயர் இத்துணை
ந.

இ - ள்.) முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியும்=முதற்
ாட்டாற் கூறப்படுஞ் சினைப்பொருளை அறிவிக்குஞ்
சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்=சினைச்சொல் வா
கூறப்படும் முதற்பொருளை அறிவிக்குஞ் சொல்லும்:
கூறலும்=நிலத்துப்பிறந்த பொருண்மேல் ...நிலத்துப்
ம்: பண்புகொள் பெயரும் = பண்புப்பெயர் அப்பண்பு
உணர்த்திநிற்குஞ் சொல்லும்: இயன்றது மொழிதலும்=
ாட்பெயரான் அக்காரணத்தான் இயன்ற காரியத்தினைச்
ம்: இருபெயரொட்டும்=அன்மொழிப்பொருண்மேல் நி
பயரொட்டும்: வினைமுதல் உரைக்குங் கிளவியொடு

ஞ் சொல்லோடே முற்கூறிய ஆறுந் தொக்கு: அவை
வே ஆகுபெயர்க் கிளவி=அப்பெற்றிப்பட்ட இலக்கண
வாகும் ஆகுபெயரான சொல். எ-று.

உ-ம். கடுத்தின்றான் தெங்குதின்றான் இலைநட்டுவாழும்
ம் குழிப்பாடிநேரிது எனவரும். இவ்வாடை கோலிக
அது.

நீலமென மணியையுணர்த்திற்று; பொன்னெனக் குட
ர்த்திற்று; மக்கட்சுட்டென இரண்டுமில்லாததோர் பெ
ர்த்தாத மக்களையுணர்த்திற்று, நன்குமதிக்கும்பொருளுப்
ாதலின்.

பொற்றொடியென்பது அன்மொழி, ஆகுபெயரன்மை உ

இச்சூத்திரத்தானே இயற்கைப்பெயரேயன்றிக் குறிப்ப
ணர்த்தும் பெயரும் பெரும்பான்மை என்றார்.

கக. அவைதாம்,

தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணலு
மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலு
மப்பண் பினவே நுவலுங் காலே.

இஃது அவ்வாகுபெயரிலக்கணம் இருவகைய என்கின்

(இ - ள்.) அவைதாந் தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு
=மேற்கூறப்பட்ட ஆகுபெயர்கள்தாந் தத்தம்பொருள்வயி
நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளொடு புணர்
ல் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலும்=பொருத்தமில்லா
நின்று பிறிதுபொருளை உணர்த்தலும்: அப்பண்பினவே
காலை=என்றுசொல்லப்படுகின்ற அவ்விரண்டிலக்கணத்
டைய சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

உ-ம். கடுந்தேர்க்குரான் குழிப்பாடிசேரிது எனவரும்.

கஎ. வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இஃது ஆகுபெயரும் வேற்றுமையேற்குமென்கின்றது.

(இ - ள்.) வேற்றுமை...

இயைபுடைமையைப் பாதுகாத்து அறியல்வேண்டும்
எ-று.

உ-ம். மக்கட்சுட்டையுயர்திணையென்மனார், தொல்காப்பி
பப்பட்டது, தண்ணேதற்குக்கிடந்தது, பார்வையினுமழகி
னதுகாய், குழிப்பாடியுட்டோன்றியது எனக் காண்க.

கஅ. அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி
யுளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

இஃது ஆகுபெயர்வேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி உள
றிப=அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெயராகக்
இடமுடைய என்று சொல்லுவர்: உணர்ந்திசினோரே=
ர். எ-று.

உ-ம். பதக்கு தூணி தொடி துலாம் என அளக்கவும் நிறு
பொருட்கட்கிடந்த வரையறைக்குணப்பெயர் அப்பெ
பெயராயிற்று. நெல்லை அளந்துபார்த்தும் பொன்னை நி
த்தும் பின்னர் அவற்றிற்குப் பதக்குத் தொடி என்று அ
யுமாகிய பெயர் கூறப்படுதலின் அவற்றை ஆகுபெயரெ
றென்னும் எண்ணுப்பெயரால் அவ்வெண்ணப்படும்பொ
வதற்குமுன்னும் அப்பொருள் ஒன்றியேநிற்றலின் எண்ணு
ர் ஆகுபெயரோடு கூறாராயினர்.

கக. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இஃது ஆகுபெயர்க்குப் புறனடை.

(இ-ள்.) கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்=செ
_னவேயன்றி வேறுபிறசொற்கண்ணே ஆகுபெயர்த்த
ன்றினும்: கிளந்தவற்றியலான் உணர்ந்தனர் கொளலே=
ரட்டவற்றியல்பான் உணர்ந்துகொள்க. எ-று.

உ-ம். யாழ் குழல் என்னும் கருவிப்பெயர் யாழ்கேட்
ல்கேட்டான் என்று அவற்றான் ஆய ஓசைமேலும், யானை
[illegible]

ஏறு இஃதோர் குத்து என அத்தொழிலானாய வடு
செல்லாதல் காணமாதல் பெற்றானொருவன் சோறுபெ
க் காரணப்பொருட்பெயர் காரியத்தின்மேலும், ஆ
ந்தன. "ஆறறியந்தணர்" என்புழி ஆறென்னும் வரை
ப்பெயர் அப்பண்பினையுடைய அங்கத்தினை உணர்த்
ஒவ்வெண்ணுப்பெயரினை அறிகுறியாகிய அலகுநிலைத்
யரவாய்நிற்றலும் அகரமுதலிய எழுத்துக்களை உணர்
கருவியாகிய வரிவடிவுகளும் அப்பெயர் பெற்றுநி

க. கடிசூத்திரஞ்செய்ய இருந்த பொன்னைக் கடிசூத்தி
ண்டேறுதற்குக் கிடந்த மரத்தைத் தண்டேணென்றுங்
ர்பெயரைக் காரணத்திற்கு இட்டு வழங்குவனவும் எ
பொருள் என்பனவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறிய அதிகா
ச் சொற் பொருளென்பன உணர்த்திநிற்றலுங் கொ

றவென்னாது வேறென்றதனான் அவை தொல்காப்பிய
ல்லி வாளி என ஈறுதிரிதலுங் கொள்க.

இவ்வாகுபெயர்கள் எழுவாய்வேற்றுமைமயக்கமென்று உ
ன்பது தனக்கு உரியமுதற்பொருளை உணர்த்தாது சினை
உணர்த்தலின்.

வேற்றுமைமயங்கியல் முற்றும்.

நான்காவது

விளிமரபு.

.௦. விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்றும் இயற்கைய வென்ப.

ரன்பது சூத்திரம். இது சிறுத்த முறையானே விளிய
ன் இவ்வோத்து விளிமரபென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இ
ான் விளியது பொது இலக்கணங் கூறுகின்றார்.

இ-ள்.) விளியெனப் படுப=விளியென்று சொல்லப்ப
ளும் பெயரொடு =தம்மையேற்கும் பெயரோடு: தெ

ஈறுதிரிதலும் ஈற்றயனீடலும் பிறிதுவந்தடைதலும் இய
ான்னும் வேறுபாட்டாற் படுப என்றார். கொள்ளும் பெ
கொள்ளாப்பெயரும் உளவாயின. இயல்பாய் விளியேற்
றொ விளங்குமென்றற்குத் தெளியத்தோன்றுமென்றார்.

டசு. அவ்வே,
யிவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப.

இஃது அப்பெயர்களைக் கூறுவல் என்கின்றது.

(இ - ள்.) அவ்வே இவ் என அறிதற்கு=விளிகொள்ளு
கொள்ளாப்பெயரும் இவையென மாணாக்கன் உணர்
: மெய்பெறக் கிளப்ப=பொருள்பெற எடுத்தோதுவர் ஆ
ன் யானும் அம்முடிபே கூறுவல். எ-று.

டஉ. அவைதாம்,
இ உ ஐ ஓ வென்னு மிறுதி
யப்பா னான்கே யுயர்திணை மருங்கின்
மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே.

இஃது உயர்திணைப்பெயருள் விளியேற்பன இவை
து.

(இ-ள்.) அவைதாம்=கிளக்கப்படுவனவாகிய பெயர்தா
அவற்றுள்: உயர்திணை மருங்கின் மெய்ப்பொருள் ச
கொள் பெயர் = உயர்திணையிடத்து மெய்ப்பொருளைக்க
கொள்ளும் உயிரீற்றுப்பெயர்: இ உ ஐ ஓ என்னும் இறு
நான்கே=இ உ ஐ ஓ என்னும் இறுதியையுடைய அக்
துபெயரும். எ-று.

மெய்ப்பொருளென்றதனான் அஃறிணைப்பெயர் அன்
உயர்திணைக்கண் வந்துழி உயர்திணைப்பெயராய் விளியே
ற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் உயர்திணைப்பெயர்கள்போ
றதுங் கொள்க.

உ-ம். "கடர்த்தொடீகேளாய்" எனவும், "தம்பீ-சிறுமீ
. செக்கணவிகாராய்." எனவும், "கொன்றய் குருந்தே

டங. அவற்றுள்,

இ ஈ யாகும் ஐயா யாகும்.

இஃது இகர ஈறும் ஐகார ஈறும் விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய நான்கு ஈற்றுப்பெய... இகர ஈற்றுப்பெயர் ஈகாரமாயும்: ஐ ஆய் ஆகும்= ...ப்பெயர் ஆயாயும் ஈறுதிரிந்து விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். நம்பி - நம்பீ, நங்கை - நங்காய் எனவரும்.

டச. ஓவும் உவ்வு மேயொடு சிவணும்.

இஃது ஒழிந்தன விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும்= ஓகார ஈற்... உகர ஈற்றுப்பெயரும் ஏகாரத்தோடு பொருந்திப் பிற...தலாய் விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். கோ - கோவே, வேந்து - வேந்தே எனவரும்.

டரு. உகரந் தானே குற்றிய லுகரம்.

இஃது ஐயம் அறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) உகரந்தானே குற்றியலுகரம்= மேற்கூறப்பட்ட... குற்றியலுகரம். எ-று.

உ-ம். இரு - இருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றியலுக... ...யேற்கும்.

டசு. வீனே உயிரே யுயர்திணை மருங்கிற் றும்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இது வேண்டா கூறி வேண்டியது முடிக்கின்றது.

(இ - ள்.) ஏனை உயிரே = மேற்கூறப்பட்ட நான்கு ...ா உயிரீறு: உயர்திணை மருங்கிற் றாம் விளிகொள்ளா ...

இதனுற்பயன் கணி கணியே கரி கரியே என முற்கூறி... பிறவாறும் விளியேற்குமென்றல். தாமென்றதனுல் ம... மகவேயெனப் பிறிது வந்துஞ் "சான்றோரின்றதகரத்தக...

ஆகாரமாயும் ஆடேவென்றது ஆடேகூறுயென இயல்
உ ஓவேயெனப் பிறிது வந்தும் விளியேற்றவாறு கொள்க.

கஉஎ. அளபெடை மிகூஉ மிகர விறுபெய்
ரியற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப.

இஃது எய்தியீது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

(இ - ள்.) அளபெடை மிகூஉம் இகர இறுபெயர் = அள
னியல்புமாத்திரையின் மிக்கு நான்கும் ஐந்தும் மாத்திரை
தும் இகர ஈற்றுப்பெயர்: இயற்கைய ஆகுஞ் செய
ப = இ ஈயாகாது இயல்பாய் விளியேற்குஞ் செயற்கை
யவென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

தோழீஇஇஇஇ எனவரும். தோழீஇஇஇஇ என ஐங்
இட்டெழுதுப. இகர ஈற்றுப்பெயரெனவே நெட்டெ
பெடுத்ததன்று குற்றெழுத்தே நின்று மாத்திரைபெற்ற
ர்க. இது தொழில்செய்கின்றவளே என்னும் பொருட்கு
ர் சொல்.

கஉஅ. முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி
யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) முறைப்பெயர் மருங்கின் ஐயென் இறுதி =
யரிடத்து ஐகார ஈறு: ஆவொடு வருதற்கு உரியவும் உள =
ஆகாரத்தோடு வருதற்கு உரியனவும் உள. எ-று.

உ-ம். அன்னை அன்னு, அத்தை அத்தா என்வரும்.
த்துநிற்றலின் அன்னாய் அத்தாயென்றீ வருதலே சிறப்

இவை விரவுப்பெயரேனும் ஈண்டு உயர்திணைப்பெய
க்கார். மேல் விரவுப்பெயரை நிலைத்தேடு மாட்டெற்

. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தது.

(இ - ள்.) அண்மைச்சொல்லே இயற்கை ஆகும் =
அண்மைக்கண் விளியேற்குஞ் சொற்கள் இயற்கையாய்
ம். எ-று.

உ-ம். நம்பிவாழி வேந்துவாழி நங்கைவாழி கோவாழி என

.0. ணரலள வென்னு மங்ஙான் ஜேன்ப
புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே.

இது புள்ளியீற்றுள் விளியேற்பன கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) புள்ளியிறுதி விளிகொள்பெயர் = புள்ளியீற்
விளித்தலைக்கொள்ளும் உயர்திணைப்பெயர்: ண ர ல எ
அந்நான்கு என்ப = ன ர ல ள என்று கூறப்படும் அந்
பெயருமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

கக. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.

இது வேண்டா கூறி வேண்டியது முடிக்கின்றது.

(இ - ள்.) ஏனைப் புள்ளியீறு விளிகொள்ளா = அந்நா
ாத புள்ளியீற்றுப்பெயர் விளித்தலைக் கொள்ளா. எ-று.

இவ்வனம் வேண்டாகூறியவதனாற் பயன் மேற்கூறு
யீறுகள் பிறவாற்றான் விளிகொள்வன உள என்பதூஉம்,
ாப் புள்ளியீறுகளினும் விளியேற்பன உள என்பதூஉம் உ
ாம். முறைமைசுட்டா மகன் மகளென்பன "படிவவுண்டிட்
கனே" "அகவன்மகனே" "அகவன்மகளே" என ஏ
றுவருதலும் (அகவன்மகள் முறைமைசுட்டியதன்று, அ
.) "கூந்தல் ...ஊர்ந்து குடமாடிக் கோவலனாய்ப் - பூங்
புல்லியனான் றின்டாங்கொல் - யாங்கொளித்தாய் - ெ
தேர்வேந்தே தேறுநீர்க் கூடலார் - மன்னவனே மா
என அன்னீறு ஏகாரம்பெற்று வருதலும் "நம்பன்செ
ந்திநுகேட்க" என அன்னீறு இயல்பாய் வருதலும் ."

"மாந்தர்கூறீர்" என இயல்பாயும் இறைவரேயென ஏ
றும் வருதலும் லகார ஈறு கானல்கூறாய் குரிசில்கூறாய்
ல்பாயுந் திருமாலே தாழ்குழலே என ஏகாரம்பெற்றும்
ளகார ஈறு கடவுள்வாழியென இயல்பாயும் அடிகள் அ
ண ஈற்றுயல் அகரம் ஏகாரமாயும் வருதலும் இவையிற் பிற
தனின் கொள்க.

இனி எடுத்தோதாதனவற்றுள் ஆகார ஈறு "துறந்துள
ாத்துணிகொள்ளலெல்லாரீ" என ஏடா என்றும் "எல்லாரீ
ந்தாளென்றுகுறீந்தாய்போற்காட்டினை" என ஏடாவெ
பாற்கும் பொதுவாய் விளியேற்றலும் உன் ஈறு தம்முன்-தம்
ஏகாரம் பெற்றும் நம்முன்-நம்முனா என ஆகாரம் பெற்று
பெண்டிர்-பெண்டிரோ என ஓகாரம்பெற்றும் என்னை
ர ஈர் பெற்றும் "கேளிர்வாழியோகேளிர்காணும்" என இ

யகர ஈறு "விளங்குமணிக்கொடும்பூணாய்" என இயல்
ப என ஏகாரம் பெற்றும் வருதலுங் கொள்க.

இனிக் "கிழவோன்பிறள்குணமிவையெனக்கூறிக் - கிழ
ப்பினையுணர்தற்குமுரியள்." என்றுங் "கிழவோட்குவமமீரி
த." "கிழவோற்காயினிடம்வரைவின்றே." என்றும் பிற
ம்பொடுபுணர்த்துக் கூறிய ஓனென்னும் ஈறு தொழிலிற்
னனிறுதிபோல் அகரமாய் விளியேற்றலுங் கொள்க. அது
கால்வைப்பினுங்கிழவோயே" மாஅயோய் என்றாற்போலச்
களுள்ளும் வருவனவுங் கொள்க. ஓகாரம் ஆதேத ஏகார
யேற்குமேனும் உணர்க. "ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்க
ன்டிரும்பிணியுடையீருமபேணி" என்றாற்போலும் அண்மை
இதனாற் கொள்க.

கஉ. அவற்றுள், அன்னெ னிறுதி யாவா கும்மே.

இது முறையானே னகார ஈறு விளியேற்கு... கூறுகின்

(இ - ள்.) அவற்றுள் அன் என் இறுதி ஆ ஆகும்மே =
கு ஈற்றுப்பெயருள் அன் என்னும் னகர ஈற்றுப்பெயர் ஆ
யேற்கும். எ-று.

கந. அண்மைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தது.

(இ - ள்.) அண்மைச்சொல்லிற்கு அகரம் ஆகும் = அண்
க்கண் அன்னீறு அகரமாகும். எ-று.

உ-ம். துறைவன் துறைவ, ஊரன் ஊர, சோழன் சோழ,
ம். (

கஈச. ஆனெ னிறுதி யியற்கை யாகும்.

இஃது ஆனீன்பது விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆன் என் இறுதி இயற்கையாகும் = ஆனென்
ர ஈற்றுப்பெயர் இயல்பாய் விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். சேரமான் மலையமானெனக் கூவுதற்கண்ணும் அவ்வா
றல் காண்க. (

கஅ௫. தொழிலிற் கூறு மானென் னிறுதி
யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தது.

(இ - ள்.) தொழிலிற் கூறும் ஆனென் இறுதி விளிவயினா[ன]
தொழிலினன் ஒருபொருள் அறியச் சொல்லும் ஆனீற்றுப்பெ[யர்]
விளியேற்கும் இடத்து: ஆயாகும்=ஆயாம், எ-று.

உ-ம். வந்தான் வந்தாய், சென்றான் சென்றாய் எனவரும்

தொழிலென்றதனாற் கழலாய் இடையாயெனக் குறிப்பி[னும்]
கொள்க.

கஅ௬. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பண்புகொள் பெயரும் அதனோரற்றே = ஆனீ[ற்று]
பண்பைக்கொண்டு நின்ற பெயரும் அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்[போல]

[கஅ]எ. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியல.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ - ள்.) அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல=[அள]
பெடைப்பெயர் இகர ஈற்றளபெடைப்பெயர்போல மூன்[று]
மின் நீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும், எ-று.

உ-ம். உழாஅஅன் கிழாஅஅன் எனவரும். இஃது அளபெ[டை]
ஆன் ஈற்றின் அடங்காதாயிற்று.

[கஅ]அ. முறைப்பெயர்க் கிளவி யேயொடு வருமே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) முறைப்பெயர்க் கிளவி ஏயொடு வருமே =
முறைப்பெயர் ஏகாரம்பெற்று விளியேற்கும், எ-று.

உ-ம். மகன் மகனே, மருமகன் மருமகனே எனவரும்.
முறைப்பெயர்க்குக் கூறிய உரையை ஈண்டுங் கூறிக்கொ[ள்க]

[கஅ]கூ. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு
மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே.

இது னகார ஈற்றுள் விளியேலாதன கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரு
ன் பெயரும் வினாவின் பெயரும் அன்றியனைத்தும் விளி
ே= தான் என்னும் அனீற்று விரவுப்பெயரும் அவன்
னென்னும் அன்னீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயரும் யானெ
ற்றுப்பெயரும் யாவனென்னும் வினாப்பொருளையுண
னீற்றுப்பெயருமாகிய அவ்வனைத்தும் னகார ஈறேய
கொள்ளா. எ-று.

கசO. ஆரு மருவு மீரோடு சிவணும்.

இது முறையானே ரகார ஈறு விளியேற்குமாறு கூறுகி

(இ - ள்.) ஆரும் அருவும் ஈரொடு சிவணும்= ரகார ஈற்
ள் ஆர்அர் என நின்ற இரண்டீற்றுப்பெயரும் ஈராய்

கக. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம வருதலும
வழுக்கின் றென்மனார் வயங்கி யோரே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தொழிற்பெயராயின் = மேற்கூறிய இரண்டீ
ழிற்பெயர்க்கு ஈறாய்வருமாயின்: ஏகாரம் வருதலும் வழுக்கி
னார் வயங்கியோரே = முற்கூறிய ஈரோடு ஏகாரம் வரு
யின்றென்று கூறுவர் விளங்கிய அறிவினையுடையார்.

உ-ம். வந்தார் வந்தீரே சென்றார் சென்றீரே எனவரும்.
வந்தழிக் காண்க.

ழுக்கின்றென்றதனாற் தொழிற்பெயரல்லா ஆரீறுகளும் ஈ
ம்பெறுதல் கொள்க. நம்பியார் நம்பியீரே, கணியார் கணி
வரும்.

இன்னும் இதனானே அர் ஈறு வந்தவரே சென்றவரே என
து ஏகாரம்பெற்று வருதலுஞ் சிறுபான்மை கொள்க. (

சஉ. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வருக்கது.

(இ - ள்.) பண்புகொள் பெயரும் அதனோரற்றே = அவ்வ
ருப் பண்புகொள்பெயரும் அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்
ாடு சிவணியுஞ் சிறுபான்மை ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றும்
ஏகாரம்பெற்றும் விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். கரியர் கரியீர், இளையார் இளையீர் எனவும் கரியீரே
ர் எனவும் கரியவரே இளையவரே எனவும் வரும்.

இனித் தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சேவகசாமியென
பெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை சேவகசாமியாரென ஆரீறாய்ச்
ரியீரே எனீ ...ரொடு ஏகாரம்பெறுதல் கொள்க.

சசஃ. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ - ள்.) அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல =

...-ம். ...

...அளபெடைகள் செய்யுளுட் குறைந்துவந்தன சந்த இ
... விகாரத்தாற் குறைந்துவந்தனவென்று கொள்க.

ச. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

...து விளியேலாதன கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சுட்டுமுதற்பெயரே முற்கிளந்தன்ன = அவர்
...ன்னும் ரகார ஈற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயர் னகார ஈற்றுச்
...பெயர்போல விளிகொள்ளா. எ-று.

...ம். நும்மின் றிரிபெயர் வினாவின் பெயரென்
றம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

...துவும் அது.

(இ - ள்.) நும்மின் றிரிபெயர் = நும்மென்னுஞ் சொல்வ
...ய நீயிரென்னும் சொல்லும்: வினாவின்பெயர் = வினா
...உணர்கின்ற யாவரென்னுஞ் சொல்லும்: என்று அம்
...ம் அவற்றியல்பு இயலும் = என்றுசொல்லப்பட்ட அம்
...முறையுடைய இரண்டுசொல்லும் முற்கூறிய சுட்டுப்பெயர்
...பலூர. எ-று.

... ஏணைப்புள்ளி" என்பதனுள் இர் ஈறு கோடலின் ஈன்
...தனை எடுத்தோதி விலக்கினார்.

கூ. எஞ்சிய விரண்டி னீறுதிப் பெயரே
நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

இது லகார ளகார ஈறு விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே = உ
ன்ற லகார ளகாரமென்னும் இரண்டுபுள்ளியை இறுதி
பெயர்: ஈற்றயல் நின்ற நீட்டம் வேண்டும்=ஈற்றெழுத்
நின்ற எழுத்து நீண்டு விளியேற்றல்வேண்டும். எ-று.

உ-ம். குரிசில் குரிசீல் ஏந்தல் ஏந்தால் தோன்றல் தோ
எ. அயலெடு தாயி னியற்கை யாகும்.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தது.

(இ - ள்.) அயல் நெடிதாயின் இயற்கையாகும்=அவ்விர
யரும் ஈற்றயலெழுத்து நெட்டெழுத்தாயின் இயல்பாய்
ம். எ-று.

உ-ம். ஆண்பால் பெண்பால் ஏமாள் கோமாள் கடியா
நமர்காளென்பதும் அது. நமரங்காள் அறிமினெனப் செ
ால்லாய்த் திரிந்துநின்று விளியேற்றலுங் கொள்க.

அ. வினையினும் பண்பினு
நினையத் தோன்று மாளெ னிறுதி
யாயா குஞ்மே விளிவயி னான.

இஃது அவ்விரண்டனுள் ளகர ஈற்றிற்கு எய்தியது வி
விதி வருத்தது.

(இ - ள்.) வினையினும் பண்பினும் நினையத் தோன்று
இறுதி = வினைச்சொல்லின்கண்ணும் பண்புச்சொல்லி
ஆராயத்தோன்றும் ஆளீற்றுப்பெயர்: விளிவயினான
ம=விளிக்குமிடத்து இயல்பாகாது ஆயாய் விளியேற்கும்

உ-ம். உண்டாள் உண்டாய் கரியாள் கரியாய் எனவரு
விளிவயினான என்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக.

௯௧. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தது.

(இ - ள்.) முறைப்பெயர்க்கிளவி முறைப்பெயர் இயல=
முறைப்பெயர் னகார ஈற்று முறைப்பெயர்போல
று விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். மகள் மகளே, மருமகள் மருமகளே, எனவரும்.

இது ளகார ஈற்றுள் விளியேலாதன கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சுட்டுமுதற்பெயரும் வினாவின்பெயரும் மு
என்மனார் புலவர்=அவள் இவள் உவளென்னும் ளக
சுட்டுமுதற்பெயரும் யாவளென்னும் வினாப்பெயரும் முற்
முற்பெயரும் வினாப்பெயரும் போல விளிகொள்ளா. எ

௱௩௪. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியல.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ - ள்.) அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல=
ஈற்று அளபெடைப்பெயர் முற்கூறிய ளகார ஈற்று அ
பெயர்போல அளவுநீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும். எ-

"மாஅஅளின் னிறம்போன் மழைமிருட் பட்டதே-கோ
க்கோடு கொண்டு" என்பதனுள் மாஅஅள் கோதைள் என
காண்க.

௱௩௫. கிளந்த விறுதி யஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை.

இது விரவுப்பெயர் விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கிளந்த இறுதி அஃறிணை விரவுப்பெயர் =
திணைக்கண் விளியேற்குமென்ற எட்டு ஈற்றிணையுமுடைய
யோடு அஃறிணைவிரவும் விரவுப்பெயர்: விளம்பிய
க்குங் காலை=அவ்வீறுகளின் எடுத்து ஓதிய முறைமை
விளிக்கும் இடத்து. எ-று.

உ-ம். சாத்தி பூண்டே தந்தாய் எனவும், சாத்தாய் கூ
ன் எனவும் வரும். சாத்தி பூண்டு தந்தை சாத்த என
விளியுங் கொள்க.

இனி விளிக்குங்காலை என்றதனாற் பிணுவாராய் அளி
என எடுத்தோதாத ஆகார ஊகார ஈற்று விரவுப்பெயர்
விளியேற்குமவ். சாத்தன்வாராய் கீர்வாராய் தூங்கல்வ

_யர்திணையோடு அஃறிணைவிரவுமாறு "அஃறிணைவிர
மாருளவே." என்புழிக்கூறினும்.

௩. புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய
வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும்
விளிநிலை பெறூஉங் காலந் தோன்றிற்
றெளிநிலை யுடைய வேகார வரலே.

இஃது அஃறிணைப்பெயர் விளியேற்குமாறு கூறுகின்ற

(இ - ள்.) புள்ளியும் உயிரும் இறுதியாகிய=புள்ளியீறு
கிய: அஃறிணை மருங்கின் எல்லாப்பெயரும் = அஃறி
வரும் எல்லாப்பெயர்களும்: விளிநிலை பெறூஉங் காலந் (
விளிகொள்ளுங் காலந் தோன்றில்: ஏகாரம் வரல் தெ
ய=ஏகாரம்பெறுதலைத் தெற்றெனவுடைய. எ-று.

உ-ம். மரம் மரமே, அணில் அணிலே, புலி புலியே, கிளி கி
ரும்.

தெளிநிலையுடைய என்றதனான் "வருந்தினைவாழியென்
"கருங்கால்வெண்குருகொன்றுகேண்மதி" "திங்களுட்
க்தகுறுமுயால்" என்றாற்போலப் பிறவாற்றான் விளியே
கொள்க.

இனி உயர்திணைப்பெயருள் ஏகாரம் பெறாமல் விளி
னவற்றையும் வழக்குச்சொல்லாற் தெரியப் பொருள்கூற
தால் இவ்வேகாரமே விரித்துக் கூறல்வேண்டுதலும் இ
ர்க. தொண்டையோர்மருக செருமேம்படுந மள்ளர்மள்
வ பைம்பூட்சேஎய் என்றாற்போல்வன ஏகாரத்தாற் பெ
மாறு உணர்க. விளிநிலைபெறூஉங் காலந்தோன்றினெ
ளிநிலையாக்கலுஞ் சொல்வழிப்படுத்தலும் வேண்டுழியே
குமென்றற்கு:

௱௪. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
மளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்
சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான.

(இ - ள்.) உள எனப்பட்ட எல்லாப்பெயரும் = இரு
னும் விளியேற்பனவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பெ
ர்கு காலே அளபு இறந்தன=விளிக்குமிடத்துத் தம்மா
இறந்து இசைத்தனவாம்: செய்மையின் இசைக்கும் வ
=சேய்மைக்கண் ஒலிக்கும் வழக்கின்கண். எ-று.

உ-ம். நம்பீஇ சாத்தாஅ எனவரும். சேரமாஅன் மலையப
ன அளபிறந்திசைக்கும்வழி இயல்பன்றி ஈற்றயல்
ம்.

நூ. அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்ட
மம்முறைப் பெயரொடு சிவணா தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.

இஃது அம்ம. என்னும் இடைச்சொல் விளியேற்குமாறு
து.

(இ - ள்.) அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம் =
று கூறப்படும் முறைப்பொருட்கிளவியினது நீட்டமாகி
ன்னுஞ்சொல்: அம்முறைப் பெயரொடு சிவணாது ஆயி
றிய விளியேற்கும் முறைமையினையுடைய பெயர்க
ந்தாது இடைச்சொல்லாய் நிற்பினும்: விளியொடு கொ
யுமோரே=விளியேற்கும் பெயர்களோடு இதனையும் வி
தாகக் கொள்வர் தெளிந்த அறிவினையுடையோர். எ-று

உ-ம். அம்மா கொற்றா எனவரும்.

கொற்றாவென்பது எதிர்முகமாக்குமாயினுங் கேளா
அதனோடு கூடி எதிர்முகமாக்கி நின்றவாறு காண்க.

"அம்மகேட்பிக்கும்" எனவும் "அம்மவென்னுமுறைப்பெ
யும்" எனவும் "உரைப்பொருட்கிளவிநீட்டமும்வரையார்
ஆசிரியர் இதனைப் பொருள் தந்து நிற்குமென்றே சூத்
ரலின் ஈண்டு அசைச்சொல் நீட்டமொன்றதற்கு "யா
நிசை யுரையசைக்கிளவிக்கு" என்றாற்போல எதிர்முகமா
லின் நீட்டமென்று பொருளுரைத்துக்கொள்க.

மன்ன பிறவும் பெயராகலை வாமன
யின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

இஃது உயர்திணைப்பெயருள் விளியேலாதன கூறுகின்

இ - ள்.) த ந் து எ என அவைமுதலாகி = த ந நு து
மய்யையும் எ என்னும் உயிரையும் முதலாகவுடைய
ம குறித்த ன ர ள என் இறுதியும்=ஒருவனது கிழமை
மையைக் குறித்து நின்ற ன ர ள என்னும் மூன்றுபுள்
யாகவுடைய சொல்லும்: அன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரி
போல்வன பிறவுமாகிய பெயராகிய நிலைமையையுடைய
ரின்: விளியொடு கொளல் இன்மை வேண்டும்=மேல்
நமென்னப்பட்ட பெயரோடு கோடலை இல்லாமைவே
புன். எ-று.

உ-ம். தமன் தமர் தமள் நமன் நமர் நமள் நுமன் நுமர்
எமர் எமள் எனவும் தம்மான் தம்மார் தம்மாள் நம்மா
நம்மாள் நும்மான் நும்மார் நும்மாள் எம்மான் எம்மார் எ
ம் வரும்.

பிறவுமென்றதனுன் மற்றையான் மற்றையார் மற்றை
பிறர் பிறள் எனவரும். வேண்டுமென்றதனுன் எம்பி
ஈதோன் பிறியென் னேயொளித்தியோ'' என்றூற்பேர்ல
மை விளியேற்பனவுந் தமர்முதலியன கள்ளொன்னும்
லோடு கூடியவழி ளகார ஈறுபோல ஈற்றயல் நீண்டு
நமர்காள் எனவும் நமரங்களெனவும் பெயர்த்திரிசொல்
நு நின்று விளியேற்பனவுங் கொள்க. எம்பியென்னுங்
பயரைத் தன்னினமுடித்தலாற் கொள்க.

விளிமரபு முற்றும்.

ஐந்தாவது

பெயரியல்.

நிஎ. எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே

குத்திரமும் பொது இலக்கணம் கூறுதலின் மேற்
தைச் சேர முன்வைத்தார். இச்சூத்திரம் நால்வகைச்
பொது இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.) எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே=
லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொலு
ச்சொல்லும் பொருளுணர்த்துதலைக் கருதியே நிற்கும்,
ர்த்துதலைக் கருதாது நிற்பன இல்லை. எ-று.

எல்லாச்சொல்லும் பொருள்குறித்தனவே என்றது இ
தெலைக் கருதியேயிருக்கும் என்றாற்போலக் கருவிக்க
நின்றது. "ஆயிருதிணையினிசைக்குமன்சொல்லே" எ
னைப்பொருளையுஞ் சொற்களுணர்த்துமென்பதன்றித்
ரெல்லாம் ஒருதலையாகப் பொருளுணர்த்துமென்னுக்
ஆண்டின்மையின் இச்சூத்திரங் கூறினார். தாஞ் சார்ந்த
பொருளையுணர்த்தியும் அச்சொற்களை அசைத்தும் நிற்
நிலையும் பொருள்குறித்தனவேயாம். சொற்கள் ஓசை
தே பொருளுணர்த்தவேண்டுதலின் இசைநிறையும் பெ
இற்றேயாம். முயற்கோடு பொய்ப்பொருள் குறித்ததாம்,
வருதலின்.

௫௮. பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரி
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்.

இதுவும் அச்சொற்கள் பொருளுணர்த்துமாறு கூறுகின்

(இ - ள்.) பொருண்மை தெரிதலும் = சொல்லின்வே
நட்டன்மை அறியப்படுதலும்; சொன்மை தெரிதலும்
ன்மை அறியப்படாது அச்சொற்றன்மை அறியப்
று இரண்டும்; சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர் =
மென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் பண்டகோடுமென் உறுகால் இலை
ண்மைதெரிந்தன. செய்தெனெச்சம் தஞ்சக்கிளவி வே
செய்தென்கிளவி கடியென்கிளவி இவை சொற்றன்மை
அச்சொற்றன்மையே அறியப்படுதலின்.

ரிதலும் உடனின்றனவாம். பிறவும் இவ்வாறு உடன்வ
துகொள்க.

௧. தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலு
மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பொருண்மைநிலையே = மேற்கூறப்பட்ட பொ
ம தெரிதல்; தெரிபு வேறுநிலையலும் = சொன்மைமாத்
விளங்கி வேறுநிற்றலும்; குறிப்பிற் தோன்றலும்=சொ
ரத்தாற் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பாற் தோ
கிய; இருபாற்று என்ப = இரண்டுகூற்றையுடைத்தெ

ர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். அவன் இவன் உவன் வந்தான் சென்றான் இவை
ஒருவர்வந்தாரென்றாற்போல்வனவும் ஆகுபெயராய் வரு
திப்பிற் தோன்றலாம். சேனாவரையர் காட்டிய "இலை
ரங் கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து"
காரணஞ் செய்யுளாதலிற் செய்யுளியலிற் "சொல்லொ
பொடு முடிவுகொ ளியற்கை - புல்லிய கிளவி யெச்சமா
ஞ் சூத்திரத்துள் ஆசிரியர் குறிப்பெச்சமெனக் கூறிய

ο. சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்
றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே.

இஃது அந்நால்வகைச்சொல்லினுட் சிறந்தவற்றிற்குப்
முறையுந் தொகையும் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) சொல்லெனப் படுப=சொல்லென்று சிறப்பித்
லப்படுவன: பெயரே வினையென்று ஆயிரண்டு என்ப
றோரே = பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமென அவ்வி
று கூறுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பொருளும் பொருளின் பண்புபெயர்க்கிடனாகிய

ருக. இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு
மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப.

இஃது இறந்தது காத்தது.

(இ - ள்.) இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிள
றுவழி மருங்கிற் தோன்றும் என்ப = இடைச்சொல்
லும் உரிச்சொல்லாகிய சொல்லும் பெயர்வினைகளது
ன்றுதற்கு இடமாகிய இடத்தே தோன்றுமென்று
யர். எ-று.

உ-ம். தாக்தோன்றுதற்கு இடமாவன அவனே அவள் உண்
டாள் துவைத்தல் துவைக்கும் என்றாற்போல்வன. தாக்
கு இடமல்லாதன மரம் மான் என்றாற்போல்வனவாகிய
உண் தின் என்றாற்போல்வனவாகிய முதனிலைப்பெயர்
வுமென்று உணர்க.

ருஉ. அவற்றுட், பெயரெனப் படுபவை தெரியுங்
யுயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு

மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமைய்
மம்மூ வுருவின தோன்ற லாறே.

இது நிறுத்தமுறையானே பெயர்ச்சொற்குப் பெயரும் தொகையுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = மேற் கூறப்பட்ட நான்குசொ பெயரெனப்படுபவை தெரியுங்காலை = பெயர்ச்சொல் ல்லப்படுவனவற்றை ஆராயுங்காலை: தோன்றல் ஆறே = ன்றும் நெறிக்கண்: உயர்திணைக்கு உரிமையும்=உயர்தி மையுடைமையும்: அஃறிணைக்கு உரிமையும்=அஃறிணைக் யுடைமையும்: ஆயிரு திணைக்கும் ஓர் அன்ன உரிமை யிருதிணைக்கும் ஒத்த உரிமையுடைமையும்: அம் மூ உரு மூன்று வேறுபாட்டையுடையவாம். என்று.

ஓரன்ன உரிமைய என்றதற்கு ஒருசொல்லுதற்கண்ணே யுமுணர்த்தாவென்று உணர்க.

இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கு

இதுவும் பெயர்க்கண்ணதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பெயர்வயினான = ஒருபாற் பெயரிடத்து மு வினைகள்: இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவிக்கும் = னின்றும் பிரிந்த ஐம்பாற் பொருட்கும்: உரியவை உ தனி கூறாமற் தானே சென்று உணர்த்தற்கு உரியன என்று.

உம்மையால் ஐம்பாலையுஞ் சேர உணர்த்தாது சிலபாலை உ த உரியன உரியவாம் என்றுங் கொள்க.

உ-ம். நஞ்சுண்டான்சாமென்றவழி நஞ்சுண்டல் சாதற்கு ன்பான் ஒருபால்மேல் வைத்துக் கூறினாயினும் நான்குபாற்குஞ் சாதல் எய்தினமையை உணர்த்தின க. பார்ப்பான் கள்ளுண்ணானென்பது ஏனை இருபா வித்துநின்றது.

னிச் சேனாவரையர் இருதிணைப்பிரிந்த ஐம்பாற்சொ
ம் பெயருள் உரியன உரியவாமென்று பொருள்கூறி
மகன் சாத்தன் என னகர ஈறு ஆடூஉவிற்கும் மகடூஉவி
ணைப்பாற்கும் உரித்தாய்வருதலின் உரியவை உரிய என்றா
ச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தென்றாராலெனின், ஆசிரியர் வி
லை ஈற்றான் அடங்குமென்று கருதி ஈறுபற்றி ஓதிப் பெ
லை ஈற்றான் அடங்காது பல்வேறுவகையவாய் வருபெ
ச் சொல்லாகத் தனித்தனியே எடுத்தோதினாராதலின் இ
ாதிய சொற்களான் இவர்கூறிய பொருள்விளங்குதலின்
ரத்திற்கு இதுவே பொருளென்று உணர்க. அன்றியும்
னவி யேனைப்பாற் கண்ணும்-வருவன தானே வழக்கென

என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தான் நஞ்சுண்டான்சா

அடங்குமென்று கூறல் அச்சூத்திரத்தின் கருத்து அறி
ரும்; என்னை? அஃது "ஒத்தகிழவனுங்கிழத்தியும்"
யற்சூத்திரத்திற் றன்மைகூறு வழுவை அமைத்தற்கு எ
ரமாதலின்.

௪. அவ்வழி,

மவரிவ ருவரென வரூஉம் பெயரும்
யான்யாம் நாமென வரூஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவ ரென்னு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

இது முறையானே உயர்திணைப்பெயரை உணர்த்துகின்

(இ-ள்.) அவ்வழி=மூன்று கூற்றதாக முற்கூறிய பெ
ன் இவன் உவன் என வரூஉம் பெயரும் அவள் இவள்
வரூஉம் பெயரும் அவர் இவர் உவர் என வரூஉம் பெய
னென்பது முதலாகிய சுட்டுப்பெயர் ஒன்பதும்: யான் யா
வரூஉம் பெயரும் = யானென்னுந் தனித்தன்மைப்பெய
யாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாட்டுத் தன்மைப்பெயர் ஒ
மன்னும் முன்னிலையுளப்பாட்டுத் தன்மைப்பெயர் ஒ
ன் யாவள் யாவர் என்னும் ஆவயின் மூன்றொடு அப்ப
= யாவன் முதலிய வினாப்பொருளிடத்துப் பெயர் மூன்
அப்பதினைந்துபெயரும்: பால் அறிவந்த உயர்திணைப்
ஒருவன் ஒருத்தி பலர் என்னும் மூன்றுபாலினையும் அறிய
திணைப்பெயராம், எ-று.

யான் யாம் நாம் என இருபாற்கும்பொதுவேனுங் குறி
ர்ந்தழி ஒருபாலுணர்த்தியே நிற்றலிற் பால் அறிய வந்த
ாப்பெயராயிற்று. நம்பி பெண்டாட்டி என இகர ஈறும்
உ என ஊகார ஈறுகளும் பிற ஈறுகளும் இருபாற்கும்
வருதலின் ஈறுபற்றி ஓதாது இச்சூத்திரம் முதலாகப்
) ஓதினர்.

சுடு. ஆண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த விகர விறுதியு
நம்மூர்ந்து வரூஉ மிகரவை காரமு
முறைமை சுட்டா மகனு மகளு
மாந்தர் மக்க ளென்னும் பெயரும்

மவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியு
மொப்பொடு வரூஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
யப்பதி னைந்து மவற்றோ ரன்ன.

இதுவும் அது.

இ - ள்.) ஆண்மை அடுத்த மகனென் கிளவியும் =
ம அடுத்த ஆண்மகனென்னுஞ் சொல்லும்: பெண்மை அ
ான் கிளவியும் = கட்புலனாயதோர் அமைதித்தன்மை அ
மகளென்னுஞ் சொல்லும்: பெண்மை அடுத்த இகர
: கட்புலனாயதோர் அமைதித்தன்மை அடுத்த இகர ஈ
டாட்டியென்னுஞ் சொல்லும்: நம் ஊர்ந்து வரூஉம் இகர
= நம்மென்னும் முதனிலையை ஊர்ந்து நமக்கின்னரென வ
ஐகார ஈற்று நம்பி நங்கை என்னுஞ்சொல்லும்: முறை
மகனும் மகளும் = முறைப்பொருண்மை கருதாத மக
னுஞ் சொல்லும்: மாந்தர் மக்கள் என்னும் பெயரும் = ப
என்னும் பன்மைச்சொல்லும்: ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு
: ஆடூஉ மகடூஉ ஆகிய அவ்விருவகைச் சொல்லும்: சுட்டு
அன்னும் ஆனும் = சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய
இவ்வாளன் உவ்வாளன் அன்னன் அனையன் என்னும்
ச்சொல்லும் அம்மாட்டான் இம்மாட்டான் உம்மாட்
றன் அனையான் என்னும் ஆனீற்றுச்சொல்லும்: அவை
பெண்டு என் கிளவியும் = அச்சுட்டெழுத்தினை முத
அப்பெண்டு இப்பெண்டு உப்பெண்டு என்னுஞ் சொ

ாடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ=நப்புமைப்பொருள்
பொன்னன்னான் பொன்னன்னாள் பொன்னன்னார்
சொல்லொடு தொக்கு: அப்பதினோந்தும் அவற்றோரன்
இனைந்த பெயர்ச்சொல்லும் முற்கூறிய பெயர்போலப்
வந்த உயர்திணைப்பெயராம், எ-று.

ஆண்மை-பெண்மை என்பனவற்றிற்கு இவ்வாறு பொருு
ாற் கூறியது கூறலாம். இவை ஆளும் மகன் ஆண்மகன், (
மகள் பெண்மகள் என விரியும். பெண்டாட்டிபெ
ன்றவின்; நம்பி நங்கை உயர்சொல்; மகளென்பது பிறெ
லாயே நின்று பெண்மையுணர்த்திற்று.

—

ன் - பெண்டெனப் பிறர்கூறும் பழிமாறப் பெறுகற்பின்''
றோர் கூறலிற் பெண்டென்பதே பாடம். அப்பெண்டெ
ம் ''கடிசொல்லில்லை'' என்பதனாற் பெண்டென நின்றது.

௱க.° எல்லாரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியு
மெல்லீரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியு
மன்ன வியல வென்மனார் புலவர்.

இதுவும் உயர்திணை ஒருபாற் பெயருணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) எல்லாருமென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்=எ
ன்று சொல்லப்படுகின்ற படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும்:
மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்=எல்லீருமென்று சொல
மூன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லும்: பெண்மை அடுத்த மகெ
யும் = கட்புலனாயதோர் அமைதித்தன்மை அடுத்து
பிறந்து புறத்து விளையாடும் பருவத்தாற் பால் திரிந்த (
னென்னும் பெயர்ச்சொல்லும்; அன்ன இயல என்மனார் புல
மன்றும் அவைபோலப் பால் அறிய வந்த உயர்திணைப்
எ-று.

பெண்மகனென்பது அந்தன்மையாரை அக்காலம் அவ்
னெராயிற்று, இங்ஙனங் கூறலின்.

௱எ. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழூவின் பெயரே
வினைப்பெய ருடைப்பெயர் பண்புகொள் பெய
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே

பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னாடியற் பெயரே
யின்றிவ ரென்னு மெண்ணியற் பெயரோ
டன்றி யனைத்து மவற்றியல் பினவே.

இதுவும் அது.

[illegible]
உரிமைபூண்ட பல்லோர்மேல் எக்காலத்தும் நிகழும் பெ
வினைப்பெயர் = தாஞ் செய்யுந் தொழிலினாற் பெற்ற பெ
உடைப்பெயர் = தன் உடைமையாற் பெற்ற பெயர்க
கொள் பெயரே = தனது ஓர்பண்பினாற் பெற்ற பெயர்க
ார்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே = பல்லோரைக் கு
முறைமையாற் பெற்ற பெயர்களும்: பல்லோர்க் குறித்த
பெயரே = பல்லோரைக் கருதின சினைநிலைமையாற் பெற்
நம்: பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயரே = பல்லோ
ன குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைநிலைமையாற் பெற்ற பெயர்க
வரு வழக்கின் ஆடு இயற்பெயரே = இளந்துணைமகார் த
விளையாடல் குறித்த பொழுதைக்குத் தாமே படைத்தி
ட பெயர்களும்: இன்று இவரென்னும் எண்ணியற்
= இத்துணையவரெனத் தமது வரையறை உணரநின்ற எ
யல்புபற்றிப் பொருளுணர்த்தும் பெயருடனே: அன்றி அ
அவற்றியல்பினவே = அவ்வனைத்துப்பெயர்களும் மேற்க
கள்போலப் பால் அறியவந்த உயர்திணைப்பெயராம். எ-டு
உ-ம். அருவாளன் சோழியன் எனவும் சேரமான் மலைய
ார் அரசர் வணிகர் வேளாளர் எனவும் அவையத்தார் அ
த்தார் வணிககிராமத்தார் மாகத்தார் எனவும் வருவார்
தச்சர் கொல்லர் தட்டார் வண்ணார் எனவும் அம்பர்கி
கிழான் குட்டுவன் பூழியன் வில்லவன் வெற்பன் சேர்
ம் கரியான் கரியாள் செய்யான் செய்யாள் எனவும் தக்க
எனவும் பெருங்காலர் பெருந்தோளர் அலைகாதர் எ
ர் இறவுளர் வேட்டுவர் ஆயர் பொதுவர் நுளையர் திமிலர் ப

ர் உழவர் எயினர் மறவர் எனவும் பட்டிபுத்திரர் கங்கைப
னவும் ஒருவர் இருவர் மூப்பத்துமூவர் எனவும் அருவ
ிச்சி மலையாட்டிச்சி பார்ப்பனி அரசி வாணிச்சி வெள்
கொல்லிச்சி தட்டாத்தி வண்ணாத்தி அம்பருடைச்சி
தி எனவும் வரும். மகவேப்பெயர்கள் டகரவொற்று இ
இச்சுப்பெற்றும் தகரவொற்று இரட்டியும் இரண்டு இடை
த்தக்களைப்பெற்றும் பெருதுஞ் வருமாறு உணர்க. இவை
இடைநிலையெழுத்துக்களும் பெற்றுப் பால் உணர்த்து

௬௮. அன்ன பிறவு முயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இஃது உயர்திணைப்பெயர்க்குப் புறனடைகூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அன்ன பிறவும் = மேற் கூறிய பெயர்போ
மாயுள்ள: உயர்திணை மருங்கிற் பன்மையும் ஒருமையும்
வந்த என்ன பெயரும்=உயர்திணைக்கட் பன்மையும் ஒரு
பால்களை அறிய வந்த எல்லாப்பெயர்களும்: அத்
வ=அவ்வுயர்திணைப்பெயராம். எ-று.

உ-ம். அன்னன் அனையாள் அவ்வாட்டி ஏனுதி காவிதி
லாள் பூயிலான் வண்ணத்தான் கண்ணத்தான் பெ
ர்கேள் அடியான் அடியாள் அடியார் வேலிலான் பிறன்
மற்றையான் மற்றையாள் மற்றையார் என்னும் தொ
வனக் கொள்க. இன்னும் "எல்லேம்பிரியற்கெஞ்சுற்றமெ
க" "வல்லேமிருந்தேமேவாய்ந்தமன்றிதுவென" "இரு
லமிருவர்கம்படர்தீர" என்னும் பெயர்களுங் கொள்க.

௬௯. அதுவிது வுதுவென வரூஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவையிவை யுவையென வரூஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை யென்னும் பெயரு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வஃறிணைப் பெயரே.

இது முறையானே அஃறிணைப்பெயர் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அது இது உது என வரூஉம் பெயரும்=அது

ான்று சொல்லப்பட்டு வருஞ் சுட்டெழுத்தப்பெயர்களும்:
ாகிய ஆய்தப்பெயரும் = அப்பெயர்க்கு முதலாகிய சு
த தனக்கு முதலாக ஆய்தத்தோடு கூடி அஃது இஃது
. சொல்ல வரும் அப்பக் கொடர்பொழிக் கக்மகா

பெயரும் = அப்பெயர்க்கு முதலாகிய சுட்டெழுத்த
ாக வகர ஒற்றோடு கூடி அவ் இவ் உவ் என்று சொல்லப்ப
ாற்றுப்பெயர்களும்: யாது யா யாவை என்னும் ஆவயின்
அப்பதினைத்துபெயரும்=யாது யா யாவை என்று சொ
ாற அவ்வினைப்பொருளிடத்து மூன்றுபெயர்களோடுங் கூ
தினைத்து பெயர்களும்: பால் அறிவந்த அஃறிணைப்பெயர்
மைப் பன்மைப் பால் அறியவந்த அஃறிணைப்பெயராம். எ-று.

ரO. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
முள்ள வில்ல வென்னும் பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரு
மினைத்தெனக் கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப் பெயரு
மொப்பி னாகிய பெயர்நிலை யுளப்பட
வப்பா லொன்பது மவற்றோ ரன்ன.

இதுவும் அஃறிணை ஒருசார்ப் பெயர்களைக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பல்ல பல சில என்னும் பெயரும்=பல்ல பல
சொல்லப்படுகின்ற பெயர்களும்: உள்ள இல்ல என்னும்
:உள்ள இல்ல என்று சொல்லப்படுகின்ற பெயர்களும்: வி
த் கிளவியும்=வருவது வருவன என்றாற்போலும் வினைப்
சொற்களும்: பண்புகொள் பெயரும் = கரியது கரியன
போலும் பண்பினைக்கொண்ட பெயர்களும்: இனைத்தெனக் கி
எண்ணுக்குறிப் பெயரும்=ஒன்று பத்து நூறு என்றாற்போ
வப்படுகின்ற இத்துணையென வரையறை உணர்த்தி எண்
பொருண்மேல் நிற்கும் பெயர்களும்: ஒப்பினாகிய பெயர்
பட=பொன்னன்னது பொன்னன்ன என்றாற்போல உவ
பெற்ற பெயர்ச்சொல் உட்பட: அப்பால் ஒன்பதும் அவற்
ா=அக்கூற்று ஒன்பதும் மேற் கூறிய பெயர்போலப்
வந்த அஃறிணைப்பெயர்களாம். எ-று. (

எக. கள்ளொடு சிவணு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே.

இதுவும் அஃறிணை இயற்பெயர் கூறுகின்றது.

கொள்ளும் இடமுடைய. எ-று.

டம். ஆ காய் குதிரை ஒட்டகம் புலி புல்வாய் தெங்கு
டல் என்னும் தொடக்கத்துச் சாதிப்பெயர் இருபாற்கும்
நின்றன, கள்ளொடு சிவணி, ஆக்கள் குதிரைகள் கட
ர் எனப் பன்மைவிளக்கி நின்றன. "வெறியுறுகமழ்கண்ணி
காயினும்" எனவும், "பிறந்தவர்களெல்லாமவர்ப்பெரியராகி
ம், "கற்றனங்கள்யாமுமுடன்கற்பவைகளெல்லாம்" என
ன்வினையாலிறைவன்வீடியவர்களே" எனவும் கள் ஈறு
ணர்த்திநின்றனவாலெனின் இவற்றுட் பலரையுணர்த்துத
ஈறுகளே பலரை உணர்த்திநின்றன, கள்ளென்பது இ
து நின்றன எனப்படும், அவ்வீறுகளை ஒழித்துநின்று
பது பலரையுணர்த்தாமையின். இனி இவ்வீறுகளை ஒழி
பலரை உணர்த்துவன உளவேற் "கடிசொல்லில்லைக்கா
னே" என்றதனாற் கொள்க. அஃது இக்காலத்துப் பெ
ன்றாற்போல வருவனபோலும். (

உ. அன்ன பிறவு மஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இஃது அஃறிணைப் பெயர்க்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அன்ன பிறவும் அஃறிணை மருங்கின் = முற்கூ
போல்வன பிறவுமாகிய அஃறிணைக்கட்: பன்மையும் ஒரு
ல் அறிவந்த = பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விள
என்ன பெயரும் அத்திணையவ்வே = எல்லாப்பெயரும்
ணைக்கு உரிய பெயராம். எ-று.

-ம். பிறிது பிற அனையது அனையன மற்றையது மற்றை
வ சில்லவை உள்ளது இல்லது உள்ளன இல்லன அன்
ன எனவரும். நிலம் நீர் தீ வளி ஆகாயம் உண்டல் தின்
செம்மை என்பனவும் அப்பாற்படும். (க

இஃது அஃறிணையியற்பெயர் பால் உணர்த்துமாறு
து.

(இ - ள்.) அஃறிணையியற்பெயர் = கள்ளொடு சிவணாத
இருபாற்கும் உரிய பெயர்: ஒருமையும் பன்மையுந் தெரி
ய = ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் விளங்கும் நிலை
: வினையொடு வரினே = அதற்கு ஏற்ற வினையொடு
வழி, எ-று.

உ-ம். ஆவந்தது ஆவந்தன யானைவந்தது யானைவந்தன கு
து குதிரைவந்தன எனவரும்.

கள்ளொடு சிவணிய இயற்பெயரை வேறுகூறினர் வி
றிப் பெயர் தாமே பன்மை விளக்கலின்.

௲௪., இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமையிற்
திரிபுவேறு படூஉ மெல்லாப் பெயரும்
நிலையுங் காலத் தத்த மரபின்
வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.

இது நிறுத்தமுறையானே விரவுப்பெயர் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இருதிணைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமையின் =
ச்சொல்லாதற்கும் ஒத்த உரிமையவாதலிற்: திரிபு வேறுப
ப்பெயரும் = உயர்திணைக்கட் சென்றுழி உயர்திணைப்பெ
அஃறிணைக்கட் சென்றுழி அஃறிணைப்பெயராயும் வேறுப
புப்பெயரெல்லாம்: நிலையுங்காலை = ஆராயுங்காலத்து: த
ன் வினையொடல்லது பால் தெரிபிலவே = அவ்வத்திணை
த்ததற்கு உரிய முறைமையினையுடைய வினைச்சொல்
யந்தல்லது திணைவிளங்க நில்லா, எ-று.

உ-ம். சாத்தன்வந்தான் சாத்தன்வந்தது முடவன்வந்தது
வந்தான் எனவரும். நிலையுங்காலை என்றதனாற் சாத்த
சாத்தனென்று எனப் பெயரோடு வந்து பால்விளக்
க. இன்னும் இதனானே முற்கூறிய அஃறிணையியற்பெ
ஆவொன்று அபல் னைப் பெயராம் பால்வியட்டுகை வைக்

ஊனிற்று.

(இ - ள்.) நிகழூஉ நின்ற பால் வரை கிளவியின் = நிக
ற்றி வருஞ் செய்யுமென்னும் முற்றுச்சொல்லான்; உயர்
ருமை தோன்றலும் உரித்தே = உயர்திணையொருமை
ன்றலும் உரித்து; அன்ன மரபின் வினைவயினான = அவ்
பால் தோன்றுதற்கு ஏற்ற வினையிடத்து. எ-று.

உ-ம். சாத்தன்யாழெழூஉங் குழலூதும் பாடும் எனவும்
ரைக்கும் பூத்தொடுக்கும் எனவும் வரும்.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான் வியங்கோளானும்
யொருமை தோன்றுதலுங்கொள்க. சாத்தன்யாழெழுக
த்தரைக்க எனவரும். சாத்தன்புற்றின்னும் சாத்திகன்
அஃறிணையும் வருமாலெனின், சாத்தன்புற்றின்னுமெ
ரிசிச்சோற்றைத் தின்னுமென்று உயர்திணைக்கும் ஏற்
திணைக்கே அஃது ஆகாமையின் அதுகொள்ளார். சாத்திக
பது கன்றெனனுஞ்சார்பான் அஃறிணை தோன்றிற்று,
கொள்ளார்.

எசு. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெய
முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
யெல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து
சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்
கன்னவை தோன்றி னவற்றொடுங் கொளலே.

இது விரவுப்பெயர்க்குப் பெயரும் முறையுந் தொகையுங்

றது.

(இ - ள்.) இயற்பெயர்=சாத்தன் கொற்றன் என வழங்
தவாய் நிமித்தமின்றிப் பொருள்பற்றி வரும் இயற்

[illegible]
தல்லது பொருளுணர்த்தாது வரும் இயற்பெயராகிய மு
முறைப்பெயர்க் கிளவி=தந்தை தாய் எனப் பிறவியான்
ஒருவற்கு வரும் இயைபுபற்றி வரும் பெயராய் முறை
ருண்மேல் வரும் பெயர்; தாமே தானே எல்லாம் நீயிர்
து சொல்லியவற்றோடு = தாம் தான் எல்லாம் நீயிர் நீ
ல்லாசிரியராலே விதந்து ஓதப்பட்டவற்றோடே; அல்
வ பிறவும் ஆங்குத் தோன்றின் கொளல் = எடுத்தோ

அவைபோல்வன பிறவும் அவ்விரவுதலிடத்தே தோன்று
ற்றையுங் கொள்க, எ-று.

அன்னபிறவாவன, மக குழவி போல்வனவுங் காடன்
ன் நாடி தரையன் இரையன் மலையன் போல்வனவும்
னப் பிராயம்பற்றி வருவனவுங் கமையனெனத் தொழி
வனவும் பிறவுமாம்.

ளஎ. அவற்றுள்,

நான்கே யியற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா கும்மே
யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

இது தொகுத்தனவற்றை விரிக்கின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய விரவுப்பெயருள்:
ற்பெயர் = இயற்பெயர் நான்கு வகைப்படும்: நான்கே
யர் = சினைப்பெயர் நான்கு வகைப்படும்: நான்கு சினைமு
ர = சினைமுதற்பெயர் நான்கு வகைப்படும்: முறைப்பெயர்
ண்டாகும்மே = முறைப்பெயராகிய சொல் இரண்டு வகை
ப் பெயரே தத்தம் மரபின = ஒழிந்த ஐந்து பெயரும் பெ
சுட்டாது ஒரோவொன்றாய் நின்ற பெயரைச் சுட்டிநிற்கும்
த்தன: என மொழிமனார் = என்றுகூறுவர் ஆசிரியர். எ-று

ளஅ. அவைதாம்,

பெண்மை யியற்பெய ரீண்மை யியற்பெயர்

...து இயற்பெயர் நான்கு என்றவற்றுள் பெயரும் முவ
ின்றது.

(இ - ள்.) அவைதாம் = அவ்வாறு பகுக்கப்பட்டனதாம்
ின்: இயற்பெயர்நிலையே = இயற்பெயரதுநிலைமையை: பெண்
ெபயர் ஆண்மையியற்பெயர் பன்மையியற்பெயர் ஒருமை
ென்று அந்நான்கு என்ப = பெண்மையியற்பெயரும் ஆண்
பெயரும் பன்மையியற்பெயரும் ஒருமையியற்பெயருமெ
பட்ட அந்நான்குமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று. (

ளகூ. பெண்மைச் சினைப்பெய ராண்மைச் சினைப்
பன்மைச் சினைப்பெய ரொருமைச்சினைப் பெய

றங்கான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே.

இது சினைப்பெயர் நான்கு என்றவற்றின் பெயரும் மு
ன்றது.

(இ - ள்.) சினைப்பெயர் நிலை = சினைப்பெயரது நிலைமை
மைச்சினைப்பெயர் ஆண்மைச்சினைப்பெயர் பன்மைச்சினை
றுமைச்சினைப்பெயரென்று அந்நான்கு என்ப = பெண்
பெயரும் ஆண்மைச்சினைப்பெயரும் பன்மைச்சினைப்பெ
மைச்சினைப்பெயருமென்று கூறப்பட்ட அந்நான்குமென்று
ஆசிரியர். எ-று. (

௪0. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே.

இது சினைமுதற்பெயர் நான்கு என்றவற்றின் பெயரும் மு
ட்டுகின்றது.

(இ - ள்.) சினைமுதற்பெயரே = சினைமுதற்பெயரது நி
பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே ஆண்மை சுட்

னைமுதற்பெயரும் ஆண்மைசுட்டியசினைமுதற்பெயரும் ப
டியசினைமுதற்பெயரும் ஒருமைசுட்டியசினைமுதற்பெயருமெ
ப்பட்ட அந்நான்குமென்றுசொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று. (

௪௧. பெண்மை முறைப்பெய ராண்மை முறைப்
றுயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே.

இது முறைப்பெயர் இரண்டு என்று அவற்றது பெயரும் மு
றுகின்றது.

(இ - ள்.) முறைப்பெயர் நிலையே = முறைப்பெயரது நி
பெண்மைமுறைப்பெயர் ஆண்மைமுறைப்பெயர் என்று
என்ப=பெண்மைமுறைப்பெயரும் ஆண்மைமுறைப்பெ

கூறப்பட்ட அவ்விரண்டுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-,

உ. பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே.

...து பெண்மைப்பெயரெல்லாந் தொகுத்துத் திணைக்கு
...றுகின்றது.

(இ - ள்.) பெண்மை சுட்டிய எல்லாப்பெயரும் = பெண்
...பெயரும் பெண்மைச்சினைப்பெயரும் பெண்மைச்சினைமு...
...ம் பெண்மைமுறைப்பெயரும்; ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும்
...யே = அஃறிணைப்பெண்ணொன்றற்கும் உயர்திணையொ...
... பொருந்திய நிலைமையையுடையனவாம். எ-று.

...ம். சாத்திவந்தது சாத்திவந்தாள் முடத்திவந்தது முட...
...ள் முடக்கொற்றிவந்தது முடக்கொற்றிவந்தாள் தாய்வ...
...ந்தாள் எனவரும். முடஞ் சினையாகிய காலை உணர்த்தி...

...ஆய் என்பதும் அது. யாயென்பது தன்மையோடு ஒட்டுத...
...ப்பெயரெனினும் உயர்திணையாம். (...

...ரு. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
...

(இ - ள்.) ஆண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும் = ஆண்
பெயரும் ஆண்மைச்சினைப்பெயரும் ஆண்மைச்சினைமுதற்...
ஆண்மைமுறைப்பெயரும்; ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒ...
...ய = அஃறிணையாணொன்றற்கும் உயர்திணையொருவற்கும்
...ய நிலைமையையுடையனவாம். எ-று.

உ-ம். சாத்தன்வந்தது சாத்தன்வந்தான் முடவன்வந்தது
...ந்தான் முடக்கொற்றன்வந்தது முடக்கொற்றன்வந்தான்
...ந்தது தந்தைவந்தான் எனவரும்.

...நுந்தையென்பதும் அது. எந்தையென்பது தன்மை...
...தலின் உயர்திணையாம். (

அசு. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இது பன்மைப்பெயரெல்லாந் தொகுத்துத் திணைக்கு உ
ன்றது.

(இ - ள்.) பன்மை சுட்டிய எல்லாப்பெயரும் = பன்மை
ரும் பன்மைச்சினைப்பெயரும் பன்மைச்சினைமுதற்பெய
'ற பலவே ஒருவன் என்னும் என்றிப்பாற்கும் ஓரனக்வே=
யொருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணையொரு
'று சொல்லப்படும் அம்மூன்று பாற்கும் ஒருதன்மைய. எ

ஒன்றென்றதனை அஃறிணையாணொன்றனையும் பெண்டெ
யும் ஒருவரென்பதனை உயர்திணையாணொருமையும் பெண்
யுமாகக் கொள்க.

உ-ம். யானைவந்தது யானைவந்தன யானைவந்தீன் யானை
: .நெடுங்கழுத்தல்வந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள்; பெ
ானைவந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவரும்.

வெண்குடைப்பெருவிறலென்பது செங்குடைமுதலியவற்
பு நீக்காது வெண்குடையோடு இயைபின்மைமாத்திரை
ந்தோனு பன்மைசுட்டியவென்பதும் விசேடமியைபு நீக்

இயைபு நீக்குதலிற் பிறிதினியைபுநீக்கமாம். எனவே
இருவகையவாயின; எனவே பலபாற்கணையும் உண
'ற் 'பன்மைசுட்டிய' என்றாரென்று உரையாசிரியர் கூற
ரையர்க்குங் கருத்தாயிற்று.

இ. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

இஃது ஒருமைப்பெயரெல்லாவற்றையுந் தொகுத்துத் திணை
கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒருமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்=ஒருமை
வரும் ஒருமையியற்பெயருக் ஒருமைச்சினைப்பெயரும்
னைமுதற்பெயரும்: ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலை
ணையொருமைக்கும் உயர்திணையொருமைக்கும் பொது
மையுடையனவாம். எ-று.

-ம். கோதைவந்தது வந்தான் வந்தாள், செவியிலி
ன் வந்தான், கொடும்புறமருதிவந்தது வந்தான் வந்தாள்

பெண்மைப்பெயரும் ஆண்மைப்பெயரும் ஒருமையுணர்
இவை பெண்மை ஆண்மை என்னும் வேறுபாடு உணர்
மையுணர்த்தலின் இவற்றை ஒருமைப்பெயரென்றார்.

௧௯. தாமென் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

இது தாமென்னும் பெயர் இருதிணைக்கும் உரித்தா
ந்துகின்றது.

(இ - ள்.) தாம் என் கிளவி பன்மைக்கு உரித்தே = தா
பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் பன்மைப்பாற்கு உரித்து. எ
டு-ம். தாம்வந்தார் தாம்வந்தன எனவரும்.

௨௦. தானென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இது தானென்பது இருதிணைக்கும் உரித்தாமாறு கூறுகி

(இ - ள்.) தான் என் கிளவி ஒருமைக்கு உரித்தே = தா
பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் ஒருமைப்பாற்கு உரித்து. எ

௨௧. எல்லா மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே.

இஃது எல்லாமென்பது திணைக்கு உரித்தாமாறு கூறுகின்

(இ - ள்.) எல்லாமென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி = எல்லா
பெயராகிய நிலைமையையுடைய சொல்: பல் வழி நு
தாகும்மே = இருதிணைக்கண்ணும் பன்மையிடத்தைக் கரு
மத்தாய் வரும். எ-று.
டு-ம். எல்லாம்வந்தேம் வந்தீர் வந்தார் வந்தன எனவ
யெல்லாம் பசலையாயிற்றென்பது எஞ்சாப்பொருட்டாய
சால். (

௨௨. தன்னு ளுறுத்த பன்மைக் கல்ல
துயர்திணை மருங்கி னாக்க மில்லை.

இஃது எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) உயர்திணை மருங்கிற் தன்னுள் உறுத்த பன்மை

ு ஆக்கம் இல்லை = எல்லாமென்னுஞ்சொல் உயர்திணைக்
ாற் தன்மைப்பன்மைக்கல்லது பெரும்பான்மை வாராது,எ
ானவே சிறுபான்மை முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்
மக்கும் வருமாயிற்று.

_-ம். "கண்டனிரெல்லாங்கதுமெனவாங்கே - பண்டறியா
கோக்குதிர்" "வடினிரெல்லாமுருவிலான்றன்ஞணை -
ன்றுகுயில்சாற்ற" என முன்னிலைக்கண்ணும் "நெறிதாழி
ரின்பெண்டிரெல்லாஞ் - சிறுபாகராக" எனப் படர்க்கைக்
வந்தன. (

o. நீயிர் நீயென வரூஉங் கிளவி
பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள.

இது நீயிர் நீ என்பனவற்றைத் திணைக்குஉரிமை கூறுகின்

(இ - ள்.) நீயிர் நீ என வரூஉங் கிளவி=நீயிரெனவும் நீ
ரும் பெயர்ச்சொற்கள்: பால் தெரிபு இலவே உடன்மொ

உ-ம். நீயிர்வந்தீர் நீவந்தாய் என வினையானுந் திணை
ம காண்க. இவற்றிற்குத் தத்தம்மரபின் வினையின்று.

கக. அவற்றுள்,

நீயென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இது நீயென்பது பாற்கு உரித்தாமாறு கூறுகின்றது.
(இ - ள்.) அவற்றுள் நீ என் கிளவி ஒருமைக்கு உரித்
கூறிய இரண்டுபெயருள் நீயென்னும்பெயர் ஒருவன்
றென்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமைக்கு உரி

உ-ம். நீவந்தாயெனவரும்.

கஉ. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

இது நீயிரென்பது பாற்கு உரித்தாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஏனைக் கிளவி பன்மைக்கு உரித்தே = ஒழி
ன்னும் பெயர் பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொதுவாகி
க்கு உரித்தாம். எ-று.

உ-ம், நீயிர்வந்நீர் எனவரும்.

ரகூக. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
இருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.

இஃது உயர்திணைபதிகாரத்தின் ஒழிபு கூறுகின்றது. இ
ாய் நிற்றலின் ஈண்டுக் கூறினார்.

(இ - ள்.) ஒருவர் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி=மேல்
ரென்னுமெண்ணியற்பெயர்" என்றவற்றுள் ஒருவரென்னுப்
மையையுடைய சொல்: தெரியுங் காலை இருபாற்கும் உரிக்
ாயுங்காலைத்து உயர்திணைப்பாலுள் ஒருபால் உணர்த்தாது
ஒருத்தியென்னும் இருபாற்கும் பொதுவாய்நிற்கும். எ-று

உ-ம். ஒருவர்வந்தார் எனவரும்.

(இ - ள்.) தன்மை சுட்டில் = முற்கூறிய ஒருவரென்
முடியுந் தன்மையைக் கருதில்: பன்மைக்கு ஏற்கும்=
நின்ற பொருண்மைக்கு ஏற்ப ஒருமைச்சொல்லோடு
ரகூ ஈற்றதாய் நின்ற சொற்றன்மைக்கு ஏற்பப் பன்
ஓடு முடியும். எ-று.

உ-ம். ஒருவர்வந்தார் ஒருவரவர்; இது பால்பற்றிய மரபு
இ. (எ

ரகூ. இன்ன பெயரே இவையெனல் வேண்டின்
முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

இது நீயிர் நீ ஒருவர் என்பனவற்றிற்கு ஓர் இலக்கணங்
து.

(இ - ள்.) இன்ன பெயரே இவை எனல் வேண்டின் =
வர் என்பன இன்னபாற்பெயரென்று அறியலுறின்: முன்
தி முறையின் உணர்தல்=இடமுங் காலமும் பற்றிச் சொ
குறிப்போடு கூட்டி மேல் ஓதின முறையானே திணை

உணர்க. எ-று.

உ-ம். விலங்கு வாராததோர் இடத்திருந்து நீயிர்வந்தீர் ... என்றால் உயர்திணையெனவும் மக்கள் வாராததோர் இட... அங்ஙனம் கூறினால் அஃறிணையெனவும் உணரப்படும். "... லையின்னேப்புறங்கடை" என்றவழிப் பெண்பாலென்பது... பிறர்காக்கொள்ளுங்காலே" என்றவழி ஆண்பாலென்பது... றுனைப்பிரிக்தாரையுடையையோசீ" என்றவழி அஃறிணையெ... ம் உணரப்படும். "ஒருவரொருவரைச்சார்ந்தொழுகலாற்றி... வழிச் சொல்லுவானேடு கேட்டான் ஆடூஉ ஒருமைகுறித்... படு விளங்கும். (ந

கசு. மகடூஉ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி

மகடூ வியற்கை தொழில்வயி னான.

இஃது உயர்திணையொழிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மகடூஉ மருங்கிற் பால் திரி கிளவி = மக்கேட்... மக்கட் பால் திரிந்து வரும் பெண்மகனென்னும்பெயர்: ...

உ-ம். பெண்மகன்வந்தாள் என வரும். பொருள்பற்றி... ற்று.

கஎ. ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே

யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே.

இது பெயரீறு செய்யுளுட் திரியுமென்கின்றது.

(இ - ள்.) ஆ ஓவாகும் பெயருமாருள = ஆகாரம் ஓகார... ம் பெயரும் உள: ஆயிடன் அறிதல் செய்யுளுள்ளே = ... இடம் அறிக செய்யுளுள், எ-று.

உ-ம். "வில்லோன்காலனகழலே" "தொடியோண்மெ... வுஞ்சிலம்பே" "கல்லோர்யார்கொலளியர்தாமே" "கழனி... ற்ரக்கென்னிழைநெகிழப்பருவரல்செப்பாதோயே" என...

அழாஅன் விழாஅன் என்னும் அளபெடைப்பெயர் அள... ஆ ஓவாகா.

கஅ. இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிள...
மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா

நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான.

இது விரவுப்பெயர் செய்யுளுள் வரும் முறைமை கூறுகி...

(இ - ள்.) செய்யுளுள் - இறைச்சிப் பொருள்வயின் செ
பெயர்க்கிளவி=செய்யுளுட் கருப்பொருள் கூறும்வழிக்
ும் இருதிணைக்கும் உரிய பெயர்: நிலத்துவழி மருங்கிற் தே
=நால்வகை ஒழுக்கங்களின் இடமாகிய இடத்தே அவற்
யாய்த் தோன்றலின்: உயர்திணை சுட்டா = உயர்திண
ர்த்தாது அஃறிணையை உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "கடுவன்முதுமகன் கல்லாமூலற்கு - வதுவைவந்த
குமரி" என்புழிக் கடுவன் மூலன் என்பன உயர்திணையாண்
ர்த்தும் அன்னிற்றுப்பெயர் அஃறிணையாண்பாலையும் உண
லின் விரவுப்பெயராயினும், ஈண்டுப் பொருட்கு உபகார
ச்சிப்பொருளாய் நிற்றலின் அஃறிணைப்பெயராம். குமரி
ம் விரவுப்பெயர்.

(இ - ள்.) திணையொடு பழகிய பெயரல்லகடையே=க
ுணர்த்தும் விரவுப்பெயர் உயர்திணைசுட்டாது அஃறிண
திணைதோறும் உரிமைபூண்டு வழங்கப்பட்டுவரும் பெயர
த்து. ஏ-று.

எனவே திணைதோறும் உரிமைபூண்டு வழங்கப்பட்
ர் உயர்திணையுஞ் சுட்டிவருமென்பதாம்.

உ-ம். "அவனுஞ் - செருமிகுமொய்ம்பிற்கூர்வேற்காளை
ந்துவேல்விடலைவருமெனத்தாயே" எனவரும். ஒரெருத்
ா விடலை எனப்படுதலின் விரவுப்பெயராயிற்று.

பெயரியல் முற்றும்.

ஆறாவது

வி னை யி ய ல்.

.00. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளா
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்.

என்பதுசூத்திரம். இது சிறத்தமுறையானே வினையிலக்
ர்த்திலாமையின் இவ்வோத்து வினையியலெனக் காரணப்
றது. இச்சூத்திரம் வினைச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக்
ர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) வினையெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளா
ச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவது. வேற்றுமையோடு பொ
: நினையுங்காலைக் காலமொடு தோன்றும்=ஆராயுங்காற்
டு புலப்படும். எ-று.

வினையென்றது முதனிலையை. இஃது ஆகுபெயராய்த்
பிறக்கின்ற சொல்லையுணர்த்திற்று.

உண் தின் கரு செய் என்பன வினை; உண்டல் தின்றல்
செம்மை என்பன அம்முதனிலையாற் பிறந்த வினைப்பெயர்
ர் தின்றான் கரியன் செய்யன் என்பன அம்முதனிலை

௨0௧. காலந் தாமே மூன்றென மொழிப.

இது முற்கூறியகாலம் இனைத்தென்கின்றது.

(இ - ள்.) காலந் தாமே மூன்று என மொழிப=மேற்
செய்யப்பட்ட காலந்தாம் மூன்று என்று கூறுவர் புலவ

௨0௨. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றா
வம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளு
மெய்ந்நிலை யுடைய தோன்ற லாறே.

இஃது அக்காலத்திற்குப் பெயரும் முறையுந் தொ
அதுதான் குறிப்பிற்கும் உண்டென்கின்றது.

(இ - ள்.) இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றா அம்
=இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்று சொல்லப்படும் அம்
மும்: குறிப்பொடுங்கொள்ளும் மெய்ந்நிலை உடைய=வினை
டும் பொருந்தும் உண்மைநிலைமையையுடைய: தோன்றல
சொல்லான் அக்காலங்கள் தோன்றும் நெறிக்கண். எ

உ-ம். உண்டான் உண்ணாநின்றான் உண்பான் எனக்
றுந் தோன்றிநின்றவாறு காண்க. கரியன் செய்யன்
க்குறிப்பு.

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு; நிகழ்வாவது தொழி
தி முற்றுப்பெறாமல் நடக்கின்ற நிலைமை; எதிர்வாவது
வாமை.

தொழிலாவது பொருளினது புடைபெயர்ச்சி. இஃது இ
ங் காலத்தின்கண் நில்லாமையின் நிகழ்ச்சியென்பதொன்
றும் உண்ணாநின்றானெனப் பஃறொழிற்பகுதிபற்றி நிகழ்
டத்தாயிற்று. இதனானே நிகழ்காலம் இன்றென்பாரும்
ஒன்றுமே உண்டென்பாருமெனப் பலபகுதியர் ஆசிரி
கொள்க.

உ0௯. குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத் தோன்

மாயாறு முதணக்குமா ரனைன வுரிமையு
மம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே.

இது வினைச்சொற்களது பாகுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படத் தோ
மாடு வரூஉம் வினைச்சொல்லெல்லாம் = குறிப்புப்பொ
ண்ணும் தொழிற்பொருண்மைக்கண்ணும் முறைமைப்
றிக் காலத்தோடு வரும் எல்லாவினைச்சொல்லும்: உ
 உரிமையும் அஃறிணைக்கு உரிமையும் ஆயிரு திணைக்கு
 உரிமையும் = உயர்திணைக்கு உரிமையுடைமையும் அ
 உரிமையுடைமையும் அவ்விரண்டு திணைக்கும் ஒப்ப உ
மையுமென: அம் மூ உருபின தோன்றலாறே = அம்மூ
னையுடையவாக் தோன்றுநெறிக்கண். எ-று.

-ம். உண்டான் கரியன் சென்றது செய்யது வந்தனை
னவரும்.: காலமொடுவருமெனப் பின்னுங் கூறினர்,
 காலம் உண்டென்பது வலியுறுத்தற்கு.

இம்மூக்காலத்தும் வருதற்கு உரிய காலங்காட்டும் எழு
ஆசிரியர் எடுத்து ஓதாராயினர் பின்னுள்ளோர் காலங்
ாக எடுத்து ஓதிய எழுத்துக்கள் தம்முள் மயங்கியும்
 ஆசிரியர் அங்ஙனம் மயங்குதல்பற்றி எடுத்து ஓதாமை
ாசிரியரும் அவ்வெழுத்துக்களைச் சிறிதே காட்டினார்.

இனிப் பின்னுள்ளோர் கூறினுரென்பதுபற்றியும் மாணுக்க
ணரும் உணர்வு இன்றென்பதுபற்றியும் யாமும் அவ்வ
ரப் பிரித்துக்காட்டுதும். சேனுவரையர் அவ்வாறு பிரி
நின்றவர் நெறிப்படத் தோன்றி என்பதனுற் காட்டுவர்.
ந்தாது, ஆசிரியர் எடுத்தோதாமல் மயங்குமென்று போத
ரச் "செய்யுண்மருங்கினும்" என்னும் அதிகாரப் புறனடை
தணர்காட்டல்" என்பதனுற் பிரித்துக்காட்டுதும். அது
கொள்க.

ச. அவைதாம்,

அம்மாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

இது முறையானே உயர்திணை முற்றுவினை கூறுகின்று

இ - ள்.) அவைதாம் = மேற் பகுக்கப்பட்ட வினையின்மு
டுமொழிய, அவைதாம் ஆகுமாறு இனிச்சொல்லுவல்:
ம் எம் என்னுங் கிளவியும் = அம் ஆம் எம் ஏம் என்னு
சொல்லும்: உம்மொடு வரூஉங் க ட த ற என்னும்
யொடு = உம்மென்னும் இறுதியிடைச்சொல்லின் உகரங்
என்னும் ஒற்றின்மேல் ஏறிய கும்மும் டும்முந் தும்மு
ன்னும் ஈற்றவாகிய அந்நான்கு சொல்லும்: ஆயெண்
ஆகிய அவ் எட்டுச்சொல்லும்: பன்மை உரைக்குந் தன்
லே = சொல்லுவான் தன்னோடு பிறரையுங் கூட்டிப் ப
சொல்லுந் தன்மைக்கு உரிய சொல்லாம். எ-று.

இச்சூத்திரம் முதலாக "முன்னிலைவியங்கோள்" ஈறாக
த்துகின்றார், வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் ஒழித்
த்தாற் பன்மைத்தன்மையும் மேலைச்சூத்திரத்தான் ஒரு
மையும் உணர்த்துகின்றார்.

முன்னர் நின்ற நான்கும் இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கா
ன்பன தன்னோடுமுன்னின்றாரையுந் தமராயவழிப் பட
யும் உளப்படுத்திக், க ட த ற என்னுங் கால எழுத்தின
முன்பெற்றும் ஆம் அன்பெறுதும் வரும்; எம் ஏம் எ
கையாரை உளப்படுத்தி அக்கால எழுத்தின்முன்னர்
பற்றும் ஏம் அன்பெற்றும் பெறுதும் வரும்.

உ-ம். நக்கனம் உண்டனம் உரைத்தனம் இன்றனம் ந

லம் உரைத்திலம், தின்றிலம் நக்கனமல்லம் உண்டன
த்தனமல்லம் தின்றனமல்லம் எனவும், நக்காம் உண்
த்தாம் தின்றாம் நக்கிலாம் உண்டிலாம் உரைத்திலாம்
நக்காமல்லாம் உண்டாமல்லாம் உரைத்தாமல்லாம் தின்
எனவும், நக்கனெம் உண்டனெம் உரைத்தனெம் தின்ற
லம் உண்டிலெம் உரைத்திலெம் தின்றிலெம் நக்கனெம
னெமல்லெம் உரைத்தனெமல்லெம் தின்றனெமல்லெ

லம் தின்றேமல்லேம் எனவும் வரும்.

இனி அம் ஆம் என்பனவற்றிற்கு நீயுமியானுமுண்டனம்
முண்டாம் நீயும்யானுமவனுமுண்டனம் நீயும்யானுமவனு
எனவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. எம் ஏம் என்
ற்கு யானுமவனுமுண்டனெம் யானுமவனுமுண்டனேம்
முண்டேம் எனவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக.

அக்கான்கு ஈறும் ஏனையெழுத்தின்முன் ஙகாரமும் முகார
து இன்பெற்று வரும். அஞ்சினம் தப்பினம் எனவும்,
ம் எண்ணினம் பொருநினம் திருமினம் பன்னினம் என
னம் வாரினம் சொல்வினம் மேவினம் என்னினம் என
ஒழித்த மூவீற்றோடும் ஒட்டுக. கலக்கினம் தெருட்டி
தினம் அரற்றினம் என்பன ககர ஈறும் டகர ஈறும் தகர ஈ
ஈறும் முதனிலைச்சொல்லாய்நின்று இன்பெற்றன.

இனி இவை நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் நில் நின்று
ற்றோடு வந்து முற்கூறியவாறே நிற்கும். நில்லென்பது
கரமாய்த் தனக்கேற்ற றகரம்பெற்று நிற்கும். இனி நின்
நிற்குமென்றுமாம். உண்ணாநின்றனம் உண்கின்றனம் உண்
லம் உண்கின்றிலம் எனவும், உண்ணாநின்றாம் உண்கின்
ணாநின்றிலாம் உண்கின்றிலாம் எனவும், உண்ணாநின்றெ
ன்றனெம் உண்ணாநின்றிலெம் உண்கின்றிலெம் எனவும்,
றனேம் உண்கின்றனேம் உண்ணாநின்றேம் உண்கின்றே
ணாநின்றிலேம் உண்கின்றிலேம் எனவும் வரும்.

உண்ணாநிடக்தான் உண்ணாவிருக்தான் எனக் கிட இருெ
ம் நிகழ்காலத்து வரும்.

உண்கிறேனெனக் கிறு என்பது நிகழ்காலமுணர்த்து
லவழக்கு.

இனி இவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகரமும் வகர
ு வரும். வகரம் ஏற்புழிக் குகரமும் உகரமும் அடுத்
், உண்பம் உண்குவம் உரிஞுவம் திருமுவம் உண்ணலம்
உண்பாம் உண்குவாம் உண்ணும் எனவும், உண்பேம் உ

இனி அம் ஈறு வருங்கால் "அந்தணாளர்க்குரியுமாமே"
"பாடேம்வம்மின்போதுகம்" எனவும், "பாடுகம்வாவாழி
ங் ககரம் எதிர்காலமும் உணர்த்திவரும். கூறுவன் செ
போதுவன் எனவரும் வகரமும் எதிர்காலம் உணர்த்து

இனி உம்மொடு வரூஉம் க ட த ற, உண்கும் உண்டு
சேறும் எனவரும். யானும்நீயுமுண்கும் யானுமவனுமீ
என எல்லாவற்றோடுமொட்டுக.

இக் க ட த றக்கள் முதனிலையை அடுத்துவருங்கால் இ
வினை அடுத்துவருங்கால் எதிர்வும் உணர்த்தும். இனி இ
ான்மை நிகழ்காலம் உணர்த்துவனவும் உள. அது "இ
ரயொடுபெருந்தேரெய்தியாமவனின்றும்வருதும்" என
உரிஞுதும் திருமுதும் என ஏனையெழுத்தின்முன்
று வரும்.

.0௫. கடதற வென்னு
மந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வரூஉ மேழுந்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

இது தனித்தன்மையாகிய முற்றுக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) க ட த ற என்னும் அந்நான்கு ஊர்ந்த குன்
ாடு=க ட த ற என்னும் அந்நான்கு மெய்யையும் ஊர்ந்
றியலுகரத்தினை ஈறாகவுடைய அந்நான்கு சொல்லும்; எ
என வரூஉம் ஏழும்=என் ஏன் அல் என்று சொல்லவ
ிறு ஈற்றுச்சொல்லுமாகிய அவ்வேழும்; தன்வினை உ
மைச்சொல்லே=பிறரை உளப்படுத்தாது தன்வினையை
தன்மைச் சொல்லாம். எ-று.

குற்றுகரம் நான்கும் பெரும்பான்மையும் எதிர்காலத்து
ன்மை ஏனைக்காலத்தும் வரும்.

உ-ம். உண்கு உண்டு வருது சேறு உரிஞுகு திருமு

ால்ம் வந்துழிக் காண்க. "அழாற்கோவினிகோனொந்திரை
யங் குறுந்தொகைப்பாட்டினுள் அழுதென்னும் உடம்பாட்டு
ற்கென எதிர்மறைவந்தது.

இனி ஓசைவேற்றுமையாற் ககர உகரமும் றகர உக
தோன்முற்றாயும் நிற்கும். "நெடுந்தேர்தாங்குமதிவலவ
ழிழிந்தனன்" "தாங்குநின்னவலமென்றீர்" எனவும், "நீகூ
ச்சுளைவங்காயின்மற்றிது-யார்மேல்விளியுமோகூறு" என
. என் ஏன் என்பன மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். இவை
துப் பெறுங்கால் என் ஈறு எம் ஈற்றோடும் ஏன் ஈறு ஏம்
ம் ஒக்கும். உண்டனென் உண்டிலென் உண்டனனல்லெ
றுநின்றனென் உண்கின்றனென் உண்ணாநின்றிலென் உண்
ன் உண்பென் உண்குவென் உண்ணலென் எனவும், உ
உண்டேன் உண்டிலேன் உண்டனேனல்லேன் உண்ணாநி
உண்ணாநின்றேன் உண்கின்றனேன் உண்கின்றேன் உண்
லேன் உண்கின்றிலேன் உண்பேன் உண்குவேன் உண்ணே
ம் வரும்.

இனிப் பகர வகரங்கள் நிகழ்காலத்தும் வரும். "கூடநீர்கி
ரிகண்டிப்பானேக்குவேற்கு" என்புழிப் பார்க்கின்றேற்கு எ
ள் தந்தவாறு காண்க. பகரம் வந்துழிக்காண்க.

அல் ஈறு பகர வகரம் பெற்று எதிர்காலத்து வரும். உண்
ல் எனவரும். உண்ணாகிற்பலெனச் சிறுபான்மை நிகழ்
றும். ஒழிவல் தவிர்வல் எனவரும் மறைவாய் பாடும் அ

வினைகொண்டு முடியுஞ் செய்கு என்பதனை உம் ஈற்
யவைத்தமையாற் செய்குமென்பதூஉங் காண்கும்வந்தே
கொண்டுமுடியும்.

)௯. அவற்றுட்,

செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினு
மவ்விய றிரியா தென்மனார் புலவர்.

இஃது அவற்றுட் ககர உகர ஈற்றிற்கு முடிபு வேற்று
ன்றது.

ச்சொற் பெயரொடு முடியாது வினையொடு முடியினும்
திரியாது என்மனார் புலவர்=அம்முற்றுச்சொல்லாக் த

கிரியாதென்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். "காண்குவக்திசிற்பெரும" எனவரும். "நோகோய
பெயர் கோடல் சிறுபான்மையாம்.

௦எ. அன்னு னள்ளா னென்னு நான்கு
மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இது படர்க்கையொருமை முற்று உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) அன் ஆன் அள் ஆள் என்னும் நான்கும்=அன்
ஆள் என்னும் ஈற்றையுடைய நான்கு சொல்லும் ஒருவ
படர்க்கைச் சொல்லே=ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் உய
நமைப்பாலிடத்துப் படர்க்கையை உணர்த்துஞ் சொல்லா

இந்நான்கு ஈறும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வருங்கால் அ
னும் அம்மீற்றோடும் ஆனும் அளும் ஆமீற்றோடும் ஒக்கு

உ-ம். உண்டனன் உண்டிலன் உண்ணாநின்றனன் உண்
உண்ணாநின்றிலன் உண்கின்றிலன் உண்பன் உண்குவன்
ன் எனவும், உண்டான் உண்டிலான் உண்ணாநின்றான்
றான் உண்ணாநின்றிலான் உண்கின்றிலான் உண்பான்
உண்ணான் எனவும், உண்டனள் உண்டிலள் உண்ண
உண்கின்றனள் உண்ணாநின்றிலள் உண்கின்றிலள் உ
குவள் உண்ணலள் எனவும், உண்டாள் உண்டிலாள்
றாள் உண்கின்றாள் உண்ணாநின்றிலாள் உண்கின்றிலாள்
உண்குவாள் உண்ணாள் எனவும் வரும். உண்டனை
டானல்லன் உண்டனனல்லன் உண்டானல்லன் எனப்
டான் வரும் மறையும் அறிக.

௨௦அ. அர் ஆர் ப என வரூஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இது படர்க்கைப்பன்மைமுற்று உணர்த்துகின்றது.

மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே = பல்லோரிடத்துப
பன்மையை உணர்த்துஞ் சொல்லாம். எ-று.

அர் ஆர் என்னும் இரண்டும் மூன்றுகாலமும் பற்றி
வ கால எழுத்துப் பெறுங்கால் அன் ஈற்றோடு அர் ஈறுப
ஆர் ஈறும் ஒக்கும்.

உ-ம். உண்டனர் உண்டிலர் உண்ணாநின்றனர் உண்ணா
ணாநின்றிலர் உண்கின்றிலர் உண்பர் உண்குவர் உண்ண
உண்டார் உண்டிலார் உண்ணாநின்றார் உண்கின்றார் உ
றிலார் உண்கின்றிலார் உண்பார் உண்குவார் உண்ணார்
ம். உண்டனரல்லர் உண்டாரல்லர் எனவரும் மறைவிக
க.

பகரம் எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் உகரமுங் குகரமும்
அடாதும் நிற்கும். உரிஞுப வருகுப எனவும் உண்ப
ம். ஒழிப தவிர்ப என மறையும் வரும். உண்ணுதொழி
எல்லாவற்றிற்கும்பொது. இஃது உண்ணுநிற்பவென
றம் வரும்.

.0௬. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப.

இதுவும் பன்மைக்கு உரிய ஈறும் அதன் முடிபுவேற்று
கின்றது.

(இ - ள்.) மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை=
வேயன்றி மார் ஈற்றுச் சொல்லும் பல்லோரை உண
க்கைச்சொல்லாம்; காலக் கிளவியொடு முடியும் என்ப=
வபோலப் பெயர்கொள்ளாது வினைகொண்டு முடியும்.

மார் உகரம் அடுத்தும் அடாதும் நிற்கும்.

உ-ம். "எள்ளுமார்வந்தாரேயீங்கு." "ஆர்த்தார்கொண்
" எனவரும். இஃது எதிர்காலம். "நிலவன்மாரேபு
டன்மன்னரைப்பாடன்மாரெமரே." "நோய்மலிவருத்தங்க
ரமரே." என்பன நிலவுக பாடுக காண்க என்னும்

யாய் நிலவாதொழிவார் பாடாதொழிவார் காணுதொழிவா
பொருண்மையை உணர்த்திநின்றன என்றலும் ஒன்று.

.௧0. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வந்நா லைந்து மூன்றுதலை யிட்ட
முன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே.

இது விரிந்தது தொகுத்துத் தெரிநிலைவினைகள் உயர்தி
என்கின்றது.

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த மூன்

ட அர் ஈாலைந்தும் = பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால்
இருபத்துமூன்று ஈற்று வினைச்சொல்லும்: மூன்றுறக்
திணைய=கிளவியாக்கத்துக் கூறப்பட்ட உயர்திணையை
வாம். எ-று.

ஈண்டுக் கூறியதனாற் பயன் அன் ஆன் முதலிய இடை
ீ உயர்திணைப்படர்க்கை வினைமுற்று உணர்த்துதல்; அ
யதனாற் பயன் வழுக்காத்தற்கு அவற்றின் ஈறுகளைத் தெ
க்கண்வழக்கு உணர்த்துதல் என்றுணர்க.

டகக. அவற்றுள்,

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி
யெண்ணியன் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே.

இஃது உளப்பாட்டுத் தன்மைக்குத் திரிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) அவற்றுள், பன்மை உரைக்குந் தன்மைக்கி
கூறப்பட்ட இருபத்துமூன்று சொற்களுட் பன்மையை
தன்மைச்சொல்: எண் இயல் மருங்கிற் றிரிபவை உள
தல் நடக்கும் இடத்து அஃறிணையை உளப்படுத்தித்
எ-று.

உ-ம். "யானுமென்னெஃகமுஞ்சாறும்" இஃது அஃறி
ப்படுத்தல் "தன்மைச்சொல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் வ

உகஉ. யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி

(இ-ள்.) யாஅர் என்னும் வினாவின் கிளவி அத்திணை
மூப்பாற்கும் உரித்தே = யாரென்னும் வினாப்பொருளை உ
சொல் உயர்திணைமருங்கின் மூன்றுபாற்கும் உரித்து. எ

உ-ம். அவன்யார் அவள்யார் அவர்யார்.

இது வினைக்குறிப்பாயினும் பல்லோர்படர்க்கையை உ
ஆர் ஈற்றான் மூன்று பாலையும் உணர்த்துதலின் அவற்
து ஈண்டு வைத்தார். உயர்திணைக்கு உரித்தெனவே
து உரித்தன்றிச் சிறுபான்மை வருதல் கொள்க.
தகூட்டுண்ணு மூருபனியாமத்தெங் - கோதைகூட்டுண்
பார்மன் - போதெலாந் - தாதொடுதொழுந்தார்க் கச்சி
றுதொடுவாராதவண்டு" என உண்ணியவண்டுதான்யா
ணைக்கண் வந்தது.

இது இணைவழுவமைதி என்றலும் ஒன்று.

கூ. பாலறி மரபி னம்மூ வீற்று
மாவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இஃது அவ்விருபத்துமூன்று ஈற்றினுள் மூன்றீறு செய்
மாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பால் அறி மரபின் அம்மூவீற்றும் = பால்வி
இயல்பையுடைய ஆன் ஆள் ஆர் என்னும் மூன்று ஈ
றும்: ஆ ஓ ஆகுஞ் செய்யுளுள்ளே = ஆகாரம் ஓகாரமாஞ்
த்து. எ-று.

உ-ம். "வினவிநிற்றந்தோனே" "நல்லமன்னென் நகூ
தாளே" "வாடாவள்ளியங் காடிறந்தோரே" எனவரும்.
சென்றோம் என்னும் வழக்கு ஏம் ஈற்றின் சிதை
ச.

கசு. ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்.

இது விரவுவினையும் அம்முடிபுபெறும் என்கின்றது.

(இ - ள்.) ஆய் என் கிளவியும் அவற்றொடு கொள்ளும் =

உ-ம். ...

இவ்விரவுவினை உயர்திணைமேல் வந்தால் ஆ ஓவாபெ
ஆ ஓவாதல் அதிகாரப்படுதலானும் ஈண்டுக்கூறினர்.
நிற்பெயராயிற் பெயரியலுள் அடங்கும்.

கஙு. அதுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானுங்
கண்ணென் வேற்றுமை நிலத்தி னானு
மொப்பி னானும் பண்பி னானுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்.

இது நிறுத்தமுறையானே உயர்திணைவினைக்குறிப்பு உ
து.

(இ - ள்.) அதுச் சொல் வேற்றுமை உடைமையானும் =

றுமையது உடைமைப்பொருட்கண்ணும்: கண் என்

லத்தினுனும்=ஏழாம்வேற்றுமையது நிலப்பொருண்மை

ஒப்பினுனும்=உவமத்தின்கண்ணும்: பண்பினுனும்=ப

னும்: என்று அப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும் =

பாருட்பகுதிபற்றிவருஞ் சொல்லகத்துக் காலங் குறி

ன்றும். எ-று.

உடைமையென்பது உடைமைத்தன்மையும் உடைமை

மென இருவகைப்படும். உடைமைத்தன்மையாவது தன்

த நிலைந்து இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய பற்றுள்ளம்.

கலைவயொருபாலாக" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்தி

டைமையின்புறல்" என்பதனுன் உணர்க. உடைமைப்பொ

ஒன்றற்கு ஒன்றை உரிமைசெய்து நிற்பது. அஃது இ

றுடையது இப்பொருளென்றும் இப்பொருள் இப்பொரு

தாயிருந்ததென்றும் இப்பொருளையுடையதாயிருந்தது இ

ன்றும் மூன்றுவகைப்படும். அவை முறையே சாத்தனது

ஆறனுருபாயும் ஆடைசாத்தனதெனவுங் குழையன்க

னவும் வினைக்குறிப்பாயும் நிற்கும். உருபு உணர்த்து

முதலியன பின்னிற்குமாறுங் குறிப்புணர்த்தும்வழி

ய முன்னிற்குமாறும் உணர்க. குழையனென்புழி மேல்

க்கும் வினைமுதற்பெயரைத் தோற்றுவித்துநிற்கும் அன்

ஆனி இல்லத்தின் புறத்தன் எனவும் பொன்னன்ன

வான் எனவும் கரியன் செய்யன் எனவும் வரும். கரிய

இவ்வண்ணமாய் இருப்பனென்னும் பொருள் உணர்த்தி

பாய் நிற்றலிற் பண்பாம். கருமையென்பது பண்புப்

மைப்பொருளாய்நின்று கருமையையுடையனென உ

றலின் உடைமைப்பொருளாம். இவ்வாறன் உடைமை

; இரண்டாவது விரியுமாறென்னையெனின், வினைத்தா

தெரிநிலைமுற்றுச்சொற் செய்தானென்னுங் காரியத்

றங் காரணங்கள் எட்டினையும் உள்ளடக்கி வினைமுத

ந்து மாறிநின்று அவாய்நிலை தோன்றியகாலத்துச் செ

ள் முதலிய ஏழினையும் விரித்துநிற்குமாறுபோல உ

னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும் உடையனுயி

விரிந்துழி உணரப்படுங் காரியத்தினை நிகழ்த்துங் கா

எட்டினையும் உள்ளடக்கி வினைமுதலோடு அமைந்து

அவாய்நிலை தோன்றியகாலத்துச் செயப்படுபொருள்

ஏழினையும் விரித்துநிற்குமாதலான் உடையனென்ப

நின்ற செயப்படுபொருள் குழையையென உருபைவிரி

நு இயல்பென்று உணர்க. இத்தெரிநிலையுங் குறிப்பும்
உருபைவிரித்துநிற்றலினன்றே ஆசிரியர் "ஐயெனப்பெ
யுமைக்கிளவி - யெவ்வழிவரினும்வினையேவினைக்குறிப் - ப
ற்றேன்றுமஞவே." என்றது.

தெரிநிலைவினைத்தொழிற்பெயர் காலந்தோன்றிநின்றற்
றன் இல்லத்தான் என்றாற்போலுங் குறிப்புப்பெயருங்
ற்றிநிற்குமென்று உணர்க.

தன்னினமுடித்தலென்பதனல் ஐயாட்டையன் துண
ணைச் சிறுபான்மை காலமும் வினைசெய்யிடமும்பற்றி
ங் கொள்க.

ஓப்பினும் என்பதற்கு உதாரணமாகிய பொன்னன்னு
றப்புமைக்குணப்பணபாதலின் வினைக்குறிப்பிற்கும்குண
ம் உரியவாக மேற்கூறுகின்ற வன்மைமுதலியவற்றேடு

௬. அன்மையி னின்மையி னுண்மையின் வன்
னன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளு
மென்ன கிளவியுங் குறிப்பே காலம்.

இதுவும் அது.

இ - ள்.) அன்மையின் இன்மையின் உண்மையின் வ
அன்மை இன்மை உண்மை வன்மை என்னும் பெ
வருவனவும்: அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்
யும் = அவைபோல்வன பிறவுமாய்க் குறிப்புப்பொரு
பொருந்தும் எல்லாச்சொல்லும்: காலங் குறிப்பு =
ான் உணரப்படுஞ் சொல்லாம். எ-று.

ண்பாவது ஒருபொருள் தோன்றுங் காலத்து உடன்
கெடுந்துணையும் நிற்பது. குறிப்பாவது பொருட்குப் பின்
நிதுபொழுது நிகழ்வது. அன்மையாவது "எப்பொருளு
வன்" என்றாற் பண்பை உணர்த்தியும் அவைதாம்
னென்றாற் குறிப்பை உணர்த்தியும் நிற்கும். இதற்கு
ுவன் என்பதாம். இனி உண்மைக்கு இன்மை மறைபெ
. உண்மைதான் மூவகைய, அவை ஆவுண்டென
 உணர்த்தியும் "எவ்வுயிர்க்கண்ணும் இறைவனுளன்"

ப உணர்த்தியும் "ஆற்றருந்துப்பின் மாற்றோர்பாசறையு
குறிப்பை உணர்த்தியும் நிற்கும். இன்மையாவது "
ந்சிற்புனிதனிலன்" எனப் பண்பை உணர்த்தியும் மாற்
மயிலன் எனக் குறிப்பை உணர்த்தியும் நிற்கும். இ
ன் குழையிலன் கச்சிலன் என உடைமைக்கு மறை
. இவற்றிற்குப் பொருள் உரைக்குங்காற் குழையையு
ன்ன அன்மைவருமாறும் உணர்க. வன்மையென்றது
ன்றனை வல்லுதலுமாம். அது மெய்வலியனெனப் பண்
ர்த்தியுஞ் சொல்வல்லனெனக் குறிப்பை உணர்த்தியும் நி
ந மறை வல்லனல்லனென்பதாம். அல்லன் அல்லர் இ
ர் உளன் உளர். வல்லன் வல்லர் என ஒட்டுக. இ
கலியூ நான்கினது பண்பையுங் குறிப்பையும் ஈண்டுக் கொ
துன்னபிறவும் என்றதனால் நல்லன் நல்லள் நல்லர் ந

இவ்விரண்டு சூத்திரத்தாற் கூறியவற்றை அம் ஆம் என
யவற்றுள் ஏற்பனவற்றோடு படுத்து ஒட்டிக்கொள்ளு

டறுப.

ள.௦ பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
அன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக் கிளவி யுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இது முற்கூறிய வினைக்குறிப்பிற்கு எய்துமாறு கூறுகின்

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த=பன்
ஒருமையுமாகிய பால்களை அறியவந்த: அன்ன மரபிற்
வருஉங் காலக் கிளவி=அத்தன்மைத்தாகிய முறைமை
ய காலங்குறித்துக்கோடலோடு வரும் வினைச்சொற்கள்:
மருங்கின் மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாடு இல=உயர்தி
து மேற்கூறிய தெரிநிலைவினையின் ஈறுகளோடு ஈறு
ற்றித் தமக்கு ஏற்பனவற்றைக் கொள்ளும். எ-று.

அவை அம் ஆம் எம் ஏம் என் ஏன் என்னுந் தன்மையீறு
ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் என்னும் படர்க்கையீறு ஆறு
கரியாம் கரியெம் கரியேம் கரியென் கரியேன் எனவும்,
கரியான் கரியள் கரியாள் கரியர் கரியார் எனவும்
யும் நிலத்தம் பொன்னன்னம் அல்லம் என ஒழிக
ம், ஒட்டுக. (

௩அ. அ ஆ வ என வரூஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

இது முறையானே அஃறிணைத் தெரிநிலைவினை கூறுகின்ற

(இ - ள்.) அ ஆ வ என வருவும் இறுதி அப்பால் மூன்
றும் ஆகாரமும் வகர உயிர்மெய்யுமாகிய ஈற்றையுடைய
மூன்று சொல்லும்; பலவற்றுப் படர்க்கை = அஃறி
ணைப் படர்க்கைவினையாம். எ-று.

ரம் ஒழித்து இன்பெற்றும் யகரத்தின்முன் ஒருபான்மை
யன்றி அன்பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

உ-ம். தொக்கன தொக்க தொக்கில உண்டன உண்ட
வந்தன வந்த வந்தில சென்றன சென்ற சென்றில எ
பினை தப்பின எனவும் உரிஞின கண்ணின பொருநின
துன்னின எனவும், போயின சேரின சொல்லின
ளின எனவும் போயன போய எனவும் வரும்.

இனி அகரம் நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் நில் இன்
வற்றோடு அன்பெற்றும் பெறாதும் வரும். உண்ணுகின்றன
ன்ற உண்ணுகின்றில உண்கின்றன உண்கின்ற உண்கி
வரும்.

இனி அகரம் எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகர வகர
பெற்றும் பெறாதும் வரும். உண்பன உண்ப உண்ண
வருவ எனவரும். உரிஞுவன உரிஞுவ என உகரம்பெற்
த்தின்கண் வருதலும் ஏற்புழிக்கொள்க.

இனி ஆகாரங் கால எழுத்துப்பெறாது எதிர்காலத்துப் ப
றயாய் வரும். உண்ணா தின்னா எனவரும்.

இனி வகரம் எதிர்காலத்திற்கு உரித்தாய்க் குகரம் பெ
றாதும் ஏற்றவழி உகரம் பெற்றும் வரும். உண்குவ தி
ணல எனவும், ஓடுவ தாவுவ எனவும், உரிஞுவ செருமு
வரும். உண்டனவல்ல உண்டனவில்லை எனப் பிறவாய்
றயும் அறிக.

உகக. ஒன்றன் படர்க்கை த ற ட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இஃது திருமை வினை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒன்றன்படர்க்கை = ஒன்றனையுணர்த்தும் பட
னையாவது: த ற ட ஊர்ந்த குன்றியலுகாரத்து இறுதி
ற ட என்னும் ஒற்றுக்களை ஊர்ந்துநின்ற குற்றியலுகரத்தினை
டைய சொல்லாம். எ-று.

உ-ம். புக்கது புக்கிலது உண்டது உண்டிலது வந்தது
சென்றது சென்றிலது எனவும், எஞ்சியது தப்பியது
ியது கண்ணியது பொருந்தியது செருமியது துன்னியது
போயது கூறியது சொல்லியது மேவியது துள்ளியது
வரும்.

இனி நில் கின்று என்பனவற்றோடு நிகழ்காலத்தின்கண்
பற்று வரும். நடவாநின்றது நடவாநின்றிலது நடக்கி
கின்றிலது உண்ணாநின்றது உண்ணாநின்றிலது உண்கி
கின்றிலது எனவரும்.

இனி எதிர்காலத்தின்கண் உயிர்மெய்யான் பகர வகரம்
பது செல்வது எனவரும்.

றகர உகரங் க ட த ற என்பனவற்றின்முன் அன்னும்
பெற்றும் ஏனையெழுத்தின்முன் இன்பெற்றும் அல் இன்
ந் திரிந்தும் இறந்தகாலம்பற்றிவரும். புக்கன்று புக்கின்று
று உண்டின்று வந்தன்று வந்தின்று சென்றன்று சென்
வரும். கூயின்று கூயிற்று போயின்று போயிற்று என ஏனை
ம் ஒட்டிக்கொள்க. வந்தின்றென்பது இல்லினது லகரம்
த் திரிந்த எதிர்மறைவினையாதல் வந்தில வந்திலன் வந்தில
என்னும் வினைப்பாற்சொல்லான் அறிக. இந்த றகர உகரம்
ந்தன்றீமிலனே" எனவும் "வியந்தன்றுமிழிந்தன்றுமில
வும் உயர்திணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின், அவை களைந்
ந்தான் இழிந்தான் என்பனவற்றிற்கு மறையாய்க் களைந்
ந்திலன் இழிந்திலன் என நிற்கின்றவை களைந்தன்று
ந்தன்றுமிலன் இழிந்தன்றுமிலன் என முற்றுவினைத்திரி
நின்றன.

இனி டகர உகரம் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரிய வினைக்
க் குண்டுகெட்டு குறுந்தாட்டு எனவரும்.

மேற் குறிப்பினைத் தெரிநிலைவினையோடு மாட்டெறிய
இத்தெரிநிலைவினையுள் டகர உகர ஈறு இல்லது
டு மாட்டேறு ஏலாதெனக் கண்டுங் கூறினாரென உணர்
கிளவியாக்கத்துத் திணையும்பாலும் அறிவிப்பான் இவ்வீ

௨௦. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வம்மூ விரண்டு மஃறிணை யவ்வே.

இது விரிந்தது தொகுத்துத் திணைக்கு உரிமை கூறுகி

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த = ப
ஒருமையுமாகிய பால் அறியவந்த: அம் மூவிரண்டும் அஃ
வ = அவ் ஆறிற்றுச் சொல்லும் அஃறிணையுடையனவாம்.

௨௧. அத்திணை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கு
மொக்கு மென்ப வெவனென் வினவே.

இஃது அஃறிணை இருபாற்கும் உரியதோர் வினாக்கு
கின்றது.

(இ - ள்.) எவன் என் வினா = எவனென்னும் வினாச்
திணை மருங்கின் இருபாற் கிளவிக்கும் ஒக்கும் என்ப :
யிடத்து ஒருமை பன்மையாகிய இருபாற்பொருண்மை
குறைவின்றி ஒக்கும் என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று

உ-ம். அஃதெவன் அவையெவன் எனவரும். னகர ஈறு
தம் பொதுவாய் வருதலின் வேறே கூறினர். தமக்கெ
ன்பது முறைபற்றி நிற்றலின் அஃறிணைக்கண் வந்
தலோசையால் எவனெனபது பெயருமாம். அஃது
என்னென்றும் என்னையென்றும் மருவிற்று.

௨௨. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு
மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியு
மொப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
யப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இஃது அஃறிணைவினைக்குறிப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இன்று இல உடைய என்னுங் கிளவியும் =
உடைய என்னுஞ் சொற்களும்; அன்று உடைத்து
னுங் கிளவியும் = அன்று ...

ட சொல்லும்: உள என் கிளவியும = உள எனனுரு
பண்பின் ஆகிய சினைமுதற் கிளவியும் = நிறப்பண்ப
பண்பாலும் உளதாகிய சினையொடு முதலை உணர்
லும்; ஒப்பொடு வரூஉங் கிளவியொடு தொகைஇ = உ
ர்பூற்றி வருஞ் சொல்லோடே தொக்கு: அப்பாற் ப
பாடு கொள்ளும் = அக்கூற்றுப் பத்துச் சொல்லுங் கா
கோடலோடு வரும் வினைச்சொல்லாகக் கொள்ளப்படும்.

-ம். இன்று இல உடைத்து உடைய அன்று அல்ல உள
ஒருமையும் பன்மையுமாகிய வாசகத்தை உணர்த்தின்
ள பொருளுணர்த்திகின்றன. உண்டென்னுஞ் சொல்
ப உணர்த்துங்கால் இன்றென்னுஞ்சொல்லும் அதற்கு
மையற்குக்கோடின்றெனப் பொய்மையொருமை உணர்த்
உண்டென்னுஞ் சொற் பண்பை உணர்த்துங்கால் அவ்
னுஞ் சொல்லும் அதற்கு மறையாய் இக்குதிரைக்கெக்க
றின்றெனப் பண்பை உணர்த்தியும் அவ் உண்டென்னுஞ்
பை உணர்த்துங்கால் இன்றென்னுஞ் சொல்லும் அ
ராய்க் குதிரைக்கின்றுநடையின்றெனக் குறிப்பை உண
ற்கும். "பொருண்மைசுட்டல்" என்பதனுன் உண்மை உ

"உண்டென்கிளவியுண்மைசெப்பின்" என்பதனுன் வி
யும் பண்பும் உணர்த்தினமையும் பெற்றும்.

இனி உளவென்னும் பன்மைக்கு இலவென்னும் ப
பாம். இதற்கு உளதென்னும் ஒருமையீறு சிறுபான்மை
கூறிற்றிலர். அதுதான் மாவுள எனப் பண்பு உணர்த்
நெல்லுள எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் நிற்கும். இனி
பார்க்குத்துன்பங்களில எனப் பண்பு உணர்த்தியும்
இல எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் நிற்கும்.

இனி உடைத்து உடைய என்னும் ஒருமையும் பன்மையு
ன்மை உறுப்பின்கிழமையும் பிறிதின்கிழமையும் பற்றி
வருதுகோடுடைத்து இவ்வெருதுகள்கோடுடைய எனப்
த்தியுங் "குருதிபடிந்துண்டகாகங்குக்கிற்புறமுடைத்து" உ
குறிப்பு உணர்த்தியும் நிற்கும். இன்று இலவென்பன இவ்
கமலகலையாய்க் கோடின்று கோடில என நிற்கும்.

இனி அன்று அல்ல என்பன ஒருமையும் பன்மையும் உ
உழுந்தன்றுபயறு உழுந்தல்லபயறு எனப் பண்பு உண
வேலன்றுவென்றிதருவது படையல்லவென்றிதருவன
பு உணர்த்தியும் நிற்கும்.

ஒன்றெனமுடித்தலான் நன்றுதீது நல்ல தீய என்ப
க.

பண்புகொள்கிளவி கரிது கரிய; பண்பினுமெயசினைமுதற்
கோட்டது வெண்கோட்டன செஞ்செவித்து செ
ஒப்பொடுவருஉங்கிளவி பொன்னன்னது பொன்னன்ன

இனி "அறிந்தமாக்கட்டாருகதில்ல" "மெல்விரன்மந்தி
ந்செம்மற்றே." மேற்று வைகற்று "அணித்தோசேய்த்தே
மக்கே" என்பன பிறிதின்கிழமையாகிய உடைமைப்பெ
ன்றன. வடாஅது தெனாஅது என்பன ஏழனுருபின் பெ
வந்தன. மூவாட்டையது செலவிற்று என்பன காலமுக் ே
ற்றி வந்தன. இவையெல்லாம் உரையிற்கோடலாம்.

உரு. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே

இஃது அவ்வினைக்குறிப்பிற்கு ஈறுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த = ப
ஒருமையுமாகிய பால்களை அறிய வந்த: அன்ன மரபிற்
வரூஉங் காலக்கிளவி = அத்தன்மைத்தாகிய முறைமை
ய காலங்குறித்துக்கோடலோடு வரும் வினைச்சொற்கள்
மருங்கின் மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாடு இலவே =
டத்து மேற்கூறிய தெரிநிலைவினையின் ஈறுகளோடு ஈறு
இல. எ-று.

இனி ஆகாரம் இம்மணிநல்ல என்னும் உடம்பாட்டுக்
இம்மணிபொல்லா என வரும்.

இனி வகரங் "கதவொற்றக்கவோகாழ்கொண் டவனமூல
த்திணையுடைய எனவரும்.

இனித் தெரிநிலையுடன்கூடிய டகர உகரம் பூணையுடைத்

பொருண்மைக்கட் பூட்டு எனவும், இடத்தென்னும் பெ
க்கண் "வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு" எனவும், எந்நாள
பொருண்மைக்கண் "எந்நாட்டாருநம்போரே" எனவும்,
யுடைத்தென்னும் பொருண்மைக்கண் "வேலியாயிரம்வி
" எனவும், குழிவினையுடைய கண்ணையுடைத்தென்னும்
மைக்கட் குண்டுகட்டு எனவும் பொருளிடங்காலந்தெ
பென்னும் ஐவகைப்பெயரும் அடியாகவரும். ஓடவற்று ஓட
வல்லாது ஓடவல்லா என்பனவுங் கொள்க. (

உச. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயென் கிளவியும்
பிரிபுவேறு படூஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

இது நிறுத்த முறையானே விரவுவினை உணர்த்துகின்றவற்
நம் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முன்னிலை=எதிர்முகமாக நின்றபொருளினது
ணர்த்தும் முற்றுச்சொல்லும்: வியங்கோள்=ஏடர்க்கைப்
மேல் ஏவற்பொருண்மையைக்கொண்டுவரும் முற்றுச்சொ
வினையெஞ்சு கிளவி=முடிக்கும் வினையை நோக்கியாகவுடை
ச்சொல்லும்: இன்மைசெப்பல்=இன்மையென்னும் பண்பி
த்தும் இல்லையென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்
என் கிளவியும்=வேறென்னும் வேறுபாடு தன்னை உணர்
ம் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும்: செய்ம்மன=மன ஈற்

யுமென்னுஞ்சொல்லும்: செய்த=அகர ஈற்று எச்சமாய்
ம் உணர்த்துஞ் செய்த என்னுஞ் சொல்லும்: என்னும் அம்
அ என் கிளவியும் = என்றுசொல்லப்படுகின்ற
யின்கணின்ற அவ்வெட்டுச்சொல்லும்: பிரிவு வேறுபடூஉஞ்
ஆகி=பொதுமையிற் பிரிந்து ஒருகால் உயர்திணையையு
அஃறிணையையும் உணர்த்தி வேறுபடுந் தொழிலையுடை
திணைச்சொற்குமோர் அன்ன உரிமைய=இருதிணையை உ
சொல்லாதற்கும் ஒத்த உரிமையவாம். எ-று.

என்செய்யாநின்றானென்று வினையகுதி உண்ணாநின்றானெ
புதலிற் செய்யென்னும் வாசகம் எல்லாத்தொழிலினையும்
நிற்றல் பெற்றாம். இருதிணைக்கும் பொதுவாயதோர்
மையான் அதனால் நிகழும் விரவுத்தொழிலென்பது
யனின், அவ்விரவுத்தொழிலைக் கூறுகின்றவன் அதனை
வினைமுதல் உயர்திணை அஃறிணையென்பது உணர்க்கே
னும் பால்காட்டும் ஈறின்மை காரணத்தாற் கேட்டோர்
திணை வினைமுதன்மேலும் ஒருங்குசேறலான் அவ்வினை
தமையால் நிகழும் விரவுதொழிலும் உளவாயின.

உடு. அவற்றுள்,
முன்னிலைக் கிளவி
இ ஐ ஆயென வரூஉ மூன்று
மொப்பத் தோன்று மொருவற்கு மொன்றற்கு

இது முறையானே முன்னிலையொருமைவினை கூறுகின்

(இ - ள்.) அவற்றுள் முன்னிலைக் கிளவி = அவ் எட்
னிலைச்சொல்லாமாறு சொல்லுவல்; இ ஐ ஆய் என வரூஉம்
= இ ஐ ஆய் என்று சொல்லவருகின்ற மூன்று ஈற்றுச்
ஒருவற்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பத் தோன்றும் = உயர்திணை
ம் பெண்பாலுமாகிய ஒருமைப்பாற்கும் அஃறிணையொரு
தம் மிகுதி குறைவின்றி ஒப்பத் தோன்றும். எ-று.

இகரம் டகர வூர்ந்து எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டி உரைத்தி தின்றி; இவற்றை உண்பை
இன்மை ...

... கூறுமவழு உணபாய உரைபபாய துனபாய என
ருண்மையும் உணர்த்தும். இனி "ஐயசிறிதென்னேயுக்கி"
"ஈதன்மாட்டொத்திபெரும" என்வுங் ககரமுந் தகரமும்
ம் ஏவல் கண்ணியே நிற்கும். இதற்குப் "பிரிந்துறைசூ
உது, மறை.

இனி ஐகாரம் அம் ஈற்றுக்கு உரிய எழுத்துப்பேற்றும்
ற்றுக்கு உரிய எழுத்துப்பெற்றும் மூன்றுகாலத்தும் வரும்.
உண்ணாநின்றனை உண்பை உண்குவை கரியை எனவும்,
உண்ணாநின்றாய் உண்பாய் கரியாய் எனவும் வரும். உரி
னாய் என ஏனை எழுத்தோடும் ஒட்டுக. உரை என்றால்

றுமாறும் உணர்க. உண்ணாநின்றி என்பது எதிர்காலத்
ந நிகழ்காலம். இனி உண்டிலை உண்ணாநின்றிலை உண்ண
ம், உண்டிலாய் உண்ணாநின்றிலாய் உண்ணலாய் என
வரும். . (உ

உ௬௯. இர் ஈர் மின்னென வரூஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இது முன்னிலைப்பன்மை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இர் ஈர் மின் என வரூஉம் மூன்றும்=இர் ஈர் மி
சொல்லவருகின்ற மூன்று ஈற்றுச் சொல்லும்; பல்லே
கினும் பலவற்று மருங்கினும்=உயர்திணைக்கட் பல்லோரிட
அஃறிணைக்கட் பலவற்றிடத்தினும்: சொல்லோர் அனை
ஞர் புலவர்=சொல்லுதலை ஒருதன்மையாக உடையவென்
நுவர் ஆசிரியர். எ-று.

இர் ஈறு அர் ஈற்றுக்கு உரிய எழுத்தும் ஈர் ஈறு ஆர் ஈற்றுக்
எழுத்தும் பெற்று மூன்றுகாலத்தும் வரும்.

உ-ம். உண்டனிர் உண்ணாநின்றனிர் உண்பிர் உண்குவிர் எ
உண்டீர் உண்ணாநின்றீர் உண்பீர் உண்குவீர் எனவும் வரு
பிற எழுத்துப் பெறாது ஏற்றுழி உகரம் பெற்று எதிர்காலத்

க்கேட்பின்'' என்புழிக் கடவாநின்றீரென நிகழ்கா
வந்தது. இஃது எதிர்காலத்தும் வரும்.

இனி முன்னிலைவினைக்குறிப்பு உயர்திணைவினைக்குறி
பொருள்பற்றி ஐயும் ஆயும் இருவும் ஈரும் என
யாய்க் கழலினை நாட்டை பொன்னன்னை கரியை, க
ராய் பொன்னன்னாய் கரியாய், கழலினிர் நாட்டினிர்
னிர் கரியிர், கழலினீர் நாட்டினீர் பொன்னன்னீர் கரி
. போறி என்பது போன்றனன் போன்றான் என்பது
தெரிநிலைவினை. இனி உண்டிலிர் உண்ணாநின்றிலிர் உ
ண்டிலீர் உண்ணாநின்றிலீர் உண்ணலீர் உண்ணன்மி
வரும்.

மேல் எச்சவியலுள் "முன்னிலைமுன்னர்" என்னுஞ்
த் பெற்ற முன்னிலைகளுள் மொழிக்கு ஈறுமெனப்பட்
ரி ஈ கொடு கூ மே கை நொ போ வெள என்னும்
றன்றும் உரிஞ் மன் பொருந் திரும் தின் தேய் பார்
ாழ் கொள் என்னும் புள்ளியீறு பதினொன்றும் போக்கு
 நடத்து எழுப்பு தீற்று வெஃகு என எழுவகையவாகி
கர ஈறு ஒன்றுமாக எழுத்து வகை இருபத்துமூன்றும்
சையான் முன்னிலையேவலொருமைமுற்றாய் நிற்கும்.
படுத்தலோசையால் அச்செய்கைமேற் பெயர்த்தன்
ிலையாயும் நிற்கும். அங்ஙனம் முதனிலையாய் நிற்குங்கா
வந்தான் விரித்தான் ஈந்தான் கொடுத்தான் கூவினன்
கைத்தான் நொந்தான் போயினன் வெளவினன் என உ
றன்றும் உரிஞினன் மன்னினன் பொருநினன் திரு
ன் தேய்த்தான் பார்த்தான் சென்றான் வவ்வினன்
கொண்டான் எனப் புள்ளியீறு பதினொன்றும் போக்
ினன் ஊட்டினன் நடத்தினன் எழுப்பினன் தீற்
ினனெனக் குற்றியலுகரவீறு ஒன்றுமாக முற்றுச்
ு நின்றவாறு காண்க. நடந்துவந்தான் வந்துபோ
ுகிடந்தான் ஈந்துவந்தான் எனவும், நடந்தசாத்தன் வந்
விரிந்தசாத்தன் ஈந்தசாத்தன் எனவும், உரிஞிவந்தான் பெ
ன் எனவும், உரிஞினசாத்தன் பொருநினசாத்தன் எ

முற்காட்டிய முன்னிலையேவலொருமைமுற்றுக்கள் ஒ
ஒன்றனை ஒருதொழிலைச்செய்வியென்னும் பொருள்
நடத்துவி நடப்பி வருவி விரிவி விரிப்பி ஈப்பி கெ
மேவுவி கைப்பி நொவ்வுவி போக்குவி வெளவுவி உ
ுவி பொருநுவி திருமுவி தின்பி தேய்ப்பி பார்ப்பி
வவ்வுவி தாழ்த்துவி கொள்ளுவி வெஃகுவி என எதி
உரிய வகரமும் பகரமும் முன்னிலைக்கு உரிய இகர
ிலைக்கு உரிய எழுத்துக்களும் பெற்று எடுத்தலோசை
மென்று உணர்க.

இன்னும் அவைதாம் படர்க்கையிடத்துப் பால்காட்டும்
றுவித்தான் நடப்பித்தான் வருவித்தான் விரிவித்தான்
ன் ஈப்பித்தான் கொடுப்பித்தான் கூவுவித்தான் பே
கைப்பித்தான் நொவ்வுவித்தான் போக்குவித்தான்
ன் உரிஞுவித்தான் மண்ணுவித்தான் பொருநுவித்தான்
தான் இன்பித்தான் தேய்ப்பித்தான் பார்ப்பித்தான் செ
ன் வவ்வுவித்தான் தாழ்த்துவித்தான் கொள்வித்தான்
ன் என வருங்கால் இடைநிலையாகிய எழுத்துக்களும்
ர் எடுத்தலோசையாய் இடைநின்ற ஈறுகிய இகரம்
சப்பட்டு இடைநிலையாய்நிற்குமென்று உணர்க.

இனி நடத்துவிப்பி வருவிப்பி நடப்பிப்பி எனவும் "வரு
இவற்றை இருமடியேவலென்பாரும் உளர். இவற்றை
தல் கூறியதுகூறலாமாதலின் இவை இழிவழக்கென
டன்னுந் தின்னுமெனப் பன்மைக்கண் வரும் உம் ஈறும்
னவரும் அல்லீற்று மறையும் மருவெனவரும் ஆலீறும்
" "மாதோழியமேல்" எனவரும் ஏலீறும் உண்கொண்
ன் எனவருங் காணீருமாகிய சொல்வகை ஐந்தும் மு
ரத்து எதிர்காலமொன்றினும் வரும் இகரம் முற்கூறிய
க்கூற்றினுற் கொள்க.

முற்கூறிய எழுத்து வகை இருபத்துமூன்றுஞ் சொ
மாகிய இருபத்தெட்டும் முன்னிலையேவலொருமைமுற்
க. நடவாய் வாராய் உண்ணுய் தின்னுய் என்னுஞ்

ய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச்சொல்" என்னுஞ் சூத்தி
தும்.

உள. எஞ்சிய கிளவி யிடத்தொடு சிவணி
ஐம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாறே.

இது முன்னிலையொழிந்தவற்றின் இலக்கணங் கூறு

(இ - ள்.) எஞ்சிய கிளவி=முன்னிலைவினையொழிந்த
வினைச்சொல்லும்: இடத்தொடு சிவணி ஐம்பாற்கும்
திடத்தோடும் பொருந்தி ஐந்துபாற்கும் உரியவாம்: தே
ற=அவை தத்தம் பொருட்கட் தோன்றும் இடத்து.

மேல் விலக்குவன ஒழிந்தன ஈண்டுக்காட்டுதும். அவன்
ர்செல்க அவர்செல்க அதுசெல்க அவைசெல்க எனவும்,
தன் உழுதுவந்தேம் உழுதுவந்தாய் உழுதுவந்தீர் உண்டுவ
டுவந்தாள் உண்டுவந்தார் உழுதுவந்தது உழுதுவந்தன எ
ரில்லை யானுநீயுமில்லை யானுமவனுமில்லை யானுநீயுமவனு
ல்லை யாமில்லை நீயில்லை நீயிரில்லை அவனில்லை அவளில்
ல அதுவில்லை அவையில்லை எனவும், யான்வேறு யா
று யானுமவனும்வேறு யானுநீயுமவனும்வேறு நாம்வேற
று நீவேறு நீயிர்வேறு அவன்வேறு அவள்வேறு அவர்வே
று அவைவேறு எனவும், யானுண்மன யானுநீயுமுண்மன
முமுண்மன யானுநீயுமவனுமுண்மன நாமுண்மன யாமு
ண்மன நீயிருண்மன அவனுண்மன அவளுண்மன அவரு
வுண்மன அவையுண்மன எனவும், யானுண்ணுமூன் ய
ணுமூன் யானுமவனுமுண்ணுமூன் யானுநீயுமவனுமு
ா நாமுண்ணுமூன் யாமுண்ணுமூன் நீயுண்ணுமூன் நீ
மூன் அவனுண்ணுமூன் அவளுண்ணுமூன் அவருண்ணு
வுண்ணுமூன் அவையுண்ணுமூன் எனவும், அவன்வரும்
ம் அதுவரும் அவைவரும் எனவும், யானுண்டவூன் ய
ண்டவூன் யானுமவனுமுண்டவூன் யானுநீயுமவனுமுண்
ண்டவூன் யாமுண்டவூன் நீயுண்டவூன் நீயிருண்டவூ
ண்டவூன் அவளுண்டவூன் அவருண்டவூன் அதுவுண்
வையுண்டவூன் எனவும் வரும்.

து யானுண்ணும் நீயுண்ணும் அவனுண்ணும் என்னும்
மை உணர்த்தி எச்சநீர்மைத்தாய் இறந்தவழக்கிற்றாய்
ய்யுமென்னும் வாசகத்துக்கு அக்காலத்து மனவென்னும்
னும் வழங்குதலின் ஆசிரியர் மன என்பதனை ஈண்டு தே
எழுத்தோத்தினுள்ளும் "செய்ம்மன என்னுந் தொழி
லும்" என்றார். யாம் நாம் என்பதனை இன்மைசெப்பன் (
ற்றேமும் ஒட்டுக.

டுஅ. அவற்றுள்,

முன்னிலை தன்மை யாயீ ரிடத்தொடு
மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள்=மேல் எஞ்சியகிளவியென்னப்பட்ட
வியங்கோட் கிளவி=ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடி
த்துஞ்சொல்: முன்னிலை தன்மை ஆயீரிடத்தோடும் ம
ம்=முன்னிலையுந் தன்மையுமாகிய அவ்விரண்டிடத்துப்
டும், அஃறிணைக்கட் பெரும்பான்மையும் நிலைபெறாது, உ
கட் பெரும்பான்மையும் நிலைபெறும். எ-று.

எனவே படர்க்கைப்பொருட்கண் "இருதிணைச்சொற்கு
வுரிமைய" ஆம். இதற்கு உதாரணம் முன்னர்க்காட்டிற்

"நோயுமின்பமும்" என்னும்பொருளியற்சூத்திரத்திற் "
பினவற்றொடுதொகைஇச்-செய்யாமரபிற்றொழிற்படுத்தடக்கி
யும் "ஞாயிறுதிங்கள்" என்னுஞ் செய்யுளியற்சூத்திர
ல்வியாங்கமையுமென்மனார்புலவர்" என்றும் அஃறிணை
தன்மையை முற்ற முடியாமையைக் கூறுகின்ற ஆசிரியர்
ஏற்ப ஈண்டும் முன்னிலைக்கண் வரும் அஃறிணை ஏவ
மையை முற்ற முடியாதென்பது உணர்த்துதற்கு மன்னுத
ர். எனவே அஃறிணைக்கண்வரும் முன்னிலைவியங்கோ
ன உரிமை இன்றென்றாயிற்று. தன்மையஃறிணைக்கு
கூறல்வேண்டாவாயினும் உயர்திணைக்கட்சிறுபான்மை வ
த்தி உடனோதினர்.

து அவை முற்ற முடியா என்பதனை உணர்த்தும் அதனை
ரபன்றென்று கருதி ஆசிரியர் இங்ஙனம் ஓதினர்.

அவைதாங் கூறுகின்றவர் கருத்தான், ஏவல்கண்ணியே
தான் இழிந்தானை இன்னதுசெய்கவென விதித்தல் ஏவ
. இழிந்தான் உயர்ந்தானை இன்னதுசெய்யவேண்டு
டிக்கோடலும் ஏவல்கண்ணிற்று. இனி உயர்திணைப்பெ
ன்னிலைக்கண் வாழ்க வாழிய என வாழ்த்துப்பொருள்
வந்ததும் ஏவல்கண்ணிற்று. "கடாவுகபாகநின்கால்வ
என வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் வந்ததும்
ணிற்று. இனி உயர்திணைத்தன்மைக்கண் "யானுநின்னோ
" என வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் - வந்ததும்
ணிற்று. இது சிறுபான்மையென்பது உணர்த்துதற்கு முன்
முற்கூறினர்.

இனி எழுத்தோத்தினுள் "ஏவல்கண்ணிய வியங்கோட்
என அகர ஈற்றுள் எடுத்தோதினமையாற் பொருந்திய பெ

ந அகர ஈறாய் வருதலும் உடம்பொடுபுணர்த்தலென்ட
'அலோம்பல்'' எனவும் ''இற்றெனக்கிளத்தல்'' எனவும்
'கூறல்'' எனவும் வந்த அல்லீறும் ''யாஇயதொரால்
அலீறுமாய்வருதலும் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுன்
அர் ஈறு மறைக்கட் ''காணன்மாரெமர்'' என்னும் ஆர்
தல்வேண்டிவிண்வரைக்தவைகல்'' என உம்மீறும்
யஞ்சுவதொன்றின்'' என ஐகார ஈறுமாய் வருதலுங் ெ

இன்னும் இதனுனே ''மகனெனல்மக்கட்பதடியெனல்'
பாடும் மறையுமாய் வருதலுங் கொள்க.

இன்னும் இதனுனே நாடாகொன்றோ காடாகொன்றோ
ற்றையும் நாடேயாக காடேயாக என இதன்பாற்ப
றுள் ஏவல்கண்ணுதது இதுவென உணர்க.

உசுஉ பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
யவ்வயின் மூன்று நிகழுங் காலத்துச்

இ - ள்.) பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மை அவ்
ம்=பல்லோரது படர்க்கையும் முன்னிலையுக் தன்மையு
ஞ்சிய கிளவிக்கண் வரும் மூன்றும்: நிகழுங் காலத்துச்
றும் கிளவியொடு கொள்ளா = நிகழுங்காலத்துவருஞ்
றீம் முற்றுச்சொல்லோடு பொருந்தா. எ-று.

-ம். ''ஓஒதல்வேண்டுமொளிமாழ்குஞ்செய்வினை-யாஅத
!.'' ''என்குறைசொல்லல்வேண்டுமோர்வலவ'' யான்டே
டும் என வருவனவற்றிற்குத் தவிர்வாராக எனவுஞ் செ
னவும் போவேனுக எனவும் பொருளுரைக்க.

௰. செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென
வவ்வகை ஒன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி.

இது முறையானே வினையெச்சம் உணர்த்துகின்றவற்றுட்
தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) செய்து செய்யூ செய்பு செய்தென செய்யியர்
செயின் செய செயற்கு என அவ்வகை ஒன்பதும் வினைெ
=செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அக்கூற்ற
யாய்வரும் முற்கூறிய வினையெச்சமாம். எ-று.

இது தொகுத்தமொழியின்வகுத்தனர்கோடல். செய்யெ
ாட்டின உகரமும் ஊகாரமும் புகரமும் எனவும் இயரும்
இன்னும் அகரமுங் குகரமும் என்னும் இறுதியிடைச்
வேறுபடுத்தினர். செய்தென்பது இறந்தகாலம்பற்றி
குற்றுகரத்தான் ஊரப்பட்ட க ட த ற என்னும் நா
ஈறும் யகர ஈறுமென அறுவகைத்தாமேனும் இகர
ஈறுஞ் செய்தென்னும் வாசகத்தைத் தந்தே நிற்றலிற்
மையான் ஒன்றாக அடக்கப்பட்டன.

உ-ம். நக்கு உண்டு வந்து சென்று வீஞ்சி தப்பி உரிஞ்
போய் எனவரும்,

இவற்றுள் உகரம் இகரமாய்த் திரிக்கதெனின், உரிஞ்

என்னும் முற்றுகரந் திரிந்து உரிஞி என நின்றதெ
ந்தாமை உணர்க.

இனி ஆகு போகு எனக் குற்றுகர ஈற்றான் முதனிலைய
ல், ஆகினான் போகினான் என முற்றும் அதன்கண்ணே தே
வேண்டும். அங்ஙனம் வழங்காமையின் ஆ போ என்பன
ாய்க் காலங்காட்டும் யகர ஒற்றுப் பெற்று ஆயினான் C
என முற்றும் அதன்கண்ணே தோன்றுதலின் ஆகு C
குற்றுகர ஈற்று முதனிலை இன்றாமென்று உணர்க.
வினையெச்சம் முற்றாய்த் திரியுமென்பது உணர்க.
றன் தாயினான் மேயினான் ஏயினான் சினைஇயினான் மூ
உரைஇயினான் மரீஇயினான் உடீஇயினான் கடைஇயி
யினான் குழீஇயினான் பராயினான் விராயினான் நிலாயி
னான் எனவரும். இவை இங்ஙனம் முற்றாய்த் திரிதலிற்
ாண்டு முடிவன ஆயின. ஆய் போய் என்பன "வினையெ
யும் வேறுபல்குறிய" என்பதனாற் திரிந்துநிற்குமென்பது
திரிந்தின்றன. அச்சூத்திரத்து வினையெச்சம் முற்று
ளுமாறுங் காட்டுதும். முன்னர்க் காட்டிய உதாரணங்க
இகரமாய்த் திரியாமையும் இவ்வாறே பிரித்து உண
ர்க.

'விருந்தின் றியுண்டபகலும்'' எனவும், "காளன் றுபோகி''
ருவன் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு. செய்தென்பதற்கு ஓடாகி
ளுன் எனவும் "அகலிருவிசும்பிற்பாயிருள்பருகிப் பகல்
தரும்;'' எனவும் "தலைப்பெயற்கரும்பீன் றுமுளிமுதற்பெ
டீட்புறப்பிடவமும்'' எனவும் நிகழ்காலவாய்பாடுஞ் சிறுபால்
தன்று உணர்க. நக்கு என்பது நகு என்னும் முதனிலை
ந நகுதலென்னும் வினைப்பெயரடியாகச் செய்தென்னும்
ஈங் தோன்றி நகுதலைச்செய்தென்னும் பொருள்தந்து நின்
ணகாரமீ உண்ணூவந்தான் எனவும் "படுமகன்கிடக்கைகாணூ
ம் "நிலம்புடைபூவெழுதருவலம்படுகுஞ்சரம்'' எனவும்
தாழிற்கு இடையின்றி விரைவு உணர்த்தி முன்வருந்தொ
இறந்தகாலம்பற்றி வரும். உண்ணு எனவும் "கல்லாக்
எனவும் "நிலங்கிளையாகாணிகின்றோன்'' எனவும்

கரம்' 'பல்கால்வாக்குபுதரத்தரவருத்தம்விடவாரவுண
"புலராப்பச்சிலையிடையிடுபெதொடுத்த" எனவும் பெரு
இறந்தகாலத்துவரும். அப்புகரம் நகுபுவந்தான் என்புழி
வந்தானென்று முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுக்
உடனிகழ்ந்து நிகழ்காலத்தும் வரும். அது "வாடுபு
." எனவும் வரும். உரிஞுபு என உகரமுங் கற்குபு
றம் ஏற்புழி வரும். இனி என என்பது "க ட த ற
காலம்பற்றி முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுக் தெ
தன் முதனிலைத்தொழில் காரணமாய விரைவுபொருளு
சோலைபுக்கெனவெப்புநீங்கிற்று உண்டெனப்பசிகெட்ட
தெனவுணர்ந்தான் மருந்தின்றெனப்பிணிநீங்கிற்று என
யென எனவும் உரிஞியென எனவும் ஐயெழுத்
ஈ. இனி இயர் இய என்பன உண்ணியர் தின்னியர் எ
ணிய தின்னிய எனவும் எதிர்காலம்பற்றிவரும். பே
ய என ஏற்புழிக் ககரமும்பெறும். இனி இன் எதிர்கால
ரணப்பொருட்டாய் வரும். மழைபெய்யிற்குளநிறையும்
பின்வீடெளிதாம் எனவரும். நடப்பின் உரைப்பின் என
பகரமும்பெறும். இது "நனவிற்புணர்ச்சிநடக்குமாங்
ம்பீரூதலும் "அற்றூலளவறிந்துண்க" என ஆலீரூதலும் "
கிளவியும்வேறுபல்குறிய" என்பதனுற் பெறப்படும். "
டத்தீண்டாம்.". என்னும் எனும் "அவளொள்ளுமேனும்வ
லும் எனும் இதன் குறிப்பு. "ஒன்றூனுத்தீச்சொல்" என்புழி
ன்பது ஆனுமெனக் குறைந்துநின்றது. "துணைவ்வியகேள்வி
லன்பதன்றி" என்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு உணர்
வாய்பாடு அல்லாவாயினென்று பொருளாயின் இதன்
இனி அகரம் இறந்தகாலத்துக்கண் மழைபெய்யக்குளநி
எனக் காரணப்பொருளாயுங் குளநிறையமழைபெய்தது
ப்பொருளாயும் வரும். இனி நிகழ்காலத்துக்கண் நாயி
னென்பது நிகழாநிற்கவந்தானென்னும் பொருட்டாய்
ச்செய்தநல்வினையுலகம்" என்பதும் அது. இனி எதிர்
ண் உண்ணவந்தான் என அதற்பொருட்டாய் வரும். உ
க்க என ஏற்புழிப் பகரமுங் ககரமும் வரும். இனித் "
பெரியவோ இனுஞ்சிறியவுணரா" என அகரம்வினைக்கு

" எனவும் "சிறுநனிநீதுஞ்சியேற்பினும்" எனவும் "
டான்" எனவும் அகர ஈறன்றிப் பிற ஈறுகளான் முடி
லை விசேடித்துவருவனவும் "வினையெஞ்சுகிளவியும்வே
" என்பதனுற் பெறப்படும். இது மறைக்கட் "க
ததன்மேற்செல்லுங்கடுங்கடனி" என அல்லீறுயும் "க

ிற்குறிப்பறிவான்" என மகர ஐகார ஈறுயும் வரும்.
ம் உணற்குவந்தான் என எதிர்காலத்து வரும். உண்
வன் என்னும் தொழிற்பெயர்கள் உண்டாற்கு உண்ட
நான்கனுருபையேற்றுழிச் செயற்கு எனும் எச்சப்பெ
மயக்கமின்மையும் உணவென்னும் வினைப்பெயர்
ழி உண்டலைச்செய்தற்கென்னும் பொருள் தந்து எச்ச
ாயே நிற்றலின் வினைப்பெயர் நான்கனுருபு பெற்று
னும் மயக்கம் இதற்கு இன்மையும் உணர்க. எற்றுக்கு
பது எக்காரியஞ்செய்தற்குவந்தானென்னும் பொருள்
வச்சக்குறிப்பாய் நிற்கும். வெற்றுக்கு என்பதும் அது.

இவ்வினையெச்சங்கட்கு எஞ்சிநிற்கும் வினைகளும் அறு

அவை தெரிநிலைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் பெயரெ
ரெச்சக்குறிப்பும் வினையெச்சமும் வினையெச்சக்குறிப்
ந்தான் இது தெரிநிலைமுற்று, ஓதிநல்லன் இது குறிப்பு
பெற்றபொருள் இது பெயரெச்சம், ஓதிநல்லசாத்தன்
ரெச்சக்குறிப்பு, உழுதுபயன்கொண்டு இது வினையெச்ச
யுண்ணான் இது வினையெச்சக்குறிப்பு.

ங்க. பின்முன் கால்கடை வழியிடத் தென்னு
மன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
வென்ன கிளவியு மவற்றியல் பினவே.

இதுவும் ஒருசார் வினையெச்சம் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) பின் முன் கால் கடை வழி இடத்து எ
யும் = பின்னும் முன்னும் காலுங் கடையும் வழியும் இட
னும் ஈற்றவாகிய சொற்களும்: அன்ன மரபிற் காலங் கண்
ன கிளவியும் = அம்முறைமைபோலக் காலத்தைக் குறித்

- ம். பின் "நீயிர்பொய்கூறியபின்மெய்கூறுவாராயார"
கருவதோவிறந்தபின்னே" என இறப்பும் நீயிவ்வாறு
னுரைப்பதுண்டோ என நிகழ்வும் பற்றிவரும். முன்
ர்க்காவா தான்வாழ்க்கை" என இறப்புப்பற்றி வரும். இ
பின்னை முன்னர் முன்னை எனத் திரிந்தும் வரும்.
கவினையென் றுவணங்கிநாம்விடுத்தக்கால்" என இற
றவர் திறத்தினிநாடுங்கால்" என நிகழ்வும் எதிர்வும்
கடை "தொடர்கூரத்துவாமைவந்தக்கடை" என இற
வரும். வழி "விடுவழிவிடுவழிசென்றாங்கவர் - தொடு
வழிநீங்கின்றாற்பசப்பே" என இறப்பும் "அவளாவெழி
லென்மனனே" என நிகழ்வும் உணக்கும்வழியென

ிர்வும் பற்றி வரும். இடம் "களையுநர்கைகொல்லுங்காழ்
ற" என இறப்பும் உவாக்குமிடத்தென நிகழ்வும் எதிர்
வரும்.

ுன்னமரபினென்றதனும் பான் பாக்கு வான் வாக்கு
் கொள்க. "அலைப்பான்பிறிதுயிரையாக்கலுங்குற்றம்" "
ர்மாரிகற்பான் றுவலைகாட்செய்ததேபோல்" "புணர்தரு
பாக்குச்சென்றான்" "கொல்வான்கொடித்தானை கொண்
ன்" கொள்வாக்குவந்தான் எனவரும். அல்லது அல்லால்
றிப்பெச்சமுங் கொள்க. இவை பெயர்த்தன்மையும் உ
ின்று முன் வந்த வினையின் காலத்தை உணர்த்திநிற்ற
றதினர். "வேபாக்கறிந்து" என்பது வேதலை அறிந்தென்
் தருதலின் எச்சமன்று. இவற்றைக் 'காலங்கண்ணிய'
-திர்போயபின்வந்தானெனவும் நின்றவிடத்துநின்றான்
ன் முதலியன பெயரெச்சத்தோடு வந்தழி இறப்பு முதலி
மையின். (க

உ. அவற்றுள்,

முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின.

ிது முதல் நின்ற மூன்றற்கும் முடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள்.) அவற்றுள் முதனிலை மூன்றும் = முற்கூறிய
றுள் முதற்கணின்ற செய்து செய்புச் செய்பு என்னும் மூ
வினைமுதல் முடிபின = அவ்வெச்சவினையை நிகழ்த்தின க

—ம். உணவுவந்தான ...
கற்றுவல்லனுயினுன் கல்லூவல்லனுயினுன் கற்குபுவல்ல
எனவும் வரும்.

ஒன்றென்முடித்தலென்பதனுற் செய்யா என்பதற்கும் உ
னென இம்முடிபு கொள்க.

இனிச் செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய இன்றி அன்றி என்ப
நின்றமையாநக்கயந்தருளி" "தொல்லெழில்வனைத்தன்றி
கலிதலின்" என வினைமுதல்வினையான் முடியும். (

கக. அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்
சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும்
வினையோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இதுவும் அம்மூன்றற்கும் முடிபுவேற்றுமை கூறுகின்றது

(இ - ள்.) அம்மூக்கிளவியும் = வினைமுதல் முடிபின
மூன்று சொல்லும்; சினைவினை தோன்றிற் சினையொடுமுடி
'ப்பொருளிடத்து வினையெச்சமாய்த்தோன்றிற் தமக்கு
வினைகொண்டு முடியா முதல்வினைகொண்டே முடியும்;
லொடு முடியினும் = அவ்வெச்சங்கள் தாங் தத்தமக்கு
ரமுதலானன்றிப் பிறவினைமுதலான் முடியினும் பிறவா
யினும்:" ஓரனைய என்மனுர் புலவர் = தத்தமக்கு உரிய
ங்கொண்டதன்மையோடு ஒருதன்மையையுடைய என்று
புலவர். எ-று.

சினையொடுமுடியா எனவே முதலொடுமுடிதல் பெற்றுப்
எதிர்மறை.

உ - ம். கண்ணொந்துகிடந்தான் வயிறுநொந்துகிடந்தான்
, கண்வலியூக்கிடந்தான் எனவும், வயறுகுத்துபுகிடந்தான்
, "கண்டுமீன்றுமுன்றிற்போகாமுதிர்வினள்யாயும்" "தா
தப்பிவிழ்ந்தார்தறிவஜிமானிற்ப்பட்டாா" எனவும், சினைப்பெ
ர வந்த வினையெச்சங் காரணகாரியப்பொருட்டாய் வி
டு முடிந்தன. "அகன்மர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்
தோம்புவானில்." "காமன்கணையொடுகெண்சிவந்துபுலந்தாள்

[illegible]
க்குக் - கைதெறப்பட்டுவெறிகிளைவேருகிச் - சாரச்சார
யங்குற்ற" எனவும் காரணகாரியப்பொருட்டாய்த்
வினைமுதலானன்றிப் பிறவினைமுதலான் முடிந்தன. ஞ
வந்தீான் ஞாயிறுபடவேவந்தான் ஞாயிறுபடுபுவந்தான் எ
காரியமின்றி அங்ஙனம் வந்தன. "உரற்கால்யானையொ
டஞ்சியயா" என்பதும் அது. இனி "ஆகிடந்துசெறு
என்றது இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்திற்கே
யின் வினையொடு முடிந்தது. இதற்கு வினைமுதல்தாமே
பொருளாயிற்று. "பூணணிக்துவிளங்கியபுகழ்சான்மார்ப"
தென்னும் முதல்வினை சினைவினைகொண்டது. உண்
-தும் அது. இவை காரணகாரியப்பொருட்டாய்ப் பிறவா
தன.

ரனை வினையெச்சங்கட்கு வினைமுதல்வினையும் பிறவி
ரியவாய் வருதலின் ஒருசூத்திரத்தாற் கூறினர். இம் மூ

ழும் வினைமுதல்கொள்ளுங்காற் காரணகாரியப்பொரு
வருதலின், அதனையும் வேறுகூறிக், சினைவினை முதல்
முடியுங்காற் பெரும்பான்மை காரணகாரியப்பொருட்ட
லானும் முதல்வினை தான் பிறவினைமுதலான் முடியும்
பான்மை காரணகாரியப்பொருட்டாயே வருதலானும் இ
த்திரற்கூறினர். "வினையெஞ்சுகிளவியும் - வேறுபல்கு
சூத்திரத்தான் வினையெச்சங்களெல்லாம் பெயர்வேறுப
றுபட்டுஞ் சிறுபான்மை வருமென்று பொதுவாகக் கூ
ன் அதன் கண்ணே பிறவினைமுதல்கொண்டனவற்றை
றுதல் பொருந்தாது. என்னை? அவை வழக்கிடத்தின்
தும் பெரும்பான்மை வருதலானும் "வினைமுதன்முடி
விதி பிறவினைமுதல்கொள்ளாமையை வலியுறுத்த நிற்
விதி வேண்டுமாதலானும் என்பது. (

டச, ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானு
மானவந் திலையும் வினைநிலை யானுந்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இஃது ஒழிந்த எச்சங்கட்கு முடிபு கூறுகின்றது.

[illegible]

யும் வினைநிலையானும் = ஆண்டு வந்த பொருந்தும் ப
: தாம் இயல் மருங்கின் முடியும் என்ப = வரையறையின்
இயலுமாற்றான் முடியுமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-

- ம். மழைபெய்தெனப்புகழ்பெற்றதி மழைபெய்தென
த்தது எனவும், மழைபெய்யியரெழுந்தது மழைபெய்யிய
த்தனர் எனவும், மழைபெய்யியமுழங்கும் மழைபெய்யிய
தும் எனவும், மழைபெய்யிற்புகழ்பெறும் மழைபெய்யிற்
யும் எனவும், மழைபெய்யப்புகழ்பெற்றது மழைபெய்ய
தது எனவும், மழைபெய்தற்குமுழங்கும் மழைபெய்தற்கு
ாழ்த்துதும் எனவும், இறந்தபினிளமைவாராது கணவ
டபின்காதலிமுகமலர்ந்தது எனவும், கடுத்தின்றுமுன்றுவர்
றுஇன்றுமுன்றேய்தீர்ந்தது எனவும், உரைத்தக்காலுரைப
ஞகவினையென்றுவணங்கிாம்விடுத்தக்காற் - சுடரிழாய்நம
மென்றுரைத்ததை" எனவும், நல்வினைதானுற்றக்கடையு
வினைதானுற்றக்கடைதீவினைவாரா எனவும், நல்வினைதானு
வும் நல்வினைதானுற்றவழித்தீவினைவாரா எனவும், நல்வி
விடத்துதவும் நல்வினைதானுற்றவிடத்துத்தீவினைவாரா எ
, கற்பானூல்செய்தான் செல்வந்தருபாக்குயாம்விரும்
நலனுகர்வான்யாம்விரும்புதும் இவைபிறவினைகொண்ட
வினைமுதல்வினைகொண்டவாறு முன்னர்க் காட்டினும். (

௩௫. "பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குக வரினு
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இஃது அவ்வெச்சங்கள் அடுக்கியவழிப் படுவதோர் முடி
கின்றது.

(இ - ள்.) வினையெஞ்சு கிளவி சொன்முறை முடியா
வினையெச்சமாகிய சொற்கள் ஒன்றற்கொன்று முடிக்கும்வினை
யாது: பன்முறையானும் அடுக்குக வரினும் = ஒருவாய்பா
ற்றிப் பலவாய்பாட்டானும் அடுக்கிவரினும்: முன்னது
டியும் மன் பொருளே = முன்னின்ற எச்சம் முடிய ஏனை
ருள் முடிந்தனவாம். எ-று.

துனைவாடியமுலையள் பெரிதழிந்து = குப்பைக்கீரைகொ
த்த - முற்றுவிளந்தளிர்கொய்துகொண்டுப்பின்று - நீருலை
பியோரின் - றவிழ்பதமறந்துபாசடகுமிசைந்து - மாசொடு
ணிகயளறம்பழியாத்-துவ்வாளாகியவென்வெய்யோளும்''
த்னைச்சத்திடையே அவ்வினையெச்சமுற்றும் அதனைக்குறிப்
உடன் அடுக்கி முடிந்தனவும் பிறவும் பன்முறையானு
க்கொள்க.

வினையெச்சம் பன்முறையான் அடுக்கி ஒருசொல்லான் மு
வே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையான் அடுக்கி ஒருசொல்லான்
ர்பதாம். "செல்லரியுமிருந்தொழுவர்" என்னும்புறப்பாட்டி
து, தூங்குந்து, தருஉந்து, பாயுமென்னும் பெயரெச்சம் அ
யென்னும் ஒருபெயர்கொண்டு முடிந்தன. ஆண்டு நச்
டிய என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய்வந்தது. (

௩௬. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட
வவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

இது செய்யுஞ் செய்த என்னும் பெயரெச்சத்திற்குப் பொ
கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) செய்யுஞ் செய்த என்னுஞ் சொல்லே = செய்
என்னுஞ் சொற்கள் இன்னதற்கு இதுபயன் என்னும் இ
த்து = நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும் வினை

யும் வினையும் உளப்பட அவ்வறுபொருட்குமோர் அன்ன
= நிலப்பொருளுஞ் செயப்படுபொருளும் காலப்பொரு
ப்பொருளும் வினைமுதற்பொருளுமென்ற ஐந்துடனே வி
ளும் கூடச் சொல்லப்பட்ட அவ்வறுவகைப்பொருட்கும்
வினையுடையவாம். எ-று.

உ-ம். வாழுமில் கற்குநூல் துயிலுங்காலம் வளையுங்கோல்
பான் உண்ணுமூண் என உம் ஈறு கால எழுத்தப்பெ

வும யகர னகரமும ...
. இவற்றுள் வினைமுதற்கிளவி ஒழிந்தனவற்றிற்கு வினை
ருள் முன்வந்தே பின்வரும் வினையோடு முடிந்து பொரு
ும் வினைமுதற்கிளவியாயின் பின்வரும் வினையோடு முடிந்
ள் தருதலுங் கொள்க. இவற்றிற்குச் செய்யாநின்றும் எ
செய்மாநின்ற எனவும் வரும் வாய்பாட்டு வேற்றுமை ஓ
முடித்தலீற் கொள்க. "மற்றிந்நோய்தீருமருந்தருளாயொ
" "நின்முகங்காணுமருந்தினெனென்னுமால்" என்புழி நே
ருக் காரணமாகிய மருந்தென வருங் காரணத்தைக் கரு
ும், நின்முகத்தைக்காண்டல் காரணமாக அதன்காரியமா
அருளை மருந்தாதற் றன்மையாக உடையனென வருங் க
த ஒன்றெனமுடித்தற்கண்ணும் அமைத்துக்கொள்க. "தே
ங்காணேனுயினேன்" என்பதூஉம் "நீலம்பூத்தமரமாயின
தூஉங் காரணத்தின்கண்ணும் ஆறுசென்றவியர் என்றத
சறலான் வந்த வியரெனக் காரியத்தின்கண்ணும் அடக்
ிறுமித்த நீர் எள்ளாட்டின எண்ணெய் உண்ட எச்சில்
ங் காரியத்தின்கண் அடக்குக. "குண்கெனைப்பூத்தவண்
ி" "நூலாக்கலிங்கம்வாலரைக்கொளீஇ" என்பன பூத்,
இயன்றகண்ணி நூலாதநூலான் இயன்றகலிங்கம் என
கயம்பற்றிச் செயப்படுபொருண்மேல் நின்றன. "பொச்சா
யாற்போற்றிச்செயின்" என்பது கருவிக்கண் அடங்கும்.
ஆ கொடுக்கும் பார்ப்பான், ஆ கொடுத்த பார்ப்பான் என
ஒலிக்குங் கூலி, ஒலித்த கூலி எனவும் ஒத்த உரிமைய அன்
ான்மை இன்னதற்கு இதுபயன் என்பனவற்றின்கண்
... பழம் உதிருங் கோடு, உதிர்ந்த கோடு எனச்
மை நீர்தற்பொருண்மைபற்றி வருதலுங் கொள்க. இ
த என்பதன் குறிப்பாய் இன்ன அன்ன என்ன எனவுங்
ய எனவும் வருவனவுங் கொள்க. அவை "இன்னதன்மை
மையின்" "அன்னதன்மையினறிந்தியார்" எனவும், "எ
ியும்பண்பின்றொகையே" எனவும் கரியமானெடுங்கண்
செய்யகோலெனவும் வந்தவாறு காண்க. (

..கள. அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூவீற்று முரித்தே.

(இ - ள்.) அவற்றொடு வருவழி = அங்கிலம் முதலிய பெ
ாடு வருங்கால்: செய்யும் என் கிளவி = செய்யுமென்
ல்: முதற்கண் வரைந்த மூவீற்றும் உரித்து = மேல் விe
- பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மை என்னும் மூவ
உரித்து. எ-று.

அவை "எஞ்சியகிளவி" என்பதனுட் காட்டினும்.

ஈண்டுக் கூறிய விதி எச்சத்திற்கும் ஆண்டு விலக்
ிற்குமென்று உணர்க. இனி அவற்றிற்கு வேறுபாடு கூற
வினைக்கும் பொதுவாகிய செய்யுமென்னுஞ்சொல் உ
r நின்றுழித் தானே தன் தொடர்ப்பொருளுணர்த்தலாற்
ததனை அவன் அது என்னும் வினைமுதல் வந்து இவ
ம் விளக்கித் தன் தொடர்ப்பொருளுணர்த்தி எடுத்தலே
மற்றோர்சொல் நோக்காது செப்புமுயினாற்போல அவை
ிற்றல் முற்றிற்கு இலக்கணம்; அச்செய்யுமென்னுஞ்
மில்லெனப் படுத்தலோசையாற் கூறியவழி அம்முடிக்
ல்லான் அமையாது நன்றென மற்றுமோர் சொல் நோக்கி
எச்சத்திற்கு இலக்கணம்.

இனி அம்மீறு முதலிய முற்றுச்சொற்கள் எங்ஙனம் மு
மெனின்: "எத்திறத்தாளும்பெயர்முடிபினவே" என்பத
முதலோடு முடிந்து ஈண்டுக் கூறியவாறே முற்றிநிற்குமெ
ர்பற்றிகில்லாது தாமேயுந் தொடர்ப்பொருளுணர்த்தி மு
மெனச் சேனாவரையர் கூறினாராலெனின் சாத்தற்குச் சே
என ஒருவன் ஏவியவழி அவ்வேவப்பட்டான் அவற்கு அ
வந்து உண்டானென்றவழி யான் கூறிய சாத்தனுண்டானே
முதற் தொடர்ப்பொருள் அவன்மனத்தின்கண் உணர்த்தி
து நன்மக்கள் குழீஇயவழி ஒருவன்வந்துநின்று உண்டானெ
அவ்வினைமுதற்றொடர்ப்பொருளுணர்த்தாது பால் மாத்
ர்த்திநிற்குமென்பது கருதி "எத்திறத்தாளும்பெயர்முடிபின
ராகலின் அது பொருத்தமின்றென்க. (

௩அ. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியு
மெதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா

இ: - இவையிரண்டெச்சத்திற்கும் எதிர்மறைவினையும் மு

(இ - ள்.) பெயரெஞ்சுகிளவியும் வினையெஞ்சுகிளவியும்=பெ
மாகியசொல்லும் வினையெச்சமாகியசொல்லும்: எதிர்மறுப்
யினும் = செய்தற்பொருள்வினை எதிர்மறுத்துச் சொல்லினு
நணிலை திரியா = தத்தம் எச்சமாகிய பெயரையும் வினை
கொண்டல்லது அமையாத நிலைமையின் வேறுபடா. எ-று.

உ - ம். உண்ணுவில்லம் உண்ணுச்சோறு உண்ணுக்காலம் எ
க்கால் ஓதாப்பார்ப்பான் உண்ணுவூண் எனவரும். உண்ணு
உண்ணும் உண்ட என்னும் இரண்டற்கும் மறை. உண்
து உண்டு என்பதற்கு மறை. உண்ணுது என்பது உ
னா உண்ணு உண்குபு என்பனவற்றிற்கு மறை. இதனு
பு என்பது இறந்தகாலம் உணர்த்துதல் பெற்றும். இனிச் செ
ர என்பது வினைமுதலோடு வருவழி மழைபெய்யாதம்
ற்று எனச் செய்தென்பதன் மறையே வருதலும் அது
ரயோடு வருவழி மழைபெய்யாமல்மரங்குழையாதாயிற்று
தகாலம் உணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சத்து எதிர்மறையே தன
மயாய் வருதலுங் கொள்க. இவ்விரண்டெச்சத்திற்குஞ்
மை என்பதூஉம் மறை. இனி உண்ணுமைக்கு என்பது
ர் உண்ணிய உண்ணற்கு என்பனவற்றிற்கும் உண்ண
காலம் உணர்த்துஞ் செயவெனெச்சத்திற்கும் மறையாம். இ
னென்பதற்கு மழைபெய்யாவிடினறம்பெருது மழைபெ
ண்மரங்குழையாது எனப் பிறசொல்லான் மறைவரும்.
ணுதபின் உண்ணுதமுன் உண்ணுக்கால் உண்ணுக்கடை
வழி உண்ணுவிடத்து எனவும் வரும். இனிக் கொள்ளாதொழி
ணியவற்றிற்கும் வரும். இனிக் கரியசாத்தற்குச் செய்ய
ர் எனவும் நல்லசாத்தற்குப் பொல்லாச்சாத்தன் எனவும்
யரெச்சக் குறிப்பு மறைவிகற்பமும் அறிக. இனிச் சோ
யிருந்தது சோறுவதாயிருந்தது என்பனவற்றிற்குச் சோற்
றன்றி ஊண வினையெச்சக்குறிப்பு மறையாதலுங் கொ
திர்மறுத்து மொழியினுந்தத்தமரபிற் - பொருணிலைதிரியா செ

மச்சொல்லே'' என்று வேற்றுமையினை எதிர்மறுத்துவரு
வ அவ்வேற்றுமையேற்றசொல் முற்றுச்சொல்லேயாதலின்
ச்சொற்கும் மறை வருமென்பது கூறினாராயிற்று. இனிச் செ

.கூ. தத்த மெச்சமொடு சிவணுங் குறிப்பு
னெச்சொல் லாயினு மிடைநிலை வரையார்.

இ-து அவ்வெச்சங்களின் இடைநிகழும் முடிபுவேற்
ன்றது.

இ - ள்.) தத்தம் எச்சமொடு சிவணுங் குறிப்பின் எச்
ம் = தத்தம் எச்சமாகிய வினையொடும் பெயரொடும்
யையுங் கருத்தினையுடைய எவ்வகைச்சொல்லாயினும்;
வாயார் = அவ்வெச்சத்திற்கும் அவற்றான் முடிவன
ம் இடைநிற்றலை நீக்கார் கொள்வர் ஆசிரியர், எ-று.

- ம். உழுதுசாத்தன்வந்தான் உழுதேரொடுவந்தான்
ட்டுள்யானை கொன்றகாட்டுள்யானை எனவரும்.

ருதலையாக எச்சத்தோடு இயையாது முடிக்கப்படுஞ்
ம் இயைந்து கவர்பொருட்படுவன சிவணுக்குறிப்பின
உண்டுவிருந்தொடுவந்தான் "வல்லமெறிந்தநல்லிளங்
மல்லல்யானைப்பெருவழுதி" என்புழி விருந்தொடு
வல்லமெறிந்தகோசரெனவுங் கவர்பொருட்பட்டு வரும்

ச்சொல்லாயினும் என்றதனால் உழுதோடிவந்தான்
ளாக்களித்தயானை என எச்சம் இடைநிலையாதல்
தயனரசன்விரும்பினன் உண்டான்பசித்தசாத்தன்
தொடர்க்கண்ணும் பிறசொல் இடைநிற்றல் ஒன்றெனு

கொள்க.

௲௦. அவற்றுள்,
செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுங் கெடுமே யீற்றுமிசை யுகர
மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இது செய்யுமென்பதற்கு ஈறுகெடுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய இருவகையெச்சங்
செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக்கு = செய்யுமென்னும் பெ
க்கு; ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங் கெடும் = ஈற்
மல் நின்ற உகரந் தன்னான் ஊரப்பட்ட மெய்யொடுங்

உ - ம். வாவும்புரவி வழுதியோடெம்மிடையான்போகும்
ன வாம்புரவி போம்புழை என நின்றன.

செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக்கு ஈற்றுமிசை
யொடுங் கெடுமெனவே செய்யுமென்னும் முற்றுச்சொற்கு
உகரம் மெய்யொடுங் கெடும் மெய்யொழித்துங் கெடு
பெறுதும். "ஆம்பலூருமவனொடுமொழிமே" "சாரகட
வியுங்கலுழ்மே" எனவரும்.

௪௧. செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால

மெய்நிட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இஃது இறந்தகாலச் சொல் ஏனைக்காலச் சொல்லோடு
ன்கின்றது.

(இ - ள்.) செய்தெனெச்சத்து இறந்தகாலம் = செய்தெ
ரெச்சத்தினது இறந்தகாலந் தன் இறந்தகாலத்தினை நீ
று: வாராக் காலம் எய்திடன் உடைத்து = முடிக்குஞ்
எதிர்காலத்தைப் பொருந்தும் இடமுடைத்து. எ-று.

உ-ம். நீ உண்டுவருவாய் என்பது நாளை உண்டுவருவாய்
பொருள் உணர்த்தவும் வருதற்றொழிற்கு உண்டற்ெ
நிகழ்ந்து ஆண்டுந் தன் இறந்தகாலமே உணர்த்திற்றும்.
த்தோன்றும் என்புழித் தோற்றமும் ஆட்டமும் உடன
செய்தென்பது நிகழ்காலத்திற்கும் உரித்தாதல் வாராக்க
வ அடங்கும். "வறிதினிக்கிசெல்லுமினிடைகினைப்பவும்"
ஆசிரியர்

ஒன்றெனமுடித்தலாற் செய்யூ செய்பு என்பனவற்
ந்த எச்சங்கட்கும் இம்மயக்கங் கொள்க.

உசஉ. மூன்றிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
எம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டு

இது நிகழ்காலச்சொல் ஏனைக்காலங்களையும் உணர்த்
றது.

ரம் இயல்பையுடைய எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும்
காலத்து மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்
காலத்திற்கு உரித்தாய் நின்றும் ஏனைக்காலங்களையும்
நிற்கும் பொருள் நிலைமையினையுடைய செய்யுமென்
ல்லாற் சொல்லுதலை விரும்பும் ஆசிரியன். எ-று.

மூக்காலத்திற்கும் பொதுவாய் முற்றும் எச்சமுமாய் நி
ப் பொதுச்சொல்லென்றார்.

உ-ம். மலைநிற்கும் தீச்சுடும் ஞாயிறியங்கும் திங்களியங்கு
"வெங்கதிர்க்கனலியொமெதிவலந்திரிதருந் தண்கடல்வை
யும் வரும். தீச்சுடுமென்றாற் பண்டும் இன்றும் மேலுஞ்
பதனை ஒப்ப விளக்கியவாறு காண்க. மெய்ந்நிலையெ
நிகழ்காலச்சொல்லோடு ஒவ்வாமையை உணர்த்துதற்கு.

சங. வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

இது விரைவின்கண் எதிர்வும் நிகழ்வும் இறப்பொடு ப
ர்கின்றது.

(இ - ள்.) வாராக்காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும் ஓ
டம் வினைச்சொற்கிளவி=எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ந
வருகின்ற வினைச்சொல்லாகிய சொல்லின் பொருண்மை
ந்தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல் = தொழில் இறந்
சொல்லுவான் கருத்துவகையாற் தொழில் இறந்தனவாக
டறல்: விரைந்தபொருள என்மனார் புலவர் = விரைவுபெ
மை உடைய என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். சோறுபாணித்தவழி உண்ணுதிருந்தானைப் பே
ன்டுங் குறையுடையானொருவன் இன்னும் உண்டிலையோ
உண்டேன் போக்தேன் என்னுயி? உண்ணுகின்றானும்
ன் போக்தேன் என்னும்.

"செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலதது
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே."

இது மிக்கதொன்றன்கண்ணே இறப்பும் எதிர்வும் நிகழ்வே
குமென்கின்றது.

(இ - ள்.) மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி=இருவ
பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்த இருவினைக்கண்ணே நிகழும் வி
ல்லை நோக்கி: அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவி=திரி
பயக்கும் அம்மிக்க தனது பண்பைக்குறித்து வரும் வி
சொல்: செய்வது இல்வழி=சுட்டிச்சொல்லப்படுவதோர் வ
ல் இல்லாத இடத்து: நிகழுங்காலத்து மெய்பெறத் தோன்
ருட்டு ஆகும்மே=நிகழ்காலத்தான் யாப்புறத்தோன்றும் பெ

டைத்தாம். எ-று.

உ-ம். தவஞ்செய்தான் செய்வான் தாயைக்கொன்றான் கொ
ள் என்பன முதலியன மிக்கவினைச்சொல். சுவர்க்கம்புகாநி
பம்புகாநிற்பன் என்பன அவ்வப் பண்புகுறித்த வினைமுதற்பெ
வ சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளாமல், யாவன் தவஞ்செய்
ன் சுவர்க்கம் புகும், யாவன், தாயைக்கொன்றான் அவன்
புகும் எனவும், ஒருவன் தவஞ்செய்யிற் றுறக்கம் புகும், தா
ால்லின் நிரயம் புகும் எனவும் வரும். இங்ஙனம் பொது
ற்கூறாது சாத்தன் தவஞ்செய்து துறக்கம்புக்கான் தவஞ்
ந்துறக்கம்புகுவனெனச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொண்டவழி
லங்களாற் கூறப்படுதலிற் செய்வதில்வழி என்றார். வினைச்
தவஞ்செய்தான் தாயைக்கொன்றான் என
யராய் வருதலுங் கொள்க.

உ௪௫. இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி
இருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இது முற்றுச்சொற் பொருள்தரும் வேறுபாடு கூறுகி

(இ - ள்.) இது செயல் வேண்டுமென்னுங் கிளவி =
க்கினைச் செயல்வேண்டுமென்று சொல்லப்படும் முற்றுச்

டியிருப்பான் பிறனொருவனிடத்ததுமென
றும் பொருண்மையையுடையதாம். எ-று.

உ-ம். சாத்தன் ஓதல்வேண்டும் என்புழி வேண்டுமென்
ச்சொல் ஒருவழிச் சாத்தனென்பது எழுவாயாய் வே
னும் பயனிலையோடு முடிந்துழி அவ்வேண்டுதல் சாத்தன
சாத்தனென்னும் எழுவாய் ஓதுதலென்னும் வினைப்பெ
ண்டவழி இவ்வேண்டுதல் தந்தைதாய்மேலும் நின்றவ
(

உ௪௬. வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொ
லெதிர்மறுத் துணர்த்துதற் குரிமையு முடைத்தே

இதுவும் வினைச்சொற் பொருள்படும் வேறுபாடு கூறுகின்ற

(இ - ள்.) வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொல் = ஒரு
னுக்கு உரைத்தானென்று ஒருவன் மனங்கொண்டிருந்த
அவ்வினானுக்கு உரையாமையை அவன்மனத்து வலியுற
ு வரும் வினாவினையுடைய வினைச்சொல்: எதிர்மறுத்து உண
ற்கு உரிமையும் உடைத்து = அவ்வுரையாமையை உண
ற நிலைமையை மறுத்துத் தான் உரைத்தானாக உடம்பட்டமை
ர்க்கு உணர்த்துதற்கு உரிமையினையும் உடைத்து. எ-று.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் மறுத்தல் பெரும்பான்மை

சிறுபான்மையாம்.

ஆ ஏ ஓ என்பனவினா. ஒருவன் கதத்தானுக்குக் கூறிய
ங்கி இன்னானுக்கு உரைத்துப் பின் தெருண்டவழி அ
ற்கு உரைக்கப்பட்டான் நீ என்னை வைதாயென்றக்கால்,
தேனோ எனத் தான் வையாமையை வலியுறுத்துதற்குக்
தானே, அப்பொழுது வைதேன் நோகாதே என நேர்ந்தன
நிற்கும். இனித் தான் வைதமையை வலியுறுத்துதற்கு
தேனே என்னுஞ்சொல் வைதிலேனென்னும் எதிர்மன
ர்த்தி நிற்கும் என்றலுமாம்.

உ௪௭. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி
இறப்பினும் நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று

இஃது எதிர்வு இறப்போடும் நிகழ்வோடும் மயங்கு
து.

(இ - ள்.) வாராக்காலத்து வினைச்சொற்கிளவி = எதிர்
உரிய வினைச்சொல்லாகிய சொல்லின் பொருண்மை:
நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத்தோன்றும் இயற்கையுந் தெளிவுங்
காலை = வழங்கலாற்றான் இஃது இப்பெற்றித்தெனப் பொ
அறிந்திருக்க இயல்பாகலும் இது நிகழின் அது நிகழு
நெறியாற் தெளியப்படுதலுஞ் சொல்லுமிடத்து இறந்த
லாலும் நிகழ்காலச்சொல்லாலும் விளங்கத்தோன்றும்.

உ - ம். இக்காட்டுட் போகிற் கூறைகோட்படுவன் எ
கூறைகோட்பட்டான் கூறைகோட்படுகின்றான் எனக்
இயற்கை; எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறிய
மழைபெய்வதாம் என்னாது மழைபெய்தது மழைபெய்கி
கூறுதல் தெளிவு.

உ௪௮. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.

இது வினைச்சொற்கண் மரபுவழுமைதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) செயப்படுபொருளை = ஒருவினைமுதல் ஒருெ
வதனை உறுவதாகிய பொருளை: செய்தது போலத் ெ
ிளத்தலும் = தான் அத்தொழிலினைச் செய்த வினை
ு அத்தொழில் அதன்மேற்படக் கூறுதலும்: வழ
ு = வழக்கின்கண்ணே நடக்கும் முறைமை. எ-று.

ன்னவே இலக்கணம் அன்றாயிற்று.

உ - ம், இல்லம் மெழுகப்பட்டதென்னாது இல்லம் மெ
றலாம். * இன்னனம் வினைமுதல்வாய்பாட்டாற் கிள
ி எளிதின் அடப்படுவதனை நோக்கி அரிசி தானே
ாச் செயப்படுபொருளை வினைமுதலாகக் கூறலும் அடங்கு
ழிற்படக்கிளத்தலும் என்றார். இவை கருமக்கருத்தா.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலான் இவ்வாளெறியும் என
யத்தானே செய்வதாகக் கூறுங் கருவிக்கருத்தாவும்

சசு. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்
சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இஃது ஓர் பொருண்மைகுறியாது இறப்பும் எதிர்வும் ம
ின்றது.

(இ - ள்.) இறப்பே எதிர்வே ஆயிரு காலமும் = இ
ுபுகிய இரண்காலமும்: மயங்கும் மொழிக்கிளவி சி
ிறும் = தம்முள் மயங்கும் மொழிப்பொருளாய் வி
ிறும், எ-று.

உ - ம், இவர் பண்டு இப்பொழிடத்து விளையாடுவர்,
ர வாளொடுவெகுண்வேந்தான் பின் நீ என்செய்குவை
அவை வினைப்பெயரும் வினையுமாய் மயங்குதலின் மய
ச்சொற்கிளவி என்னாது பொதுப்பட மயங்கும் மொழிக்
ார்.

சு0. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இது நிகழ்வு ஏனையவற்றோடு மயங்குமென்கின்றது.

(இ - ள்.) ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வரையார் = நி
ு இறப்போடும் எதிர்வோடும் மயங்குதலை நீக்கார் கெ
ியர். எ-று.

உ - ம், இவள் பண்டு இப்பொழிலகத்து விளையாடும்,

எனவரும்.

மூன்றுகாலமும் வினைப்பெயரோடு மயங்கும் என்று
னவே கொள்க.

வினையியல் முற்றும்.

ஏழாவது

இடைச்சொல்லியல்.

ருக. இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினையொ
நடைபெற் றியலுந் தமக்கியல் பிலவே.

நதாயற்று. ஒசருதாய இடைசசொறகளை
களைக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இடையெனப்படுப=இடைச் சொல்லென்று
வன: பெயரொடும் வினையொடும் நடைபெற்று இயலு
ரும் வினையும் உணர்த்தும் பொருளைச் சார்ந்துநின்று
ய வெளிப்படுத்து நடக்கும்: தமக்கு இயல்பு இல=தமக்
ருர்பொருளை உணர்த்தும் இலக்கணமுடைய அல்ல. எ-
மூன்றும் பின்னும் நிற்குமேனும் பெரும்பான்மையும் இ
ற்றலின் இடைச்சொல்லென்றார்.

உ - ம். "அதுமற்றொழிகாமநோயே" "வருகதில்லம்மெ
சேர" எனப் பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து நின்று அவற்
ருளை விளக்கின. தமக்கு இயல்பில எனப் பொதுப்படக்க
றற் சாரப்படுஞ் சொல்லின் வேறாய் நிற்றலேயன்றி உண்
நிலைனோ அருங்குரைத்து என்பனவற்றிற்கு உறுப்பாய்
க்கொள்க.

ருஉ. அவைதாம்,
புணரிய னிலையிடைப் பொருணிலைக் குதவவும்
வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குநவு
மசைநிலைக் கிளவி யாகி வருநவு
மிசைநிறைக் கிளவி யாகி வருநவுந்
தத்தங் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்

றப்பன் பினவே நுவலுங் காலை.

இஃது அவ் இடைச்சொற்களின் பாகுபாடு கூறுகின்ற.

(இ - ள்.) அவைதாம் = முற்கூறிய இடைச்சொற்க
னரியல் நிலையிடைப் பொருள் நிலைக்கு உதவவும் = இருமொழ
ப் புணர்தல் இயன்ற நிலைமைக்கண் அவற்றின் பொருணி
ஃவிசெய்து வருவனவும்: வினைசெயல் மருங்கிற் காலமொடு
ம் = மகனிலை நின்று காரியத்தினைத் தோற்றுவிக்கும் இட

வும் = வேறுபடச்செய்யுஞ் செயப்படுபொருள் முதல
ன் உருபென்னுங் குறியாய் வருவனவும்: அசைநிலைக்
வருவனவும் = தமக்கோர் பொருளின்றித் தாஞ் சார்ந்த
கூனை அசையப்பண்ணும் நிலைமையவாய் வருவனவும்:
க் கிளவி ஆகி வருவனவும் = செய்யுட்கண் இசைநிறைத்
ற்றாக வருவனவும்: தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்குவ
பார் தாந்தாங் குறித்த குறிப்பினானே அவர் குறித்த பெ
கிசிற்பனவும்: ஒப்பு இல் வழியாற் பொருள் செய்குநவும் =
னோன் உய்த்துணரினன்றி உலகியல்வழக்கினாற் காட்ட
ரர் ஒப்பின்றி நின்ற ஒப்புமைப்பொருண்மையை உணர்த்தி
வுருபுகளும்: என்று அப்பண்பினவே நுவலுங் காலை =
லப்பட்ட அவ் எழியல்பினையுடைய சொல்லுமிடத்து.

பொருணிலைக்குதவுவன, எல்லாம் என்பதனை வற்றுச்சா
வினையாக்கியும் நம்முச்சாரியை உயர்திணையாக்கியும் நி
வன. இதனானே காரம் கரம் முதலிய எழுத்துச்சாரியை

ர்க.

உ - ம். உண்டான் என்புழி உண்ணென்னும் முதனிலை
கின்ற டகரத்தினையும் பாலும் இடமுங் காட்டும் ஆனீ
றுகின்றவாறு காண்க. உண்டு என்னும் எச்சம் முதலிய
ம் இடமும் உணர்த்துமென்பது. வந்தான் வந்தது எ
களாற் பெறுதல் "பிரிவுவேறுபடூஉஞ் செய்தியவாகி" எ
கொள்க. தன்னினமுடித்தலென்பதனான் உண்டவென்
றுங் தொழிற்பெயரும் நம்பி நங்கை என்னும் பெயர்ப்பெ
இடைச்சொற் பெற்று வருதல் கொள்க. கண்ணகன்
ழிக் கண் இடப்பொருளுணர்த்துதலும் ஊர்க்கால் நி
உருபாகலும் முற்கூறினாம். "அனையையாகன்மாறே"
ப்பெயரன்பிறந்தமாறே" என்புழி மாறென்னும் இடைச்
யை அடுத்துக் காரணப்பொருள் உணர்த்திநிற்றலின் மூ
றுமைப்பொருள் உணர்த்திநின்றதல்லாமை உணர்க. அ
ன்பொருள் உணர்த்திற்றேற் "கூருய்தோழியாம்வாழும
ழி வாழுமாற்றை என இரண்டாவது விரியாதாம். "மந்தி
ரபுனிவழா" என்புழி முறைமையின் வழுவாத அந்தண
ரவள விரிதலானும் "இயல்புளிக்கோலோச்சுமன்னவன்"

ப்பொருள்விகுதியாய்நின்று தனக்கேற்ற உருபை ஏற்
இம்மூன்றும் புணரியலுள்ளும் வினையியலுள்ளும் வேற்
தினுள்ளுங் கூறி இடைநின்ற மூன்று ஈண்டுக்கூறினார்.

ற ஒப்பில்வழியாற் பொருள்செய்யும் உவமவுருபுகள் "அ
" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் உவம இயலுட் கூறுப. அசை
ஒப்புணர்த்துதல் "ஒப்புமுருவும்வெறுப்புமென்றா" எ
ளியற் சூத்திரத்தான் உணர்க.

௫௩. அவைதாம்,
முன்னும் பின்னு மொழியடுத்து வருதலுந்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலு
மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

இது இன்னும் அவற்றுக்கோர் பொதுவிதி கூறுகின்ற

(இ - ள்.) அவைதாம் = முற்கூறிய இடைச்சொற்கள்
வருதலேயன்றி: மொழி முன்னும் பின்னும் அடுத்து
= தம்மாற்சாரப்படுஞ் சொற்களை முன்னும் பின்னுந்
த்து வருதலும்: தம் ஈறு திரிதலும் = தம் ஈற்றெழுத்து
வருதலும்: பிறிது அவண் நிலையலும் = ஓர் இடைச்
ற இடத்தே மற்றோர் இடைச்சொல் நிற்றலுமாகிய: அ
ல்லாம் உரிய என்ப = அத்தன்மையையுடைய இலக்க
லாம் இவ்விடைச்சொற்கு உரிய என்று சொல்லுவர்
-று.

உ-ம். அதுமன் கேண்மியா இவை முன் அடுத்தன; "
"ஒலிவினிதே" இவை பின் அடுத்தன; "
ருகதில்ல" இது திரிந்தது; "வருகதில்லம்ம வெ
"பண்டறியாதீர்போற்படர்கிற்பிர்மற்கொலோ" இவை
ன. அன்னவையெல்லாம் என்றதனான் "மன்னைச்சொ
ன்னைச்சொல்லே" எனத் தம்மை உணர நின்றவழி ஈ
"ணகர்வொமுன்னர்" என எழுத்துச்சாரியை ஈறுதிரி
ர்க.

௫௪. கழிவே யாக்க மொழிபிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே.

(இ - ள்.) மன்னைச் சொல் கழிவே ஆக்கம் ஒழியிசைக்
ு அம்மூன்று என்ப = மன்னைச்சொல் கழிவுபொருண்ை
்பொருண்மையும் எச்சமாய் ஒழிந்துநின்றசொற்பொரு
ன்று சொல்லப்பட்ட அம்மூன்று கூற்றையுடையதெ
ுவர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். "சிறியகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்னே" "பொதுமு
்றுவரினதுமன்னே" "பரிசிலராவியாகியகோவே - கூரிய
மன்திட்டமின்று" எனவரும்.

௩௫. விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தில்லைச்சொல் விழைவே காலம் ஒழியிசைக்
ு அம்மூன்று என்ப = தில்லைச் சொல் விருப்பமுங் கா
துநின்றபொருண்மையுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்மூ
றையுடையதென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். "வார்ந்திலங்குவையெயிற்றுச்சின்மொழி - யரிவை
கதில்லம்மயானே" எனப் பெறுதற்கண் உளதாகிய விரு
்று. "வருகதில்லம்மவல்லேவருகதில்லம்மவல்லே" என
விழுத்தாது ஆங்கு இசைப்ப நாலரிமாலைருடிக் காலிற்
ந்த இது காலங்குறித்தது. "வருகதில்லம்மவெஞ்சேரி
வந்தக்கால் இன்னதுசெய்வலென ஒழியிசைகுறித்தது.

௩௬. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்
றப்பா னான்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கொன்னைச் சொல் அச்சம் பயமிலி காலம் பெரு
று அப்பால் நான்கே=கொன்னைச்சொல் அச்சப்பொருள்
மைப்பொருள் காலப்பொருள் பெருமைப்பொருளென்று
அக்கூற்று நான்கேயாம். எ-று.

உ-ம். "கொன்முனைஇரவூர்போல" என அச்சமும் "கொ

ரக் காலமுங் "கொன்னூர்துஞ்சினும்" எனப் பெரு
த்திற்று.

௫௭. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை
முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென்
றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உம்மைச்சொல் எச்சஞ் சிறப்பே ஐயம் எதி
ற்ற எண்ணே தெரிநிலை ஆக்கமென்று அப்பால் எட்
மன்னுஞ் சொல் எச்சத்தைக் குறிப்பதுஞ் சிறப்பைக்
ஐயத்தைக் குறிப்பதும் எதிர்மறையைக் குறிப்பது
குறிப்பதும் எண்ணைக் குறிப்பதுந் தெரிநிலையைக் குறி
த்தைக் குறிப்பதுமென அக்கூற்று எட்டாம். எ-று.

எச்சம் இறந்ததுதழீஇயதும் எதிரதுதழீஇயதுமென
து. சாத்தனும்வந்தான் என்னும் உம்மை கொற்றனும்
எதிரதுதழீஇயிற்று. பின் வந்த கொற்றனும்வந்தான்
நின்ற சாத்தனும் வந்தான் என்பதனைத் தழுவுதலின்
தழீஇயிற்று. இனி இவ்விரண்டினையும் எதிர்காலக்
வாக்கி இன்று சாத்தனும்வரும் காலைக் கொற்றனும்வரு
எதிரதுதழீஇயின என்றுமாம். இன்னும் இவ்வெச்ச
கருவூர்க்குச்செல்வல் என்றாற்கு யானும் அவ்வூர்க்குப்
முழுவதூஉந் தழுவுவதும் அவ்வாறு கூறினாற்கு
வூர்க்குப் போதுவலென ஒருபுடை தழுவுவதுமென
தாம். சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்புமென இருவ
பொடு நெய்பாறயிர்காயம்பெய்தடினுங் - கைப்பறுபேய்ச்சு
" "குறவருமருளுங்குன்றத் துப்படினே" "ஊர்க்குமா
ய்கை" என்பன உயர்வு. அவ்வூர்ப்பூசையும் புலால் தின்ன
இழிவு. "ஒன், றிரப்பான்போலெளிவந்துஞ்சொல்லுமுலக
போல்வதோர்மதுகையுமுடையன் - வல்லாரைவழிபட்
ான்போல - நல்லார்கட்டோன்றுமடக்கமுமுடைய-னில்
ணிக்கயிற்றணிக்க - வல்லான்போல்வதோர்வன்மையுமு
ரு வொருவன்" என்புழி இன்னனென்று துணியாமை

னை எதிர்மறையை ஒழிபாக உடைத்தாய்நிற்றலின்
இஃது "அஃறிணை விரவுப்பெயரியல்புமாருளவே" எனட்
யும் வரும். இது பிறிதோர்பொருளினைத் தழுவாது
ளின்வினையை மறுத்துநிற்றலின் எச்சத்தின் வேறு
ஆசிரியர் "எதிர்மறையெச்சம்" என்றமையின் இஃது

டரும். தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார் "யாதுஞ்சூமே" "
ன்புகழுமன்னே" என்பன முற்றும்மை. "நிலனுநீருந்தீ
ாகாயமுமெனப்பூதமைந்து" என்பது எண். "மண்டி
நிலனேந்தியவிசும்பும் விசும்புதைவருவளியும்" என்பதும்
லமடிதோய்தலிற்றிருமகளுமல்ல - ளரமகளுமல்லளிவள்
என்பது திருமகளோ அரமகளோ என ஐயுறூஉ ஆராய்த
லிற் தெரிநிலை. "ஐதேய்ந்தன்றுபிறையுமன்று-மைதீர்ந்த
ன்று - வேயமன்றன்றுமலையுமன்று - பூவமன்றன்றுசு
" என்பதும் அது. நெடியனும் வலியனுமாயினன் எ
. "செப்பேவழீஇயினும்வரைநிலையின்றே" என்பது இ
க்கோடல் குறித்தமையின் ஆக்கமுமாம்.

ருஅ. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பிரிநிலை வினாவே எதிர்மறை ஒழியிசை தெரி
சிறப்பொடு தொகைஇ இருமூன்று என்ப ஓகாரம்
லப்பொருண்மை வினாப்பொருண்மை எதிர்மறைப்பொருண்
ின்றசொற்பொருண்மை ஆராய்நிலைமையையுடையபொ
கன்னின்ற இவற்றை மிகுதிப்பொருண்மையோடே தொ
ப்பொருண்மை ஆறு என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.
உ-ம். "யாளேதேறேனவர்பொய்வழங்கலரே" இது தே
ப் பிரித்தலிற் பிரிநிலை. சாத்தனுண்டானே இதுவினா. ய
வேன் இஃது எதிர்மறை. கொளூலோகொண்டான்
ாடுய்யப்போகலானுயினன் என்றலின் ஒழியிசை. திருமக
ன் அரமகளோ அல்லள் இவள்யார் என்பது தெரிநிலை.
மயுறழ்வின்றியொத்ததே" இது மிகுதி உணர்த்தலிற் சி

.ருகூ. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே
யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

இது பெரும்பான்மை பொருள்படுமாறுஞ் சிறுபான்மை
பாமாறுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்
வைந்து ஏகாரம்மே = தெளிவுபொருண்மை வினாப்பொரு
நிலைப்பொருண்மை எண்ணுப்பொருண்மை ஈற்றசையாத
வைந்து வகைப்படும் ஏகாரம். எ-று.

உ-ம். உண்டேமறுமை நீயேயுண்டாய் அவருளிவனேக
னேநீரே நீயேவளியே" "கடல்பேர்றோன்றங்காடிறந்தே
வரும். ஈற்றசை என்றதனைச் செய்யுள் ஈற்றிற்கணன்றி "
ளியங்காடிறந்தோரே" எனச் சொல்லின் ஈற்றினும் செ
னைகொண்டேன் என்புழி நீயே கொண்டாயென்னும்
றப்பொருள் தருதல் "மாறுகொளெச்சமும்வினையும்" எ
கொள்க.

உகூ0. வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே
எண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

இது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வினையே குறிப்பே இசையே பண்பே என்
பெயரோடு அவ்வறு கிளவியும் கண்ணிய நிலைத்தே என
வி= வினைச்சொல்லின் பொருண்மையும் குறிப்பாய்வரும்
ல்லின் பொருண்மையும் இசைக்கண் வரும் உரிச்சொ
ருண்மையும் பண்பின்கண் வரும் உரிச்சொல்லின் பெ
யும் எண்ணுப்பொருண்மையும் பெயர்ப் பொருண்மைே
அவ்வாறு பொருண்மையுந் தான் இடைநின்று கருதிட
ஞ்சொல்லோடு இயைவிக்கும் நிலைமையையுடைத்து என
ஞ்சொல். எ-று.

உ-ம். கார்வருமெனக்கருதிநொந்தான் "தண்ணெனத்த
ணம்" ...

கக. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) என்று என்கிளவியும் அதனோரற்றே = ...
இடைச்சொல்லும் ... என்பதுபோல் அவ்வாறு பொரு
துவரும். எ-று.

உ-ம். "நரைவருமென்றெண்ணி" "விண்ணென்றுவிணைத்
லன்றொலிக்குமொலிபுனலூரற்கு" பச்சென்றுபசத்தது
றுநீரென்று "பாரியென்றொருவனுளன்" எனவரும்.

உஉ. வினையின் றில்லை தன்னிடத் தியலும்.

இது முற்கூறிய இல்லென்பதற்குப் புறனடை கூறுகின்

இ - ள்.) விளியின் இல்லை தன்னிடத்து இயலும் = "
றன்பதில்லைச்சொல்லே" என்ற மூன்றனுள் விளியின்
இல்லை தன்மைக்கண் அல்லது வாராது. எ-று.

உ-ம். முற்காட்டியது.

எனவே ஏனைய எல்லாவிடத்திற்கும் உரியவாயின.

௱௬. தெளிவி னேயுஞ் சிறப்பி னேவு
மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இஃது ஏகார ஓகாரங்கட்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள்.) தெளிவின் ஏயுஞ் சிறப்பின் ஓவும் அளபின் எ
ய என்ப = முற்கூறிய தெளிவின்கண் வரும் ஏகாரமுஞ்
ண் வரும் ஓகாரமும் இரண்டுமாத்திரையின் மிக்கு மூ
ரையினையுடைய என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். முற்காட்டியன.

௱௭. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை
யப்பா லிரண்டென மொழிமனார் புலவர்.

இது பொருள்படமொழும் அசைநிலையுங் கூறுகின்றது.

ல்கின்றது ஒழிய இனி வேறொன்று என்னும் பொரு
அசைநிலையாதலும் என்னும் அக்கூற்று இரண்டாம்
வர் புலவர். எ-று.

உ-ம். "இனிமற்றொன் றுரை" "மற்றறிவாநல்வினையாமிளை
றுங்கூட்டுமனைமடிந்தயிலே" எனத் தொழிலுங் காலமுமி
பற்றி வரும். "அதுமற்றவலங்கொள்ளாது" என்பது அவ
உரையாடாநின்றுழிப் பொருள் குறியாது மற்றோ
சநிலை வரும் என்பாரும் உளர்.

௱௮. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இது பொருள்படமொழு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எற்று என் கிளவி இறந்த பொருட்டே =
னுஞ் சொல் ஒன்றினிடத்து நின்றும் ஒன்று போயிற்
பொருண்மை உணர்த்துதலுடைத்து. எ-று.

உ-ம். "எற்றெனுடம்பினெழினலம்" இஃது என் நலம்
ன நின்றது. "எற்றேற்றமில்லாருள்யானேற்றமில்லாதேன்
ரூஉம் இதுபொழுதுதுணிவில்லாருட்டுணிவில்லாதேன் யா
துணிவிறந்ததென்பதுபட நின்றது.

உசுசு. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மற்றையது என்னுங் கிளவிதானே = மற்
ப் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் மற்றை என்னும் ஐகா
டைச்சொல்: சுட்டுநிலை ஒழிய இனங் குறித்தன்றே =
வர்க் கருதப்பட்ட பொருளொழிய அதன் இனப்பொ
நிற்கும், எ-று.

உ-ம். ஆடை கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்
றையது கொண்டுவா என்றால் அதற்கு இனமாயி
டைகுறித்துநிற்கும். இனிச் சிறப்புண்மை மற்றையாடை
னேயும் வரும்.

றவென இடைச்சொல்லைப் பிரித்தோதாது மற்றையம்தன
ஓதினர்.

சுஎ. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மன்ற என் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும் = மன்ற
சொல் தெளிவுப் பொருண்மை உணர்த்தும், எ-று.

உ-ம். "மடவைமன்றவாழியமுருகே" என மன்ற அறிய
ய தெளிவித்தது.

சுஅ. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.
இதுவும் அது.

(இ-ள்.) தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே = த
ஞ் சொல் எளிது என்னும் பொருண்மையையுடைத்து.

உ-ம். "முரசுகெழுதாயத்தரைசேதஞ்சம்" எனத் தஞ்சம்
த்தல் எளிதென நின்றது.

சுகூ. அந்தி லாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்

னுயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப.

இது பொருள்படமொழும் அசைநிலையுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) அந்தில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவி என்று ஆயிர ம் இயற்கைத்து என்ப = அந்திலே என்னுஞ் சொல் ஆங்
இடப்பொருள் உணர்த்துதலும் அசைநிலைச்சொல்லாதலும் அவ்விரண்டு கூறும் இயற்கையையுடைத்து என்று கூ ர். எ-று.

உ-ம். "வருமேசேயிழையந்தில்" "அந்திற்கச்சினன்கழலின இடமும் அசைநிலையுமாய் நின்றது.

எ0. கொல்லே யையம்.

இது பொருள்படமொறு கூறுகின்றது.

உ-ம். "யாதுகொன்மற்றவர்நிலையே."

"இதனளவுண்டுகொன்மதிவல்லோர்க்கே" எனத் து ஐயஞ் சிறிதுநினைத்தலும் ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொள்

எக. எல்லே யிலக்கம்.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) எல்லே இலக்கம் = எல் என்னுஞ் சொல் வ பொருண்மை உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "எல்வளையெம்மொடுநீவரின்" எனவரும்.

எஉ. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி
பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

இஃது ஆர் என்னும் இடைச்சொன்முடிபு கூறுகின்றது

(இ-ள்.) இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக் கிளவி=இரு இயலும் பெயர்க்கும் அஃறிணை இருபாற்கும் இயலும் முன்னர் வரும் ஆர் என்னும் இடைச்சொல்: பலர்க்கு உரி வினையொடு முடிமே=ரஃகான் ஒற்றினை ஈறாக உடைய ல்லான் முடியும். எ-று.

உ-ம். பெருஞ்சேந்தனார்வந்தார் முடவனார்வந்தார் முட ணியார்வந்தார் தந்தையார்வந்தார் எனவும், கிளியார்வந்த ரும்.

பெரும்பான்மை இயற்பெயர் கூறவே நம்பியார்வந்தார் வந்தார் எனச் சிறுபான்மை உயர்இணைப்பெயர் முன்ன ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொள்க. இவை தாம் ரகர ஈற்று மையின் விளியேற்கும் இடத்து இகர ஈறும் ஐகார ஏற விளியேற்குமென்று உணர்க. ஒருமைப்பெயர்நின்று விளைய ஏற்றலின் இவை ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கி றாயின.

(இ - ள்.) அசைநிலைக் கிளவி ஆகுவழி அறிதல் = அவ் சொல் அசைநிலைச்சொல்லாம் இடம் அறிக. எ-று.

'ஆகுவழியறிதல்' என்றதனான் உம்மைமுன்னரும் உம் முன்னரும் வருதல் கொள்க.

உ-ம். "பெயரினாகியதொகையுமாருளவே." "நில்லாவு சல்லுமார்முதலே" எனவரும்.

எச. ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை
யாயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப.

இஃது இசைநிறையும் அசைநிலையுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஏயும் குரையும் இசைநிறை அசைநிலை ஆயி இயற்கைத்து என்ப = ஏ என்னும் இடைச்சொல்லுங் யும் இடைச்சொல்லும் இசைநிறையும் அசைநிலையுமென ற்று அவ்விரண்டு இயல்பினையுடைத்து என்று கூறுவா

எ-று.

உ-ம்.. "ஏஎயிஃதொத்தனென்னலன்றன்னொடு" இஃது ஏஎயெனச்சொல்லியது இஃது அசைநிலை. "அளிதோ பறலூருங்குரைத்தே" இஃது இசைநிறை. "பல்குரைத் சன்றுபடும்" இஃது அசைநிலை. தேற்றேகாரம் முதலிய சார்ந்தமொழியோடு ஒன்றுபட்டு இசையாது தொடர் கட் பிரிந்திசைத்தலின் வேறுகூறினர்.

எரு. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இஃது அசைநிலை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல் றும் இடைச்சொல் பெரும்பான்மை வியங்கோளைச் ச நிலையாய் வரும். எ-று.

உ-ம். "புற்கையுண்கமாகொற்கையோனே" எனவரும்.

எசு. மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு

ஆ - ள்.) மியா இக மோ மதி இகுஞ் சின எனனும ஆ = மியா இக மோ மதி இகும் சின் என்றுசொல்லப் டத்து இடைச்சொல் ஆறும்: முன்னிலை அசைச்சொ நிலைப்பொருளை உணர்த்தும் அசைச்சொல்லாம். எ-று.

உ-ம். கேண்மியா சென்மியா எனவும், "கண்பனியா ரிதோழி" எனவும் "காமஞ்செப்பாதுகண் டதுமொழிமோ "உரைமதிவாழியோவலவ" எனவும், "மெல்லம்புலம்பு எனவும் (இது காணென்றவாறு), "காப்பும்பூண் டிசிற்கடை ல்" எனவும் வரும்.

எஎ. அவற்றுள்,
இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்.

இது மேலதற்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் இகுமுஞ் சின்னும் = முற்கூறிய இகுமுஞ் சின்னும்: ஏனை இடத்தொடுந் தகுநிலை உ னர் புலவர் = ஒழிந்த தன்மைச்சொல்லோடும் படர்க் லோடும் பொருந்தும் நிலைமையுடைய என்று கூறுவர் எ-று.

உ-ம். "கண்டிகுமல்லமோ" "கன்னும்படுமோவென்றிசி எனத் தன்மைக்கண்ணும்; "புகழ்ந்திகுமல்லரோபெரி

ஃதறிந்திசினோரே" எனப் படர்க்கைக்கண்ணும் வந்தன.

ற்முருகாற்றுப்படையுள் "விளிவின் - றிருணிறமுந்நீர்வளை
த் - தொருநீயாகித்தோன்றவிழுமிய - பெறலரும்பரிசினல்
டன் * * * மலைகிழவோனே." என மதி படர்க்கைக்கண்
னைத் 'திருமிலையுடைய' என்றத்தனானுதல் "அவ்வச்செ
யவை" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுதல் அமைத்துக்கொ
றி மதியை அறிவாக்கிப் பல அறிவுடனே நீயொருவனே
ல் நல்கும் எனப் பொருள்கூறுவாரும் உளர்.

"ஒளிறுமுறுமுனையின்" என்னும் புறப்பாட்டினுட் "செல்
மவெம்விழைவுடைநாட்டென" என்பதனையுந் தன்மை

அப்பொருளும் பாட்டுடைத்தலைவனைநோக்கிப் பின்னு
றகப் பொருள்கூறுதலும் ஒன்று.

எஅ. அம்ம கேட்பிக்கும்.

இது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அம்ம கேட்பிக்கும் = அம்ம என்னுஞ் சொல்
கின்றதனைக் கேளென்று ஒருவர்க்குக் கேட்பிக்கும் பெ
பினை உணர்த்திநிற்கும். எ-று.

சொல்லொடு பொருட்கு ஒற்றுமைகருதிக் கேட்பிக்குமெ

உ-ம். "அம்மவாழிதோழி."

"அம்மவென்னுமசைச்சொனீட்டம்" என்புழியும் செ
த நிற்குமாறு கூறியவாறு ஆண்டு உணர்க.

எகூ. ஆங்க வுரையசை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஆங்க உரையசை = ஆங்க என்னும் இடைச்
ரைக்கண்ணே அசைத்தநிலையாய் வரும். எ-று.

கட்டுரை, புனைந்துரை; அசைத்தல் சேர்த்துதல்.

உ-ம். ஆங்கக்குயிலுமயிலுங்காட்டிக்-கேசவனைவிடுத்துப்
ளே" என்புழி அங்ஙனேயெனப் புனைந்துரைத்துநி
து பொருளுணர்த்துவனவற்றை உரையசையென்றும் செ
த்தாது சொற்களை அசைத்துநிற்பனவற்றை அசைநிலையெ
தல் ஆசிரியர் கருத்தாதலை இரண்டு அதிகாரத்துங்

ாள்க.

உஅ௦. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட்டு ஆகும் =

அப்பொருட்டு எனவே ஆங்கவும் பொருள் தருதல் பெ

உ-ம். "மங்கலமென்பதோர்ஊருண்டுபோலும்" "நெரு
தக்கா னெய்போல்வதூஉ - மெரிப்பச்சுட்டெவ்வநோயாக்
போலுமென்னும் இடைச்சொல் வரையும் செயி
து நின்றவா று காண்க.

அக. யாகா,

பிறபிறக் கரோபோ மாதென வரூஉ
மாயேழ் சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

இஃது அசைநிலை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) யா கா பிற பிறக்கு அரோ போ மாது என
ழ் சொல்லும் அசைநிலைக்கிளவி = யா கா பிற பிறக்கு
மாது என்று சொல்லவருகின்ற அவ்வேழுசொல்லுந்
தசொல்லை அசைத்துநிற்கும் நிலைமையையுடைய சொ

உ-ம். யாபன்னிருவர் மாணுக்கருளரகத்தியனுர்க்கு
ானுந்தோழியாசுவாகதம்போதுகவீங்கென" என்று பாட
வும் இதற்குதாரணம், "புறநிழற்பட்டாளோவிவளிவட்ட
" எனவும் "தான்பிறவரிசையறிதலிற்றன்னுந்துக்கி",
சதரவந்தோர்நசைபிறக்கொழிய" எனவும் "நோதகவிரு
மரோ" எனவும் "பிரியின்வாழாதென்போதெய்ய"
ரித்தன்றுமாதவர்த்தெளிந்தவென்னெஞ்சே" எனவும் வ

அ௨. ஆக வாக லென்ப தென்னு
மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இது தாஞ் சார்ந்துநின்ற சொல்லின் பொருள்
ர்த்திநிற்கும் இடைச்சொற்களைக் கூறுகின்றது,

(இ - ள்.) ஆக ஆகல் என்பது என்னும் ஆவயின் மூன்,
ஆகல் என்பது என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்விடத்து
: பிரிவில் அசைநிலை = தாஞ் சார்ந்த சொற்களின் பெ
ப் பிரிதலின்றி உணர்த்தும் அசைநிலையாம்.

வழி ஆகவென்னும் இடைச்சொல் வந்து அவற்றின் பொ
ர்த்திச் செயவெனெச்சமாய் நின்றன. இவ்வினையெச்சம்
முதலைக் கொள்ளும் வழி ஆகலென்னும் இடைச்சொ
றுநிற்கும். "அருளாயாகலோகொடிதே" "தன்பெயராகலி
ணலையயாகன்மாதே" என ஆகலென்னும் வினைக்குறிப்புச்
துநின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்திநின்றன. தெரிநிலை
ப்பிற்கும் உரிய இவ்விரண்டு இடைச்சொற்களுஞ் சிறுபா
கவின் வினையியற்கண் எடுத்து ஓதாராயினர்.

"நடுங்குநோய்தீர்க்குநின்குறிவாய்த்தாளென்பதோ தறுக்த
திரையிமிழ்கானலெதிர்கொண் டாளென்பதோ தறுந்தலை
என்பதென்றது என்றுசொல்லப்படுவதென்னும் பொருள்
து வாய்த்தாள் எதிர்கொண்டாள் என்னுஞ் சொ
ர்த்திய செய்நன்றியைத் தானும் உணர்த்திநின்றவாறு க
இவை தாஞ் சார்ந்த சொல்லை அசைத்தேநிற்குமென்
லசைநிலை என்றார். இங்ஙனம் நில்லாது வழக்கின்கண் ஆ
அடுத்துவந்து உடம்படாமையும் ஆதரமின்மையுமாகிய பெ
நிற்குமென்றல் அசைநிலைக்கு ஆகாமையின் அவ்வாறு கூ
ருளன்மை உணர்க.

அரு. ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே
யாயிய னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை யின்றித் தான்வரு காலையு
முளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இது பொருள்வேறுபடுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஈரளபு இசைக்கும் இறுதியில் உயிரே = இ
திரையை இசைக்கும் "உயிர்ஔவெஞ்சியவிறுதியாகும்" வ
மொழிக்கு ஈறாகாதென்ற ஔகாரம்; ஆயியல் நிலையும்
லும் = "கவவோடியையின்ஔவுமாகும்" என்ற இயல்பின்
தென வென என மொழிக்கு ஈறாய்நிற்கும் காலத்துக்கண்

ுபடுதல் = அவை அளபெடுத்தற்குங் காலத்தினும் அ
பெடாது தானே வந்தவிடத்தும் காலத்தினும் பொருள் வே
உள என்று கூறுவர் ஆசிரியர்: குறிப்பின் இசையான் ெ
த் தோன்றும் = அப்பொருள் வேறுபாடுதான் சொல்லு
ப்பினுள் உளதாம் ஓசைவேறுபாட்டான் வழிப்படப்
), எ-று.

முன்னர்நின்ற உம்மை சிறப்பும்மை; பின்னர் நின்ற இர
ஞும்மை.

ஆசிரியர் "முன்னர்க் கூறியதனை ஈண்டும் இறுதியி
று ஒருதலைமொழியென்னும் உத்தியாகக் கூறினமைய
ரயாசிரியரும் "நெட்டெழுத்தேழேயோரெழுத்தொருமொ
புழி ஔகாரத்தினை உதாரணங் காட்டாது "கவவோடியைய
பதனுற் கௌ வெள என உதாரணங் காட்டினமைய
டு 'ஆய்யனிலையுங்காலத்தானுமளபெடையின்றித்தான்வரு
' என்னும் இரண்டற்கும் ஔஉ ஒள என்று உயிரையே உத
க்காட்டுதல் மாறுகொளக்கூறலாமென்று உணர்க.

உ-ம். கௌஉ என அளபெடுத்தவழிக் கைக்கொண்டே
த் துணிவும், கௌ என் அளபெடாதவழி நினக்குக் கருத்
க்கொள்ளென ஐயமும் உணர்த்தும். இது வெள என்பத
கும். இனி ஔகாரம் அளபெடுத்துழி உகர ஈறுயே நிற்
உ என உகர ஈறுகிய ஔகாரமும் ஈண்டுக்கோடும். இது
ணர்த்தும் அளபெடா ஔகாரமாகாதென்று உணர்க.

உஅசு. நன்றீற் றேயு மன்றீற் றேயு
மந்தீற் றோவு மன்னீற் றோவு
மன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நன்று ஈற்று ஏயும் = நன்றினது ஈற்றின்கண்
பும்: அன்று ஈற்று ஏயும் = அன்றினது ஈற்றின்கண்
பும்: அந்து ஈற்று ஓவும் = அந்தினது ஈற்றின்கண் வந்த

ஒருவன் கொலை களவு கட் காமம் பொய் என்பன
ம்புக என்றவழி, அவற்றை விரும்புதல் நன்றே என்றல்
க்குறிப்பு உணர்த்தும். "நின்றே யெறிபறையினை நன்றே
பது தீதென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தும். இஃதுமுன் பே

அஃது இவ்வன் துகர்வியாதொழியுமோ என்னும் ...
...ர்த்தும். "அந்தோவெந்தையடையாப்பெயரில்" ...
...துகொறனே" என்பன இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்தும். ...
ஓகாரங்கள் பலசொல்லொடு அடுத்துவாராது இச்சொற்க...
...த்துப் பொருள்வேறுபட்டு நிற்றலின் அவற்றைப் பெயர்...
...றுகூறினர்.

அன்னபிறவும் என்றதனான் "அன்னுவலமருமாருயிரும்"...
அன்னு இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்துதல் கொள்க. ...
...ரம் ஆகாரமாய்த் திரிந்ததென்றலுமாம். "ஏஎயிவளொரு...
...யாவென்றார்" என ஏகாரத்தின்பின்வந்த எ இழிபுணர்த்து...
...துவிழந்தான்" எனவும் "ஐயாவென்னையாவென்னையாவகள்...
' எனவும் "ஆவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே" எ...
...ரம் இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்ததலும் பிறவுங்கொள்க.

...அடு. எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுந்
தத்தமுள் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

இஃது முற்கூறிய உம்மைகள் மயங்கும் என்கின்றது.

(இ - ள்.) எச்ச உம்மையும் = எச்சப்பொருள்ளை விளையு...
...மையும்: எதிர்மறை உம்மையும் = அதனைமுடிக்கவரும் எதிர...
...ருண்மைவினையுடைய உம்மையும்: தத்தமுள் மயங்கும் = ...
...ய்வந்து தம்முள் மயங்கும்: உடனிலை இலவே = அங்ஙனம்...
...றேனும் தன் வினையொன்றிய முடிபுகொள்ளா. எ-று.

உ-ம். சாத்தனும்வந்தான் இனிக்கொற்றனும்வரினும்வரு...
...ச் சாத்தனுங் கொற்றனும் என்னும் எச்சவும்மைகள் வரினு...
எதிர்மறையும்மையோடு தொடர்ந்துநின்று ஒருவினைகொள்...
...ப்பும் எதிர்வும் பற்றி வரும் வேறுவினைகொண்டவாறு கா...
...ஙனம் உலகவழக்கு உண்மையானும் ஆசிரியர் மயங்கியுட...

ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனான் வடுகரசரும்வந்தார் இ...
...காட்டுமேவேந்தரும்வரினும்வருவர் என எச்சவும்மையோடு...
...மை தொடர்ந்து வேறுவினைகோடலுங் கொள்க. (

அசு. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இஃது எச்சவும்மைக்கட் சொல்லுதல்வகைமை கூறுகின்

(இ - ள்.) எஞ்சுபொருட்கிளவி=எச்சவும்மையாற் றழுவட்
பொருட்கிளவி; செஞ்சொல் ஆயிற் பிற்படக் கிளவார்
கிளத்தல்=உம்மையில் சொல்லாயின் அவ்வும்மையில் செ
யும்மைத்தொடர்க்குப் பின்சொல்லாது முன்சொல்லுக. எ-

உ-ம். சாத்தன்வந்தான்கொற்றனும்வந்தான் "அடகுபு
பாளிதழுமுண் ஆன்-கடல்போலுங்கல்வியவன்" எனவரும்.
கிளப்பிற் பொருள்கொள்ளாமை காண்க. செஞ்சொல
படக் கிளக்க எனவே உம்மையோடு வரிற் பிற்படக் கி
றவாறும். (

௮௭. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி
னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும்.

இது முற்றும்மை எச்சவும்மையாம் பொருள் தருமென
மக்கின்றது.

(இ - ள்.) முற்றிய உம்மைத் தொகைச்சொல் மருங்கின்=
லைம ஆகித்துநின்ற பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்த சொல்விட
க் கிளவி உரித்து மாகும்=எச்சச்சொல் உரித்துமாகும். எ-

எனவே எச்சப்பொருள் குறியாது நிற்றலே பெரும்பான்
புழிக்கோடலால் இஃது எதிர்மறைக்கண்ணதெனக் கொள்

உ-ம். பத்துங்கொடால் அனைத்துங்கொடால் என்னும் மு
கள் சிலவிடக்கக் கொடு என எச்சப்பொருள் உணர்த்தி
று காண்க. தொகைச்சொல் என்றதனானே எல்லாரும்வா
பொருட்பெயர்க்கண்ணுங் கொள்க. பத்துங்கொடு பிறவுங்
பது கருத்தாயின் அஃது எச்சவும்மையாம்.

இஃது ஈற்றசையேகாரத்திற்கு வேறோர் இலக்கணங்
றது.

(இ - ள்.) ஈற்று நின்று இசைக்கும் ஏ என் இறுதி =
இக்கண் நின்று இசைக்கும் ஈற்றசையேகாரம்: கூற்றுவ
செய்யுளிடத்துப் பாவென்னும் உறுப்பினை நிலைபெறக்
ர்: ஓர் அளபு ஆகலும் உரித்தே=தனக்கு உரிய இரண்டு
யயன்றிப் பின்னரும் ஒருமாத்திரை உண்டாய் வரு
து. எ-று.

உம்மையான் மூன்றுமாத்திரை பெறாது இரண்டுமாத்
று வருதலும் உரித்தாயிற்று. பாவென்னும் உறுப்பினை

க் கூறுமிடத்து மூன்றுமாத்திரை பெறுவது செய்யுள்
நிற்கும் ஈற்றசையே என்பது அறிவித்தற்கு ஏயெ
று மீட்டுங் கூறினர்.

உ-ம். "கடல்போகுன்றல்காடிறந்தோரே" "அஙிப்ப
டிறந்தோரே" "தண்கடல்வேலிகின்குடாட்டிற்றே"
வன பிற சான்றோர் செய்யுட்களெல்லாம் மூன்றுமா
றுப் பாவென்னும் உறுப்பை விளக்கிநிற்குமாறு காண்க.

இனி "அவரேஎ, கேடில்விழுப்பொருடருமார்பாசிலை-
ரியங்காடிறந்தோரே" எனச் செய்யுளிடைக்கண் வரும் ஈ
ரம் இரண்டுமாத்திரை பெற்றுப் பாவென்னும் உ
கின்றவாறு காண்க. இஃது ஈற்றசையாகலிற் செய்
கூறும் மாத்திரையென்னும் உறுப்பின்கண் அடங்கா
க்கூறினர், அது பெரும்பான்மை பொருள் தருஞ் செ
ாகலின்.

அகூ. உம்மை யென்னு மெனவெ னென்னுந்
தம்வயிற் றொகுதி கடப்பா டிலவே.

இஃது எண்களுக்கு முடிபுவேற்றுமை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உம்மை என்னும் எனஎன் என்னும் = உ
வரும் என்னும் எனவான் வரும் என்னும்: தம் வயிற்

எனவே தொகைபெற்றும் பெறாதும் வருமென்பதாம்.
க்குரிமையுமஃறிணைக்குரிமையு - மாயிருதிணைக்குமோர
மம்மூவருபின" "இசையினுங்குறிப்பினும்பண்பினுங்
நிலனெனநீரெனத்தீயெனவளியெனநான்கும்" "உயிரெ
கின்றியமையா" எனவரும். தொகையெனப் பொது
தனும் எண்ணுப்பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாம்
தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

கூo. எண்ணே கார மிடையிட்டுக் கொளினு
மெண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இஃது எண்ணிடத்து வழுவமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) எண் = உம்மையும் ஏகாரமும் எனவும் எ
ம் என்றாவுஞ் செவ்வெண்ணுமாகிய ஏழுவகையெண்
முதல் நின்று: ஏகாரம் இடையிட்டுக்கொளினும் =
வினைத் தன்னிடத்தே அழைத்துக்கொண்டு நிற்பினும்

கனைத் தன்னிடத்தே அழைத்துக்கொண்டு நிற்பினும்:
குறித்து இயலும் என்மனார் புலவர்=பல எண் வந்தவ
மாகா தான் உணர்த்தும் எண்ணுப்பொருளையே அப்
த்துநடக்கும் என்றுகூறுவர் புலவர், எ-று.

உ-ம். "மலைநிலம்பூவே துலாக்கோலென் றின்ன - ருலைவி
டையார்" "தோற்றமிசையேநாற்றஞ்சுவையே யுறலோடா
னைமொழிப." இவை செவ்வெண் நின்று ஏகார எ
டயிட்டன. "மாத்திரையெழுத்தியலசைவகையெனா"
ரெண் நின்று எனாவெண்ணை இடையிட்டது. "வண்ண
ளவேசுவையே" என்னுஞ் சூத்திரம் ஏகாரவெண் நின்
ண்ணையும் என்றா என்னும் எண்ணையும் இடையிட்டது. '
'யடியாப்பெனா'" என்பது ஏகாரவெண் செவ்வெண்
ணையும் இடையிட்டது. ஒழிந்த எண்களும் இவ்வாறு வ
திரங்களினுஞ் செய்யுட்களுள்ளும் காண்க.

டகக. உம்மை தொக்க வெனாவென் கிளவியு
மாவீ றாகிய வென்றென் கிளவியு
மாயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

(இ - ள்.) உம்மை தொக்க எனா என் கிளவியும் = மு
ஆம்மை அடுக்கின்ற எனா என்னும் இடைச்சொல்லும்;
; என்று என் கிளவியும்=முன்னர் எண்ணும்மை அடுக்
ரத்தை ஈறாகவுடைய என்று என்னும் இடைச்சொல்லும்;
வியும் என்ணுவழிப் பட்டன = அவ்விரண்டு சொல்லும்
டத்தே சிறந்துவரும். எ-று.

உ-ம். "ஒப்புமுருவும்வெறுப்புமென்றா" என்னுஞ் சூ
ம் தொக்க என்றா. உம்மை தொக்க எனா வந்தவழிக் காண்

இனி உம்மை தொக்க என்பதற்கு நிலனெனாவும் என
உம்மை தொக்கு நிலனெனா என்றல் வழக்கமின்மைய
ம் என்றாவும் எண்ணிடைச்சொல்லாதல் மேலிற்சூத்திர
படுதலானும் இதுவே ஆசிரியர் கருத்து.

கஉ. அவற்றின் வரூஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குறி மரபிற் செவ்வெ ணிறுதியு
மேயி னாகிய வெண்ணி னிறுதியும்
யாவயின் வரினுந் தொகையின் றியலா.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கட்கு முடிபுவேற்றுமை கூறிய.

(இ - ள்.) அவற்றின் வருஉம் எண்ணின் இறுதியும் =
எனா என்று என்பனவற்றான் வரும் எண்ணுச்சொற்க
யும்: பெயர்க்கு உரி மரபிற் செவ்வெண் இறுதியும் = இ
லானன்றிப் பெயரான் எண்ணப்படுஞ் செவ்வெண்ணின்
எயினுகிய எண்ணின் இறுதியும் = ஏகாரத்தான் வரும்
சொற்களின் இறுதியும்: யாவயின் வரினுந் தொகையி
= யாதானும் ஓரிடத்துவரினுந் தொகையின்றி நடவா. எ

உ-ம். நிலனெனநீரெனவிரண்டும் நிலனென்றுநீரென்றுவி
லநீரெனவிரண்டும் நிலனேநீரேயெனவிரண்டும் எனவரும்

இறுதியுமென்றது அவ்வெண்ணுக்கேயு. இறுதி தொகைபெ
ற்கு. பெயர்க்குரிமரபினென்றது மற்றைய எல்லாம் இ

இஃது உம்மையும் உருபுந் தொக்கவழியும் உருபுதொகை
ண வழுவமைத்தது.

(இ - ள்.) உம்மை எண்ணின் = உம்மையான்வரும் எண்
உருபு தொகல் வரையார் = இரண்டாவதும் ஏழாவதுந் தொ
ல் நீக்கரர் ஆசிரியர். எ-று.

உம்மையெண்ணெனப் பொதுப்படக் கூறுதலின் உம்மை
ும் விரிந்தழியும் உருபு தொகுதல் கொள்க.

உ-ம். புலிவிற்கெண்டை யானைதேர்குதிரைகாலாள் எ
பயர் உம்மைத்தொகைகள் ஒருசொல் நடையவாய்க் கிட
ன என்னுந் தன்வினையாகிய பயனிலைகளைக் கொள்ளும்
புலியும்வில்லுங்கெண்டையுங்கிடந்தன யானையுந்தேருங்கு
ாலாளும்வந்தன என உம்மை விரிந்துநின்ற பொருளைத்
மாறுபோல, அவ்வும்மைத்தொகைகள் புலிவிற்கெண்டை
யானைதேர்குதிரைகாலாளெறிந்தான் என உருபு ஏற்று
ும், புலியும்வில்லுங்கெண்டையும்வைத்தான் யானையுந்
ரையுங்காலாளுமெறிந்தான் என உம்மை விரிந்துநின்ற
ந்தே நிற்றல் வேண்டும். அங்ஙனம் உம்மை விரிந்து

த்து வைத்தானென்னும் வினைமுதல்வினைக்குப் புலியும்வி
ாடையுஞ் செயப்படுபொருளாய் இரண்டாமுருபே விரி
ந், எறிந்தானென்னும் வினைமுதல்வினைக்கு யானைமுத
ப்படுபொருளாய் இரண்டாமுருபே விரித்துநிற்றலும் உ
ர் றிகோபங் கொடிவிடுபவள - மொண்செங்காந்த ளொக்கு

என்றும் பலபெயர் உம்மைத்தொகைக்கும் உம்மையும்
ந்தே பொருளுரைக்க. இக்குன்றிமுதலியவற்றைச் செவ்
இ இவற்றையெனத் தொகைகொடுத்து உருபுவிரித்துழியு
அக்குன்றிமுதலியவற்றையே சுட்டுதலின் அக்குன்றி
செயப்படுபொருளாயே நிற்குமாறு உணர்க. அன்றி

வென்றுயின் "நிலநீர்வளிவிசும்பென்றநான்கி னளப்ப
ற்போல உம்மையும் உருபும் விரித்தற்குப் பொருந்தா
ாய் நான்கென்னுந் தொகைச்சொற் பயனிலைகொண்டு
ண்டுமென்று உணர்க. இவை உம்மைத்தொகைக்கண்
ர்க்கன. இங்ஙனம் இரண்டு தொக்கனவற்றை என்னெ,

சொற்றொடர்ப்பொருளை உணர்த்திநிற்பது உருபாதலின்
நோக்கி உருபுதொகையென்றே கோடும்.

இனிப் "பாட்டுங்கோட்டியுமறியாப்பயமி - நேக்குமரம்
பாருவன்" "இசையினுங்குறிப்பினும்பண்பினுந்தோன்றி" இ
விரித்துநின்று உருபுதொக்கன. (

கஅ. உம்முந் தாகு மிடனுமா ருண்டே.

இ-து உம்மென்னும் இடைச்சொல் திரியும் என்கின்ற

இ-ள்.) உம் உந்து ஆகும் இடனுமாருண்டே—"வினைமெ
ற் காலமொடு வரு" வனவற்றுள் உம் ஈறு உந்தாய்த் திரி

த்து. எ-று.

உ-ம். "நீர்க்கோழிகூப்பெயர்க்குந்து" "நாரரிநறவினுண்
ந்து" எனவரும்.

இடனுமாருண்டே என்றதனுன் இத்திரிபு பெயரெச்சத்தி
க. (

கரு. வினையொடு நிலையினு மெண்ணுநிலை திரியா
நினையல் வேண்டு மவற்றவற் றியல்பே.

இ-து எண்ணிடைச்சொற்கள் வினைச்சொற்கண்ணும்
ன்றது.

(இ - ள்.) என்னு வினையொடு நிலையினும் நிலைதிரியா=
டச்சொற்கள் பெயர்ச்சொல்லோடன்றி வினைச்சொல்

ளுந் தத்தம் நிலைமையிற் றிரியா: அவற்றவற்று இயல்பு
வேண்டும் = அவற்றவற்று இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து அ
டும் ஆசிரியன். எ-று.

உ-ம். "உண்டுதின் றூமூர்ந்துமாடுகெஞ் செல்வத் துபாமே"
னைத் தின்னவெனப் பாடவெனவந்தான் என்வரும். ந
வினையோடு வந்தன உளவேற் கூறுக.

உண்டுதின்றோடிவந்தான் என்பது தொகையின்றேனுந்
ளைக். சிறுபான்மை முற்றுந் தொகைபெற்று வருத

ற்றுவரும். இவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் நிற்ற
ப்படாவெனின், ஒரு பொருள்வேறுபாட்டான் எண்ணி
இம்மூவரும் உடன்வரிற் கலியாணம் பொலியுமென்று இ
ன் கூற்றாகக்கொள்க. என்னை? முன்னர்ச்சாத்தன்வந்
ர்க்கொற்றன்வந்தான் அதன்பின்னர்வேடன்வந்தான்
ருந்துவந்திலரேனும் முடிவில் வந்துநிற்றலின் அது மு
றென்று கூறினுதலின். இம்மூவரென்றமையாற் பெ
கப்பெற்றதேனும் வந்தமையானென்றதனுன் வினையுந்தொ
அவ்வினையாற் கலியாணம் முடிந்தவாறும் உணர்க.
அடுக்கி வந்தனவுஞ் செவ்வெண்ணும். இனி யாங் க
து இம்மாடத்துமேல் நின்றானும் இருந்தானுங் கிடந்தா
ன முற்றுச்சொற்கண்ணும் எண்ணும்மை வருதல் கொ
பெயரெச்சத்தில் எண்ணிடைச்சொல்வாரா. (

ங்கீ. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கள் பிரிந்து சென்று ஒன்றும்
து.

(இ - ள்.) என்றும் எனவும் ஒடுவுந் தோன்றி=என்றும்
வும் என்பன ஒருவழித்தோன்றி: எண்ணினுட் பிரிந்து ஒ

உடைய=என்னுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்
டைய. எ-று.

உ-ம். "வினைபகையென் றிரண் டினெச்சம்" "கண்ணிமைமெ
" "பொருள்கருவிகாலம்வினையிடனோடைந்தும்" என்
யென்று கண்ணிமையென பொருளோடுகருவியோடுகாலத்
ரோடு என்று பிறவழிச்சென்று ஒன்றியவாறு காண்க.

ஒன்றுவழியுடைய என்றதனாற் சொற்றொறுநிற்றல் பெ
மை: அஃது இக்காலத்து அரிது. (ச

கள்? அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
இஃது எழுவகை இடைச்சொற்கும் பொருட்புறனடை
து.

(இ - ள்.) அவ்வச் சொல்லிற்கு அவையவை பொருளெ
பெறக் கிளந்த இயலவாயினும்=முற்கூறிய இடைச்சொற்
அவ்வச்சொற்குக் கூறிய அவையே பொருளென நிலைபெ
லப்பட்ட இயல்பையுடையவாயினும்: வினையொடும் பெய
வினையத் தோன்றித் திரிந்து வேறுபடினும்=தாம் அடைந்
வினையோடும் பெயரோடும் ஆராய்ந்து உணரத்தோன்றி வே
ளவாயும் அசைநிலையாயுந் திரிந்து வரினும்: தெரிந்தனர்
=ஆராய்ந்துகொள்க. எ-று.

வேறுபொருளவென்று உணர்தற்குச் சார்பு வினையும்பெய
உ-ம். ஒகாரஞ் "சென்றிபெருமநிற்றகைக்குநர்யாரோ" "
சையாயுங் "கலங்கொண்டன்கள்ளென்கோகாழ்க்கொண்ட
ன்கோ" என எண்ணும் "நின்னினோவென்பூங்கணுளே
ரக்கக்குறிப்பாயும்வந்தது. என என்பது "ஊரெனப்படுவது
எனச் சிறப்பின்கண் வந்தது. அவர்நமக்குத்தஞ்சமல்லர் எ
க்கினவி பற்றலர் என்நின்றது. மா "ஒர்கமாதோழியவர்

க்குரலே" என முன்னிலையசைச்சொல்லாயும் "ஒக்கல்வா
ட்குமாகாலே" என முன்னிலையன்றி அசைச்சொல்லாயும்
"இருமற்கொண்கன்றேரே" என யன் அசைநிலையாய்
சாரியை இன் "காப்பிரெப்பின்" என அசைநிலையாயும்
இனி உருபுபொருண்மை நோக்கிய ஐகாரமும் "கேரைநோ
பருதி" எனவும் "வரும்முனேயுண் டவருகும்பசந்தினைப்
" எனவும் அசைநிலையாய் வருதலுங்கொள்க. "தண்ணெ
பெருந்துறைப்புனலே" "விசும்புழித்தோகைச்சீர்போன்
என்பன தன்னென்றது போன்றது என முற்றுச்சொற்
க்கட்படுதலுங்கொள்க. பிறவுஞ் செய்யுட்கண் வேறுபடு
ாம் இதனுன் அமைத்துக்கொள்க. (

கூஅ. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இஃது அவற்றிற்குச் சொற்புறனடை கூறுகின்றது.

பிற வரினும்: கிளந்தவற்று இயலான் உணர்ந்தனர் கொ
றையும் அச்சொற்களின் மூவகையவாகக் கூறிய இலக்
உணர்ந்துகொள்க. எ-று.

உ-ம். "சிறிதுதவிர்ந்தீகமாளநின்பரிசிலரும்மார்" என
"சொல்லெனறெய்யநின்னுடுபெயர்ந்தே" எனத் தெ
வார்யுழச்சிநிறவுழியிறுகெனே" என எனவும் "அஞ்சுவ
" என ஒரும் "சொல்லியத்தைநின்வெருவி" என அ
"செழுந்தேரோட்டியும்வென்றி" என ஈகாரமும் "கா
ற்றிசினே" என இசினும் "பணியுமாமென்றும்பெரு
ஆமும் "ஈங்காயினவாலென்றிசின்யானே" என ஆலும் "
ரிகொண்டிழிந்ததென்பவே" என என்பவும் "சேவடி
ற" என அன்றும் அசைநிலையாய் வந்தன.

"குன்றுதொறாடலுநின்றதன்பண்பே" எனத் தொறு
த மொழிக்குப் பன்மையும் இடமும் உணர்த்திற்று. இத
றுநாடி" என நீண்டும் நிற்கும்.

ஆ என்பது வியப்பு உள்வழியும் மறுத்தல் உள்வழியும்
ணர்த்துதலும் ஐயென்றது இசை உள்வழியும் வருத்தம்
ம் பொருளுணர்த்துதலுங் கொள்க.

பொருள்ளென பொம்மென கதமென இவை விரைவு உ
கொம்மென என்பது பெருக்கமென்னுங் குறிப்பு உணர்த்
ம் ஏனம் ஓனம் என்பன எழுத்தச்சாரியை. "எப்பொரு
மைத்தாயினும்" எனவரும் ஏகரவினவுங் கொள்க. அங்கு
; எஃஃ எனஃ எழுத்தினுள் இடப்பொருள் உணர்த்துமெ
இவை நீண்டுவருவனவும் பிறவாற்றான் வருவனவும் இ
ர்க.

௭ இடைச்சொல்லியல் முற்றும்.

எட்டாவது

உரிச்சொல்லியல்.

௬௬௯. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை

இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி
யொருசொல் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பலசொல் லொருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கி
னெச்சொ லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்.

என்பது சூத்திரம். இது தமக்கு இயல்பில்லா இடைச்
சொல் போலாது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்கு உரிய
வாதலின் உரிச்சொல்லோத்தென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. ஈ
பலபொருள்விளக்கமும் உருபேற்றலுமின்றிப் பெயரையும்
வினையுஞ் சார்ந்து பொருட்குணத்தை விளக்கலின் உரிச்சொல்
லவறென்று உணர்க. இச்சூத்திரம் உரிச்சொற்கெல்லாம் பொ
துவிலக்கணங்கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உரிச்சொற்கிளவி விரிக்குங்கால்=உரிச்சொல்
லை விரித்துணர்த்துமிடத்து: ஒருசொற் பலபொருட்கு உ
ரித்தாகித் தோன்றினும் பலசொல் ஒருபொருட்கு உரிமை தோன்றினு
ம் ஒருசொல் ஒருபொருட்கு உரித்தாய்வாராது பலபொ
ருட்குரித்தாய் மயங்கிவரினும் பலசொல் ஒருபொருட்கு உரிய
வாய் மயங்கிவரினும்; இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோ
ன்றிப் பெயரினும் வினையினும் மெய்தடுமாறித் தத்தம் மரபிற் செ
ன்றுநிலைமருங்கின் = இசைப்பொருண்மைக்கண்ணும் மனத்தாற்
குறிக்கப்படுந் குறிப்புப்பொருண்மைக்கண்ணும் பண்புப்பொருண்மைக்கண்

ிப்பட்டுப் பெயர்வினைகள் போன்றும் அவற்றிற்கு மு
யுர் தம்முருபு நமொறித் தூந்தமக்கு உரிய முறைமை
முநிற்கும் நிலைக்களங்களாலே: எச்சொல்லாயினும் பயி
றப் பயின்றவை சார்த்திப் பொருள் வேறு கிளத்தல்=
றற் பொருளுணரப்படாத எவ்வகைப்பட்ட சொல்லாய
ப்படாதசொல்லைப் பயின்றவற்றோடு சேர்த்திப் பொருளை
சொல்லுக. எ-று.

அது மயங்கிவரினும் நிலைக்களங்களாலே சேர்த்தி வேற
தலென வினைமுடிபுசெய்க.

பண்பு பொறியான் அறியப்படுங் குணம். கறுப்பு பெ

பலவும ஒதனுமாரனும உாசமசாறகு ஙுலகைன ம மூவைவ
பற்றி வருதலேயாம்.

௯௦. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இஃது உரிச்சொற்களுள் யான் கூறப்படுவன இவை
து.

(இ - ள்.) வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா=
லப்பட்ட உரிச்சொற்கள் எல்லாரும் அறிதலின் எடுத்
ருணர்த்துதல் வேண்டா: வெளிப்பட வாரா உரிச்
=பொருள்புலப்பட வாராத உரிச்சொல்மேற்று யான் பெ
பட ஓதுதல். எ-று.

௯௧. அவைதாம்,
உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

இது குறிப்புப்பற்றி வரும் உரிச்சொற் பொருள்படுமாறு
து.

(இ - ள்.) அவைதாம்=வெளிப்பட வாராத உரிச்சொற்
வையெனின்: உறு தவ நனி என வரூஉம் மூன்றும்=உறு
வ நனியென வருகின்ற மூன்று உரிச்சொற்களும்:
யும் பொருள என்ப = மிகுதியென்னும் உரிச்சொல் கா
புப்பொருளையுடைய என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

குறிப்புச்சொல் பரப்புடைமையின் முற்கூறினர்.

உ-ம். "உறுகாலொற்றவொல்கியாம்பல்;" "யாதவீயு
லவே;" "வந்தனிவருந்திணைவாழியநெஞ்சே" எனவரும்

௱௨. உருவுட் காகும் புரையுயர் வாகும்.

இதவும் அது.

(இ-ள்.) உரு உட்கு ஆகும்=உருவென்னும் உரிச்சொ

உ-ம். "உருகெழுஞாயிற்றொண்கதிர்மிசைசந்த"; "புரை
ரயோர்கேண்மை" எனவரும். "உருவக்குதிரைமிசைரோட்
நவமென்றுரைத்தியாயின்" என உரு வழிவழக்கையும் "பு
ர்விப்புலவரான" எனப் புரை குற்றத்தையும் உணர்த
றியசினவிப்பொருணிலையல்ல" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் ெ

௱௩. குருவுங் கெழுவு நிறனா கும்மே.

இது பண்பு.

(இ-ள்.) குருவுங் கெழுவும் நிறன் ஆகும்மே=குருவெ
சொல்லுங் கெழுவென்னும் உரிச்சொல்லும் நிறனென்னு
ல்லது பண்புப்பொருளாம். எ-று.

உ-ம். "குருமணித்தாலி"; "நறுஞ்சாந்துபுலர்த்தகேழ்
' எனவரும். "குருத்துளிபொழிந்தகுரூஉக்கணிற்படியபொ
க் குரு நீடலுங் கெழு கேழெனநீடலும் ஈறுகெடுதலும் "
ரிந்திசைத்தவிவணியல்பின்றே" என்பதனாற் கொள்க.
ன்றுவரும் இடம் உளதாயிற் கொள்க. இக்கெழு பொருத்த
ர்த்துதலுங் கெழுமுதலென்னும் வழக்கிற்கு முதனிலையா
"கூறியகிளவி" என்பதனாற் கொள்க. மேல்வருஞ் சூ
தம் இவ்வாறே பொருள்கூறுக.

௱௪. செல்ல லின்ன லின்னா மையே.

இது குறிப்பு.

(இ-ள்.) செல்லல் இன்னல் இன்னாமையே = செல்
னலும் இன்னாமையென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "மணங்கமழ்வியன்மார்பணங்கியசெல்லல்" "
தரூஉமின்னலியக்கத்து" எனவரும்.

௨0௫. மல்லல் வளனே யேபெற் றாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மல்லல் வளனே=மல்லல் செல்வமென்னுங் ...பெற்று அடுக்குதலுமாம்.

உ-ம். "மல்லன்மார்படுத்தனின்புல்லுமாறெவனோ" "ஏ... நளனைச்சிலம்பின்" எனவரும்.

...௬. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உகப்பே உயர்தல் உவப்பே உவகை = உகப்பு ... னுங் குறிப்பினையும் உவப்பு உவகையென்னுங் குறிப்பி... த்தும். எ-று.

உ-ம். "விசும்புகந்தாடாதிரைதேர்ந்தண்ணுது" "உவ... நெஞ்சமொடாய்நலனளைஇய" எனவரும்.

...எ. பயப்பே பயனும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பயப்பே பயனும் = பயப்பு பயனென்னுங் ... த்தும். எ-று.

உ-ம். "பயவாக்-களரனையர்கல்லாதவர்." எனவரும்.

...அ. பசப்பு நிறனாகும்.

இது பண்பு.

(இ - ள்.) பசப்பு நிறனாகும் = பசப்பு நிறனென்னும் ... த்தும். எ-று.

உ-ம். "மையில்வாண்முகம்பசப்பூரும்மே" எனவரும்.

...௯. இயைபே புணர்ச்சி.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) இயைபே புணர்ச்சி = இயைபு கூட்டமெ... பு உணர்த்தும். எ-று.

௩௧௦. இசைப்பிசை யாகும்.

இஃது இசைகூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இசைப்பு இசையாகும்=இசைப்பு இசைப்பொரு

ளைப் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "வாயிற்றோன் றியாழிசையூப்புக்கு" என்வரும். (க

௩௧௧. அலமர றெருமா லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டுஞ் சுழற்சி = அ ் தெருமரலாகிய அவ்விரண்டும்

மனத்தடுமாற்றமாகிய குறிப ணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "அலமரலாயம்"

"தெருமராலுள்ளமொடன்னையுந் ாள்" எனவரும்.

உலமரல் சொற்புறனடையாற் கொள்க. (கூ

௩௧௨. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) மழவுங் குழவும் இளமைப் பொருள=மழவுங் கு ம் இளமையென்பதன் குறிப்புப்பொருண்மையை உடைய. எ-

உ-ம். "வரைபுரையுமழகளிற்றின்மிசை -

யுருவக்குதிரைமழ

ராட்டிய" "தடமருப்பெருமைமடநடைக்குழவி"

எனவரும். (க

௩௧௩. சீர்த்தி மிகுபுகழ் மாலை யியல்பே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) சீர்த்தி மிகு புகழ் மாலை இயல்பே = சீர்த்தி மி
கழும் மாலை இயல்புமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "வயக்கஞ்சால்சீர்த்தி" "இரவரன்மாலையனே" எ
ரும். (

நஙச. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

(இ - ள்.) கூர்ப்பும் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்=கூர்ப்பு
முன்சிறவாது உள்ளதொன்று சிறத்தலாகிய குறிப்பு உ
. எ-று.

உ-ம். "இயங்காவையத்தவள்ளியோர்கசைஇத் தனிக்
டு" "சினநேனிகாமங்கழிகண்ணோட்டம்" எனவரும்.

டகடு. கதழ்வுந் துனையும் விரைவின் பொருள.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கதழ்வுந் துனையும் விரைவின் பொருள = கத
னயும் விரைவென்னுஞ் சொல்லினது குறிப்புடைய. எ-று.

உ-ம். "அண்டர்கயிறிரியெருத்திற்கதழுந்துறைவன்" "
நரக்குத்துஞ்சாச்செலவின்" எனவரும்.

நகசு. அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும் = அதி
ர்ப்பும் நடுக்கமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "அதிரவருவதோர்நோய்" "விதிர்ப்புறவறியாவேம
ஙு" எனவரும்.

௧௬௭. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று
நேர்பு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இது பண்பு.

(இ - ள்.) வார்தல் போகல் ஒழுகல் மூன்றும் நேர்பும் [நெடுமை]யுஞ் செய்யும் பொருள = வார்தல் போகல் ஒழுகலெ[ன்னும் மூன்]றுசொல்லும் நேர்மையும் நெடுமையும் உணர்த்தும் பண்[பு]க்குப் பொருளாக வருடய, எ-று.

உ-ம். "வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழியரிவை

௧௬௮. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்டாகும்.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்டு ஆகும் = தீர், [தலுந்] தீர்த்தலும் விடவென்னும் உரிச்சொல்லது குறிப்புப்பொருண்மையுடைத்தாம். எ-று.

உ-ம். "துனையிற்றீர்த்தகடுங்கண்யானை"
"நங்கையைச்செற்[றார்க்]குதீர்த்தனர்கொலன்மின்"

எனவரும்.

இதனுனே விடலென்றும் உரிச்சொலடியாகப் பிறக்கும் பெ
ம் வினையுந் தன்வினையும் பிறவினையும் பற்றிப் பிறக்குமென்பது
ரர்த்தற்கு விடற்பொருட்டு என்றார். இசையென்பதற்கு இசை
ன வழங்காது இசைக்க இசைவிக்க என
வேறுபட்டு வழங்கு

ந் தன்வினை பிறவினையுடன் ஓதாராயினர். நன்றெனமுடித்தலா
ாத்தல் அணங்கலென்றாற்போலத் தன்வினை பிறவினைக்குப் பெ
வாய் வருவனவுங் கொள்க. இப்பிறவினை நீர்வித்தல் நீர்ப்பித்
ன வாய்பாடு வேறுபட்டு இக்காலத்து வழங்குமாறும் உணர்க. (

கூ௩௩. கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும் விளையாட்டு.

இதுவும் அது.

(இ-ள்.) கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு=கெ
வரல் பண்ணை என்னும் அவ்விரண்டும் விளையாட்டாகிய குறிப்
ார்த்தும். எ-று.

உ-ம். "கெடவரலாயமொடு" "பண்ணைத்தோன்றியகெள்
ன்குபொருளும்" எனவரும். விளையாட்டென்றது விளையாட்டு
நத்தினை. (௨௪

௩௨0. நடவுங் கயவு நளியும் பெருமை.

இது பண்பு.

(இ - ள்.) நடவுங் கயவும் நளியும் பெருமை = நடவுங் கயவு நளியும் பெருமையாகிய பண்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "வலிநஞ்சு நடக்கைவாய்வாட்குட்டுவன்" "இரும்பிடி ன்றொழிவிரைஇக்கயவாய்ப்பெருங்கையானை" "நளிமலைநாடனை உளனவே" எனவரும்.

௩௨௧. அவற்றுள்,
நடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) அவற்றுள் நட என் கிளவி கோட்டமுஞ் = முற்கூறிய மூன்றனுட் நடவென்னுஞ் சொல் கோட் பண்பினையும் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நடமருப்பெருமை" எனவரும்.

௩௨௨. கயவென் கிளவி மென்மையுஞ் செய்யும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கய என் கிளவி மென்மையுஞ் செய்யும்=க
ஞ்சொல் மென்மையென்னும் பண்பினையும் உணர்த்தும்.

உ-ம். "கயந்தலைமடப்பிடி" எனவரும்.

கூஉக. நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நளி என் கிளவி செறிவும் ஆகும்=நளியெ
ன்சொல் செறிவென்னுங் குறிப்பினையும் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "சிலைப்புவல்லேற்றித்தலைக்கைதந்துநீ - நளிந்த
னைவருதலுடன்றனளாகி" எனவரும்.

கூஉச. பழுது பயமின்றே.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) பழுது பயமின்றே = பழுது பயமின்மை
க்குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "பழுதுகழிவாழ்நாள்" எனவரும்.

பழுது குற்றத்தை உணர்த்துதல் வழக்கு.

(இ - ள்.) சாயல் மென்மை = சாயலென்னுஞ் சொல்
கண்மூக்குச்செவியென்னும் ஐம்பொறியான் நுகரும் மென
உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "மயிர்சாயன்மகள்வேண்டிய" "சாயன்மார்புநனி
..." என இவை ஒளியானும் ஊற்றானும் பிறந்த மெ
ன்மை உணர்த்தின. "அமிர்தன்னசாயல்" என்பது தன்னை நுகர்ந்தார் ப
ற்றற் தடுக்கும் மென்மையை உணர்த்தவே பல மென்மை
யுணர்த்தின. ஒழிந்தன வந்துழிக் காண்க.

கூ... முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) முழுது என் கிளவி எஞ்சாப் பொருட்டே=
முழுதென்னுஞ்சொல் எஞ்சாமையாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "மண்முழுதாண்டநின்முன்னோர்போல" எனவரும்.

...எ. வம்புநிலை யின்மை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வம்பு நிலையின்மை=வம்பு நிலையின்மையாகிய கு

ந்தும். எ-று.

உ-ம். "வம்புமாரியைக்காரெனமதித்தே" எனவரும்.

அ. மாதர் காதல்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மாதர் காதல் = மாதர் காதலென்னுங் குறிப்

ந்தும். எ-று.

உ-ம். "மாதர்கொண்மானோக்கின்மடநல்லாய்" எனவரும்

கூ. நம்பு மேவு நசையா கும்மே.

இதுவும் அது.

உ-ம். "நயந்தநாம்விட்டநன்மொழிநம்பி" எனவும் "மே

மேவுங்காரியுண்டி" எனவும் வரும்.

ய0. ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ

யாவயி னான்கு முள்ளத னுணுக்கம்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஓய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய் ஆவயின் = ஓய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅயென்னும் உரிச்சொ யாகிய அவ்விடத்து வந்த குறிப்புப்பெயர் நான்கும்: உள் க்கம்=பண்டு உள்ளதொன்றது நுணுகுதலை உணர்த்தும்

சாய்தல் விகாரப்பட்டது.

உ-ம். "வேனிலுழந்தவறிதுயங்கோய்களிறு" "பாய்ந் பரிந்தானைமந்தனை" "நிழத்தயானைமேய்புலம்படாஅ" லகிரக்கமேம்புனல்சாஅய்" எனவரும். ஆயந்ததானைமெ ங்குதல் விசித்தலான் கொசிந்த தகிலென்றவாறு.

கக. புலம்பே தனிமை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) புலம்பே தனிமை = புலம்பு தனிமையெ ப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "புலிப்பற்கோத்தபுலம்புமணித்தாலி" எனவரும் ப்பது சொற்புறனடையாற் கொள்க.

கஉ. துவன்று நிறைவாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) துவன்று நிறைவு ஆகும் = துவன்று நிறைவெ
ிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "ஆரியர் துவன்றியபேரிசையிமயம்" எனவரும்.

று - ள.) முரஞ்சல் முதிர்வே = முரஞ்சல் முதிர்வென
் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "கோடுபலமுரஞ்சியகோளியாலத்து" எனவரும். (

கூ. வெம்மை வேண்டல்.

இது பண்பு.

(இ - ள்.) வெம்மை வேண்டல் = வெம்மை விரும்புதல
உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "எமவெங்காமமியைவதாயினும்" எனவரும். இது "மு
ள்ளிழைநீவெய்யோளொடு" எனத் திரிந்தும் நிற்கும்.
வெம்மை வெப்பமுணர்த்துதல் வழக்கு. (

டூ. பொற்பே பொலிவு.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) பொற்பே பொலிவு = பொற்புப் பொலிவென்
் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "பெருவரையடுக்கம்பொற்பச்சூர்மகள்" எனவரும்.

டகூ. வறிது சிறிதாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வறிது சிறிதாகும் = வறிது சிறிதென்னுங் கு
க்தும். எ-று.

உ-ம். "வறிதுவடக்கிறைஞ்சியசீர்சால்வெள்ளி" எனவரும்

டள. ஏற்ற நினைவுந் துணிவு மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஏற்றம் நினைவுந் துணிவும் ஆகும் = ஏற்றம் நினை
வுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

(இ - ள்.) கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்=கறு
-ம் வெகுளியாகிய குறிப்புப்பொருண்மையையுடைய. எ

உ-ம். "நிற்கறுத்தோருங்குடிமுனையாள்போல" "நீசிவ
ரிபாக்கம்" எனவரும். கருமை செம்மை என்னுதாக,
பெனத் தொழிற்படுத்தினர் அவை வெகுளியை உணர்
ின்.

எஅ. நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) நிறத்து உரு உணர்த்தற்கும் உரிய என்ப=க
பெனத் தொழிற்படுத்துக் கூறிய சொற்கள் வெகுளியே
வறுபாடாகிய பண்பு உணர்த்துதற்கும் உரியவென்று க
ியர். எ-று.

இவை தொழிற்பட்டுழியும் பண்பு உணர்த்துமென வ
ல்லேயுங் கூறினர் ஐயம் அகற்றுதற்கு.

உ-ம். "கறுத்தகாயா" "சிவந்தகாந்தள்" எனவரும். முத
ல்.

எகூ. நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும் நுண்மை=
ியன நுண்மையாகிய பண்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நொசிப்பெருங்குல்கசிவுறக்கைதொழா" "இ
பா நுழை நாற்கவிங்கம்" "நுணங்கு நுசினுடக்கம்போல" என
ணங்குநுண்கொடிமின்னேர்மறைமிசை" என நுணங்கு ந
உணர்த்துதல் "கூறியகிளவி" என்பதனுற்கொள்க.

ஙஎடு. புனிறென் கிளவியின் றணிமைப் பொருட்

இது குறிப்பு.

உ-ம். "புனிறுதீர்குழவிக்கிலிற்றுமுலைபோல" "புனிற்று
னக்கலங்கி" எனவரும்.

௪ஏகூ. நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நனவே களனும் அகலமுஞ் செய்யும்=நன அகலமுமாகிய குறிப்புப்பொருண்மையை உணர்த்தும்,

உ-ம். நனவுப்புகுவிறலியிற்றோன்றுநாடன்" "நனந்தலை இய" எனவரும்.

.எஎ. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மதவே மடனும் வலியும் ஆகும்=மத மடனும் கிய குறிப்பு உணர்த்தும், எ-று.

உ-ம். "பதவுமேய்ந்தமதவுநடைநல்லான்" "கயிற்றிகேதச் மதமிக்கு" எனவரும். "மதவுநடை" என்பதில் மத மதவு திரிந்து நின்றது. (

எஅ. மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) மிகுதியும் வனப்பு மாகலும் உரித்தே=மத மட மேயன்றி மிகுதியும் வனப்புமாகிய குறிப்புஞ் சிறுபான் த்தும், எ-று.

உ-ம். "போரரசவேற்றின்பொருநாளிளம்பாண்டி - தேருரச் துபோன்மதைஇயினள்" "மாதர்வாண்முகமதைஇயநோக் ரும். இவையும் ஈறுதிரிந்தன. (

எகூ. புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) யாணர்க் கிளவி புதிதுபடற் பொருட்டே = ய

அ. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.

இது குறிப்பும் பண்பும் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள = பேணும் பெட்பென்னும் உரிச்சொல்லினது பொருளையு எ-று.

பெட்பென்பது புறந்தருதலும் விரும்புதலுமாகிய குறி ம் உணர்த்துமென்றறிக. சிறுபான்மை "பெட்பகும்"

மையும் உணர்த்தும்.

உ-ம். "அரும்பிணையகற்றிவேட்டஞாட்பினும்" "யானும் ...ால்லனேமகிழ்ந" இவை புறந்தருதல் உணர்த்தின. "பெற் ...கும்பிணையையாகென" என்புழிக் கணவனைப் புறந்தரும் ...தயுடையையாவாய் எனப் பிணை விருப்பத்திற்கு வந்தது. ...'பணியுமாகுநியருத்தியும்" இது விருப்பம் உணர்த்திற்று.

"பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறப்பினும்" "காய்தலு ...பிரித்தலும்பெட்டலும்" என் ஆசிரியர் பெட்பின் ப... பெட்டென்னும் உரிச்சொல்லை உடம்பொடுபுணர்த்த ஒ...

காண்க.

கக. பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) பணையே பிழைத்தல் பெருப்பும் ஆகும் = ...ழத்தலாகிய குறிப்பு உணர்த்தலேயன்றிப் பெருப்பாகிய ...உணர்த்தும், எ-று.

பெருமையாகிய பண்பு உணர்த்தாது பெருத்தலாகிய ...ர்த்துதற்குப் பெருப்பென்றார்.

உ-ம். "அமர்க்கண்ணுமானருநிறமுழ்காது-பணைத்தவீழ் ...க்குவீனந்து-கானவன்" "வேய்மருள்பணைத்தோளெழி... ...டு" எனவரும்.

இப்பணை மூங்கிலின உணர்த்தல் உரிச்சொலன்மை உ...

(இ - ள்.) படரே உள்ளல் செலவும் ஆகும் = படர் உ... ...னும் குறிப்பு உணர்த்துதலேயன்றிச் செலவென்னுங் குறி... ...த்தும், எ-று.

உள்ளல் வருத்தக்குறிப்பான் உள்ளுதலும் வருத்தக் ... உள்ளுதலுமென இருவகைத்தாகலிற் செலவுப்பொரு... ...டரும் இவ்விருவகையுமுடைத்து.

உ-ம். "வள்ளியோர்ப்படர்குவர்புலவர்யானும்" "பசந்த... ...படரடவருந்தி" எனவும் "கறவைகன்றுவயிற்படர" ...ரும்.

கக. மையுளுஞ் சிறுமையு நோயின் பொருள.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பையுளுஞ் சிறுமையும் நோயின் பொருள=
சிறுமையும் நோயாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "பையுண் மாலைப்பழுமரம்படரிய" "சிறுமையுறுப
வரோ" எனவரும்.

௩௨. எய்யா மையே யறியா மையே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) எய்யாமையே அறியாமையே=எய்யாமை அ
கிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "எய்யாமையல்லேயும்பேருந்துதி" எனவரும்.

அறிதலென்னும் உடம்பாட்டிற்கு மறையாகிய அறிய
னும் உரிச்சொல்லான் எய்யாமையை யுணர்த்தவே அவ்
மறைச்சொலென்பதூஉம் அதற்கு எய்த்தலென்னும்
ச்சொல் உளதென்பதூஉம் பெற்றும். அவ்வுடம்பாட்
மறையை ஒழிஞர் மறைச்சொல்லும் உரிச்சொலாய்
றற்கு. "எய்த்தனர்ச்சிலம்பின்குழைமேகலே" என்புழி
பது அறிந்தென்னும் பொருளுணர்த்திற்று.

௩௩. நன்று பெரி தாகும்.

(இ - ள்.) நன்று பெரிதாகும்=நன்று பெரிதெனனும
ர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நன்று மரிதுற் றனையாற் பெரும" எனவரும்.

பெருமையென்னுது பெரிதென்றதனன் நன்றென்பது
சமாயிற்று.

௩௪. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும் = தா
த்தமுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "தாவினன்பொன்றைஇயபாவை" "தாவாக்கொ
கசால்சிறப்பின்." தாவாக்கொள்கை வருத்தமில்லாத வி

இனிக் "கருங்கட்டாக்கலைபெருமபிறிதற்று" எனத்
"தாவாதவில்லைவலிகளும்" எனக் கேடும் உணர்த்துதல்
வி" என்பதனுற்கொள்க.

ந.சரு. தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தெவு கொளற் பொருட்டே=தெவு கொள்
குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நீர்தெவுநிரைத்தொழுவர்" எனவரும்.

ந.சசு. தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தெவ்வு பகையாகும்=தெவ்வு பகையாகிய
ணர்த்தும். எ-று.

உ-ம் "தெவ்வுப்புலஞ்சிதையவெய்களணசிதறி" என

(இ - ள்.) விறப்பும் உறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவே=வி
பும் வெறிப்புஞ் செறிவென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தும். எ
உ-ம். "விறந்தகாப்போ டுண்ணின்று வலியுறுத்து" "உறந்
ர்நிலைமாடத்து" "வெறுத்தகேள்விவிளங்குபுகழ்க்கபிலன்
ற

சஅ. அவற்றுள்,
விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டு மாகும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டும் ஆ
முன்றனுள் விறப்புச் செறிவேயன்றி வெருவுதற் கு
ர்த்தும். எ று.

உ-ம். "அவலெறியுலக்கைப்பாலெவிறந்தயல" எனவரும்.

சகூ. கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க
லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள.

இது இசை.

(இ - ள்.) கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல் என்று

கும்அரவப் பொருள=கம்பலை கம்மை கலியே அழுங்கலெ
ஸலப்பட்ட இந்நான்கும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மை
ர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "கலிறுகவர்கம்பலைபோல" "தளிமலைழுதோயுர்தன
பிற் - கலிகொள்சும்மையொலிகொளாயம்" "கலிகொளா
நுபெயித்த" "ஈயவுப்புணர்ந்தன் றிவ்வழுங்கலூரே" என
கொள்சும்மை" என்பதனுட் கலி செருக்கினையுணர்த்
யகிளவி" என்பதனுற்கொள்க.

௫௦. அவற்றுள்,
அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இஃது எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) அவற்றுள் அழுங்கல் இரக்கமுங் கேடும் ஆ

உ-ம். "பழங்கணோட்டமுதலிய - வழுங்கினெனல்லனோ
ரமணனே" "குணனழுங்கக்குற்றமுழைநின் றுகூறுஞ்சி
" எனவரும்.

௫௧. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) கழுமு என் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும் =
ங் சொல் மயக்கமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "கழுமியஞாட்பினுண் மைந்திழைத் தாரிட்ட" என

இது "கழுமமுடித்துக்கண் கூடுகூழை" எனத் திரட்
த்துதல் "கூறியகிளவி" என்பதனுற்கொள்க.

௫௨. செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) செழுமை வளனுங் கொழுப்பும் ஆகும்=செ
ங் கொழுப்புமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "செழுஞ்செந்நெல்லின்சேயரிப்புனிற்றுக்கதிர்" "

ன்றசெங்காயேற்றை'' எனவரும்.

விளத்தொடு கொழுப்பிடை வேற்றுமையென்னையெனில் பது ஆக்கம்; கொழுப்பென்பது ஊன்ஞெட்கத்தன ங்கோடுவிழுதிருப்பு.''

ருந. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) விழுமஞ் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும் = சீர்மையுஞ்சிறப்பும் இடும்பையுமாகியகுறிப்பு உணர்த்தும்.

உ-ம். "விழுமியோர்தோண்டொறுஞ்செய்வர்சிறப்பு" "வில்லாவிழுத்திணைப்பிறந்து" "நின்னுறுவிழுமங்களைந்தோ ரும.

இ - ள்.) கருவி தொகுதி = கருவி தொகுதியாகிய கு ர்த்தும். எ-று.

உணாத்துங்காற் பலவற்றது கூட்டத்தை விளக்கும்.

உ-ம். "கருவிவானங்கதழுறைசிதறி" எனவரும். ஆண்டு முழக்குங் காற்றுமென்பன இத்தொகுதி. (

ருரு. கமநிறைந் தியலும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்) கம நிறைந்து இயலும் = கம நிறைவாகிய கு ந்தும். எ-று.

சொல்லொடு பொருட்கு ஒற்றுமை கருதி நிறைந்தியலுமெ ளின் தொழிலைச் சொன்மேல் ஏற்றினர்.

உ-ம். "கார்கோண்முகந்தகமஞ்சூன்மாமழை" எனவரும். (

ருசு. அரியே யைமை.

இதுவும் அது.

இ - ள்.) அரியே ஐமை = அரி ஐமையாகிய குறிப்பு உண எ-று.

-ம். "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" எனவரும். (ரு

ளை. கவவகத் திடுமே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கவவு அகத்திடுமே = கவவு அகத்திடாகிய குறி
த்தும். எ-று.

-ம். "கவவுக்கடுங்குரையள்காமர்வனப்பினள்" எனவரும். இ
ளங்காரங்கவைஇயமார்பே" என எச்சமாங்காற் திரி

(ரு

அ. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு மிரங்க

(இ - ள்.) துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலும் இயம்பலும் இர
சப்பொருட் கிளவி என்மனார் புலவர் = துவைத்தல் மு
கும் இசைப்பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லாமென்று க
னர். எ-று.

உ-ம். "முரசுதுடிப்பிருப்பவும்வால்வளைதுவைப்பவும்" "
று சிலைப்ப" "கடிமரந்தடியுமோசைதன்னூர் - நெடுமதில்
டிமனையியம்ப" "ஏதிரங்கிருளுடையிரவினிற்பதம்பெ
வரும்.

டுருகூ. அவற்றுள்,

இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) அவற்றுள் இரங்கல் கழிந்த பொருட்டும் ஆ
ான்கனுள் இரங்கல் இசையேயன்றி ஒருபொருளது க
ந்த வருத்தமாகிய குறிப்பும் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "செய்திரங்காவினைச்சேண்விளங்கும்புகழ்" என
து "இனிநினைந்திரக்கமாகின்று" என இரக்கமெனவும் தி
உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

டகூo. இலம்பா டொற்கமா யிரண்டும் வறுமை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) இலம்பாடு=இலமென்னுஞ் சொற் குறிப்பு

மைப்பட்டு இன்மையென்னும் உரிச்சொல்லாய்நின்றதுவு
= ஒற்கமென்னும் உரிச்சொல்லும்: ஆ இரண்டும் வறு
ய அவ்விரண்டும் வறுமையென்னும் உரிச்சொற்பெயரது
ரீத்தும். எ-று.

உ-ம். "இலம்படுபுலவரேற்றகைநிறைய" "ஒக்கலொற்க
தனூர்க" எனவரும்.

இலம்படுபுலவரென்பதற்கு இல்லாமை உண்டாகின்ற
ன அல்வழியாகப்பொருளுரைக்க. இதற்கு உதாரணியம்

வழியே கூறத் தொடங்கி "அகமென்கிளவிக்குக்கையுங்க
் பண்புத்தொகையும் "இலமென்கிளவிக்கு" என அல்வழி
் உரிச்சொல்லுங் கூறிப், பின்னர் எண்ணுப்பெயரும் அ
ரும் நிறைப்பெயருங்கூறிப் "படர்க்கைப்பெயரும்" என்
ரத்தின் "வேற்றுமையாயின்" என மீட்டும் வேற்றுமை
து ஒழிமையின் இலமென்பதனை வேற்றுமையென்றல்
ாமை உணர்க. இலமென்னுஞ் சொல் யாம் பொருளில
ச்சொல்லாயும் ஒருகால் உரிச்சொல்லாயும் நிற்குமெ
்த்ததற்கு இலத்திற்கு உரிச்சொற்றன்மைப்பட்டு நி
ு என்றார். "இலமென்கிளவிக்குப்படுவருகாலை" என
ி வருமொழி செய்து முன்னர் ஆசிரியர் புணர்த்தமை
ப்படென் ஒருசொல்லாக ஓதாமை உணர்க. "இலம்ப
கரும்" என்றதோவெனின், இல்லாமை உண்டாதல் நா
மனப் பொருள்கூறிக்கொள்க. (

௬௧. ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொருள.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொரு
ர்தலும் பாய்தலும் பரத்தலாகிய குறிப்புப்பொருண்மை
ய. எ-று.

உ-ம். "கருமணன்ஞெமிரியதிருநகர்முற்றத்து" "புன்னு
முகம்பாய்ந்திழிதர" எனவரும். (

௬௨. கவர்வுவிருப் பாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கவர்வு விருப்பாகும்= கவர்வு விருப்பாகிய குறி
த்தும். எ-று.

உ-ம். "கவர்கடைப்புரவி" எனவரும்.

இனிக் "கொள்ளேமாந்தரின்னுறுகவரும்" எனக் கைக்கொள் ...கூறியகிளவி" என்பதனுற் கொள்க. "கருமறிக்காத்திற்கவை ...ய்மகள்" எனக் கவைத்தல் சொற்பூறனடையாற் கொள்க.

(இ - ள்.) சேரே திரட்சி = சேர் திரட்சியாகிய குறிப்பு ... எ-று.

உ-ம். "சேர்ந்துசெறிகுறங்கின்" எனவரும்.

கூச. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வியல் என் கிளவி அகலப் பொருட்டே = ...யுஞ் சொல் அகலமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "இருங்கல்வியலறைக்கிடப்பிவெளிறுகின்று" என... "வியன்றானைவிறல்வேந்தே" எனத் திரிந்தும் நிற்கும்.

கூரு. பேநா முருமென வரூஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பே நாம் உரும் என வரூஉங் கிளவி ஆமுறை... அச்சப் பொருள = பே நாம் உருமென்று சொல்லவ... ...யாகிய அம்முறைநிலைமையினையுடைய மூன்றும் அச்சமெ... ...சொல்லது குறிப்புப்பொருண்மையை உடைய. எ-று.

உ-ம். "மன்றமார்ந்தபேமுதிர்கடவுள்" "நாமநல்லார்க்க... ...ந்தபி" "உருமில்சுற்றமொடு" எனவரும். நாம் நாம... ...து வழங்கிற்று.

கூசு. வயவலி யாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வய வலியாகும் = வய வலியாகிய குறிப்பு ... எ-று.

உ-ம். "துன்னருந்துப்பின்வயமான்றோன்றலை" எனவரு...

கூஎ. விழுமொளி யாகும்.

இது பண்பு.

(இ - ள்.) வாள் ஒளியாகும்=வாள் ஒளியாகிய பண்பு

அ. நுய்வென் கிளவி யறிவின் றிரிபே.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) நுய்வு என் கிளவி அறிவின் இரிபே = நுய்வெ
ன்சொல் அறிவினது இரிதலாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நுய்வுற்றேம்யாமாக" எனவரும்.

க. உயாவே யுயங்கல்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உயாவே உயங்கல் = உயா வருத்தமாகிய கு
த்தும். எ-று.

உ-ம். "பருந்திருந் - துயாவிளிபயிற்றுமியாவுயர்கணத்தலே"

௭௦. உசாவே சூழ்ச்சி.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உசாவே சூழ்ச்சி = உசா சூழ்ச்சியாகிய கு
த்தும், எ-று.

உ-ம். "உசாத்துணை" எனவரும்.

௭க. வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வயா என் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம் =
என் சொல் வேட்கையினது பெருக்கமாகிய குறிப்பு உ

எ-று.

உ-ம். "வயாவும்வருத்தமுமின்றக்காஞ்ஞவும்" எனவரும்.
வுறுமகளிர்" எனத்திரிந்தும் நிற்கும். ஈண்டு வேட்கையெ
பந்தவ்வி வருத்தமுற்று அகரப்படும் பொருண்மேற் செ
கையை.

— . . . . . . வெளிப்பொருள்.

உ-ம். "விழைகாமெசென்றவட்டிற்பற்பல - மீனெமெபெரும்
எனவரும்.

௲௰. அமர்தன் மேவல்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அமர்தல் மேவல்=அமர்தல் மேவுதலாகிய
த்தும். எ-று.

உ-ம். "அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையும்" எனவரும்.

௲௧. யாணுக் கவினாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) யாணு கவினாகும் = யாணென்னுஞ் சொல்
குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "யாணதுபசலையென்றனன்" எனவரும்.

௲௨. பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள =
சும் வழுத்துதலென்னுஞ் சொல்லினது குறிப்புப்
ய. எ-று.

உ-ம். "கல்லேபரவினல்லது - செல்லுருத்துப்பரவுங்கட
" "செறிவளைவிறலியர்கைதொழூஉப்பழிச்சி - வறிதுவெ
எனவரும்.

௲௩. கடியென் கிளவி

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை
விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே
யச்சு முன்றேற் றுயீ ரைந்து
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே

இது பெரும்பான்மைக் குறிப்புஞ் சிறுபான்மை பண்பும்
ன்றது.

மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டு ஆகும்மே=கடியே
ல் வரைவு கூர்மை காப்பு புதுமை விரைவு விளக்கம்
பு அச்சம் தெய்வமுதலியவற்றைமுன்னின்றுதெளிவித்த
றப்படுகின்ற அப்பதச்சொல்லும் மெய்மைப்படத் தே
ருமை யையினையுடைத்து. எ-று.

உ-ம். "கடிந்தகடிக்தொரார்செய்தார்க்கு" "கடிநுனைப்
மரந்தடியுமோசை" "கடியுண்கடவுட்கிட்டசில்குரல்"
குழித்தவெள்ளலாங்கண்" "கடும்பகல்ஞாயிறு" "கடுங்க
ஞ்சுடர்சிறந்தருத்து" "அம்புதுஞ்சுங்கடியரணால்" "கடியு
கடிப்புச்சேர்பு - கடியமன்றகின்றழங்குமுரன்முரசம்" "
புகார்த்தெய்வநோக்கி - கடுஞ்சுடருருவனினக்கேகானக்
ம். இவ்வுரிச்சொல் பெரும்பான்மை திரிந்திசைக்கும்.

அசு. ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) ஐயமுங் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே=கடியெ
ல் முற்கூறிய பத்துமேயன்றிச் சிறுபான்மை ஐயமாகிய கு
பாகிய பண்பும் உணர்த்துதற்கும் உரித்து. எ-று.

உ-ம். "கடுத்தனளல்லளோவன்னை" "கடிமிளகுதின்ற
" எனவரும்.

அகு. ஐயவியப் பாகும்.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) ஐ வியப்பு ஆகும்=ஐ வியப்பாகிய குறிப்பு உ
எ-று.

உ-ம். "ஐதேயம்மயானே" எனவரும்.

அசு. முனைவுமுனி வாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) முனைவு முனிவாகும்=முனைவென்னுஞ் சொ
ய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

௩௮௭. வையே கூர்மை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வையே கூர்மை = வை கூர்மையாகிய
ர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "வைநுனைப்பகழிமூழ்கலிற்செவிசாய்த்து" எனவ

௩௮௮. எறுழ்வலி யாகும்.

இதுவும் அது.

எறுழ் வலியாகும்=எறுழ் வலியாகிய குறிப்பு உணர்த்தும்

உ-ம். "கிலைவிலெறுழ்த்தோளோச்சிவலன்வளீஇ" என

௩௮௯. மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொல் லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இஃது உரிச்சொற்கெல்லாம் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மெய்பெறக் கிளந்த உரிச்சொல் எல்லாம்
ற் பலபொருட்கு உரிமை தோன்றியும் பலசொல் ஒருபெ
மை தோன்றியும் வருமென இருகூறுசெய்து பொருள்
ப்பட்ட உரிச்சொல் எல்லாவற்றையும்; முன்னும் பி
பவை நாடி=தத்தமக்கு முன்னும் பின்னும் வரும் மொ
ாய்ந்து; ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தனர் உணர்த்தல்=அம்
ட் தமக்குப் பொருந்தின மொழியோகூட்டிப் பொருள
; மரபின்=ஆங்ஙனம் உணர்த்திய வரலாற்றுமுறைமைய
தம் பொருள் மன் தோன்றும் = தத்தமக்கு உரிய பெ
ங்கித் தோன்றும். எ-று.

எனவே உரிச்சொல் ஆணையாற் பொருளுணர்த்தாது வர
றைமையாற் பொருளுணர்த்துமென்றார்.

உ-ம். "போகுகொடிமருங்குல்" என்பதிற் "போகல்" எ
ற்சொல்லான் நெடுமையை உணர்த்திற்று. "உறுகால்" எ
வரும் காலென்னுஞ்சொல்லான் மிகுதியை உணர்த்
ங்கியசெல்லல்" என்பது பின்வரும் அணங்கிய என்
ல்லான் இன்னாமையை உணர்த்திற்று. இங்ஙனங் கூ
ன்னும்பின்னுமொழியடுத்துவருதலும்" என இடைச்செ

விதி இதற்குங் கூறினாராயிற்று.

௯௦. கூறிய கிளவி பொருணிலை யல்ல
வேறுபிற தோன்றினு மவற்றொடு கொளலே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கூறிய கிளவி பொருணிலை அல்ல வேறு பிற தோ...ம் = முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடியவழி முற்கூறிய ...ற்களின் பொருணிலைமையல்லாத வேறுபிறபொருள் தோ...னும்: அவற்றொடு கொளல் = அக்கூறப்பட்டனவற்றோடே ...ம் உரிச்சொல்லாகக் கொள்க. எ-று.

உ-ம். "கடிகாறும்பூத்தணர்" என்றால் முற்கூறியவற்... மணப்பொருட்டு ஆயிற்று. "மாம்புரைப்பட்டது" என... பொருள் குறித்ததென்று கொள்ளற்க, பொத்துபட்ட... பொருட்டு ஆயிற்று. இவையேயன்றி வேறுபிற தோ... அவ்வச்சூத்திரங்களுட் காட்டிப் போந்தாம்; அவற்... க. (

௯௧. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம் பின்றே

இச்சூத்திரம் முதல் "எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தல்" என்னுஞ்... களவும் முற்கூறிய நால்வகைச் சொல்லையும் உணருமா... த்துமாறும் அவற்றின் தன்மையும் உணர்த்துகின்றார், பே... ற பொது இலக்கணமாகிய எச்ச இயற்கு ஏற்ப அதிகாரி... கருதி.

(இ - ள்.) பொருட்குப் பொருள் தெரியின் = ஒருசொல்லை... ல்லானும் பலசொல்லானும் உணர்த்தியவழிப் பொருளுண... சொற்கும் பொருள்யாதெனப் பொருள் தெரியுமாயின்:

...ருசொற்கு ஒருசொல்லானும் பலசொல்லானும் பொ... னினும் உலகும் உணர்வில்லாதானை உணர்த்துமாறு ... கின்றார். (

௯௨. பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உணர்த்த வல்லின் பொருட்குத் திரிபில்லை=மா
உணருமாறு அறிந்து ஆசிரியன் உணர்த்த வல்லனாயின்
ப இப்பொருட்டு என்று தான் கூறிய பொருட்குத் திர்
எ-று.

யுரம் என்பது படர்க்கையுளப்பாட்டுத்தன்மைப்பெயரெஞ்
ாதானை அது செய்மைக்கண் நில்லாரைத் தன்னோடு கூட
பட்டுப் புடைபெயர்ச்சியின்றி நின்றதோர்பொருளை உ
யக்காணெனத் தொடர்மொழி கூறியானுஞ் செய்மைச்
ரைத் தன்னோடு சேர்த்துக்காட்டியானும் பொருளுணர்த்
டமென்பது பன்மைத்தன்மையென்றாற் பொருளுணராத
யானும் இவனும் அவனும் உண்டற்றொழிலைச் செய்தேமென்
ருளுணர்த்திற்றுக்காணெனத் தொடர்மொழி கூறியானும்
: தன்னொடு சேர்த்தித் தொழினிகழ்த்திக்காட்டியானும் ெ
ர்த்துக. "சிறியகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்னே" என்புழி
சொல் இனியதுகழிந்ததென்னும் பொருள் குறித்து நிெ
ன்றாற் பொருளுணராதானை அரிதாகப்பெற்ற கள்ளை எச்
எமக்குத் தருகின்றவன் றுறக்கத்துச் சேறலின் எம
நண்டல் போயிற்றென்றல் இதன்பொருளெனத் தொடர்ெ
ப் பொருளுணர்த்துக. "உறுகால்" என்புழி உறு என்பது
ன்றால் உணராதானைக் கடுங்காலினது வலிகண்டாய் எ
வென்பதற்குப்பொருள் ... தென்று தொடர்மொழி கூறியா
கால் உள்வழிக் காட்டியானும் உணர்த்துக. இவ்வனம்
ச் சொல்லையும் மாணாக்கன் உணருமாறு அறிந்து உ
பொருட்குத் திரிபின்றாம்.

இவ்வனம் உணர்த்தவும் உணராதானை உணர்த்தற்பாலனெ

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உணர்ச்சிவாயில் = நால்வகைச்சொல்லையும் மாணு
...ணர்தற்குக் கூறிய இவ்விலக்கணம்: உணர்வோர் வலித்து =
...ன்னை உணர்வோரது உணர்வைத் தனக்கு வலியாக உடைத்து. எ-று

எனவே தன்னை உணரும் உணர்வில்லாதார்க்குத் தான் சொ...
து பயன்படாதாகலின் அதனை அவற்கு உணர்த்தற்கவென்ப...
...ாருளாயிற்று.

இத்துணையும் உணருமாறும் உணர்த்துமாறும்
உணர்த்தினார்.(

ருகூச. மொழிப்பொருட்
காரணம் விழிப்பத் தோன்றா.

இது சொற்பொருள் உணர்த்துங் காரணம்
ஆசிரியர்க்கே புலனாமென்கின்றது.

(இ - ள்.) மொழிப்பொருட் காரணம் = நால்வகைச்சொல்லு...
ம் பொருளை அறிவித்து நிற்கின்றதோர் காரணம் உண்டாந்தன்மை வி...
ழிப்பத் தோன்றா = நுண்ணுணர்வில்லாதோர்க்கு மரபென்...
காள்வதல்லது விளங்கத்தோன்றா. எ-று.

எனவே நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குக் காரணமுண்டாந்த...
மை விளங்கத்தோன்றுமென்பது பொருளாயிற்று.

இது மரபென்று கோடல் "நிலந்தீநீர்வளி" என்னும் மரபிய,
த்திரத்திலும் ஆசிரியர் உணர்த்தினர்.

உலகத்துப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சிக்குச் சொல் காரணமா,
ன் மொழிப்பொருட்காரணமென்றார். இக்காரணம் அக்காரியங்
ளாடு இயைந்துநிற்கின்ற தன்மை ஆசிரியர்க்கல்லது புலப்படாமை
ன் விழிப்பத்தோன்று என்றார். (கூ

ருகூரு. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இஃது உரிச்சொற்கு எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தல் இன்று
ன்றது.

எ

(இ - ள்.) எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தல் இவண் இயல்பு இன்று:
ழுத்துக்கள் முதனிலையும் இறுதிநிலையுமாகப் பிரிந்து வேறுவே

து இயல்புடைத்தென்றவாறும்.

ழுத்துக்கள் பிரிந்திசைத்தன வினைச்சொல்லும் ஒட்டுப்
அவற்றுள், வினை பிரிந்தன வினையியலுள் ஈறுபற்றி
க்காட்டினர், பெயர் பிரிந்தன "நம்மூர்ந்துவரூஉமிகரனை
என்பன முதலியவற்றாற் காட்டினர். வெற்பன் பொரு
முதனிலை பிரிப்பப் பிரியுமேனும் அவையும் ஒட்டுப்
று உணர்க.

ரமாகப்பொருளுணர்த்தாமையின் *பிரிதலும் பிரியாமை
ச்சொற்கு இன்றி.

இனி உரிச்சொல் எழுத்துத் திரிந்திசைத்தன எல்லாம்
இனுட் காட்டிப்போந்தவற்றான் உணர்க.

௯௬. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ
முரிச்சொல் லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட
வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்
தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்
பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இஃது உரிச்சொற்கெல்லாம் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கிளந்த அல்ல அன்ன பிறவும் = சொல்லப்பட்
ன்றி அவைபோல்வன பிறவுமாய்: பன்முறையானும் பர
ம் உரிச்சொல் எல்லாம் = ஈறுபற்றி உணர்த்தற்கு அடங்
ற்றானும் பரந்து வரும் உரிச்சொல்லெல்லாம்: பொருட்
= பொருளைச் செவ்விதின்றியமையாக் குறைபாடு தீரப்
அதனோடு கூட்டி உணர்த்த: இயன்ற மருங்கின் இனைத்
ும் வரம்பு தமக்கு இன்மையின் = இசை குறிப்புப் பண்
தாம் இயன்ற நிலத்து இத்துணையென வரையறுத்து உண
தமக்கு இன்மையான் எஞ்சாமற் கிளத்தல் அரிதாகலின்:
கடைப்பிடித்து = அவற்றை அறிவதற்கு ஏய்ய வழிகளைச்

ாயிற் கிளந்தவற்றின் இயல்பாலே அவற்றையும் உ
ர்க என்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

ஆதலால் யானும் அவ்வாறே கூறினேனென்றார் எனக்
ச்சுக உரைக்க.

ன்னவே "பெயரினும்வினையினுமெய்தமொரீஇ" எனவும்
ின்னும்வருபவைநாடி." எனவும் யான் கூறிய நெறியை
கடைப்பிடித்து "எச்சொல்லாயினும்பொருள்வேறுகிளர்
ும் "ஒத்தமொழியாற்புணர்த்தனருணர்த்த-றத்தமரபிற்றே
பொருளே" எனவும் அன்றுத் தரப்பட்ட பாதுகாவலானே
வற்று இயலாற் பாங்குற உணர்க என்பது இதன்
ற்று.

உரிச்சொலெல்லாங் கூட்ட வரம்பு தமக்கு இன்மையிற் க
து இயல்பாகவே அவற்றை உணர்க என வினைமுடிபு செ

இருமையென்பது கருமையும் பெருமையுமாகிய குறிப்
என்பது செய்மையாகிய குறிப்புந், தொன்மையென்பது
ாகிய குறிப்பும் உணர்த்துதலும்; இகுறல் உலோபமும், "
புரவியநிபர்கோமான்" என நொதில் நடக்கமும், "நொதி
க்கழற்காலினேயோர்" என நொதில் விரைவுந், தெவிட்
.தலும், மலிதல் செருங்குதலும், மாலெ குற்றமும் உணர்
பிறவுங் "கொந்த அல்ல" என்பதனுற்கொள்க.

உரிச்சொல்லியல் முற்றும்.

ஒன்பதாவது

எச்சவியல்.

ஒ. இயற்சொ றிரிசொ லிசைச்சொல் வடசொ
றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே.

என்பது சூத்திரம். முற்கூறிய ஈங்வகை ஒத்திலுள்
்துதற்கு இடமின்றி எஞ்சிநின்ற சொல்லிலக்கணங்க
ந்து உணர்த்துதலின் இஃது எச்சவியலென்னும் பெயர்
இச்சூத்திரஞ் செய்யுளீட்டச் சொற்களது பெயரும் முறையுந் தொகை
யுட் செய்தற்கு உரிய சொற்கள் இவையென அவற்றின்
கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இயற்சொல் திரிசொல் இசைச்சொல் வ
அனைத்தே = இயல்பாகிய சொல்லும் அதுதான்
ந் சொல்லுந் திசைக்கண் வழங்குஞ் சொல்லும் ஆரிய
என்று கூறிய அத்துணையே; செய்யுள் ஈட்டச் சொ
பொருண்மேல் நிகழுஞ் செய்யுளை ஈட்டுதற்கு உரிய ெ
எ-று.

எனவே பிறபாடைச்சொற்கள் ஈட்டுதற்கு உரியவன்
மை வருமாயின. அவை செப்பு குளிரு சிக்கு அங்
போல்வன பிறவுமாம். இயல்பாகிய சொல் முற்கூறி
ச் சொல்லேயாய் நின்று செய்யுட்கு உரித்தாம். அ
ல் திரிசொல்லாங்காற் பெரும்பான்மை பெயராகவு
மை வினைத்திரிசொல்லாகவுந் திரிதலன்றி இடையு

த் திரிந்துவாரா. திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும்
மை பெயர்ப்பெயராயுஞ் சிறுபான்மை தொழிற்பெ
நலன்றி ஏனையவாய் வாரா.

கஅ. அவற்றுள், இயற்சொற் றாமே
"செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே

இது நிறுத்தமுறையானே இயற்சொற்கு இலக்கண
றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் இயற்சொற்றாமே = அந்நான்கனு
ல்லென்று கூறிய சொற்றாம்; செந்தமிழ் நிலத்து வழ
ணி = செந்தமிழ்நிலத்தின்கண்ணே வழங்குதலோடு பெ
பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே = அச்செந்தப
கொடுந்தமிழ்நிலத்தும் கேட்டோர்க்குத் தத்தம்பொரு
ல் நுவிக்குஞ் சொல்லாம். எ-று.

செந்தமிழ்நிலமாவது வையையாற்றின் வடக்கும் மரு
தெற்குங் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்குமாம்.

கக. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி."

இது திரிசொற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) திரிசொற் கிளவி = அவ்வியற்சொல் திரிந்த
லாகிய சொல்லே; ஒரு பொருள் குறித்த வேறு சொல்
வேறு பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும் இரு ப
= ஒருபொருளைக் குறித்து வரும் பலசொல்லாயும் பல
றித்து வரும் ஒருசொல்லாயும் இருவகைப்படுமென்று
சிரியர். எ-று.

அவ்வியற்சொல்லைத் திரிக்குங்காற் தம் எழுத்துச் சிறி
ரிப்பனவும் அவ்வியற்சொற்றன்மையே பிறசொற் கொண
வதூஉந் திரிப்பனவுமென இருவகையவாம்.

உ-ம். கிளி மயில் என்பவற்றைக் கிள்ளை மஞ்ஞை எனச்
திரித்தும் அவற்றைத் தத்தை பிணிமுகம் எனப் பிற
ார்ந்து முழுவதூஉந் திரித்துங் கூறுதல். மலைக்கு வெற்பு
விண்டு என்பன முழுவதூஉந் திரித்தன. இவை ஒருபெ

த வேறுசொல். உந்தியென்பது யாழ்ப்பத்தலுங் கொப்
தட்டுங் கானியாற்றிடையும் உணர்த்துதல் முழுவதூஉங்
இது வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல். அளிகென்பது
மயிலென்னும் மூன்றுசாதியிற் பெண்பாற்கும் பெயரா
ும் வேறுபொருள் குறித்ததாம். இவை முழுவதூஉந் திரித்
யெல்லாம் பெயர்த்திரிசொல்.

கேட்டவாயாயின் செப்பீமன் ஈங்குவந்தீத்தாய் புகழ
ரோ என்மனூர் என்றிசினோரே பெறலருங்குரைத்து என
வண வினைத்திரிசொல். இவை சிறிதுநிற்பத் திரித்தன.

றைபங்கண் பைந்தார் பச்சிலை காதா சேதா என்றூற்பெ
த்தொகையாகிய சொற்களைப் பசுமை கருமை செம்மை

மாயுக தாநதனமயனறும, ஈறறுயாமமயயும ஈறமய
ஆதி நீண்டதென்றும், ஈற்றுயிர்மெய்யும் இடையில
ஆதி நீண்டதென்றும், பின்னுள்ளோர் சந்திமுடிக்
ந்தாது; என்னை? பைங்கணென்புழிப் பசியதாகிய
ண்புணர்த்தும் ஈற்றை விரித்தலன்றிப் பசுமைக்கண்
தொகுத்து பண்புப்பெயரை விரித்தலாகாமையின்.

ட்டுப் புலவர் சிறிதுநிற்பத் திரித்துக்கொண்ட பெ
குறிப்புப்பெயரென்று உணர்க. எழுத்ததிகாரத்துச்,
இவ்வாறு முடிக்கவென ஆசிரியர் முடிபு கூறியவற்
செய்யுண்முடிபென்று கூறலும், வழக்குச்சொல் இ
வந்தனவற்றை வினைத்திரிசொல்லென்று பெயர்
பர் கருத்தாம்.

இடையும் உரியுந் திரிசொல்லாய் வருமேனும் உணர்

10. • செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இது திசைச்சொற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) திசைச்சொற் கிளவி=திசைச்சொல்லாகிய
மிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந் தங்குறிப்பினவே
ட்டைச் சூழ்ந்த பன்னிரண்டு நிலத்தும் பன்னிரண்
சூழ்ந்த பன்னிரண்டுநிலத்துந் தாந்தாங் குறித்தபொ
குந் தன்மையையுடையன. எ-று.

உம்மையை எச்சவும்மையாக்கிப் பொருளுரைக்க.
சொற்போல எந்நிலத்துந் தம்பொருள் விளக்காவாயின

பன்னிருநிலமாவன: பொங்கர்நாடு ஒளிநாடு தென்
குட்டநாடு குடநாடு பன்றிநாடு கற்காநாடு சீதநாடு பூ
மாநாடு அருவாநாடு அருவாவடதலை எனத் தென்
பாக வட்டுழ்பாலிருக என்னுக.

இனிப் பன்னிரண்டுடையுஞ் சூழ்ந்த பன்னிரண்டாவ
ரும் பழந்தீவுங் கொல்லமுங் கூபமுங் கொங்கணமுங்
மும் கருநடமும் கூடமும் வடுகுந் தெலுங்குங் கலிங்க
ர்ளோயென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றும்,
டார் வஞ்சரைக் கையரென்றுஞ், சீதநாட்டார் ஏடா
எலுவனென்றுந் தோழியை இகுளையென்றுந் தம்மாமி
ந் தந்தையையென்றும், பூழிநாட்டார் நாயை ஞமலியென்
ந்தைப் பாழியென்றும், அருவாநாட்டார் செய்யைச்
றுஞ் சிறுகுளத்தைக் கேணியென்றும், அருவாவடதலை
ளியைக் குட்டையென்றும் வழங்குப.

இனிச் சிங்களம் அந்தோவென்பது; கருநடங் கரைய
என்பன; வடுகு செப்பென்பது; தெலுங்கு எருத்தைப்
ன்பது; துளு மாமரத்தைக் கொக்கென்பது. ஒழிந்தவற்றி
றிக் காண்க.

௬. வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.

இது வடசொற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வடசொற் கிளவி = வடசொல்லாகிய சொல்:
த்து ஒரீஇ = உரப்பியும் எடுத்தும் கனைத்துங் கூறும் வட
க்களின் நீங்கி: எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும் = இரு
க்கும் பொதுவாகிய எழுத்தான் இயன்ற சொல்லாம். எ-

அவை வாரி மேரு குங்குமம் மணி மானம் மீனம் வீரம் சே
ம் காரியம் நிமித்தம் காரகம் என்றாற்போலச் சான்றோர்
ள் வருவன.

இனி ஒழிந்தோர் செய்யுட்கண் வருவன கமலம் அ
கோபம் ஞானம் ஞேயம் தமாலம் தாரம் திலகம் ந
யோனி உற்பலம் இவை போல்வன பிறவுமாம்.

௭. சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) சிதைந்தன வரினும் = பொது எழுத்தான் இய

ன்றி வடவெழுத்தான் இயன்ற வடசொற் கிளைக்க

உ.ம். "அரமியம்வியலகத்தியம்பும்" "தசநான்கெய்தி
ன்றான்" "வாதிகையன்னகலைவக்கதிரிறைஞ்சி" "கடு
ன்புணர்சிந்தையை" "பேதைியல்லமேதையங்குறுமகள்
சருமத்து" என்றாற்போல்வன சான்றோர் செய்யுட்கட்
ன.

இனித் தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தி அருத்தாபத்தி
போல்வன நாலுட் சிதைந்து வந்தன; பங்கயம் இடப
டுகள் மேகம் பந்தம் மயானம் விடம் துங்கம் பலம்
சாதி சேனை சித்தி சாதனம் அயன் அரி அரன்
சிங்கம் மேரிக்கம் காமம் பக்கம் குலம் சதம் போதக
ம் சலம் மோகம் யோகம் வந்தனை வேலை சாலை மா
தை புரி மேதினி குமரி நதி அரங்கம் இலங்கை
ாபம் உலோகம் நிருத்தம் கீதம் வாச்சியம் வச்சிரம்
ம் கருப்பம் காப்பியம் பருப்பதம் என்றாற்போல்வன
ர்செய்யுட்கட் திரிந்து ஏற்கும் எழுத்துக்களான் மருவ

இனிச் 'சிதைந்தனவரினும்' எனப் பொதுப்படக்
ஆணை வட்டம் நட்டம் கண்ணன் எனப் பாகதமாக
வுங் கொள்க.

. அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலி
விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழித் தொ
நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழிக் குறுக்க
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

இது செய்யுள்விகாரமாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை =
கு சொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொடுக்குங்கால்: வலி
த்தலும் = மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்க வேண்டு
ற்றாக்கலும்: மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் = வல்லொற்
ற்றாக்க வேண்டும்வழி மெல்லொற்றாக்கலும்: விரிக்கும்
ம் = சந்தி நிரம்புதற்கு ஒர்சொல்லை விரிக்க வேண்டும்
லும் = குற்றெழுத்தினை நீட்ட வேண்டும்வழி நீட்டலும்:
ழிக் குறுக்கலும் = நெட்டெழுத்தினைக் குறுக்க வேண்டு
கலுமாகிய அறுவகை விகாரமும்: நாட்டல் வலிய என்

=செய்யுளின்பம் பெறச் செய்வார் நாட்டுதலே வலி
என்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். "முத்தைவரூஉங்காலந்தோன்றின்" "குன்றியநுகர
நம்" "தண்ணந்துறைவர்கொடுமை" "இவீடயெனப்
ர்வலிஙகல்கான்விடுமென்னுயிரே" "திருத்தார்நன்றென்
" என முறையே காண்க.

பாசிலை அழுந்துபடுவிழுப்புண் என்றாற்போல இரண்டு
ருவனவற்றை 'நாட்டல்வலிய' என்றதனாற் கொள்க.

௪. நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

இது செய்யுள் செய்வழி அதன் பொருட்கிடை கூறுகின்

(இ - ள்.) இயல்பு புணர் மொழி=இயற்கையாகவே த
பொருளுணர்த்துஞ் சொற்கள் அங்ஙனம் இயற்கை
பொருளுணர்த்தாது விகாரப்பட்டுப் பொருளுணர்த்துங்
= அவ்விகாரவகை: நிரனிறை சுண்ணம் அடிமறி ெ
நான்கு என்ப=நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் அடிமறியும்
றுமென நான்கென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் நிரலேநிறுத்தலுந் துணித்துக்
ாகிய வேறுபாடுடைமையின் மொழிமாற்றின் வேறாயின

௫. அவற்றுள், நிரனிறைதானே
வினையினும் பெயரினும் நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல்.

இது நிறுத்தமுறையானே நிரனிறை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் நிரனிறைதானே = அந்நான்கனுள்
யாவது: வினையினும் பெயரினும் நினையத் தோன்றி=
ம் பெயராலும் ஆராயத் தோன்றி: சொல் வேறு நி

ம்நூடர்மொழிப்பொருள் முடிகுகுஞ் சொறகளைறு
குஞ் சொல்லைப் பொருளென்றார்.

'வினையினும் பெயரினும்' என்றதனான் வினைச்சொ
லானும் பெயர்ச்சொல்லான் வருவனவும் அவ்விருசொ
னவும் என நிரனிறை மூன்றாம்.

உ-ம். "மூகபோகவுங்காய்பசிநீக்கவுங் கடிபுனன்மூழ்கி
தாட்டு" என்புழி முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய வினை
வேறு நிற்றலின் வினைநிரனிறை. "கொடி குவளைகொ
புண்கண்மேனி" என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய
வேறுவேறு நிற்றலிற் பெயர்நிரனிறை. "உடலுமுடை
லரும்பார்க்குங் - கடலிருளாம்பல்பாம்பென்ற-கெடலரு
டிருமுகமாச் சேந்து" என்புழி முடிவனவாகிய
பனவாகிய வினையும் வேறுவேறு நிற்றலிற் பொது நிர

நினைய என்றதனாற் சொல்லும் பொருளும் நிரல்பட நி
றுங் கந்தும் போல-எளிகடற் கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்
வருதலுங் கொள்க.

க. சுண்ணந் தானே
பட்டாங் கமைந்த வீரடி யெண்சீ
ரொட்டுவழி யறிந்து துணித்தன ரியற்றல்.

இது சுண்ணமாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்) சுண்ணந்தானே = சுண்ணமாவது: பட்
மைந்த ஈரடி எண்சீர் = இயல்பாக அமைந்த ஈரடிக்கண்
எண்சீரை: துணித்தனர் ஒட்டுவழி அறிந்து இயற்றல் = து
யும்வழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம். எ-று.

ஈரடி எண்சீர் அளவடியில்லா விகார அடியானும் பெற
அவற்றை நீக்குதற்கு அளவடியான் அமைந்த என்பார்
கமைந்தவீரடி" என்றார்.

உ-ம். "சுரையாழவம்மிமிதப்பவரையனைய - யானைக்
குநிலையென்ப -கானகநாடன்சுனை." சுரை மிதப்ப அம்ப
க்கு நிலை மயக்கங் நீக்கெனக் கணிக்கக் [illegible]

[illegible]
ந் சுரைக்கும் யானைக்குஞ் சொன்முடிபு சேதக்குப்பட
ணர்த்தாமையின் மாறவேண்டிற்று.

க. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே.

இஃது அடிமறியாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடிமறிச் செய்தி = அடிமறையென்பதன் செ
திரியாது அடியில் திரிந்து தடுமாறும் = சீர் நின்றாங்கு
ள் தத்தம் நிலையிற் றிரிந்து ஒன்றன் நிலைக்களத்து
றுநிற்கும். எ-று.

ட-ம். "மாறுக்காதலர்மலைமறந்தனரே - யாறுக்கட்பனிவ
- யேறுமென்றோள்வளைநெகிழும்மே - கூறுய்தொழியாண்
." இது சீரும் பொருளுந் திரியாது அடி திரிந்தவாறு கா
நான்கடிச்செய்யுட்கல்லது பெரும்பான்மை வாராது.

அ. பொருடெரி மருங்கி
னீற்றடி யிறுசி ரெருத்துவயிற் றிரியுந்
தோற்றமும் வரையா ரடிமறி யான.

இது மேலதற்கு ஓர் புறனடை.

(இ - ள்.) அடிமறியான = அவ்வடிமறிச் செய்யுளிடத்து:
தெரி மருங்கின் = பொருண்முடிவை ஆராயுமிடத்து: ஈற்ற
பொருண்முடிவினையுடைய அடியில்: எருத்துவயின் இறு
கின்ற சீர்க்கு முதற்சீரிடத்துப் பொருளே தன்பொரு
ஞ்சீர்: திரியுந் தோற்றமும் வரையார் = ஒழியடிகள்
ய் முடியாது மீண்டுசென்று முன்னின்றதோர் சொல்லோ
ருண்முடியுந் தோற்றரவு நீக்கார் ஆசிரியர். எ-று.

"கூறுய்தோழியாம்வாழுமாறே" என்பது யாண்டு நிற்பி
டிற் பொருள் முடிக்கின்ற அடி; அதில் வாழுமென்பது
; மாறென்னும் இடைச்சொல்லாகிய இறுதிச்சீர் தான் பி

முன்னின்ற செசல்லோடு முடிந்தவாறு காண்க.
இங்ஙனம் முடிதல் சிறுபான்மையாயிற்று.

கூ. மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்.

இது மொழிமாற்றுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மொழிமாற்று இயற்கை = மொழிமாற்றின து
து: சொல் நிலைப் பொருள் எதிர் இயைய முன்னும் பி
றி = செய்யுட்கட் பாவென்னும் உறுப்பிற்கு ஏற்பச் சொல்

பொருள் தாராதவழிச் சொல் நின்ற நிலைக்குப் பொருள்
பொருந்தும்படி அச்சொல்லின் முன்னின்ற சொல்லைப்
யும் பின்னின்ற சொல்லை முன்னேயும் மாற்றி: கொள்
ாஅஃ = பொருள்கொள்ளுமிடத்தே கொளுத்துதலாம்.

உ-ம். "சுரக்குளைப்பொலிந்தகொய்சுவற்புரவி - நரம்பார்ப்
துவள்பரிய" புரவியினது வாங்குவள் நரம்பார்ப்பன்ன
முன்னின்ற சொல்லைப் பின்னே மாற்றியவாறு காண்க
ரமும் அது. "இடைமுலைக்கிடந்து" என்பது முலையிை
பின்னின்ற மொழியை முன்னே மாற்றியவாறு காண்க. '
துளிப்பமண்டி" என்பதும் அது. "இரும்புதிரித்தன்ன
பிற் - பரலவலடையவிரலைதெறிப்ப" என்பதும் அது. "
டைப்புகருணிதுதற்-றுன்னருக்திறற்கமழ்கடாஅத் - தெயிறு
வெயிற்கதவிடைக் - கயிறுபிணிக்கொண்டகவிழ்மணிமருங்கி
கயானையிரும்பிடர்த்தலையிருந்து - மருக்கில்கூற்றத்தரு
ரவர" என்றாற்போல வருவனவெல்லாம் அணுகிவந்த
ர்னும் உறுப்பு. "சூரியமுன்னர்பறையினொமூங்கியம்பும்"
அது. அகன்றுவந்த மாட்டு முருகாற்றுப்படை முதல்
காண்க. ºp

மொழிமாற்றுவது கேட்டோர் கூட்டியுணருமாற்றான்
மை வருவதென்றும், 'மாட்டென்னுமுறுப்பாவது இரண்டு
டிக்கண்ணும் பல செய்யுட்டொடரின்கண்ணும் அக

டனமொழிபபாட்டியல்வழக்கின" என்னுஞ் செய்யுளிய
ரான் உணர்க. உதாரணங்கள் ஆண்டுக் காட்டுதும்.
ட்டுவிற்பொருள்கோளும் அளைமறிபாப்புப்பொருள்கே
சப்பொருள்கோளுங் கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும்
ணும் உறுப்பின்கண் அடங்குமாறும், யாற்றொழுக்குப்பெ
ர யாப்பென்னும் உறுப்பின்கண் அடங்குமாறும் உணர்க.

o. தநநு எஎனு மவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

இது மேற் தொகைச்சொற் கூறுவான் தொகைபோல
ன பலவன இவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) த ந நு எ எனும் அவைமுதலாகிய கிளைநுதற்
த ந நு எ என்கின்ற எழுத்துக்களை முதலாகவுடைய
ஒருவர்க்கு உள்ள தொடர்ச்சிக் கிழமையைக் கருதின
யர்களும்: பிரிப்பப் பிரியா = தொகைச்சொற்போல இரு

ட்டு நிற்பினும் அவைபோலப் பின்வருஞ் சொல் தம்பெ
த்தாமையிற் பிரிக்கப்படா ஒருசொல்லேயாய் நிற்கும். எ-
டு-ம். தமன் தமள் தமர் நமன் நமள் நமர் நுமன் நுமள்
எமள் எமர் எனவரும். விளிமரபில் முதலும் ஈறும் பற்றி
யின் விகற்பங் கூறுமையிற் தம்மான் நம்மான் நும்மான்
என்றாற்போலும் வாய்பாட்டு விகற்பமுங் கொள்க.

?சேனாவரையர் தங்கை நங்கை நுங்கை எங்கை என்
ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றார
ஆசிரியர் "தாமென்கிளவிபன்மைக்குரித்தே" "யாம்நாமெ
ப்பெயரும்" என்று இவ்வதிகாரத்து எடுத்தோதிய பன்
களை எழுத்ததிகாரத்துள் அவை எழுவாயும் பயனிலையு
வழித் திரியாதுபுணருமென்று கூறித் "தாம்நாமென்னு
யும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் உருபேற்கும்வழித் திரி
மென்று கூறி நும்மென்பதனை "நும்மெனொருபெயர்"
சூத்திரத்தான் உருபேற்குமாறு கூறி "அல்லதன்மருங்கின்
ஞ் சூத்திரத்தான் அஃது எழுவாயும் பயனிலையுமாய் நிற்
பிறெனத் திரித்து பன்மையாயே நிற்குமெனவுங் கூறிப்பே

பவும் அன்ன. "தம்மபாருமளனபதமமகக ...
க்கே" எனவும் "நும்மனொருமற்றினையராயி-னெம்மனொ
லர்மாதோ" எனவும் இந்நரின்கு சொல்லும் அம்முடிபுெ
ரிலை திரிந்துநின்று பன்மைப்பொருள் உணர்த்தியவாறு
ஈண்டு இவை வெற்பன் பொருப்பன் போலத் தம் நம்
என்பன பிரிந்துநின்று பொருளுணர்த்திப் பின்வருகின்ற
அர் என்பன பொருளுணர்த்தாது இடைச்சொல்லாயே
பிரிப்பப் பிரியா என்றார்.

இனி உம்மையை எச்சப்படுத்திப் பிற ஒட்டுப்பெயர்களும்
பிரியா எனப் பொருள்கூறி, இம்பர் உம்பர் இம்மை உம்மை
என்றாற்போல்வன பிறவும் இவ்விடம் உவ்விடம் இப்
றப்பு எப்பிறப்பு என்னும் பொருளுணர்த்தி நிற்குமெ
ர்க.

கக. இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்த
றவைமூன் றென்ப வொருசொல் லடுக்கே.

இதுவுந் தொகைச்சொற்போல அடுக்கிவருவன கூறுகின்

(இ-ள்.) ஒருசொல் அடுக்கே=ஒருசொல்லை அடுக்கும் அ
சைநிறை அசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்று அவை மூ
ப்=இசைநிறையும் அசைநிலையும் பொருளொடுபுணர்தலுமெ
ல்லப்பட்ட அவைமூன்றுமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர்.

உ-ம். "ஏஏ ஏஏ வம்பன் மொழிந்தனள்" இஃது இசை
ர்றோமற்றோ". இது அசைநிலை. "வந்ததுவந்ததுகூற்று" ,
ன் வைதேன்வைதேன் போம்போம் என்பன விரைவுக்
உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகால் நிகழ்தலுமாகிய பெ

றுபாடு உணர்த்தலிற் பொருளொடுபுணர்தல்.

ாகஉ. வேற்றுமைத் தொகையே யுவமத் தொகை
வினையின் றொகையே பண்பின் றொகையே
யும்மைத் தொகையே யன்மொழித் தொகையெ
றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இ-ள்.) வேற்றுமைத்தொகையே = வேற்றுமையுரு
க தொகை; உவமத்தொகையே = உவமவுருபுகள் தொக்க
வினையின்றொகையே = வினைச்சொல் ஈறுகள் தொக்க தொ
ண்பின்றொகையே = பண்பு உணர்த்தும் ஈறுகள் தொக்க தொ
ம்மைத்தொகையே = உம்மென்னும் இடைச்சொல் தொக்க தொ
மொழித்தொகை = இத்தொகைச் சொற்களின் இறுதி
பொருள் தரும் வேறோர்சொல் தொக்க தொகை: என்று
என்ப = என்று சொல்லப்பட்ட அவ்வாறுமென்று சொல்
பர்: தொகைமொழி நிலையே = தொகைச்சொல்லினது

ய. எ-று.

'ஜும்பாலறியும்பண்புதொகுமொழியும்'' எனவும் ''செ
றிவன் னுங்கிளவியின் - மெய்யொருங்கியலுந்தொழிநொ
'' எனவும் ''உருபுதொகவருதலும்'' எனவும் ''மெய்யுரு
ஒதியான'' எனவும் ''பண்புதொகவருஉங்கிளவியானும்''
உம்மைதொக்கபெயர்வயினானும்'' எனவும் ''வேற்றுமைமெ
ாயினானும்'' எனவும் ''உம்மையெஞ்சியவிருபெயர்த்தொ
ழ'' எனவும் ஆசிரியர் தொக்கே நிற்குமெனச் சூத்திரஞ்
வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் உம்மும் வினைச்சொல்
ணர்த்தும் ஈறும் இத்தொகைச்சொற்கள் அல்லாததோர்
தொக்குநிற்றலிற் தொகைச்சொல்லெனப்படுதே அவர் கரு
. ஆயிற் ''கேழற்பன்றி'' ''வேழக்கரும்பு'' என்பனவற்றி
கன இன்மையிற் தொகைச்சொல்லாமாறு என்னையெ
ிற்கும் ஒன்றையொன்று விசேடித்துநிற்கின்ற தன்மை
த்துதற்கு வரும் ஆகிய என்னும் வாசகந் தொக்கு
றே கோடும். அன்றித் தன்கட் டொக்கன இன்றி அங்
க் தொக்குநின்றது தொகையென்றற்குச் சாலாமையின் அ
ஒருசொல்லாய்நின்று தம்பொருள் உணர்த்துமென்று கொ
வற்றையும் அவ்வாறே கோடுமெனின், எடுத்தோத்தி
சிறத்தல் யாண்டும் இன்மையின் அதுபொருந்தாது; என்
ருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை அறுவகைத் தொகைச்
ளுள் எடுத்தோத்தின்றி, ''என்னகிளவியும்'' என்ற இ
கொண்டதாகலின். ஆயின் ''வண்ணத்தின்வடிவின்''
''வடிவின

று உணர்க. ''என்னகிளவியும்'' என்றதனாற்கொள்வ
றியின்றி நிலைமொழியும் பொருளுணர்த்தி நிற்குமென்பது
றுதும்.

அன்றியுஞ் செய்தான்பொருள் இருந்தான்குன்றத்து
குவன ஒட்டி ஒருசொல்லாகாமையுஞ், செய்யுட்கட்
க்காரங்கவைஇயமார்பே'' எனவும் ''ஒற்றுமைக்கொண்ட
யும்'' இறுதிக்கண் இரண்டாவதுதொக்கன ''மூயங்கினெ
' எனவும் ''போற்றாய்'' எனவும் வரும் முடிக்குஞ் செ
ு ஒட்டி ஒருசொல்லாகாமையுக், ''தோன்றன்மறந்தோர்
காட்டே'' எனவுஞ் ''சிறுகுடியெய்தவெம்பெருங்குழிகாட
யும் இறுதிக்கண் ஏழாவது தொக்கன ''தோன்றும்'' எ
ர்ந்தனைசெவினே'' எனவும் வரும் முடிக்குஞ் சொற்கள்
சால்லாகாமையும் உணர்க.

இன்னும் ''வல்லேமறவலோம்புமதியெம்மே'' என இடை

ங்கனவும் "பொன்னுடைப்புகாணிதுதற் - றுன்னருந்திற
அத் - தெயிறுபடையாகவெயிற்கதவிடாக் - கயிறுபிணிக்
ழ்மணிமருங்கிற் - பெருங்கையானை" என அடுக்கிவருவ
ஒருசொல்லாகாமையும் உணர்க.

"அதுவென்வேற்றுமை" என்னுஞ் சூத்திரத்து "அது
ழை" என்றதனுல் அதுவெனுருபு நின்றுலல்லது கெடு
ன் அது நின்றுகெட்டதென்னும் பொருள் தரல் ஆ
ப்பேர்ந்தாம். அதனுல் ஈண்டுச் சேனுவரையர் கூறிய
த விடையின்மை உணர்க. இவற்றுள் வினைத்தொகையும்
ருகையுஞ் சிறிது தொக்குத் தொகையாதலும் ஏனைய
டந் தொக்குத் தொகையாதலும் உணர்க.

கங. அவற்றுள்,
வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல.

இது முறையானே வேற்றுமைத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய ஆறனுள்; வேற்று
கை = வேற்றுமையுருபுகள் தொக்க தொகைச்சொற்...

உ-ம். "பகடுநடந்தகூழ்பல்லாரோடுண்க" "...ருகளிற்
பால" எனவும், "வல்லவர்செதுமொழிச்சீத்தஞ்செவி" எ
த்திவேலிக்கருப்பைபார்க்கும்" எனவும், "வரையிழிமயில
" எனவும், "நின்மைத்துனைமார்பிற்கணங்கு" எனவும், "
பினுன்குழைமலைந்து" எனவும் வரும். வழக்குதாரணம்
மயங்கியலுட் காட்டினும்.

சாத்தனுடுவெக்தான் சாத்தற்குக்கொடுத்தான் என்றுற்
தொக்காத் தொகைப்பொருள் உணர்த்தாது எழுவாயும்
ய் நிற்றலின் இங்கினரன தொகாவென்று உணர்க.

கச. உவமத் தொகையே யுவம வியல.

இஃது உவமத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உவமத்தொகையே = உவம உருபுகள் தொக்க
சொற்கள்; உவம இயல = அவ்வுவம உருபுகள் தொக்கனவ
ாது நின்றுற்போலப் பொருளுணர்த்தும் இயல்பின. எ-

மேல் உவமவியலுள் "வினைபயன்மெய்யுரு" என்னுஞ் சூ
உவமை நால்வகையவென்றும் "அவைதாம் அன்னவெ
ஞ் சூத்திரத்தான் அவற்றின் உருபு முப்பத்தாறெ
ன்ற ஆசிரியர் ஈண்டு அவ்வுருபுகள் தொக்குநிற்குமாறு
ர். ஒப்பில்வழியாற் பொருள்செய்யும் அவ்வுவம உருபுகள்

ரிலைபாய்வின்றும், பெயரெச்சங்கட்கும் முற்றிற்கும் வினை
ட்கும் உரிய ஈறுகளை ஏற்ற சொல்லாயே நின்று அவற்
முடிபுகொள்ளுமென்று உணர்க. ஆசிரியர் செய்யுளி

தி அவ்வுவம உருபுகளைப் பெரும்பான்மை செயவெனச்
டானுஞ் சிறுபான்மை செய்தவென்னும் பெயரெச்சவாய்
ம் ஒதினரேனும் ஏனைவாய்பாடுகளும் அம்முதனிலைக்கண்
ற ஆண்டு உணர்க.

புலிப்பாய்த்தன் மழைவண்கை துடிநுசுப்பு பொன்மேனி
பயன்மெய்யுருவின்கண் வந்த இவ்வுவமத்தொகைகள் வி
போலுமென்னும் உருபானும் அன்னவென்னும் உருபானும்
னும் விரித்து செய்யுஞ் செய்த என்னும் பெயரெச்சக்குறி

பாய்த்துளென விரித்தால் உணராதாரை, இதன்பொருள்
பாய்த்தினை ஒக்கும் பாய்த்துள், புலியினது பாய்த்துனைய
துள், என்றவாறு காணென, ஒப்பென்னும் வழக்குவாச
செய்யும் செய்த என்னும் பெயரெச்சக்குறிப்புவாசகத்தா
த்துக. "முறிமேனிமுத்தமுறுவல்வெறிநாற்றம் - வேலுண்
தோளவட்கு" என்புழி வேய்த்தோளாட்கு முறிபோ
"முத்தம்போலும் முறுவல் தெய்வமனம்போலுமியற்கை
வல்போலுங்கண்ணென விரித்தால் உணராதாரை, இதன்
வேய்த்தோளாட்குத் தளிரினதுநிறத்தையொக்கும் நிறம்,
நிறத்தையொக்கும்பல்லு, தெய்வமணத்தையொக்குமியல்
ம், வேலினதுகொலைத்தொழிலையொக்குங்கண், என்றவா
, ஒப்பென்னும் வழக்குவாசகத்தாற் செய்யுமென்னுங் கு
வாசகந் தோன்ற உணர்த்துக. "கண்மலர்த்தகாவி" என்
போலமர்ந்தகாவியென்றால் உணராதாரை, இதன்பொருள்,
யொக்கமலர்ந்தகாவியென்றவாறு காணென, ஒப்பென்னும்
த்தாற் செயவெனச்சவாசகந் தோன்ற உணர்த்துக.
கூறிய இருவகையெச்சத்தையும் முற்றையும் இவ்வுவ
தருமாறுகாண்க.

இனி "முறிமேனி" முதலியன உருவகமாமெனின்
து உருவகமும் உவமையாமாறு ஆண்டு உணர்க.

இங்ஙனம் வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் விரித்தழி
த்தொகையென்று கோடுமோ உவமத்தொகையென்று
வெனின், ஆசிரியர்தாம் மேற்கூறும் உவம உருபுகளிற்
ண்டாவதற்கு முடியாமென்பது உணர்த்துதற்கு உவம
லாம் பொதுவாய் வழக்குவாசகமாய் நிற்கும் ஒப்பென்னு
க் "காப்பினொப்பின்" என எடுத்து ஓதினாராதலின்
டாவது அவ்வுவமவுருபுகளான் முடிந்துநின்றுழி உவமத்
ழி ஒப்புமைப்பொருளே தந்துநிற்றலின் உவமத்தொகை
டும்.

ஆயின் எடுத்த நதிப் ஏற்பென்பதனோடன்றி ஏனை
ாடும் இரண்டாவது முடியுமோவெனின், முடியும்; "தீயி
ான்செங்காந்தள்" எனவும், "கயமூழ்குமகளிர்கண்ணின்ப

"விற்குகரைநல்லான்வென்றவீகை" எனவும் வருவன,
அன்ன மானும் நோக்கு எள்ளி வென்ற என்னும் உவம
இரண்டாவதுகொண்டு முடித்தவாறுகாண்க. இவற்றுள்
ாடூஉ செய்தெனெச்சமாகிய உவமவுருப். இங்ஙனம் உவம
துநி நின்று உவமப்பொருள் தருகின்ற இரண்டாவது (
யும் அவ்வுவமப்பொருள் தந்தேதிற்குமென்றி உணர்க.
ப்பெருவிதுப்புறுக" என்புழிப் போலென்பது போலவென்
வெனெச்சக்குறிப்பாகிய உவமவுருப. "தம்மனோருமற்
ன்" என்புழி அன்னோரென்பது உவமவுருபாகிய இடைச்
லையாகப் பிறந்த பெயர். இனிச் சிறுபான்மை ஏனை
இத்தொகைக்கண் விரியுமாறு உவம இயலுட் காண்க.

சேனாவரையர் இவற்றை உவமவுருபன்றென்றும் உவம
இரண்டாவதுகொண்டு முடியாதென்றுங் கூறினாரெனின
ஆசிரியர் கருத்துஞ் சான்றோர் செய்யுள்வழக்கமும் உண
றென்பது இக்கூறியவாற்றான் உணர்க. (

௰௫. வினையின் றொகுதி காலத் தியலும்.

இது வினைத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வினையின் தொகுதி=வினைச்சொல்லினது ஈ
குநிற்கும் எழுத்துக்கள்: காலத்து இயலும் = காலத்தின்
தொக்குநிற்கும். எ-று.

வினையென்றது உண் தின் முதலிய முதனிலைகளை. அ
ம் ஆகுபெயராய்த் தன்னாற் பிறந்த பெயரெச்சத்தை உ
தொகுதியாவன அகரமும் நில் கின்று என்பனவும் ம
அவை காலத்தியலுதலாவது கொல்யானையெனத் தொ
கொன்றயானை என விரித்தாற் செய்த என்னும் பெய
ாட்டுத் தகர ஈறு இறந்தகாலம் உணர்த்துதலும், கொ
யானை கொல்கின்றயானை என விரித்தால் நின்று கின்ற
பெயரெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்துதலும், கொல்லும்யானை
ாற் செய்யுமென்னும்பெயரெச்சத்து உம்மீறு நிகழ்வும்
ணர்த்துதலுமாம். ஆயின் உம்மீறு எதிர்காலம் உணர்த்த

வரையும் இக்கருத்தானே "அகன்றவர்திறத்தினிதாடு
தே நிகழ்விற்கும் எதிர்விற்குங் காட்டினார். கொல்யானை
அக்காலத்து அஃது உதிரக்கோட்டோடு வந்ததேல் இ
தொழிலைக் கண்டு நின்றுழி நிகழ்வும், அது கொல்
கண்டுழி எதிர்வும் விரியும். இனிக் கொல்யானை எ
இரண்டு ஈறும் ஒருங்கு தொக்குநின்றதென்றற்கு விதி
சய்தவென் னுங்கிளவியின் - மெய்யொருங்கியலுந்தொ
ரியும்" என்றதாம். என்றதன்பொருள் செய்யுஞ் செ
பெயரெச்சச் சொற்களினுடைய காலங் காட்டும் உம்
ஒருசொற்கண்ணே சேர நடக்கும் புடைபெயர்ச்சி தெ
சொற்களென்றவாறு. இங்ஙனம் இரண்டு பெயரெச்ச
சேரத் தொக்குநிற்றலான் ஆசிரியர் ஒருசொல்லாக்கிப்
தென்று "புணரியனிலையிடையுணரத்தோன்று"
வழுத்ததிகாரச் சூத்திரத்தானே பெயரெச்சம் நின்று
ஹது பெயரெச்சப்பொருளவாய்நின்று இரண்டு சொற்
று சேனாவரையர் கூறியது பொருந்தாமை உணர்க.
நங்காற் றத்தமக்கு உரியவாறு பொருட்கண்ணுந் தொ

உ-ம். ஆடரங்கு செய்குன்று புணர்பொழுது அரிவாள்
செல்செலவு எனவும், "உறைபதியன்றித் துறைகெழுசி
பொருட்சிறப்பெண்ணி" "வான்மடிபொழுதினினீர்
டி" "வெல்வேலண்ணற்காணுவாங்கே" "நெல்லரிதொ
ண்மழுங்கினை" "வெல்போர்ச்சோழன்" எனவும் வரும்.
ப் பொருட்கு ஏற்ற காலங்களை விரிக்க.

௩௬. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுவையினெ
றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி
யின்ன திதுவென வரூஉ மியற்கை
யென்ன கிளவியும் பண்பின் றொகையே.

இது பண்புத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இன்னது இது என = ஒருபொருட்குப் பெ
ழி இப்படியிருப்பது இப்பொருளென்று அதனை விசே
ம்படியாக: அதன் குணம் நுதலி = பின்வருகின்ற அ

…றதனைகளனும் வடிவனைகளனும் அளவனைகளனுஞ்…
…ஞன்றும் வரும் இயல்பாகிய கிளவியும்: அன்ன பிறவு…
…ங் கிளவியும்=அவைபோல்வன பிறவுமென்று சொல்ல…
… கிளவியும்: என்ன கிளவியும் = எத்தன்மையவாகிய …
…வண்பின் தொகை=பண்புச்சொல் தொக்க தொகையாம்…
…பண்பெனப் பண்புச்சொல்லை உணர்த்திற்று ஆகுபெ…
…திகாரத்து "உயர்திணையஃறிணையாயிருமருங்கி - னைம்…
…ண்புதொகுமெழியும்" என்புழிப் பண்புத்தொகை ஐக்…
…உணரநிற்றலின் அங்ஙனம் நின்றன பிரித்துப் புணர்…
…யாவென்றமையான் ஈண்டும் அதற்கு ஏற்ப இயற்கை…
"ஐம்பாலறியும்பண்புதொகுமொழியும்" என்றதன் …
…பாலையும் ஒருவன் அறிதற்குக் காரணமாகிய பண்புச்…
…க்க தொகைச்சொல்லும் என்றவாறும். பண்பு உணர்த்…
…ால் ஈறுகள் தொக்குநின்றே விரியுமென்பது உணர்த்…
…ாசகந் தோன்ற இன்னதென்றூர். ஐம்பாலும் பொரு…
அஃறிணைபாய் அடங்குமாதலிற் பொருளாக்கி இது…
…திணையாற் கூறினர். இந்நான்கனுள் வண்ணமும் அ…
…யும் ஐம்பாற்கண்ணும் வரும்.

உ-ம். வண்ணம்:—கரும்பார்ப்பான் கரும்பார்ப்பனி கரு…
கருங்குதிரை கருங்குதிரைகள் என்னும் பண்பு உண…
…ன் தொக்கனவற்றை விரிப்புழிக், கரியனாகியபார்ப்பானி…
…பபார்ப்பனி கரியராகியபார்ப்பார் கரியதாகியகுதிரை …
…குதிரைகள் எனப் பண்பு உணர்த்தும் ஐம்பால் ஈற்றி…
…தவாறு காண்க. கரியபார்ப்பானென்பது ஈறு தோன்றுத…
…க்குறிப்பாய் நிற்கும். இனி வெண்மைமுதலியவற்றிற்கு…
… ஒட்டுக. இவற்றுட் கரு ஒழிய ஏனைய தொக…
…க. இவற்றுள் அஃறிணைக்கண் வரும் ஈறுகள் பண்பு…
…ராய் நிற்குமாறும் உணர்க. இனி அளவு:—குறுமுனி கு…
…ய வேர்க்குறுமாக்கள் குறுந்தாட்கூதவிர் குறுங்கோட்ட…
…ற்றையும் அவ்வாறே விரிக்க. இனி நெடுமை முதலிய…

இவ்வாறே ஒட்டுக. இனிச் சுவை:—ஐம்பொறியான் நுக…
இனிமைகளை உணர்த்துஞ் "சாயன்மார்பிற்கபழ்தார்குழை…
…ம். "தேங்காம்பழக்கிய" எனவும் "தீம்புகைகமழூட்டி"

வியாலும் தகரும் இனிமையை உணர்த்தின. இவற்றை
ஃறிணை இருபாற்கும் ஏற்ப இனிதாகியமார்பு தீவியன
ம்புகள் தீவிதாகியபுகை தீவிதாகியனீர் தீவியனவாகியக
விரிக்க. இனிக் கட்டின்புதல்வன் கட்டின்புதல்வி
ல்வர் எனக் கண்ணால் தகரும் இனிமைக்கண் உயர்தி
கும் ஏற்ப இனியனாகியபுதல்வன் இனியளாகியபுதல்வி
யபுதல்வர் என விரிக்க. இனிவடிவு; இது வட்டஞ்
ன் முதலியனவாம். வட்டப்பலகையென்பது வட்டம
மென விரித்து தனக்கேற்ற ஒருமை பன்மையை உண
ளின்றி நிற்றலின் இஃது ஐம்பால் அறியாத பண்புத்தொ
ற்று. இங்ஙனம் ஐம்பால் அறியாத பண்புத்தொகைகள
எழுத்தின்கண் நிலைமொழி வருமொழி செய்து புண
வ அகங்கை முதலியனவாம்.

கரும்பார்ப்பானென்புழிக் கருமையும் பார்ப்பானும்
றின்றி நின்று மகனாகிய பொருளையே உணர்த்தியவாறு
பார்ப்பான் பொதுமையை விசேடித்தவாறும், பார்ப்பா
பின் பொதுமையை விசேடியாதவாறுங் காண்க. இமை
காற், கருவென்னும் பண்புமாத்திரம் நின்று, பண்புப்பெ
பெற்றுநிற்குங் கருமையென்னும் மகர ஐகாரத் தொக்
ன்றாற், கரியது வெளியது கரியன வெளியன என்னும்
ர்த்தும் ஈறுகளின்கண்ணும் அவை தொக்கு இமையு
ஞ்சொல்லாவான் சேறலின் அது பொருந்ாது. கரியன்
ர் கரியது கரியன என்னும் பண்பு உணர்த்தும் ஈ
க்குறிப்பன் என்று உணர்க. என்னை? ஆசிரியர் இப்படி
இப்பொருளென்று வினைக்குறிப்பிற்கு ஏற்ற விரிவு தே
ரஞ்செய்தாராகலின். இன்னதிதுவென ஒருபொருள்
லின் இப்பண்புத்தொகைகளெல்லாம் பெயரெச்சவினை
நிற்பதோர் பெயரென்று உணர்க. அஃது உருபு ஏற்ற
லகொண்டு நிற்றலின். உயர்திணையென்பது வினைத்தொ
பண்புத்தொகைபோ லெனின், உயரென்னும்முதனிலை
ந்த திணையென அகர ஈற்றுப்பெயரெச்சமாய் இறந்த
க்குறிற்றலின் வினைத்தொகையாம். இதற்கு ஏனைக்க
ருமாறு அறிக. இதனைப் பண்புத்தொகையாக்கி விரிக்

முதனிலைப்பின்வந்த தகர அகரம் இறந்தகாலம் உணர்த்
யிற் பண்புத்தொகையாகாமை உணர்க. என்னை? மு
க்குறிப்பும் முக்காலமும் புலப்படாமை நிற்குமென்றே
லின். அன்றியுங் காலம் புலப்பட நின்றதன்மேற் பல்பு
? விரியாமை உணர்க.

இனி அன்னபிறவும் என்றதனான் நன்னூல் பாஎ
ட வெந்நீ தண்ணீர் கரும்பூ என்னுந் தொடக்கத்தன மெ
மெல்லிலை வினைத்தொகையுமாம்.

இத்தொகையை வேற்றுமைத்தொகையென்பார் கருமை
யபார்ப்பானென்று பண்புப்பெயராக்கி விரிப்பர். அது
து. கருவென்னும் முதனிலை பண்பினை உணர்த்தி இ
யது இதுவென நில்லாது கரியதெனப் பண்புடைய பெ
நிற்றலின் வேற்றுமைப்பொருண்மை ஆண்டு இன்
க. என்னகிளவியும் என்றதனாற் சாரைப்பாம்பு கேழற்
க்கரும்பு இடைச்சொற்கிளவி உரிச்சொற்கிளவி என்று
பண்பு உணர்த்தும் ஈறுகள் தொகாது தம்பொருள் உ
பெயர்ப்பெயர் இரண்டு கூடிநின்று விசேடித்தலை உ
இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையுங் கொள்க. அவை
ங் கேழலுழுதகரிப்புனக்கொல்லை எனவும் வேழத்தியது
இடைச்சொல்லெல்லாம் எனவும் உரிச்சொன்மருங்கினுங்
பின்வருஞ் சொல்லின்றியுந் தம்பொருள் உணர்த்துதலி
தொத்தினுள் முடியாமையின் இலேசாற் கொண்டார். ப
க அகன்னை முதலியன பின்வருஞ் சொல்லோடன்றித்
னுணர்த்தாமையின் சிறந்தசொல்லுங் குறித்துவருகிள
நிற்குமென்று அவற்றை முடித்தார். இவற்றிற்குப் பின்வ
முன்வருமொழியை விசேடியாது நிற்கும். இவ்வனம்
றற்கு அன்றே ஆசிரியர் இன்னதிதுவென்று முன்மொழி
டிப்பதாகவும் பின்மொழியை விசேடிக்கப்படுவதாகவுங் கூ
றென்று உணர்க.

ன. இருபெயர் பல்பெயரளவின் பெயரே
பெண்ணியற் பெயரே கிளைப்பெயர்க் கிளவி

இது உம்மைத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உம்மைத்தொகை உம்மைதொக்குநிற்குந் தொ

பயர்=இரண்டாகிய பெயரும்: பலபெயர் = பலவாகிய
அளவின்பெயர்=அளத்தலால் உளதாகிய பெயரும்:
ப்பர்=எண்ணியலாகிய உயர்திணைப்பெயரும்: நிறைப்
=நிறுத்தலானாகிய பெயர்ச்சொல்லும்: எண்ணின்பெய
ணின் உளதாகிய அஃறிணைப்பெயரோடே கூடப்பட்ட
கிளவியுங் கண்ணிய நிலத்து=அவ்வாறுசொல்லியுங் க
மையுடைத்து. எ-று.

உ-ம். உவாஅப்பதினான்கு புலிவிற்கெண்டை தூணிப்
த்தமூவர் தொடியரை பதினைத்து. இவற்றை உம்மை
காள்க.

பலபெயரெனவே இருபெயரும் அடங்குமேனும் இர
பலபெயரினும் இரண்டிறந்த பலபெயரினுந் தொகுமென
பெயர் பலபெயர் என்றார். அளவுப்பெயர் முதலியன இ
ண் அடங்குமெனினும் முன்னர் யாண்டும் பொருள்
ய பற்றி வேறாக ஓததலின் ஈண்டும் எடுத்தோதினர்.

கஅ. பண்பு தொகவரூஉங் கிளவி யானு
மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானு
மீற்றுநின் றியலு மன்மொழித் தொகையே.

இஃது அன்மொழித்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அன்மொழித்தொகை = ஒருவன் கூறுஞ்
றிப் பின்னர் வேறோர் சொற் றொக்குநிற்குந் தொகை:
க வரூஉங் கிளவியானும் = பண்புச்சொற் றொக வருந்
பெயர்க்கண்ணும்: உம்மை தொக்க பெயர்வயினானும்
னும் இடைச்சொற் றொக்க தொகைப்பெயர்க்கண்ணும்
ம தொக்க பெயர்வயினானும் = வேற்றுமையுருபுகள்
கைப்பெயர்க்கண்ணும்: ஈற்று நின்று இயலும்=இறுதிச்
லோ நின்று நடக்கும்: எ-று.

கருதியவழி அத்தொகைகளை இறுதிச்சொற்களை எ
லோசையான் அத்தொகைச்சொற் றோன்றிப்
துதலின் ஈற்றுநின்று இயலுமென்றார்.

உ-ம். வெள்ளாடை தகரஞாழல் பொற்றொடி என
வெள்ளாடையுடுத்தான் தகரஞாழலணிந்தான் பொற்
டாள் என இறுதிச்சொற்கண் எழுந்து படுத்தலோசை
க தோன்றியவாறு காண்க.

பெரும்பான்மைவரும் பண்புத்தொகைப்பின்னர் அங்
வேற்றுமைத்தொகையை வையாது மூந்துமொழிந்த த
ற்முன் உவமத்தொகைக்கண்ணும் வினைத்தொகைக்கண்
மொழித்தொகைவருதல்கொள்க. "வினையின்றொகையி
தொகையினு - மன்மொழிதோன்றுமெனமனார்புலவர்" என
யம். அறற்கூந்தல் திரிதாடி என்பனவற்றை அறல்போ
லயுடையான் திரிந்ததாடியையுடையான் என விரிக்க.

கூ. அவைதாம்,

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு
மிருமொழி மேலு மொருங்குடனிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு
மந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே.

இது தொகைச்சொற் பொருணிலை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவைதாம் பொருணிலைமரபு = அத்தொகைச்
பொருள்பெற்றுநிற்கும் நிலைமையினது முறைமையினை:
நிலையலும் = முன்மொழிக்கண்ணே பொருள் சிறந்து
பின்மொழி நிலையலும் = பின்மொழிக்கண்ணே பொருள் சி
ம்: இருமொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையலும் =
ழிக்கண்ணும் பொருள் ஒருங்கு சிறந்து நிற்றலும்: அம்மொ
ாது அன்மொழி நிலையலும் = அவ்விருமொழிக்கண்ணும்
சிறந்து நில்லாது மற்றோர் மொழிக்கண்ணே பொருள் சி
லும்: அந்நான்கு என்ப = என்றுசொல்லப்பட்ட அந்நா
ன்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று.

சிறந்தவன. ...
தொகை. வேங்கை முன்மொழிநிலையல். பெண்ணை
நு அவள்போலும் பெண்ணென்பதாகலிற் பின்மொழி
இவை உவமத்தொகை. கொல்யானை முன்மொழிநி
வினைத்தொகைக்குப் பின்மொழிநிலையலின்று. நீங்தேன்
நிலையல். அடைகடல் பின்மொழிநிலையல்; இது கட
எனக் கரைகூறுதலே கருத்தாகலின். இவை பண்பு

இவை இடம்பற்றி வந்த முன்னும் பின்னுமாம். காலட
னவும் வந்துழிக் காண்க. பண்புத்தொகையயன்றி
ாகக்கும் விசேடித்தல் சிறப்பின்மை வருதலின் ஒன்றட
பொருட்சிறப்பென்முர். உவமப்பதினன்கு இருமொழி
து. உடனென்றதனுற் புலிவிற்கெண்டை எனப் பன்
நிற்றலுங் கொள்க. வெள்ளாடையென்பது இருமெ
நில்லாது உடுத்தான்மேற் பொருள் நின்றது.

ட௦. "எல்லாத் தொகையு மொருசொல் னடைய.

இது தொகைச்சொற்களெல்லாம் ஒருசொல்லாய் நிற்கு

து.

(இ - ள்.) எல்லாத் தொகையும்=இருமொழித்தொடரி
பன்மொழித்தொடரின் கண்ணுந் தொக்குநிற்கும் எல்லா
சொற்களும்; ஒருசொல் நடைய=ஒருசொல் நின்று
குஞ் சொற்களோடு முடியுமாறுபோலத் தாமுந்
குஞ் சொற்களோடு முடிதலையுடைய. எ-று.

அங்ஙனம் முடியுங்காற் "பெயரினுகியதொகையுமாரு
னுஞ் சூத்திரத்தாற் தொகைச்சொல் இருவகைய
பொருட் பெயரும் பெயருந் தொக்கன ஒருசொல் நீர்மைய
நிலை கொள்ளுமென்றுங் கூறிய விதியொழிந்த இலக்க
ல்லாம் ஈண்டுக் கொள்க. அவை யானைக்கோடென்னும்
பிதொகை யானைக்கோட்டைக் குறைத்தானென உரு
நிலங்கடந்தான் குன்றத்திருந்தானென்னும் வினையினுகி
ளும் ஒரு முற்றுச்சொல்லாய்ச் சாத்தனென்னும் பெ
ம் மாலூர்ந்தபெரியனுன் குன்றத்திருந்தபெரியனுன் என

ணை பமுத்தமலானசயாற பெயரானயவழப பயனை
கொள்க. எழுத்திணுட் "பெயருந்தொழிலும்", என்றுல
ட் பெயருந் தொழிலும் பிரிந்திசைத்தவழியும் பெயரு
ஒருங்கிசைத்தவழியும் வேற்றுமை தொக்குநிற்குமென்
உத்தான் குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயருந் தொ
சைத்தவழியுந் தொகையாதல் ஆசிரியர்க்குக் கருத்தா
யரும் வினையுந் தொருதல் உவமத்தொகைக்கும் வினை
ங் கொள்க. இவை இருமொழித்தொடர். உயர்சொற்
ச்சொற்கிளவி உரிச்சொற்கிளவி என்புழி, உயர்சொல் இ
உரிச்சொல் என்னுந் தொகைச்சொற்கள் ஒருசொல் ந
அவை கிளவியென்பதனேடு தொக்கு ஒருசொல் நடைய
ந்த முடிப்பனவற்றேடு முடிந்தன. கந்கணைக்குவளை

ம்போல்வனவும் அது.

இனிக் "கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்" "மூட்புற
"பெடைமயிலுருவிற்பெருந்தகுபாடினி" "கன்னிமுபெ
ர்" எனச் செய்யுட்கட் பலதொகையும் விராய் வந்து
நடையவாய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடிந்தன.
நெடுங்கட்டுணைமுலைப்பொற்றொடி" இஃது அறுவகைத்
ஒருங்கு தொக்கது. இனிக் கலனே தூணிப்பதக்கு
ரை பதினொன்றரை என அளவும் நிறையும் என்
ரவீ நடையவாய் நின்றன. இப்பன்மொழித்தொகைக்கு
முடிபுகளுங் கொள்க. இனி உம்மை எச்சவும்மையா
யல் தொடர்மொழிகளிலும் ஒருசொல் நடையவாய்
ளவெனக் கொள்க. அவை யானைக்கோடுகூரிது இ
ஒயிற்று மன்றுபாடலிந்தது மக்களேயுயர்திணையென்ப

(

ஞ. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் புலவர்.

இஃது உம்மைத்தொகைக்கு வழுவமைக்கின்றது.

இ - ள்.) உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத்தொகை = உ
யரிடத்துத் தொக்க உம்மைத்தொகையின் ஈறு; பலர்செ
த்தென மொழிமனார் புலவர் = பலரைச்சொல்லுஞ் செ
[illegible]

உம். கபிலபரணர்; கபிலன்பரணன் என்பதிற் கபில
னகர ஈறு சந்தியாற் கெட்டுக் கபிலபரணனென நின்
பராய் நின்றமையின் வந்தாரென்னும் பன்மையொடு
ருதலின் ஆண்டு நின்ற ஒருமையீறு பன்மையொடு மு
வென்றுகருதி னகர ஈறு ரகர ஈறாய் நிற்குமென வழுவ
கல்லாடமாமூலசித்தலைச்சாத்தர் என்றாற்போல்வனவும்
வ இசை பகுத்திசைத்தலின் ஒருசொல்லாய் ஒட்டாமை கா

உயர்திணைப்பெயரென்னாது மருங்கினென்றார் உயர்திணை
பெயரும் அடங்குதற்கு.

உஉ. வாரா மரபின வரக்கூ றுதலு
மென்னா மரபின வெனக்கூ றுதலு
மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியல்பா
னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இத் தொகையதிகாரம் விட்டு மரபுவழுக் காக்கின்றது

(இ-ள்.) வாரா மரபின வரக்கூறுதலும்=இயங்காதன
ங்குவனவாகக் கூறுதலும்; என்னு மரபின எனக் கூறுத
ல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவனவாகச் சொல்லுதலுமாகிய
வ் எல்லாம் = அத்தன்மையன எல்லாம்; அவற்றவற்று
ர்=அவ்வப்பொருள்களின் இயல்புகாரணத்தான்; இன்ன
் குறிப்புரை ஆகும்=இத்தன்மைய என்று சொல்லுங்

ாழியாம். எ-று.

உ-ம். அந்நெறியின்வெந்திகிடந்தது அம்மலைவந்திதனே
திற்று எனவும், அவலவெலன்கின்றனகெல் மழைமழை
ாறதுபைங்கூழ் எனவும் வரும். இவை வரவுஞ் சொல்லும்
து இன்ன என்பதனைக் குறிப்பான் உணர்த்தியவாறு க

இனி ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனாற் கவவகத்திடும் எ
ால அச்சொல்லின் பொருட்டொழிலை அச்சொல்மேல்

றுவனவும், ஆயிரங்காணம்வந்தது என்றாற்போல ஒருவனால்
பட்டதனைத் தான் இயங்கிற்றாகப் பொருள்கூறுவனவும்,

உஙு. இசைப்படு பொருளே நான்குவரம் பாகும்.

இது முற்கூறிய இசைநிறையடுக்கிற்கு வரையறை

து.

(இ-ள்.) இசைப்படு பொருளே நான்கு வரம்பு ஆகும்=
ஒருசொல் அடுக்கினுள் இசைநிறைத்தலாற் படும் பொ
கு வரும் அடுக்கு நான்காகிய எல்லையுடைத்தாம். எ-று.

உ-ம். "பாடுகோபாடுகோபாடுகோபாடுகோ" எனவரும்.

உசு. விரைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும்.

இது முற்கூறிய பொருளொடுபுணர்தலடுக்கிற்கு வரை
கின்றது.

(இ-ள்.) விரைசொல் அடுக்கே மூன்று வரம்பாகும் =
ஒருசொல் அடுக்கினுட் பொருளொடுபுணர்தற்கண் வி
நட்பட அடுக்குவது மூன்றாகிய வரம்பையுடைத்து.
உ-ம். தீதீதீ எனவரும்.

அசைநிலை இருமுறையல்லது அடுக்காமையின் அதற்குட்
ல்லை கூறாராயினர். ஒருமுறை வருவது அடுக்கன்மையின்
ல்லைக்கெனவே இருமுறை அடுக்கினமை பெறுதும்;
வே தீதீ படைபடை என விரைவுபொருளின் சிற்

ால் அடுக்குதல் கொள்க. இஃது இசைப்படு பொருளு
ம். விரைவிக்குஞ் சொல் விரைசொல்.

உ௫. கண்டீ ரென்று கேட்டீ ரென்று
சென்ற தென்று போயிற் றென்று
வன்றி யனைத்தும் வினாவொடு சிவணி
நின்றவழி யிசைக்குங் கிளவி யென்ப.

இது வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரன அசையாமென்கின்

(இ - ள்.) கண்டீர் என்று கேட்டீர் என்று சென்றது எ
யிற்று என்று அன்றி அனைத்தும் = கண்டீரெனவுங் கே

வினாவொடு பொருந்தி நின்றவழி அசைநிலையாக
புலவர். எ-று.

எனவே வினாவொடு சிவணாதவழி வினைச்சொல்லேயாம்.

ருவன் கூறிய கூற்றிற்கு உடம்படாதான் கண்டீரேகண்டீ
ரேகேட்டீரே என்றால் வினைச்சொற்பொருண்மையும் வி

ண்மையும் இன்றி நிற்கும்.

இது வரையாது கூறினமையின் அடுக்காதும் வரும். ஏனை
ற்புழி அடுக்கியும் அடுக்காதும் வருமாயினும் அவை இ
அரிய. (உ

௬. கேட்டை யென்று நின்றை யென்று
காத்தை யென்று கண்டை யென்று
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கேட்டை என்று நின்றை என்று காத்தை என
டை என்று அன்றி அனைத்தும் = கேட்டையெனவும் நின்
வுங் காத்தையெனவுங் கண்டையெனவும் வரும் அம்
வினைச்சொல் நான்கும்: முன்னிலை அல்வழி = முன்னி
லை உணர்த்திநில்லாக்கால்: முன்னுறக் கிளந்த இய
பு=மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். எ-று.

இவையுங் கட்டுரைக்கண் அடுக்கியுஞ் சிறுபான்மை அடு
வந்து ஏற்புழி அசைநிலையாய் நிற்கும். இவையும் இக்கால
. இவை சிறுபான்மை விளைவொடு வருதலுங் கொள்க. (

உள. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்ற
சிறப்புடை மரபி னம்முக் காலமுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
[illegible]

இது வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு ஆட்சி வே
குணங் காரணமாகக்கொண்டு ஓர் குறியீடுதல் கூறுகின்

(இ - ள்.) தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் அம்
ான்=தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்று சொல்லப்ப
ன்றிடத்தின்கண்ணும் வரும்; மெய்ம்மையானும்=உயர்
வினை விரவுத்திணையென்னும் மூவகைப்பெருடோறும்;
் குறிப்பினும் ஈரிரண்டு ஆகுமென்ற அவ்வாறு மொழி=
வினையானுங் குறிப்புவினையானும் இவ்விரண்டாய் வருமெ
முற்கூறிய அவ்வாறுவகைச் சொல்லை: இறப்பின் நிகழ்
வின் என்ற சிறப்பு உடை மரபின் அம்முக்காலமும்
ு என்ப = இறப்பு ஒன்றானும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபா
வு ஒன்றானும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் எதிர்வு
நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் அம்முக்காலத்தும் நிக
புடை மரபானும் இயலும் முற்றுச்சொல்லென்று பெ

ஆசிரியர். எ-று.

"அம்மாம்" என்னுஞ் சூத்திரம் முதலாகப் "பல்லோர்ப
என்னுஞ் சூத்திரம் இறுதியாக மூவகையிடமும், மூவ
நுளும் இருவகைவினையும் எடுத்தோதியவற்றை ஈண்டும்
அனுவாதமாயிற்று. ஆண்டு ஓதாத எஞ்சிநின்ற கா
டும் ஈண்டு ஓதியது இலக்கணமாயிற்று. முன்னர்க் "
ம்வினையினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "காலமொடுவரூஉம்வ
ல்லெல்லாம்" என்றது மூவகைவினைக்கும் பொதுவாய்
ரவோர் முற்றுவினையும் முக்காலமும் பெற்றே வருமெ
் நிகழ்த்திற்றதனை ஒரோவோர் காலம் பெற்றுவருவனவும்
மும் பெற்றுவருவனவுமாய் நிற்கும் முற்றென் ஐயம் அ
இச்சூத்திரத்தான். எச்சங்கட்கு மேலிற் சூத்திரத்தான்
்றுப. மேற் "பிரிநிலைவினை" என்னுஞ் சூத்திரத்தான்
நக் குறியீடு கூறுகின்றாராதலின், அதற்கு ஏற்ப முற்றி
யீடு கூறினர்.

இனி அவை காவத்தொடு வருங்கால் நகர உகரம் இ
த்தாற் சிறந்தது; உம்மொடு வரூஉங் கடதறவுங் கடதற
அக்கான்ற ஸீர்க்க ஙன்றியலுகரமும் அல்லும் பகரமும்

வினுவொடு பொருந்தி நின்றவழி அசைநிலையுமென்பர்
ர் புலவர். எ-று.

ரனவே வினுவொடு சிவணுதவழி வினைச்சொல்லேய

ருவன் கூறிய கூற்றிற்கு உடம்படாதான் கண்டேரேகே
டேரேகேட்டேரே என்றல் வினைச்சொற்பொருண்மையும்
ண்மையும் இன்றி நிற்கும்.

இது வரையாது கூறின்மையின் அடுக்காதும் வரும்.
ஏற்புழி அடுக்கியும் அடுக்காதும் வருமாயினும் அவை
அரிய.

.அ. கேட்டை யென்று நின்றை யென்று
கர்த்தை யென்று கண்டை யென்று
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

இதுவும் அது.

இ - ள்.). கேட்டை என்று நின்றை என்று காத்தை
டை என்று அன்றி அனைத்தும்.= கேட்டையெனவும் ந
வுங் காத்தையெனவுங் கண்டையெனவும் வரும் ஒ
வினைச்சொல் நான்கும்: முன்னிலை அல்வழி = முன்
லை உணர்த்திநில்லாக்கால்: முன்னுறக் கிளந்த இ
= மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். எ-று.

இவையுங் கட்டுரைக்கண் அடுக்கியுஞ் சிறுபான்மை
ந்து ஏற்புழி அசைநிலையாய் நிற்கும். இவையும் இக்க
இவை சிறுபான்மை வினுவொடு வருதலுங் கொள்க

.எ. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்ற

சிறப்புடை மரபி னம்முக் காலமுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்தான் வினையினுங் குறிப்பினு

இது வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு ஆட்சி
ர் குணங் காரணமாகக்கொண்டு ஓர் குறியிடுதல் கூறுகி

(இ - ள்.) தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் அப்
தான்=தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்று சொல்ல
ன்றிடத்தின்கண்ணும் வரும்: மெய்ம்மையானும்=உய
வினை விரவுத்திணையென்னும் மூவகைப்பொருட்டோறும்:
ங் குறிப்பினும் ஈரிரண்டு ஆகுமென்ற அவ்வாறு மொழி
வினையானுங் குறிப்புவினையானும் இவ்விரண்டாய் வரு
முற்கூறிய அவ்வாறுவகைச் சொல்லை: இறப்பின் நிக
யின் என்ற சிறப்பு உடை மரபின் அம்முக்காலமும்
ு என்ப = இறப்பு ஒன்றானும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மர
வு ஒன்றானும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் எதிர்வு
நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் அம்முக்காலத்தும் நி
புடை மரபானும் இயலும் முற்றுச்சொல்லென்று செ
ஆசியர். எ-று.

"அம்மாம்" என்னுஞ் சூத்திரம் முதலாகப் "பல்லோர்
என்னுஞ் சூத்திரம் இறுதியாக மூவகையிடமும் மூ
றனும் இருவகைவினையும் எடுத்தோதியவற்றை ஈண்டு
அனுவாதமாயிற்று. ஆண்டு ஓதாது எஞ்சிநின்ற கா
டும் ஈண்டு ஓதியது இலக்கணமாயிற்று. முன்னர்க் "
வினையினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "காலமொடுவருஉம்
லெல்லாம்" என்றது மூவகைவினைக்கும் பொதுவாய்
வோர் முற்றுவினையும் முக்காலமும் பெற்றே வருமெ
நிகழ்த்திற்றதனை ஒரோவோர் காலம் பெற்றுவருவனவு
ம் பெற்றுவருவன்வுமாய் நிற்கும் முற்றென் ஐயம்
இச்சூத்திரத்தான். எச்சங்கட்கு மேலிற் சூத்திரத்தான்
றப. மேற் "பிரிநிலைவினை" என்னுஞ் சூத்திரத்தான்
க் குறியீடு கூறுநின்றாராதலின் அதற்கு ஏற்ப முற்றி
டு கூறினர்.

இனி அவை காலத்தொடு வருங்கால் றகர உகரம்
தாற் சிறந்தது; உம்மொடு வருஉங் கடதறவுங் கடதற

நகர உகரமுமாகிய பதினொன்கும் முக்காலத்தாற் சிறந்தன;
ந்தொன்பதின்கட் டகர உகரம் வினைக்குறிப்பாதலின்
முக்காலத்தாற் சிறந்ததாம். ஆகத் தெரிநிலைமுற்று
டுடுங் காண்க.

யார் எவன் என்பனவோவெனின், அவையும் முப்பாற்கு
நம் பொதுவாகி இடும் உணர்த்தாவேனும் வினைக்கு
முக்காலமும் உடையவென்று உணர்க.

இருதிணைக்கும் ஓதிய குறிப்புவினை பதினெட்டும்
உடைய.

இனிப் பொருள் உணர்த்தாது இடம் உணர்த்தும் மு
வியங்கோளுமாகிய விரவுவினைமுற்றுக்களும் இடமும்
உணர்த்தா. விரவுவினைமுற்றுக்களும் பிரிவுவேறுபடே
யாய் நிற்றலின் இடமும் பொருளும் உணர்த்திக் காலங்
நிற்குமென்று உணர்க.

இவ் ஐயும் ஆயும் இர்ரும் ஈரும் முக்காலத்தாற் சி
மும் இன்னும் வியங்கோளுஞ் செய்மனவும் எதிர்கா
தன; செய்யுமென்பது நிகழ்காலத்தாற் சிறந்தது;
பதும் வேறென்னிலவியும் வினைக்குறிப்பாதலின் முக்கா
தன.

இனி விரவுவினையுள் வினையெச்சமும் பெயரெச்சமு
தும். இவை ஈரிரண்டாங்கால் ஓரீற்றின்கண்ணே
உ-ம். சென்றனன் கரியன் எனவும், சென்றது கரிது
ற்றனை கரியை எனவும் வரும். ஈண்டுக் காலமுங் கு
னுரேனும் வந்ததுகொண்டோராததுணர்த்தலென்னும்
வினையியலுட் காலமுங் குறியீடும் விரித்து ஆசிரிய
உரையுங் காண்டிகையுங் கூறினாரென்று உணர்க.
நிற்குமாறு "அவற்றுளேவேருவழி" என்னுஞ் சூத்தி
ரனும்.

மெய்ம்மையானுமென்றது "ஊராஜேர்தேவகுலம்"
லத் தொறுவென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது.

சஉ௯ எவ்வயின் வினையு மவ்வயி னிலையும்.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) எவ்வயின் வினையும் = மூன்றிடத்து வரும் ...ச்சமும் பெயரெச்சமும்: அவ்வயின் நிலையும் = அம்மு... ...ல நிற்கும். எ-று.

என்றது இறப்புப் பற்றி வருவனவும் இறப்பும் நிகழ்வு... ...வனவும் எதிர்வு பற்றி வருவனவும் முக்காலமும் பற்றி ...யுமாம் என்றவாறு.

வினையெச்சங்களுள் உகரமும் ஊகாரமும் எனவும் மு... ...டயும் இறப்பும், புகரமும் பின்னும் இறப்பும் நிகழ்வும், ...லும் இன்னும் குகரமும் எதிர்வும், அகரமுங் காலும் ... ...மும் முக்காலமும் பற்றி வந்தவாறும்; பெயரெச்சங்களு... நிகழ்வும் எதிர்வும், அகர ஈறு இறப்பும் பற்றி வந்த... ...க.

இருவகை எச்சத்திற்குங் "காலமொடுவரூஉம்வினைச்... ...ல்லாம்" என்ற பொதுவிதியான் முக்காலமும் ஒன்றற்கு... ... என்னும் ஐயம் நிகழ்த்ததனை இச்சூத்திரத்தான் அகற்... ...ரியர் அவற்றிற்கு ஒதிய வாசகங்களான் அவற்றிற்கு உரிய ... ...ம் உணர்த்தினாராலெனின், அவ்வாசகங்களாற் காலம் ... ...வயும் உளவாகலின் அவையும் விளங்குதற்கு ஈண்டுக் கூ... ...று உணர்க.

சேனாவரையர் வினையென்றது முதனிலையென்று பொ... ...ந்து அவையும் முற்றுச்சொற்போல முற்றிநிற்கும் என்று... ..., அம்முதனிலை படுத்தலோசையாற் பெயர்த்தன்மைப்பட... ...றும் எடுத்தலோசையான் முன்னிலையேவலொருமைவினை... நிற்குமாறும் "இர்ஈர்மின்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறி... ...லக்கணங் கூறுதற்கு இடையே இச்சூத்திரத்தான் எச்ச... ...த்தைக் கூறினர், பருந்துவிழுக்காடாக, மாட்டேற்றிற்றெ... ...ரி. (...

...உகூ. அவைதாம்,

இது முற்றுச்சொற்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவைதாம்=முற்கூறிய முற்றுச்சொற்கடாம் கிளவி அடுக்குந வரினும்=தத்தமக்கு உரிய வாய்பாடுகே அடுக்கிவரினும்; உம்மையான் அடுக்காது ஒன்றே வ நத்தானும் பெயர் முடிபின=எவ்வாற்றானும் பெயர்ச்செ ாகவுடைய, எ-று.

உண்டானின்முனேடிஞன்பாடிஞன்சாத்தன் நல்லனறி செவ்வியன்சான்றோர்மகன் எனவும், வந்தான்வழுதிகரிய யும்வரும்.

எத்திறத்தானும் என்றதனுல் உண்டான்சாத்தன் சாத் ர என முன்னும் பின்னும் பெயர்நிற்றலும் "நின்றானிரு தான்றன்கேளலறச்-சென்றான்" என அடுக்கிப் பெயர் து நிற்றலும் "முட்பஃதென்ப" என அடுக்காது பெயர் து நிற்றலுங் கொள்க. ஈண்டு இலேசாற் கொண்டது பெயர் வெளிப்படாது நின்றதற்கென்றும் "எவ்வயிற்பெய றுஞ் சூத்திரத்தாற் கொண்டது முடிக்கப்படும் பெயர் து நின்றதற்கென்றும் உணர்க.

வேற்றுமைச்சொல்லென வேறொர் சொல்லின்றி மு மும் வேற்றுமையை விரிக்குமாறுபோல எழுவாயும் பூ ன வேறொர்சொல்லின்றி முற்றும் எச்சமும் எழுவாயு யுமாய் நிற்குமென்றும் உணர்க. முற்றுப்பெயர்கொண்ட ாக முற்றி நில்லாமைக்குக் காரணம் "அவற்றொடுவரு றுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும்.

௩௦. பிரிநிலே வினையே பெயரே யொழியிசை
யெதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே
குறிப்பே யிசையே யாயீ ரைந்து
நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட் கிளவி.

இது முற்கூறிய எச்சச்சொற்கட்கு முடிபு கூறுவான் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது.

ஒழியிசை எதிர்மறை உம்மை எனவே சொல்லே கு யே ஆயீரைந்தும்=பிரிநிலை முதல் இசை ஈறாகிய அப் பொருட் கிளவி=எச்சச்சொல்லென்று பெயராம், எ-ற

ஏஞ்சிநிற்பதோர் பொருளையுடைய சொல்லெனவே
ிலென்று பெயராயிற்று. இப்பத்தோடும் எச்சமென்ப
ிக. இவற்றுட் பிரிநிலையெச்சம் முதலிய ஏழும் எச்ச

முடித்தலையுடைய; ஏனைய மூன்றும் அச்சொல் வந்த
வன்று உணர்க. வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் வினைச்

திபு; ஏனைய இடைச்சொல்லொழிபாம்.

ருக. அவற்றுட்,

பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின.

இது முறையே பிரிநிலையெச்சத்திற்கு முடிபு கூறுகின்

(இ - ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய பத்தனுள்: பிரிநி
ஏகாரமும் ஓகாரமுமாகிய பிரிநிலையெச்சங்கள்: பிரிநிலை
=பிரிக்கப்பட்ட பொருண்மேல் வருஞ் சொல்லையே
ாக உடையவாம். எ-று.

உ-ம். அவனேகொண்டான் அவனோகொண்டான் எனட்
்ட சுட்டுப்பெயரின் வினைகொண்டு முடிந்தன. இடைச்
நமக்கு இயல்பின்மையிற் சோற்றைப்பசித்துண்டான் எ
ு அவனென்னுஞ் சுட்டுப்பெயரும் இடைநின்ற ஏகார
கொண்டானென்பதனோடு முடிந்தன. அன்றி அவனென்
ண்டானென்பதனோடு முடிய ஏகார ஓகாரங்கள் பிறர்
ரன்பதனோடு முடிந்தன என்றல் பொருத்தமுடைத்தெ
யெச்சமும் பெயரெச்சமும் ஒழித்து இடைச்சொ
எச்சங்கள் பொருள் தருமாறு இடைச்சொல்லோத்
ானடு அவற்றிற்கு முடிபுசொற் கூறுகின்றாராதலிற் ே
னென்னுஞ் சொல் வந்து அவ்வெச்சங்களை முடித்தால
கொண்டிலரென்னும் பொருண்மை முடிபு தோன்றுதா
ண்டானென்பதே முடிக்குஞ் சொல்லாய் நிற்பிற் பிறர்
ரன்னும் பொருண்மை முடிபு தோன்றிற்றென்றலே
முடைத்தென்று கோடும். அன்றியும் மும்மையெச்சத்

(இ - ள்.) நன்று பெரிதாகும் = நன்று பெரிதெனலுமா
ர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நன்று மரிதுற் றனையாற் பெரும" எனவரும்.

பெருமையென்னுந பெரிதென்றதனுன் நன்றென்பது
ச்சமாயிற்று.

௩௪௪. நாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும் = தா ...
க்தமுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "தாவினன்பொன்றைஇயபாவை" "தாவாக்கொ...
கசால்சிறப்பின்." தாவாக்கொள்கை வருத்தமில்லாத வி...
இனிக் "கருங்கட்டாக்கலைபெரும்பிறிதுற்று" எனத் ...
"தாவாதவில்லைவலிகளும்" எனக் கேடும் உணர்த்துதல் "...
வி" என்பதனாற்கொள்க.

௩௪௫. தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தெவு கொளற் பொருட்டே=தெவு கொள்...
குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "நீர்த்தெவுநிரைத்தொழுவர்" எனவரும்.

௩௪௬. தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தெவ்வு பகையாகும்=தெவ்வு பகையாகிய ...
ர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "தெவ்வுப்புலஞ்சிதையவெய்கணைசிதறி" எனவ...

௩௪௭. விறப்பு முறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவே.
(இ - ள்.) விறப்பும் உறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவே=...
ப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தும். ...
உ-ம். "விறந்தகாப்போ டுண்ணின்று வலியுறுத்து" "உற...
யர்திலைமாடத்து" "வெறுத்தகேள்விவிளங்குபுகழ்க்கபில...
தும்.

௩௪௮. அவற்றுள்,
விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டு மாகும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டும் ஆ...
மூன்றனுள் விறப்புச் செறிவேயன்றி வெருவுதற் கு...
ர்த்தும். எ று.

உ-ம். "அவலெறியுலக்கைப்பாலெிறந்தயல" எனவரும்.

டுசகூ. கம்பலே சும்மை கலியே யழுங்க
லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள.

இஃது இசை.

(இ-ள்.) கம்பலே சும்மை கலியே அழுங்கல் என்று
ர்கும்அரவப் பொருள=கம்பலே சும்மை கலியே அழுங்கலெ
ால்லப்பட்ட இந்நான்கும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மை
ர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "களிறுகவர்கம்பலேபோல" "தவிமலைழதோயுர்தன்
ரிற் - கலிகொள்சும்மையொலிகொளாயம்" "கலிகொள
ருபெயித்த" "உயவுப்புணர்ந்தன் றிவ்வழுங்கலூரே" என்
லிகொள்சும்மை" என்பதனுட் கலி செருக்கினையுணர்த்
றியகிளவி" என்பதனுற்கொள்க.

டு௰. அவற்றுள்,
அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ-ள்.) அவற்றுள் அழுங்கல் இரக்கமுங் கேடும் ஆ

[illegible]
ற்றையும்மைக்கும் முடிபாய் வரும். எ-று.

உ-ம். சாத்தனும்வந்தான்கொற்றனும்வந்தான் என வ
ய உம்மைக்கு முடிபாய வினையே இறந்ததுதழிஇயதற்கு
ற்று. சாத்தனும்வந்தான்கொற்றனும்வரும் என்பதூஉம்
பாம்; கொற்றனும் உண்டானென்றுல் தோன்றிய முடிபாக
வச்சப் பொருட்கும் உம்மையை முடிபாகக் கூறுது அ
டர்ந்த வினைமுடிபாமாறு கூறவே உண்ணின்ற பொருள்
து சொன்முடிபு கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.
கூறியவற்றிற்குஞ் சொன்முடிபே கூறினுராயிற்று. "
மான்னிணர்விரிந்தன - கெடுவெண் டிங்களூர்கொண்ட
ப்து இணர்விரிதலும் ஊர்கோடலும் மணஞ்செய்யுங்
த்தலின் அவை ஒருவினையேயாம்.

இனி, எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயவழியுந் த
டல் தன்னினமுடித்தலாற் கொள்க. அது சாத்தன்வ
ற்றனும்வந்தான் வரும் என்பதாம்.

௩௩௪. தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலை
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமு
மிறந்த காலமொடு வாராக் காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.

இதுவும் அவ்வெச்சவும்மையது காலமயக்கங் கூறுகின்

(இ - ள்.) தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலை = அவ்
ச்சத்தின் முன்னர் முடிக்குஞ் சொல் உம்மையில் சொ
ங்காலத்து: நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமும் = நிகழ்
டு எதிர்காலமும்: இறந்தகாலமொடு வாராக்காலமும் =
லத்தோடு எதிர்காலமும்: மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை
ங்குதலை நீக்கார் அவ்வாறு மயங்கும் முறைமைக்கண். எ

உ-ம். கூழுண்ணுநின்றான்சோறுமுண்பன் கூழுண்டா
முண்பன் எனவரும். முறைநிலையென்றதனாற் சிறுபான்மை

அ. எனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிமே.

இஃது எனவெனெச்சமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள்.) எனவென் எச்சம் = முன்னர் வினையுங் கு
யும் பண்பும் எனக் கூறிய நால்வகையவாகிய எனவெ
வினையொடு முடிமே = தெரிநிலைவினையோடுங் குறிப்ப
ம் முடியும். எ-று.

செய்தென என்னும் வினையெச்ச என வினை கோடல்
ர். என் எனவும் பெயர் எனவும் வினைகொள்ளா. எ
என்னும் இடைச்சொல் எழுவகையதாயிற்று.

-ம். கார்வருமெனக்கருதிநொந்தாள் தண்ணெனத்தடி
னவொலித்தது காரெனக்கறுத்தது என நான்கனுள்
வினையுங் காண்க.

என்றென்பதற்கும் இவ்விதி ஒக்கும். கொள்ளென்று
மலைவான்கொள்ளென் றுயர்பலிதூஉய் என்பன கொள்ளெ
லிக் கொண்டானெனவும் மலைவான்கொள்ளவேண்டுமெ
லி எனவும் பொருடருதலிற் சொல்லெச்சமாம். (

கூ. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு
மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவென மொழிப.

இஃது ஏனையெச்சங்கட்கு முடிபுவேற்றுமை கூறுகின்றது

(இ - ள்.) எஞ்சிய மூன்றும் = ஒழிந்த சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமுமாகிய மூன்றும்; மேல்வந்து முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவி இல என மொழிப = ஒழிந்த எச்சங்கள் தமக்குமேல் வேறாய் வந்து தம்மை முடிக்கும் எஞ்சிய சொல்லினை உடையவல்ல என்றுகூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

எனவே, பிறசொல்லை அவாவினின்றாலும் அவை வந்து தாமே அவற்றைக் கூறிநிற்குமாயின. அவை மேற்கூறிய சொல்லை எச்சமாகவுடைய சொல்லெனவும் குறிப்பின் தோன்றிய எச்சமெனவும் இசையின்கட் தோன்றிய எச்சமெனவும்

இது குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எச்சம் = சொல்லெச்சம் ஒழிந்த இருவகை எச்சமும் தத்தங் குறிப்பிற் செப்பும் = தம்மைக் கூறுவோர்தம்முடைய குறிப்புக்களாலே தம்முடைய எஞ்சுபொருளைத் தோற்றுவிக்கும். எ-று.

உ-ம். கற்கறிக்கான் கட்டான் என்றாற் றீங்கட்டானென வுந் தோன்றிய எஞ்சுபொருளினைத் தானே கூறிநிற்கும். மொழிமேற்கொத்து என்றால் இசையிற் குறிப்பாகிய உடம்பாமென்னும் எஞ்சுபொருளினைத் தானே கூறிநின்றது. பிறவும் இசையிற் குறிப்பு வயிற்றின்கண்ணும் கொள்க.

இனிப் பிறசொல் வாராது தம்மைத்தாமே முடிக்குமென்னை எனவிணைத்தது ஒல்லெனவொலித்தது என்பன காட்டினார் உரையாசிரியரெனின், அவை தம்மைத் தாமே முடித்தலின் விண்ணெனவிசைத்து ஒல்லெனவோடிற்றெனப் பிறசொல் முடித்தலும் அவற்றிற்கு ஏற்குமாகலானும் அவை எனவிடைச்சொல்லாகலானும் அவற்றைக் கொண்டாற் காட்டுமாறு அதென்னும் பண்புங் கோடல்வேண்டுமாகலானும் அது பொருந்தாதாம். இனிச் சேனாவரையர் குறிப்பெச்சத்திற்கு "இ... ...ரங்கொள்க" என்னுங் குறள்வெண்பாவும் இசையெச்சத்திற்கு "...முதல" என்னுங் குறள்வெண்பாவுங் காட்டினாராலெனின், அவர் காட்டின குறிப்பெச்சஞ் செய்யுளிலக்கணங் கூறுகின்ற இடத்துச் "சொல்லொடுங்குறிப்பொடும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தா

தொடர்ந்ததோர் செய்யுள் முடிந்தக்கால் வரு
ாட குறிப்பெச்சமாகலின் அதனைச் சொல்லிலக்கண
ின்ற குறிப்பெச்சத்திற்குக் காட்டினுல் ஆண்டைக்
த்திற்கு வேறுபொருளி இன்ருமாகலானும் அவர் இலை
ன்ற "ஆகாமுதல" என்பதன்கண் அதுபோல என விரிந்
ாற் றுணிபுமாறு விரியாது இரண்டற்கும் பொதுவாய்
ந்தவும்மத்தின்பாற் படுதலல்லது இசையாற் பிறவாமை
பொருந்தாமை உணர்க.

இது சொல்லெச்சத்திற்கு முடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள்.) ஏன் எச்சம்=என்னென்கிளவி எச்சமானது: (
அல்லது=சொல்லென்னும் முதனிலைமாத்திரை தன்னு
ஞ்சிநிற்றலல்லது: சொல் முன்னும் பின்னும் எஞ்சுதலின்
ியலிற் கூறுஞ் சொல்லெச்சம்போல ஒருசொல் செய்
ும் பின்னும் எஞ்சிநிற்றலில்லை. எ-று.

ரன்னென்னும் இடைச்சொற்கண்ணே சொல்லெ
றுதலின் என்னெச்சமென்ருர். என்னென்பது சொல்லை
ற்றலின் முன்னர்ச் சொல்லெச்சமென்ருர். "வினையென
என்றது வினையென்றுசொல்லப்படுவதென்று பொருள்
து என்னென்னும் எச்சந் தான் அவாவுதலின் இடையே
லென்னும் முதனிலைக்குத் தன் ஈற்றில் நின்ற செயவெ
உணர்த்தும் அகரத்தை ஏற்பித்து நின்றவாறு கா
யன்கிளவி" என்றது கிளியென்று சொல்லுஞ் சொல்லெ
ன் தந்த இடத்து என்னென்னும் எச்சந் தான் அவாவு
யேநின்ற சொல்லென்னும் முதனிலைக்குத் தன் ஈற்றில்
செய்யுமென்னும் எச்சத்தை உணர்த்தும் உம்மென்பதனை
நின்றவாறு. காண்க. தாவெனநின்ருன் என்பது தாவெ
வி நின்ருனென எனவெனெச்சஞ் சொல்லியென்னும்
நின்றது. இது சொல்லெச்சமன்று. இங்ஙனம் எச்ச
ற்றலிற் சொல்லென்பது முதனிலையாயிற்று. என்னெ
ந் சொல்லென்பதற்கும் இடைநின்ற றகர உகரம் அ
னையுங் கூட்டுதற்கு வந்துநின்றது. "எழுத்தெனப்ப
ரெனப்படுப" "இடையெனப்படுப" எனவும் "இலெ
" "முழுதென்கிளவி" "கடியென்கிளவி" "மீனென்கிள
னென்கிளவி" எனவும் வருவன எல்லாம் இக்கூறியவ

சொல்லெச்சம்.

னிச் செய்யுட்கண் வருஞ் சொல்லெச்சமாயின் எமக்கு
கழூஉகானவர்கல்குறாஉமகன் - மருந்தெனின்யாந்தலைவை
வைப்பு" என்புழி முன்னும் "குன்றங்குருதிப்பூவின்குலைக்
' என்புழி யாம் காந்தட்பூவாற் குறைவிலமெனப் பின்
உணர்க. இதற்கு விதி "செ

இனி "உயர்திணையென்மனார்" என்பதற்கு ஆசிரியரேன
சொல்லெச்சமென்று உதாரணங் காட்டினால், அது செ
. சூத்திரஞ் செய்யுளாதலானும் அதுதான் முற்றுச்செ
ர் தோன்றுமலும் நிற்குமென்று முற்கூறியதாகலானும்,
ழிலெச்சமாகாமை உணர்க.

சஉ. அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இது மரபுவழுக் காக்கின்றது.

(இ - ள்.) அவையல் கிளவி=நன்மக்களிடைக் கூறப்ப
சொல்லினை: மறைத்தனர் கிளத்தல்=அவ்வாய்பாடு ப
பிறவாய்பாட்டாற் கூறுக. எ-று.

உ-ம். "ஆன்முன்வரூஉமீகாரபகரம்" "கன்கழீஇவரு
முகமந்தி" "செம்பினேற்றை" "புலிநின்றிறந்தநீரலீரத்து
. ஈகாரபகரமென்றது ஒருயிர்மெய்யெழுத்தாகக் கூறின்
ளவியர்மென்று உயிரும்மெய்யுமாகப் பிரித்து அவ்வுயி
த்தையே கூறியது. ஒழிந்தன அவ்வாறன்றி அவைய
பொருளைப் பிறசொல்லான் உணர்த்திற்றேனும் அப்
ப உணர்த்திநிற்றலின் அதனைப் பிறிதோராற்றான் மறை
ாம்.

தருதியாவது செத்தானெனப் பெரும்பான்மை வழங்
, தருதிநோக்கித் துஞ்சினானெனச் சிறுபான்மை வழங்க
ும்; அவையல்கிளவியாவது இழிந்தோர் கூறும் இழிசெ
க்களிடை மறைத்துக் கூறப்படும்; இஃது இரண்டற்கும்
ம. இங்ஙனம் மறைத்துக் கூறுக்கால் வழுவாதல் கருதி
த்தார். இது பொருளிடையிடெலென்னுந் தந்திரவுத்தி.

சங. மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல்.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) மறைக்குங் காலே = அங்ஙவையல்லிளவியை
கூறுங்கால்: மரீஇயது ஒராஅல்=மேற்றொட்டு மரீஇ வ
ர மறைத்தலை நீக்குக. எ-று.

. நன்பொருள்மேல் நில்லாது அணிகுறித்து நின்ற
றெழுதரும்பல்கதிர்ப்பரிதி'' என்றாற்போல்வன தம்பெ
ர்த்துங்கால் மறைத்துக்கூறப்படுமாறு உணர்க.

ஙச. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று
மிரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.

இஃது ஒருபொருள்மேல் வரும் ஈ தா கொடு என்னு
ரு மரபுவேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஈ தா கொடு எனக் கிளக்கும் மூன்றும் =
என்று முன்னின்றானைநோக்கிக் கூறுஞ் சொற்கள் மூ
ன் கிளவி ஆகு இடன் உடைய=ஒருவன் ஒன்றை இ
வருஞ் சொல்லாம் இடமுடைய. எ-று.

"ஈச்சிறு" எனவும் "தாவினன்பொன்" எனவும் "கெ
" எனவும் இவை பிறபொருளையும் உணர்த்துதலின்
டைய என்றார். இவை மூன்றும் இல்லென இரப்போர்
நின்று இரப்போர்க்குத் தொலைவாகி இரப்போர்க்கும்
உணர்க.

டு. அவற்றுள்,
ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே.

இது முதலதன் மரபுகூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் ஈ என் கிளவி=முற்கூறிய மூன்ற
னுஞ் சொல்: இழிந்தோன் கூற்று = இரக்கப்படுவோ
இரவலன் அவனை இரக்குங்கால் கூறுங் கூற்றாம். எ-று

-ம். "பெருமாவெனக்கொருபிடிசோறீ" எனவும் "ஈ
லோவரிதேரியது" எனவும் இவ்விரண்டும் தன்மையும்
ம் பற்றி வந்தன. "சிறியகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்மே
ள உளப்பாட்டுத்தன்மையும் படர்க்கையும் பற்றி வந்
த்துண்மதிகள்ளே" என்புழியும் இவனென்பது முன்
டர்க்கையுமென்று உணர்க. (ச

(இ - ள்.) தாவென் கிளவி = தன்மை முன்னிலைக்கு
ன்றுஞ் சொல்: ஒப்போன் கூற்று = இரக்கப்படுவோரே
இரவலன் அவனை இரக்குங்காற் கூறுங் கூற்றும். எ-
டு-ம். எனக்குச்சோறுதா எனவரும்.

"மாணலந்தாவெனவிருந்தற்கண்ணும்" எனவும் "என்ன
எனவுங்கொடு போல வருவன கொடுப்பான் பொரு
ரொன்கட் செல்லாதனவற்றை இரந்தனவாம்.

ஒப்போன்கூற்று என்றாரேனுஞ் சிறுபான்மை வலியாற்
-த்துந் தாவென்பது வருமெனக் கொள்க. "நின்ன
தளரக் - குரங்கென்னக்குறுங்கூனியர் - பரந்தலைக்கு
ர்றென்கோ" எனவரும்.

எ. கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.

இது மூன்றாவதன் மரபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கொடு என் கிளவி = கொடுவென்னும் படர்க்
முதனிலைச்சொல்: உயர்ந்தோன் கூற்று = இரக்கப்படுவே
ந்த இரவலன் அவனை இரக்குங்காற் கூறுங் கூற்றும்.

உ-ம். இவற்கீண்கொடு எனவரும்.

சஅ. கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினுந்
தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற்
றன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இது கொடுவென்பதற்கு இடவழு அமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) தன்னைப் பிறன்போலாயினுங் கூறுங் கு
டு என் கிளவியும் = இரப்போர்பலருந் தம்மிலொருவனைக்
ற்குக்கொடு எனத் தம்மைப் பிறரைப்போலாயினுங் கூ
கருத்தின்றிக் கூறப்படுங் கொடுவென்னுஞ் சொல்லும்
பிறன்போலாயினுங் கூறுங் குறிப்பிற் படர்க்கைக் கிள
கின்றார் பலருந் தம்மைப் பிறரைப்போலாயினுங் கூறு
ற் கூறப்படும் படர்க்கைச்சொற்களும்: தன்னிடத்து
மனைச் பலவர் = [illegible]
-ம்: இவற்கீண்கொடு எனவரும், [illegible]
சாத்தன்றந்தை, சொல்லப்படுவோரோ பெருஞ்சாத்தன்

...ங்நான்கு சூத்திரத்தானும் ஆண்பாலுரிமையாற் கூறி...
...வை மூப்பாற்கும் உரித்தாமாறு மேலே உணர்க.

சேனாவரையர் கொடுவென்பது தானே தன்னைப் பிறன்...
குறிப்பினையும் உணர்த்துமென்று, அதற்குச் "சாத்தகெ...
உதாரணங் காட்டினாரெனின், கொடுவென்பது பொ...
பாருளை ஏற்றற்கு உரிய நான்கனுருபுவந்தால் அதனை மு...
வந்த சொல்லாதலின் அவற்கு இவற்கு உவற்கு என்...
னை அவாய் அவற்றை முடித்தேநிற்றல்வேண்டும்; ...
அவற்குக்கொடுவென்பது "எனையிரண்டும்" என்புழிக் கூ...
எனக்குக்கொடுவென்பது தன்னைப்பிறன்போற் கூறுங் கு...
ததாயிற்று; ஆதலாற் தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் கு...
வழுவமைதியும் ஏற்றுநிற்பது இவற்குக்கொடு என்னும் ... (...
யாயிற்றென்க.

௯. பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
திசைநிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவு

மெய்ந்நிலை மயக்கி னாஅ குநவு
மந்திரப் பொருள்வயி னாஅ குநவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

...இதுவும் ஒருசார் வழுவமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) பெயர்நிலைக் கிளவியின் ஆஅகுநவும் = தத்தம் ...
...த்தாது பெயர்ந்த நிலைமையையுடைய சொல்லான் வ...
...ளும்; திசைநிலைக் கிளவியின் ஆஅகுநவும் = திசையான்
...பெயரான் வருஞ் சொல்லும்; மொழிவயித் தொன்...
...நவும் = சொல்லிடத்துப் பழைய நெறியானும் வருஞ் சொ...
மெய்ந்நிலை மயக்கின் ஆஅகுநவும் = ஒருமைப்பொருளாற் ...
...ன்மைப்பொருள் தோன்றி மயங்கும் மயக்கினுள் ஆ...
...ட்களும்; மந்திரப்பொருள்வயின் ஆஅகுநவும் = மந்திரத்...
... [illegible] வருஞ் சொற்க...

...தே கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப்புறவி...

... எ-று.

உ-ம். "ஒள்வாள் - கறையடியானைக்கல்ல - துறைகழி...
லானுரே" என்புழி வேலோனென்பது வேலையுடை...
...னும் பொருள் பெயர்ந்து ஒருபெயர்த்தன்மையாய் நி...
...மூந்தாமரையன்னவாட்கண்" என்பதூஉம் அது. தெ...

ஞ்* குடக்கோ தென்பாண்டி என இவை திசைநிலை
மொழி பொருளுடையனவும் பொருளில்லனவுமென
படும். "யாட்டுளானின்னுரைதாரான்" என்றது இ
த்தொடு புணராது பொருள் அறிவுறுக்கும் மொ
தலன்றி எழுத்தொடு புணர்ந்து பொருள் அறிவுறுக்கு
பக் கூறான் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. "ய
தவெருமைநீர்த்தனூர்க்குயவர்க்குக்கடன்" என்பது
ாயினெழுந்த புகையானுய மேகந் தந்த நீரான் எருமை ச
ன இழுந்தல் குயவர்க்குக் கடனாயிற்றென ஒரு காரண
போலக் கூறுகின்றது உண்மைப்பொருளன்றி ஒருவன்
றிக் கூறிய சொற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்படுதலி
ணர்த்தாதாயிற்று. "இல்வாழ்வானென்பான்" "இனை
தரான்பிறனில்புகல்" "நட்பாராறுமுடையான்" "வ
ம்போல" என்றாற்போல்வனவெல்லாம் ஒருமைப்பொருள்
வீம் பன்மைப்பொருளை உணர்த்தலின் மெய்ந்நிலை
ற. மெய் பொருள். மந்திரச்சொல் மந்திரநூல்களிற்
ர்க.

நம்பி நங்கை என அஃறிணையைக் கூறுவனவும் "
கோலத்தார்" என்னும் பிரேளிகைச் செய்யுளிற் இனை
வரைக்கூறும்பன்மைகிளவியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தா
றும், புலியான் பூனையான் என்பன திசைச்சொற்கண்
தும் உணர்க. வெண்கொற்றப்படைத்தலைவனுஞ் சிறப்
ர்க்கண் அடங்கும்.

௬௦. செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

(இ-ள்.) செய்யாய் என்னும் முன்னிலைவினைச்சொல்
றிவினை மேற்செய்யாயென்னும் மறையாகிய முன்னிலை
ல்: செய் என் கிளவி ஆகு இடன் உடைத்து=அத்தொழி
யென்னும் உடம்பாட்டு முன்னிலைவினைச்சொல்லாம்
ம்புடைத்து. எ-று.

இடனுடைத்து என்றதனுன் உண்ணுயென்பது ம
நலே பெரும்பான்மையாயிற்று. அது சிறுபான்மை உட்
கண் வருங்கால் வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண்
ற்று உணர்க. உண் இன் என்பன முதலிய முன்னிலை
த்தான் இழிந்தானை ஏவுதற்கண் வரும்; "அறியாய்வா
ப்பொருளேகாதலர்காத - லருளேகாதலரென் றிநீயே" எ
பாட்டினுள் அறியாயென்றது காதலர் அருளே காதலித்
ற்று நீ கூறுகின்றமையாற் காதலர் கருத்தினை நீ அறியா
னிலைமறையாய் நின்றவாறும், "அறியாய்வாழிதோழி
பூநுதல்யானையொடு" என்னும் அகப்பாட்டினுள் அறியா
"காமங்கலந்தகாதலுண்டெனி - னன்றுமனதீகொடாய்க
றதனோடு இயையுங்கால் அவனோடு கூட்டமுண்டெனின்
ன்று அதனை நீ ஆராயாமற்கூறுகின்றாய் அதனை நின்
ஆராய்ந்துபாராயென வேண்டிக்கோடற் பொருள் தந்
லவேயுடம்பாடாய்நின்றவாறும் உணர்க. இங்ஙனம்
ல் உடம்பாட்டுப்பொருளைப் படுத்தலோசையால் உணர்
சான்றோர் செய்யுளுட் பெரும்பான்மையென்று உணர்க

இனி வழக்கினுள்ளும் இக்காளெம்மில்லத்துண்ணாய் இ
சொல்லாய் என்றாற்போலப் பெரும்பான்மையும் வழங்
ர்க.

உண்பாயென்னுஞ் சொல் ஓசைவேற்றுமையான் மு
ழிற்பெயரும் வினையெச்சமும் வியங்கோளுமாய் நின்று
ந் தபு என்பது ஓசைவேற்றுமையான் ஒன்றனைக்கொல்
நீ சாவென்றும் நின்றாற்போலவும் மறைச்சொல் ஓசை
யான் உடம்பாடு உணர்த்திற்றென்று உணர்க. அங்ஙனம் உ
றையும் மறையுணர்த்தும் ஆகாரம் உடம்பாடுணர்த்த

முறையென்பது செய்யாயென்னும் வாசகத்தாற் சித்
தமையாற் பெற்றாம். செய்யென்பது விதிவினையே உ
ற்றிச் செய்யென்கிளவி என்றார்.

இனிச் சேனாவரையர் செய்யாயென்னும் முன்னிலைமு
ஆயென்னும் ஈறுகெடச் செய்யென்னும் முன்னிலை
ய் நிற்குமென்று பொருள்கூறி, உண்ணாய் தின்னாய் கட
ய் என்பன ஈறு கெட்டு உண் தின் கட கிட என
றாரெனின், உண்ணாயென்பதும் உண்ணென்பதுந் த
நள்வேறுபாடு உடைமையின் உண்ணாயென்பதன் பெ
ணென்பது உணர்த்தி ஈறு கெட்டு நிற்குமென்றல் பெ

ம், நீகலாய்த்திராது உண்ணுயென்ற பொருளை உண்ணெ
து ஏவற்பொருட்டாய் நின்றவாறு காண்க. அன்றியும்
இன் நட விட என்பனவற்றை முதனிலையென்றே
போந்தாராதலின் இவை முதனிலையாய் நிற்குமிடத்து
வெள் என்னும் முதனிலைகள் பண்புமாத்திரையே உண
கெடுதலும் பொருளுணர்த்துதலுமின்றி நின்றாற்போல
வினைமாத்திரையே உணர்த்தி ஈறுகெடுதலும் பொருளு
லுமின்றி நிற்றல்வேண்டும், இவை அங்ஙனம் நில்லாது
ஈறுகெட்டு முன்னிலையேவற் பொருண்மையே உணர்த்
ன்றலின் முதனிலையென்றல் பொருந்தாதாம். ஆகவே
ற்கு, முதனிலைகள் உண் தின் நட விட முதலிய
ர், பிறர்மதமே கூறினர், இஃது ஆசிரியர்க்குக் கருத்த
ர்க. அன்றியும் உண் தின் நட விட முதலியன முன்
ர்த்தி நிற்குமேல் உண்டான் உண்டேன் என உண்ணெ
னிலையில் விரிந்துநின்ற ஈற்றுன் உணர்த்தும் படர்க்கை
மைக்கும் வழுவாமாறு காண்க.

சூத்திரம். முன்னிலை முன்னர் ஈயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இது பொருள் தரும் இடைச்சொற்களுட் சில நிலை
மாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முன்னிலை முன்னர் ஈயும் ஏயும் = முன்
ச்சொல் முன்வரும் ஈகாரமும் ஏகாரமும்: அந்நிலை மரபின்

முன்னிலைச்சொல்லாவன செல் மில் புகு உண் தின்
ற்போல வருவனவாம்.

உ-ம். "சென்றீபெருமநிற்றகைக்குநர்யாரோ" "அட்டி
ட்டனைநின்மே" எனவரும். இவற்றுள் ஈகாரம் புக்கி
த்தீ சென்றீ எனக் கடதறவை ஊர்ந்துவரும் என்பது
லைமரபின்மெய்' என்றார். ஏகாரம் மகரம் ஊர்ந்து
நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையிற்
ாமின்றி முன்னிலைச்சொல்விகாரமாயிற்று.

உண்பாயென்பதற்கு மறையாகிய உண்ணுயென்னுஞ்
ரவோசையான் உண்டலைச்செய்யென்னும் பொருள் தந்
"செய்யென்கிளவியாகிடனுடைத்து" என்று சூத்திரஞ்
ன்னர்ச், சொல்லுதலைச் செய நிற்றலைச் செய்யென

ரத்தின் முதனிலைகளுஞ் செய்யென்னும் வாசகத்தி
த்தி திற்குமென்பது கருதிச் "செய்யென்கிளவியாகி
து" என்றதன்பின் இதனை வைத்தார்.

ிஉ. கடிசொ லில்லைக் காலத்துப் படினே.

இது காலந்தோறும் புதிதாகத் தோன்றிய சொற்
க என்கின்றது.

(இ - ள்.) கடிசொல் இல்லை = இவை தொன்றுதொட்
அல்ல என்று கடியப்படுஞ் சொற்கள் இல்லை; கால
ன = அவ்வக்காலத்துத் தோன்றி நன்மக்கள் வழக்கினுள்
ளுள்ளும் வழங்கப்பட்டு வருமாயின். எ-று.

உ-ம். சட்டி சன்னை சமை எனவும் "சான்றோர்சமழ்த்தன
"தையலசய்சமழாதுரையென்றதே" எனவுஞ் சகரம்
முதலாய்வந்தவாறு காண்க. இவை "சகரக்கிளவியு
ற்றே-அஐஔவெனுமூன்றலங்கடையே" என ஆசிரியர் ஏ
அக்காலம் மொழிக்கு முதலாகாது விலக்கிய சகரம் பி
வழங்கியதாயிற்று. ஞெண்டு என்பது ஞண்டாய்ப் பின்
டன பரிஇயிற்று.

இங்ஙி ஒன்றெனமுந்தலாற் புதியன தோன்றிஞற்
வன கெடுவனவும் உள. அவை அழன் புழன் முதலிய
ிற் புணர்ந்தசொற்கள் இக்காலத்து வழங்காதனவுமாம்.

ிஙு. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்

இது செய்யுள்விகாரங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) குறைச்சொற் கிளவி = குறைக்கப்படுஞ்சொல்
கள்; குறைக்கும்வழி அறிதல் = குறைக்குமிடம் அ
க்க. எ-று.

குறைக்கும்வழியறிதலென்றது ஒருசொற்குத் தலை
யென இடம் மூன்றே, அவற்றுள் இன்னுழிக் குறை
ச்சொலென்று அறிந்து குறைக்க என்றவாறும்.

உ-ம். "மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்சீறடி" எனவும், "
ிறைஞிமுதுபோத்து" எனவும் "நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப
எனவும் மூன்று இடத்துங் குறைத்தவாறு காண்க. ஈ
லின்கட் சிறிது நிற்பச் சிறிது கெடுத்தலாதலின் முடி
ந்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதல் ஆ

துறைச்சொற்பிளவியெனவே இவ்விதி செய்யுட்கணெ
தும். இது பொருளிடையிடுதலென்னும் உத்தியாம்.

௰ச. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) குறைத்தன ஆயினும் = செய்யுளகத்துச் செ
க்கப்பட்டன ஆயினும்: நிறைப்பெயர் இயல = அவை பெ
தம்வழி நிறைந்துநின்ற பெயரின் இயல்பையுடையவாம்.

ான்றது முற்கூறிய உதாரணங்கள் தாமரை ஓந்தி நீல
ந்தபெயரின் பொருள்களைத் தந்தே நிற்கும் என்றவாறும்.
முத்தங்கொண் டெவ்வத்து" என்புழி வந்தன்றென்னும் வினை
ன்றுரென்பிலர்தோழி" என்புழி ஏன்பாரிலரென்னும் வினை
ன்மை குறைத்தல் தன்னினமுடித்தலாற் கொள்க.

இ ... இடை ...

(இ - ள்.) வேற்றுமைச்சொல் எல்லாம் = முடிக்குஞ்சொ
டுத்து நிற்குஞ் சொற்களெல்லாம்: இடைச்சொல் = முடி
சொற்கும் முடிக்குஞ் சொற்கும் நடுவே வருஞ் சொல்

. எ-று.

வேற்றுமைச்சொல் வேறுபாட்டினைச்செய்யுஞ்சொல் என
வேற்றுமைச்சொல் பயனிலைக்கும் முற்றை முடிக்கும்
எழுவாயை முடிக்கும் பயனிலைக்கும் பெயரெச்சங்
ம் வினையெச்சத்தை முடிக்கும் வினைக்கும் பெயரெச்ச
கும் பெயர்கட்கும் இடையே வருதலின் இடைச்சொ

உ-ம். "கண்ணிகார்நறுங்கொன்றை * * * யூர்திவால்வெ
என்புழிக் கொன்றையையும் ஏற்றையும் இடைவந்தசொ
டித்து வந்தன. "ஈந்தையோனேபான்பசிப்பகைஞன்"
ஈந்தையோனென்னும் முற்றிற்கு முடிபாகிய பகைஞனென்
ரை இடையினின்ற சொல் விசேடித்து நின்றது. "இழி
றணியப்பெற்று - நிலங்கலனாகவிலங்குபசிமிசையும்" என்
றென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு முடிபாகிய மிசையு
வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேடித்து நின்றன.
"தேம்பாய்தேறனிசெறி
ன்மழைக்கணியையோன்மடுப்பத் -
" என்புழி மடுப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்திற்கு முடி
னென்னும் வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேடித்
"வெற்பரம்வெற்புச்சேர்பிருக்கை-பயம்பிற்கொள்ளாப்
யானை" என்புழிச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்திற்கும்
றக்கும் முடிபாகிய இருக்கையையும் யானையையும் இடை
ற்கள் விசேடித்து நின்றன. "குரங்குளைப்பொலிந்தகொ
-நின்னொடுதாக்கியவெண்வேற்செழியன்" என்புழிச் செய்த
பெயரெச்சங்கட்கு முடிபாகிய புரவியையுஞ் செழிய
டவருஞ் சொற்கள் விசேடித்து நின்றன. சான்றோர்
கண் இங்ஙனம் அச்சொற்களை விசேடித்து வருதல்
ர்மையென்று உணர்க. பண்பும் உடைமையும் முதலிய
நால் அவை விசேடித்து நிற்குமாறும் உணர்க.

இனி இடைச்சொற்களெல்லாந் தாம் அடைந்த பெயர்
ன் பொருள்களை வேறுபடுத்தி நிற்றலின் வேற்றுமைச்
... உரைய

களின் பொருளால் ஆண்டுப் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூற
கூறலாமாகலின் அதுபொருந்தாதென்க. "கூரியதோர்வா
'புழித் திடபமின்றென்பது வாளை வேறுபடுத்தினவாறு
க்தாற்பெற்றும். பிறவற்றையும் இவ்வாறேகொள்க.

இனிச் சேனாவரையர் இடைச்சொல்லெல்லாம் வி
துமென்றாரெனின், "கொன்னூர் துஞ்சினும்" "கொ
தன் றிளமையும்" என்றாற்போல்வன சில இடைச்சொ
சடித்தலன்றி எல்லா இடைச்சொற்களும் விசேடித்து நி
று அவர் காட்டிய உதாரணங்களை நோக்கி உணர்க.

௩௫௪. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இஃது உரிச்சொற்கும் விசேடித்தல் உண்டென்கின்ற

(இ - ள்.) உரிச்சொல் மருங்கினும்=உரிச்சொல்லிடத்த
வ உரிய=விசேடிக்குஞ்சொல்லாதற்கு உரியன உரியவாம்.

ரெல்லாம் உரியனவாகா எனவே உரிச்சொற்கள் விசே
சடிக்கப்பட்டும் நிற்பன உளவென்பது பெற்றும்.

உ-ம். உறுகால் தவப்பல நனிசெய்தது ஏகல்லடுக்கம்
றை விசேடித்தல்லது வாரா. குருமணி விளங்குருரு
லம் செங்கேழ் செல்லனுெய் அருஞ்செல்லல் இன்னற்
இன்னல் இவை தாம் ஒன்றனை விசேடித்தும் பிற தம்
கப்பட்டும்நின்றன. குருவிளங்கிற்று செல்லதீர்க எனத்
று வினைகொள்வன விசேடிக்கப்படுந் தன்மையுடையன
ர்க. பிறவும் இவ்வாறு வருவன உளவேற் கண்டுகொ

மருங்கினுமென்ற உம்மையை எச்சவும்மையாக்கி இடைச்
னும் விசேடித்தி சிற்றற்கு உரியன சில உள, எல்லாம்
ர்வெனப் பொருளுரைத்துக் "கொன்னூர் துஞ்சினும்"
ளையிரவூர்போல" "கொன்னேகழிந்தன் றிளமையும்"
ல வருவன பிறவுங்கொள்க.

மூன்னிற் சூத்திரத்தாற் கூறிய விசேடித்தல் உரிச்சொ
டைச்சொற்கும் ஏற்றலின் அவற்றையும் ஈண்டுக் கூறினர்.

சடுஎ. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய,

இது வினையெச்சம் முதலியன வேறுபெயர் பெ
ற்றது.

(இ - ள்.) வினையெஞ்சு கிளவியும்= வினையெச்சமாகிய
ம்: உம்மையாற் பெயரெச்சமாகிய சொற்களும் முற்றுச்
ம்; வேறு பல் குறிய=முற்கூறிய பெயர்களோடு வேறுவே
பெயர்களையும் உடையவாம். எ-று.

உ-ம். "பெயர்த்தனென்முயங்கயானே" இது வினையெ
மைத் தெரிநிலைமுற்று. "வந்தனைசென்மோர்வலமெய்ப
வினையெச்ச முன்னிலைத் தெரிநிலைமுற்று. "முகத்தன
" "மோயினளுயிர்த்தகாலை" இவை வினையெச்சப்
த் தெரிநிலைமுற்று. "நலிசினைவேங்கைகொய்குவஞ்சென்,
வினையெச்ச உளப்பாட்டுத் தன்மைத் தெரிநிலைமுற்று.
யன்பெயர்கோவான்மேம்படுந" இது வினையெச்சத் த
க்குறிப்புமுற்று. "நன்னர்நறுநுதலயந்தனைநீவி" "வெள்
த்திர்" இவை வினையெச்ச முன்னிலை வினைக்குறிப்பு
றமைவில்லர்" "கரிவளர்பித்தையர்" "அற்றம்பார்த்தல்குக
மறவர்" இவை வினையெச்சப் படர்க்கை வினைக்குறிப்பு
னும் வேறுவேறு பெயர்பெற்று வருவனவுங் கொள்க.

"எல்வளைநெகிழ்த்தோர்க்கல்லலுறீஇயர்" "உண்கோன்சே
யரென்கண்ணே" "கேட்டீவாயாயின்" என்பன வினையெ
த் திரிசொல். இங்ஙனம் வினையெச்சத் திரிந்து நிற்கும் என
திரிந்து நிற்குமென வினையியலுட் காட்டியவற்றிற்கும் இ

யாயிற்று.

இனிப் பெயரெச்சம் வேறுபெயர் பெறுமாறு "அவர்தம்
ன்றருமதத்தனென்பான்" எனவும் "கச்சினன்கழலினன்
மார்பினன் - வகையமைப்பொலிந்தனப்பமைதெரியத்
பொருநனைக்காணிரோ" எனவும் "குவளையேயுண்டுள்ளகொ
ஞான்வனையே" எனவும் "புரிமாலையர்பாடினியரும்" என
ஞன் உயர்திணை முப்பாற்கண்ணும் வந்த பெயரெச்சப் படர்க்
"பெருங்கட்டைகையினறம்பரிகது" இது பெயரெச்சத
ருமை வினைக்குறிப்புமுற்று. "கன்புரைகாதலேமெ
' இது பெயரெச்சத் தன்மை உளப்பாட்டுப் பன்மை
புமுற்று. "உலங்கொடோனினையொருநின்றுல்" இது
முன்னிலை ஒருமை வினைக்குறிப்புமுற்று. "வினைவேட்
ம்பின்" இது பெயரெச்ச முன்னிலைப் பன்மைவினைக்
இன்னும் வேறுவேறு பெயராய் வருவனவுங்கொள்

பின்பு நூல்செய்தோர் வினையெச்சமுற்றென்று பெயர்கூ
வினையெச்சமென்று பெயர்கூறினாரேனும் பெயரெச்ச
புமுற்றென்று பெயரெச்சத்திற்குக் குறியிட்டு ஆளவே
அதற்கும் அப்பெயரே கொள்ளவேண்டுமென்று உண

இனிப் பாயுந்து தூங்குந்து எனவும் "சினைஇய்வேந்தெ
இறுத்த" எனவும் "கடைஇயநின்மார்பு" எனவும்
ரெச்சவினைத்திரிசொல்.

இனிக் "கண்ணும்படுமோவென்றிசின்யானே" இது
வினைத்திரிசொல். "ஈங்குவந்தீத்தந்தாய்" இது மு

ுவினைத் திரிசொல். "புகழ்ந்திருமல்லரோ" இது பட
ுவினைத்திரிசொல்.

இவ்வாறு மூவகைப்பெயர்களும் வேறுவேறு பெயரி
ல் கூறவேண்டுதலின் இதனை இவ்வோத்தினுட் கூறினு
ம் பெயர்கள் கூறவே அவற்றிற்கு உரிய இலக்கணமுங்
றது.

இனி ஓரெச்சம் ஓரெச்சமாய்த் திரிந்துவருவனவும் வே
பெறுதலின் அவற்றிற்கும் இதுவே இலக்கணமாம். இ
விசேடித்து நிற்பனவும் உள என்பது உணர்த்துதற்கு
ன்மருங்கின்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் இதனை வை

இதனை "வீரவுவினையாகிய வினையெச்சமும் பெயரெச்ச
இடமுங் காட்டிநிற்றலின் முற்று எச்சமாய்த் திரிந்ததென்
ஙின், என்றும்; "அளிசிலைபெறூஅது" என்னும் அகப்பாட்
றுதல், குறுகவூர்ந்து, முகமாறிக்கொள்ளாது, தணித்து,

ளமை தோன்ற எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையே வ
லையை விசேடிக்கும் எச்சங்களுட் சிலவற்றைத் திரி
ம் இடமுங்காட்டி நிற்பச் செய்யுள் செய்தாராகலின். இ
ரெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்றிற்கும் அவர்தம்மிடத்தேநின்ற
றீன் புரிமாலையணிந்த பாடினியர் வினைப் பெயரெச்சம் எ

காண்க.

பெரும்பான்மை இங்ஙனஞ் செய்யுள் செய்தற்குக் கூ
வினை பிரிவுவேறுபடேஞ் செய்தியவாய்ப் பிரிந்து நிற்கு
ம் இடமுங் காட்டுத் தன்மையுந் தம்முள்ளே உடை
மையின், அவ்வெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்ததேதென்பது உணர்த்
ற இடையிடை வினையெச்சவாய்பாடும் உடனேறி
ற்கும் ஒருவினையே முடிபுகூறிற்றென்று உணர்க.
முற்று எச்சமாய்த் திரிந்து அடுக்கியுந் தனித்தும் வந்து
டல் ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயிற், சிறுபான்மையாய் வினை
முற்றிற்குச் சூத்திரஞ் செய்தாற்போல முற்றுச்சொல்
ம் அடுக்காதும் வந்து பெயரோடு முடிதற்கு "அவைதா
ளவி" என்று சூத்திரஞ் செய்தாற்போல முற்றுச்சொ
மாயி அடுக்கியுந் தனித்தும் வந்து வினைகொள்ளுமெ
ல ஒரு சூத்திரஞ் செய்திலராம்; அங்ஙனம் பெரும்பா
வழங்குவதோர் இலக்கணத்திற்குச் சூத்திரஞ் செய்யாவ
ர்க்கு அது கருத்தன்மை உணர்க. அன்றியும், வினை
றாய்த் திரிந்து பின்னும் அதன் பொருளுணர்த்தி நிற்றல்
யன்னும்வினையெஞ்சிறுதி" என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் உ
விலக்கணத்தினது தன்மையை உணர்தலாற்றாப் பி
ரார் "முற்றேயெச்சமாகலுமுரித்தே" எனச் சூத்திரஞ் செ
ர் கருத்தைப்பற்றிச் சேனாவரையரும் முற்றெச்சமாமெ
து பொருத்தாமை இக்கூறியவாற்றானுஞ் சான்றோர்செய்
ன்னுள்ளோர் கூறிய உரைகளானும் உணர்க.

இனி ஞாயிறுபட என்னுஞ் செயவெனெச்சத்து அக
டு என உகர ஈறாய்த் திரிந்துநின்றது என்றாரால் உரைய
ரனின், ஞாயிறுபடவந்தானென்பது ஞாயிறுபடாநிற்கவந்தா
ழ்காலம் உணர்த்துதல் வழக்காதலின் அது திரிந்து இறந்
ர்த்தவென்றல் பொருந்தாமை உணர்க.

இத் தொடர்மொழிப் பொருள்வேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உரையிடத்து இயலும் = ஓரெச்சவாய்பாட
் இடத்ததுதானே மற்றோரெச்சவாய்பாட்டிற்கும் ஏற்று
உடனிலை அறிதல் = கூட்டத்தினை அறிந்து தொட
ஏற்ப வெவ்வேறாகப் பொருளுரைக்க. எ-று.

உ-ம். "பெண்மைசுட்டியவுயர்திணைமருங்கின் - ஆண்மைதி
ரிபிலக்கிளவியும்" என்புழிப் பெண்மை சுட்டவேண்டி
ரிந்த என வினையெச்சவாய்பாடாயும் பெண்மைசுட்டிய
லக்கிளவி எனப் பெயரெச்சவாய்பாடாயும் நின்றவாறு கா
யகூத்தனும்வந்தானவனோடு - கூடியகூத்தியையுங்கொள
ற்போல்வனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண் இவ்வாறு
் பிறவும் இதனான் முடித்துக்கொள்க. இன்னும் உட
றதனானே ஓடிவந்தான் விரைந்துபோயினான் என முடி

யோடு உடனிகழ்வனவுங் கொள்க.

இச்சூத்திரத்திற்கு வழக்கிடத்து உடனிற்கற்பால அல்ல
உடனிலை போற்றுக என்று பொருள்கூறி இக்காழிக்கு
சிறிது பெரிது என்பது காட்டினாரால் உரையாசிரியரெ
சிறப்பின்கண்வரும் நான்காம் வேற்றுமைப்பொருளாய்
ாலுஞ் சிறிதென்பது பெருமையை விசேடித்து நிற்றல
நான் முன்னர்ப் பெறப்பட்டமையாலும் இவ்வெச்சம
தலே ஆசிரியர் கருத்தென்று உணர்க. (

ருக. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
 இன்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இது வினைக்குறிப்புச்சொல் பொருள் தரும் வேறுபாடு
றது.

(இ - ள்.) இன்ன என்னுஞ் சொல் முறையான = இ
ப என்று சொல்லப்படும் வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பெ
ம் முறைமையிடத்து: முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும்
ற்றுட் சில நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குக் குறிப்பினாற்
பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் உள அவற்றை உணர்க.

ச்சவினைக்குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்புமுற்
ிகிலைப்பொருள் உணர்த்தாதன. ஏனைவினைக்குறிப்புமுற்

முருகாற்றுப்படையுட் "கச்சினன்கழலினன்செச்சைக்
குழலன்கோட்டன்குறும்பல்லியத்தன் - றகரன்மஞ்ஞ
ல்சேவலன் - கொடியனெடியன்றொடியணிதோளன் - னர
னவின்குரற்றொகுதியொடு - குறும்பொறிக்கொண்டநறு
ன் - மருங்கிற்கட்டியநிலனேர்புதுகிலினன் - முழவுறழ்த
யலவேந்தி - மென்றோட்பல்பிணைதழீஇத்தலைத்தந்து -
றாடலுநின்றதன்பண்பே". என்புழி வந்த வினையெச்ச
புமுற்றுக்கள் ஆக்கம்பெற்றுப் பொருளுணர்த்துங்காற் க
க் கழலையணிந்து கண்ணியைச்சூடிக் குழலையூதிக் கோட்
த்துப் பல்லியங்களையெழுப்பித் தகரைப்பின்னிட்டு மயி
கொடியையுயர்த்து வளர்ந்து தோளிலே தொடியைய
யுடுத்து ஏந்தித் தழீஇத் தலைக்கைகொடுத்து ஆடலும்
ன்ற பண்பெனச் செய்தெனெச்சப்பொருளை உணர்த்தி

காண்க. முன்னர்க்காட்டிய பெயரெச்சவினைக்குறிப்
ட்குத் தெரிநிலைவாசகமாக விரித்துப் பொருள்கூறுதற்கு
ற்றை உணர்ந்து அவற்றிற்கு ஏற்கத் தெரிநிலையாகப் பெ
கொள்க. "நல்லனறிவுடையன்செவ்வியன்சான்றோர்ம

குறிப்புமுற்று அடுக்கிப் பெயரோடு முடிபுழி நல்லனு
அறிவுடையனுயிருப்பன் செவ்வியனுயிருப்பன் சான்
என விரித்துப் பொருள்கூறியக்காலும் அத்தெரிநிலைப்
ளர்த்தாதவாறு காண்க.

இச்சூத்திரத்திற்கு உரையாசிரியர் சொல்லுவான் குறிப்
ருணரப்படுஞ் சொற்களும் உள இப்பொருள் இத்தன்ம
கூறுதற்கண்ணெனப் பொருள்கூறிச் செஞ்செவி செ
கலர் என்பது காட்டினாராலெனின் அது குறிப்பிற்கு
து வேறுபாடாமென மறுக்க. (க

ய0. ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்.

ம்.ஃம வகைசொல் இருபொருள் உணர்த்தவதோர் மரபு

(இ - ள்.) இருபொருள் ஒருசொல் பிரிவில வரையார்:
ல் ஒருகாற் கூறுதற்கண்ணே இரண்டுபொருளைப் புலப்ப
ரண்டற்கும் பிரிவிலவாய் நிற்றலைச் சிறப்புடையவென்று
ஆசிரியர். எ-று.

பிரிவில என்றது இரண்டற்கும் ஒப்ப நிற்றலை.

உ-ம். "குழல்வளர்முல்லையிற்கோவலர்தம்மொடு - மழலைத்
வைத்தூத" என்புழிக் குழல்வளர்முல்லையென்று கூறி
த ஆயர் ஊதும் குழலிலே எழுந்த முல்லையென்னும் பல
டயிரிலே கிடந்த முல்லையென்னும் பூவையும் ஒருகால
ப்படுத்தி இரண்டற்கும் பிரிவிலவாய் நின்றவாறு கா
து ஒருசொல் ஒருகாற் கூறுதற்கண் இரண்டுபொருளை வ
ல் வழுவேனும் அமைகவென அமைத்தார். இதனை உ
"ஒரீஇக்கூறலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துச் செய்யுட்கண்
மாகக் கூறுமாறும் உணர்க. இவ்வணஞ் சான்றோர் செ
ட் பல இடத்தும் வருமாறு உணர்க.

வரையாரென்றதனான் இவை விகாரப்பட்டு நிற்ப
ள்க. "பாடுதம்பாவைபொற்பே" என்றவழி ஒருகாற்

என்று ஏகார ஈறுயும் ஒருகாற் "பொன்னுற்செய்த
று யகர ஈறுயும் விகாரமாயும் நின்றவாறு காண்க. இ
வனி பிறவும் உணர்க.

இன்னும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னுந் தந்திரவுத்
சூத்திரத்திற்குச் செவ்வனே கிடந்தவாறும் பொருள்
பொருளையே உணர்த்திநிற்கும் இரண்டுசொற்கள் தம்மித்
ன்றி நிற்பனவற்றை நீக்கார் கொள்வர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். நிவந்தோங்குபெருமலை துறுகண்மீமிசை என்று
சொல் இடைவராமல் அடுக்கி நிற்பனவாம்.

௪௬௧. ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே.

இது பால்வழு அமைக்கின்றது.

னுமாருண்டே = பன்மைக்குப் பொருந்தி நிற்கும் இ
டு. எ-று.

எனவே பன்மை சுட்டிய பெயர்ச்சொல் ஒருமைக்குப்
தி நிற்கும் இடமும் உண்டு என்னும் பொருள் அருத்த
 தந்தது.

உ-ம். "அந்தைதந்தை - யன்னல்யானை யடுபோர்ச்சே
புழிச் சோழரெல்லாரும் அந்தைக்குத் தந்தையாம் மு
 நிற்றலிற் தந்தையென்னும் ஒருமை சோழரென்னும் ப
டு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவின்றேனும்
மைபற்றி வழுவமைத்தார். "புலையனெறிந்தபூசற்றண்ணு
லிளையர்தாய்வயிறுகரிப்ப" என்புழி இளையரென்னும் ப
யென்னும் ஒருமையோடு பொருந்துமவ்வழி ஒருவற்கு
பாத் தன்மையான வழுவின்றேனும் ஈற்றுப்பன்மைபற்றி
மைத்தார். இவை பொருளிடையிடுதலென்னும் உத்தியாம்.

இன்னும் இதனானே "நினைத்தானென்னசிறுபசுங்கலை-லெ
ரல்பார்க்குங் - குருகுமுண் டோமணக்தஞான்றே". என்பு ப
டிய பெயர்ச்சொல் ஒருமையோடு இயையின்றி இயைதலின்
ய் அமைந்தாகவுங் கொள்க. குருகென்பது இயற்பெயரா
நன்கீட் பன்மையோடு காலவென்பது இயைந்து காலுள
நருகளென நிற்பின் அஃது உண்டென்னும் ஒருமைக்கு
மயிற் குருகென்பது ஒருமையாயே நின்றதாதலின் எழுே
ஏவன்றுமொருவனுமேவேறுசிலரான்டில்லை" என்று கூ
ன், இரைதேரும் மனக்குறிப்புடைமையிற் கேளாது, ஒறிஉ
னாயினுங் கொலை சூழ் குருகாதலிற் கூறுவ்துஞ்செய்யாது
ன்மைத்தாயதோர் குருகும் உண்டென்று கூறுதலின் உலெ
நமைவாசகத்தாற் கூறினர். இனி "இரண்டனுட்கூர்ங்
ர்வேல்" என்புழி இரண்டனுளென ஒன்றை வருத்தன
ர்ங்கோட்டதென ஒருமையாகற்பாலது கோடு வெனப் ப
ய் நிற்றலும் இதனாற் கொள்க. 'என்னிரறியாதீர்போல
றல்" என ஒருவனைப் பன்மையாற் கூறிப் பின்னர் "நீ
... ...'' என அவனை ஒருமையாற் கூறுவன கோ

இன்னும் இதனானே நம்பிமார் நங்கைமார் அன்னோர
ற்போல்வன ஒருமைப்பெயர் அடுத்துநின்று மாறிறு பன்
ர்த்துதலுங் கொள்க. யான் எம்மூர்புகுவன் நீ நும்மூர்ப
ற்போல்வனவோவெனின், அவை யான் புகுவன் நீ பு
ா ஒருமைமுடிபோடு முடிக்துநிற்ப; எம்மூர் உம்மூர் எ
மேரூர் முடிபாய் நின்றனவென்று கொள்க.

இனி "மன்றமராத்தபேமுதிர்கடவுள்" என்பது மராத்து
ன நிற்கும். இவை போல்வன அன்றி முன்னோர்க் காட்டி
ங்கள்போல மயங்கி வருவன உளவேல் அவற்றையும் இ
த்தான் அமைத்துக்கொள்க.

சசஉ. முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இஃது ஆற்றுப்படைக்கண் முன்னிலையொருமை ப
ழி முடிபுவென்கின்றது.

(இ - ள்.) முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி = முன்
-த்தைக் கருதின ஒருமைப்பெயர்: பன்மையொடு முடி

ாகிலே இன்று=பன்மைச்சொல்லோடு முடியினும் நீக்கும்
் று: ஆற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்=அம்
துப்படைச் செய்யுளிடத்துச் சுற்றத்தார் தலைவனை ஆற்
தற்கண்ணதகைப் பாதுகாத்து உணர்த்தல்வேண்டும். எ-று.

உ-ம். கூத்தராற்றுப்படையுட் "கலம்பெறுகண்ணுளரொ
வ" என நின்ற ஒருமைச்சொல் முடிவுழி "இரும்பே
ாபெதமிகப்பெறுகுவிர்" என்னும் பன்மையோடு முடிந்த
ன்க.

இவ்விரண்டுசூத்திரத்தானுங் கூறிய மயக்கஞ் சிறுவரவி
க்கணவழக்கு உண்மையிற் "பான்மயக்குற்ற" என்னுஞ்
ாற் கூறிய ஒருமைபன்மை வழுவமைதியாகிய இலக்க
ோடு உடன்வையாது நீண்டு வைத்தார். (

பல்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இஃது யான் விரித்துக் கூறுதனவற்றை விரித்துக்
க என அதிகாரப்புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும்=
ரத்தின்கட் செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும்: மெய்
 ஒழிவி எல்லாம் = சிலவற்றிற்கு ஞாபகமாகப் பொருள்
லப்பட்ட சொற்களெல்லாவற்றையும்: பல்வேறு செய்
நெறி பிழையாது=செம்பொருளவாய்ப் பலவாக வேறுபடு
னையுடைய அகத்தியத்திற் கூறிய நெறியிற் தப்பாமல்:
த்து அறியப் பிரித்தனர் காட்டல் = சொல்லை வேறுப
க்கள் உணருமாறு நுண்ணுணர்வுடையோர் உரைய
டிகையானும் பிரித்துக் காட்டுக. எ-று.

அவ்வனம். உரைப் பிரித்துக் காட்டுமாறு என்னையெ
ாடாவது "வினையேவினைக்குறிப்பவ்விருமுதலின்றேன்
தற்கு, மூவகையவாகிய வினைச்சொல்லினும் வினைக்குறி
ல்லினும் பிறக்குங் காரணங்கள் எட்டனுட் செயப்படுபொ
ணை இரண்டாவது தோன்றுமென்றும், அச்செயப்படுபொ
மீ மூவகையவென்றும், மூன்றாவதற்கு ஒழிய வினை
றும்வினைமுதலும் ஏவும்வினைமுதலுமென இருவகைய
கருவி முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமென இருவ
றும், நான்காவதற்கு ஒழிய கொடைப்பொருள் இருவ
ன்றும், ஐந்தாவதற்குப் பொருள் நால்வகையவென்றும், வி
பொருள் உறழ்பொருவும் உவமப்பொருவுமாமென்றும்,
நவேதுவும் ஞாபகவேதுவுமாமென்றும், ஆறாவதற்குத் தற்கி
கைய பிறிதின்கிழமை மூவகையவென்றும், பிறவும் வே
யோத்தினுட் பிரித்துக்காட்டினும். இனி வினையெனப்படு
பொதுப்படக் கூறிய முதனிலைகளை இவ்வாறு வருமெ
த்துக்காட்டியும், அவை எடுத்தவோசையான் முன்னிலை
ாருமைமுற்றாய் நிற்குமென்றுங், கடதறக்கள் முதனிலை
ாலும் வருங்கால் இறப்பும் ஈற்றினை அடுத்து வருங்கால்

த்துக்கள் இன்பெற்றும் பெற்றும உகரம்பெறறும ஃப
மென்றும், வினைக்குறிப்புக்கள் பண்பாங் காலத்தும் வி
ாங் காலத்தும் வேறு வேறு பொருளுணர்த்துமென்றும்
னைகள் பிரிவுவேறுபடூஉஞ் செய்தியவாங் காலத்து மூ
ல்லாலுமன்றித் தம்முன்னே பாலும் இடமுங் குறித்துக்
தன்மையையுடையவென்றும், வினையெச்சங்கள் கால
எழுத்துக்கள் பெறுமென்றும், அவைஇரியுமென்றும்,
ாரியம் பெறுமென்றும், பெயரெச்சங்களுட் காரண
டாய வருவன கருவிக்கண் அடங்குமென்றும், பிறவும்
லுட்பிரித்துக்காட்டினும். இனி அறுவகைத் தொகையுர
கால் இன்னசொற்கண்ணே இன்னதொகை தொகுமெ
கூறிய வினைச்சொற்கடாமுஞ் சில முக்காலமுஞ் சில
ற்காலமும் உணர்த்துமென்றும், அவை பெயர்கள்பெற
னவாறே பெயர்கள்பெறுமென்றும், பிறவும் எச்சவியலுட்
காட்டினும்.

இனிச் "சொல்வரைந்தறியப்பிரித்தனர்காட்டல்" என்
ஏயனுாலென்பது நிரையனுற்செய்யப்பட்ட னூலெனவுந்
ர னூலெனவும், மூன்றாவதும் ஆறாவதும் விரிந்தது. கடி
ன்பது நான்காவதும் ஆறாவதுங் கடியாகியபகையெனப்
விரிந்தது. ஏழேகாலென்பது ஏழுங் காலுமென உம்

ழகால் நிலமான ஊரென அன்மொழியும் விரித்தது.
க்கணமென்பது ஆறாவதும் நான்காவதும் ஏழாவதும் வி
ால்விலக்கணந் கூறிய நூலென ஆகுபெயருமாய் நி
ன்மணியென்பது மூன்றாவதும். ஐந்தாவதும் ஏழாவதும
மணியுமென உம்மையும் விரித்தது. கருப்புவேலியென்ப
வதும் ஆறாவதும் ஏழாவதும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும்
. இயலிசையென்பது ஆறாவதும் ஏழாவதும் இயலு
ன உம்மையும் இயல்நின்ற இசையென வினையும் இ
சையெனப் பண்பும் விரித்தது. உரைவிரியென்பது ஆ
வதும் நான்காவதும் இரண்டாவதும் உரைக்கும்விரியென
உரைவிரியையுடையதென அன்மொழியும் விரித்தது.
பொருளென்பது இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் ஐந்
[illegible]

ல்விரியபொருளெனப் பண்பும் விரித்தது. இவ்வாறே பி
தொக்கு விரியுமாறு அறிந்து பிரித்துக் காட்டுக.

"இவன்யாரென்குவையாயினிவனே" என்னும் புறப்
சேரனைமுன்னிலையாக்கி முடமோசியார் கூறுகின்ற க
னென்பது முன்னிலைப்படர்க்கையாய் நின்றது. இவ்வா
வும் பிறவும் பிரித்துக் காட்டுக.

கொல் செல் வெல் என்பன லகரம் ணகரமாய்த்
க்கேற்ற றகர ஒற்றுப் பெற்றுப் பாலும் இடமுங் காட்டு
கொன்றான் சென்றான் வென்றான் என நின்றன.
றும் சேறு சேறும் வேற் வேறும் என்பன முதனிலை
ஒற்றுக் கெட்டுத் தமக்கு உரிய ஒருமைத்தன்மையீறும்
த்தன்மையீறும் பெற்று நின்றன. வாவென்பது வந்தான்
றான் என முதனிலை குறுகிக் கால் எழுத்திற்கு ஏற்ற
யெழுத்துப் பெற்று வந்தன. கொள்ளென்பது கொண்
டு கோடும் என ளகாரம் ணகாரமாயுங் கெட்டும் மு
டும் வந்தன. கைவாரங்கொள்வானைக் கைவாரியெனவு
லாதானைத் திருவிலியெனவும் அறிவில்லாதானை அறிவ
ம் நூலோதினானை நூலோதியெனவும் இவ்வாறே ஈறு
வனவும் பிறவும் பிரித்துக்காட்டுக.

வில்வி வாளி வினைக்குறிப்புமுற்றீறு திரிந்த பெயர்.
த்தி வெள்ளாட்டி முதலியன சகரமுந் தகரமும் டகரமு
டநிலை பெற்றன. செட்டிச்சி கணக்கச்சி முதலியன இச்
இடைநிலைபெற்றன. கணவாட்டி இவ்விளைப்பெயர்
ற்றது. இன்னும் இவ்வாறே வருவன பிறவும் பிரித்துக் கா

கிள்ளிகுடி கிள்ளியுடைய குடிமக்கள் இருக்கும் ஊரெ
யமிற்றுக்கழலை கெழ்யமிற்றின்கண் எழுந்த கழலைபோல்வா
அன்மொழித்தொகையாம். வடுகக்கண்ணனென வல்லே
த்தால் வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணனென்றும்; வடுகங்க
ன மெல்லொற்று அடுத்தால் வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ண
. "தனிநெடுந்தன் றுமன்னேயினியே" என்பது பின்வரு
ர்க்கிற்று. இனியெம்மெல்லை எனப் பின்னென்னும்

ஜெனன்புழி ஆவென்பது இடைநிலையெழுத்தென்று உ
ர என்றாற்போல்வன மறையுணர்த்துங்கால் வாரான் தா
துபோயினான் தாராதுபோயினான் வாராதசாத்தன் தாராத
என முதனிலை குறுகாது நிற்குமென்று உணர்க. நல்
பெரு வன் மென் கடு முது இள புது பழ இன் உடை
ன முதலிய முதனிலைகள் மகர ஐகாரம்பெற்று நன்மை
ம பெருமை என வினைக்குறிப்புப்பெயராய்நிற்குமாறும்,
நன்று தீது சிறிது பெரிது வலிது மெலிது கடிது மு
து புதிது பழைது இன்று உடைத்து அன்று என அஃ
க்குறிப்புமுற்றாய்நிற்குமாறும், நல்லன் தீயன் சிறியன்
வலியன் மெலியன் கடியன் முதியன் இளையன் புதியன்
இல்லன் உடையன் அல்லன் என அன்பெற்று உயர்
க்குறிப்பாய் நிற்குமாறும், இவைதாம் ஆனென்னும் ஈறு
யும் படுத்தலோசையான் வினைக்குறிப்புப்பெயராய் உரு
பயனிலைகொண்டும் நிற்குமாறும் பிரித்துக் கொள்க. இவ்
ப்பால்களோடும் ஒட்டுக. இவை பண்பாய் நிற்குமாறும்
றி உணர்க. இவைதாமே நன்றாய்வளர்ந்தான் வளர்
ப்போயினான் போயிற்று என வினையெச்சக்குறிப்பாய
சாத்தன் தீயசாத்தன் எனப் பெயரெச்சக்குறிப்பாய
க. சிற இழி தீர் என்னும் முதனிலைகள் அல்லீறு பெற்றும்
ம். ஆனீறும் பெற்றும் முற்கூறியவாறே நிற்குமாறுஞ் சி
ந்து தீர்ந்து எனவுஞ் சிறந்த இழிந்த தீர்ந்த எனவும்
சவினைக்குறிப்பும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்புமாமாறும் உ
வாறு வருவன பிறவும் பிரித்துக் கொள்க. "கடாிமாய்
மானும்" என்புழி மானென்னும் இடைச்சொற் பலபடிய
பொருட்டாய் நின்றவாறு காண்க. "பிரிதல்வல்லியார்
தார்" என்புழி வல்லாராயென வினையெச்சமாய் நின்
க. "கால்பொரநுடங்கலிற்கறங்கிசையருவி" என்புழி
லயுடைய அருவியென நிற்குமாறு உணர்க. இவைபோ
சவேற்றுமையான் வேறுபடுவெனவும் உணர்ந்துகொள்க.
றுபெயர்த்தபல்லோருள்ளும்" என்புழி முன்னர் எல்லாரும்
ாகக் கூறிய தோழி ஈண்டும் பல்லோருள்ளும் என்னுது த

நீற்றலின் அவரோடு போதலாற்றாது பின்னைப் போயவ
ாறக் கூறுகின்றாளாதலிற் பல்லோருள்ளுமெனக் கூ
று பொருள்கூறுக. "முரசுமுழங்குதானைமூவருள்ளு - ம
வெதுகினதேயத்தை" என்புழி மூவிரென்றதது என்ன
புலவன் கூறுகின்ற இவனை ஒழிந்த இருவகைக் குலத்
இவன்முன்னுள்ளோரும் படர்க்கையராதலின் அம்மூவ
து உள்ளோரையுங் கூட்டி முரசுமுழங்குதானை மூவர் அ
அரசென்று ஈண்டுச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது அச்
ழித் தோன்றிய நின்னரசே என்றானெனப் பொருள்கூ

இங்ஙனஞ் சான்றோர் செய்யுட்கள் இவ்வாசிரியர் கூ
ணங்களுள் அடங்காதது போன்று கிடப்பன பிறவும்
ம் நுண்ணுணர்வு உடையோர் அவற்றின் பொருட்ப
ஒருவாற்றான் இக்கூறிய இலக்கணங்களுள் அடக்கிக்கொ

இச்சூத்திரத்தின் கருத்து இவ்வதிகாரத்துட் சிலவற்றி
துக்கூறாது நுண்ணுணர்வு உடையார் உணருமாறு கூ
ணங்களும் உள; அவற்றிற்கு முதனூலானும் விரித்
ப காண்டிகையானும் உணர்த்துகவென்று கூறுதலாம். இ
கூறினார் முடிந்ததுகாட்டலென்னும் தந்திரவுத்திக்கு இன
று உணர்க. இங்ஙனங் கூறாது யான் கூறப்படும் இ
னை முதனூல்களாற் கூறிக்கொள்கவெனின், அது குன்
வன்னுங் குற்றமாமென்று உணர்க. (௪

எச்சவியல் முற்றும்.

சொல்லதிகாரம் முற்றும்.